

॥ अथ रत्नमाला प्रारम्भः ॥

४२

२. प्रा.
हो.
१

॥ श्रीगणेशाय नमः प्रणम्य भानुं त्रिजगत्त्रयमस्य मशेषसर्गस्थितिनाशहेतुम् । दैवज्ञबोधाय मृदुस्फुटार्थव्याख्यायते ज्योतिषरत्नमाला १ रामश
र्मप्रसादे दुविष्टमतिवारिधिः । महार्थो विचरणो मेषरत्नमालासु निर्मलाम् २ अत्र सतांतावदयमाचारो यत्र प्रवक्तुं श्रोत्रद्वोरुणा मात्मान
श्चाशेषान्नरायोपशमायेष्टदेवताने मस्कारो भवतीति तस्मादयमपि कश्यपवंशपुंडरीकमार्तडः समस्तमौहूर्तिचक्रशिरोमुकुटमाणि
व्युक्तांति निराजितपदं हं ह्रीं महाकारुणिकः श्रीकेशवपौत्रः श्रीनागदेवपुत्रः श्रीपतिनामाग्रहणागरिणोपादीगणितवीजगणितेषु
सुनिश्चलमतिर्विविधहोरात्रे स्पेशास्त्रस्य ज्योतिः शास्त्रवनस्पतेः संहिता एव फलानोत्पत्त्यर्थं जातकर्मनामकरणमौजीवंधवि
वाहयात्रादौ गर्गादिसंहितानामपि विस्तरत्वात्प्रतिदिवसमायास्यमानमाने सदैव ज्ञनिब्रह्मवेद्यसंजातदयो निखिलसंहितार्थम्

प्रभवविरतिमध्यज्ञानबंध्यानिता नन्विदितपरमतत्त्वायत्र नो योगिनोपि । तमहमिह निमित्तं विश्वजन्मात्पयानामनु
मितमभिवन्दे भगवैः कालमीशम् १ ॥ १ ॥ ल्यग्रं येनाभिधातुमिच्छुः समुचितेष्टदेवतानमस्कारं मालिन्याह । अहं श्रीपतिनामा तत्काल
मभिवन्दे । किंभूतं ईशं स्वामिनं व्यापकमित्यर्थः । पुनः किंभूतं विश्वस्य स्थावरजंगमादेर्जन्मान्ययाः उत्पत्तिविनाशास्तेषां निमित्तं कारणं एतेन
स्थितिरर्थापातैर्निता तथा च भारते कालः सृजति भूतानि कोलः संहरति प्रजाः । कालः सुप्तेषु जागर्त्तिकालो हि दुरतिश्चमः । वाराहिभाष्ये चो
त्पत्तेनोदाहृतम् । कालेन वलिरिंशे भूतकालेन च निवर्तितः ॥ काल एव पुनः कर्ता पुराणान्येव मूर्तिरे । अथैवावद्वचनोत्पत्तिः प्राप्ता ।
यत्र काले योगिनोपि सिद्धाः सन्कादयोपि प्रभवविरतिमध्यज्ञानबंध्याः नितांतमतिशयेन सन्ति उत्पत्तिविनाशान्नरादेर्ज्ञानहोनाः
कालस्यादिमध्यावसानं योगिनोपि न विदन्तीत्यर्थः । तर्हि तेन बहुश्रुताभि विषयं तीत्यत आह । विदितपरमतत्त्वं पंचविंशोऽभि ॥

येस्तेः पंचविंशतितत्त्वानि च। पंचबुद्धीन्द्रियाणि श्रोत्रत्वक् चक्षुर्जिह्वा नासिका रूपाणि। पंच कर्मेन्द्रियाणि पाशुगुह्यपाणि पादवाग्यूपाणि। पंच
 तन्मत्राणि। शब्दस्पर्शरूपरसगंधाख्यानि। पंचभूतानि पृथिव्यप्तेजोवाय्वाकाशरूपाणि। मनो हंकारो बुद्धिः प्रकृतिपुरुषश्चेति ऐतानि पंच
 विंशतितत्त्वानि। एतन्मयं च विश्वं। प्रकृतिः सत्त्वजस्तमसां साम्यावस्था सा विश्वव्यापिनी नित्या सा पुरुषाधिष्ठिता सर्गाय प्रवर्तते न तस्या महान्
 महत्त्वं बुद्धिस्तमहतोऽहंकारः स त्रिविधः। सात्त्विको राजसः तामसश्चेति। तत्र सात्त्विकादहंकाराद्वैकतारव्यादेकादशेन्द्रियाणि। पंचबु
 द्धीन्द्रियाणि। पंच कर्मेन्द्रियाणि। एकादशमनः तामसाद्रूपादिसंज्ञानितन्मात्राणि शब्दानि। राजसात्तैजसादहंकाराच्चोभयमपि भवति राजसा
 दहंकारप्रेरितौ सात्त्विके तामसाहंकारौ स — सर्गाय प्रवर्तते प्रवर्तनात्पक्षे जसस्तन्मात्रेभ्यः पंचमहाभूतानि तत्र दत्तन्मात्रादाकाशं शब्द
 गुणं। शब्दतन्मात्रसहितान्स्पर्शतन्मात्राद्वायुः शब्दस्पर्शगुणः। शब्दस्पर्शतन्मात्रसहितान्द्रूपतन्मात्रानैजः शब्दस्पर्शरूपगुणं शब्दस्पर्श
 रूपतन्मात्रसहितान्द्रूपतन्मात्रादापः शब्दस्पर्शरूपरसगुणः। शब्दस्पर्शरूपरसतन्मात्रसहितान्द्रुधतन्मात्रात्। शब्दस्पर्शरूपरसगं
 धगुणा पृथिवी जायते। तथा प्रकृतिपुरुषयोर्भेदज्ञानेभ्यासां न हानुत्पद्यते। तथा च सांख्ये। प्रकृतेर्महंस्तनोऽहंकारस्तस्माद्गणश्च
 षोडशकः। तस्मादपि षोडशकात्पंचभ्यः पंचभूतानि अभिमानो हंकारस्तस्माद्विविधः प्रवर्तते सर्गः सात्त्विकैकादशकाधिकैकादशकः प्रवर्तते।
 वैकृतादहंकाराद्भूतादिस्तन्मात्रः स तामसः। तैजसा दुभयं। मूलप्रकृतिरविकृतिर्महदाद्याः प्रकृतिविकृतयः सप्त। षोडशकसुविकारेण प्रकृति
 र्त्रैविकृतिः पुरुषः एवं तत्त्वान्यासन्नास्ति न मे नाहमित्यपरिशेषं। अपि पर्ययाद्विशुक्लं केवलमुत्पद्यते। एवं च ये विहितपरमत्वाः परब्रह्मज्ञास्ते

र. मा.
दी.
२

न्यतिमध्यावसाने विधुराः काकया इतरेषामिति। ननु सृष्ट्या दौकालस्यापि उत्पत्तिः कल्पान्ते च। संहारो दृश्यते कथमुच्यते योगिनोऽपि कालस्या
 दिमध्यावसाने ज्ञानहीना इति। तथा चोक्तं ब्रह्मसिद्धान्ते। चैत्रसितादेरुदयाद्धानोर्दिनमासयुगकल्पाः सृष्ट्या दौलंकायां समं प्रवृत्त्यादि
 नेऽर्कस्य। सृष्टिस्तावद्ब्रह्मण उक्ता कल्पान्ते प्रलय इति तथा चोक्तं मनुना। यदा स देवो जागर्ति तदेदं चेष्टते जगत्। यदा स्वपि ति शंता।
 त्मानदा सर्वं प्रलीयते इति। ततो ग्रहनक्षत्राणां सर्गादौ निर्माणं तद्गतिवशाद्दुर्षयुगकल्पादिव्यवस्था क्रियते। सत्यनेषां संहारे त
 मोपमस्य कल्पे प्रमाणरूपस्य कालस्य सद्भावान्कथं सृष्ट्या दौकालस्यादिरिति। तथा च मनुः। दैविकानां युगानां सहस्रपतिसंख्या
 ब्राह्मणेकमहर्ज्ञेयं तावती रात्रिरेव च॥ षष्ठ्यधिकशतत्रयसंख्यैश्चाहोरात्रैः ब्राह्मणं वर्षं। वर्षशतायुर्वह्येति। तस्मिंश्च व्यतीते ब्रह्म
 णः संख्या गता गमिष्यति ॥ -। तस्य कथं ब्रह्मदिनादौ सृष्टिर्ब्रह्मदिनावसाने संहारो भवति तस्मान्नित्यो व्यापी काल इति। यद्यसौ नित्यः।
 त्मा आकाशतुल्यस्तत्कथं ज्ञातय इत्यत आह भगवैरिति। भानि च ग्रहाश्च तैर्भगवैरनुमितं अनुमानेन ज्ञातं। तथा च कणादसूत्रे प्रश
 स्तकारभाष्ये। कालः परापरव्यतिकरयुगपक्षिप्रचिरप्रत्ययलिङ्गः। तेषां विषयेषु पूर्वप्रत्ययविलक्षणानामुत्पत्तावन्यनिमित्तासं
 भवात् सर्वकार्याणां चोत्पत्तिविनाशहेतुः तद्युपदेशात्। क्षणलवनिमेषकाष्ठाकलामुहूर्तयामाहोरात्रमासर्त्ययनसंवत्सरप्रलयमू
 लव्यवहारहेतुश्च। अस्यार्थः दिग्विशेषापेक्षया अयं परस्तस्मादपर इति प्रत्ययः। पश्चादपरस्तस्मात्पर इति प्रत्ययः। परापर
 योर्व्यतिकरे व्याप्यः। तस्मिंश्च युगपत्प्रत्ययो युगप्रत्ययः क्षिप्रप्रत्ययश्चिरप्रत्ययश्चेति कालस्य लिङ्गं। ननु कालस्याप्रत्ययसत्त्वान्ते

राम.
२

न सह परापरप्रत्ययानां व्याप्तिग्रहस्याभावात्कुतो लिंगत्वमत आह। तेषामिति तेषां युगपदादिप्रत्ययानां। विषयेषु प्राच्यादिषु पूर्वप्रत्य-
 यविलक्षणानां द्व्यादिप्रत्ययलक्षणानां। उत्पन्नाव्यस्य निमित्तस्याभावात्कालोऽनुमीयते स च भगवैः। सूर्यादिग्रहनस्य च वारैरित्य-
 र्थः॥ कथं लोके योऽयं कालकृतः परापरव्यवहारः स न यनादिपरिस्पन्दाल्पीयस्त्वभूयस्त्वविकारः। तथा हि। अल्पतरनयनादिपरि-
 स्पन्दान्नरित्तजन्मालोके युवान्पर इत्युच्यते। बहुतरनयनादिपरिस्पन्दान्नरित्तजन्मास्थविरः पर इत्युच्यते। तत्रानुमानं। बहुतरनय-
 नादिपरिस्पन्दान्नरित्तजन्मनि स्थविरैः। युवानमवधिं कृत्वा परापरत्वमुत्पद्यमानं कार्यत्वात्। असमवायिकारणवत्॥ यत्कार्यं तद-
 समवायिकारणवत् तथा घटः। कार्यं चेदं। तस्मादसमवायिकारणवत्॥ तथा च सति रूपादीनां व्यभिचारेण न यनादिपरिस्पन्दनद-
 वच्छिन्नद्रव्यसंयोगासमवायिकारणवत्त्वमिति विज्ञायते॥ तच्चासमवायिकारणं पारिशेष्यात्कालसंयोग एव। तद्यप्यदेशादिति।
 तेन कालेनोत्पत्त्यादीनां व्यपदेशात्॥ उत्पन्निकालो विनाशकाल इति निमेषस्य चतुर्थभागः। क्षणद्वयेन लवः॥ अक्षिस्फुरणाप-
 लक्षितो लघ्वक्षरोच्चारमात्रकालो निमेषः। पञ्चदशनिमेषाकाष्टा। काष्टा त्रिंशत्कला त्रिंशत्कलो मुहूर्तः कला दशमभागः। त्रिंश-
 त्मुहूर्तमहोरात्रं। तैस्त्रिंशद्भिर्मसः। द्वादशमासाः संत्सरः तैः पञ्चभिर्वत्सरैर्युगं॥ खत्रपवेदांगगजसंख्यैर्युगैः ८६४००० चतु-
 र्युगं। एकसप्ततियुगैर्मन्वंतरं। चतुर्दशमन्वंतरैः प्रलयः कल्पसप्तद्विति। अथवा तर्दशमीश्वरं ब्रह्मविष्णुरुद्रहेतुअशरीरिणं परा-
 चीनावस्थं किं भूतं कालं कालरूपं। तथा भविष्योत्तरे अनन्तव्रतमाहान्ये आदिन्यादिषु वारेषु यः काल उपपद्यते॥ कलाकाष्टामुह-

रुमा-
टी-
३

नोदिदिनरात्रिशरीरवान्। शेषव्याख्याप्राग्वत् १ अथशास्त्रस्यस्वमतिमात्रविधाननिराकरणंप्रयोजनंचोपजात्याह। ज्योतिषान्येवर
त्तानिनेषामालास्त्रक। ज्योतिर्ज्ञानंतद्विद्यनेयस्मात्तज्योतिषं॥ आशीदित्वादचकिमर्थंदैवत्तकठाभरणार्थं॥ यानिकिलपूर्वशा
स्त्राणितेषाबंधशेषित्यात्युत्तानतथापाठकंभवति। कंठस्येतदेवाभरणजमाधुर्यपाठवंच॥ अथचरत्नमालयाकंठाभरणंभ
वतीत्युक्तिलेशः किंकृत्वा॥ गर्गवसिष्ठपराशरादिप्रणीतंवराहलक्षादिकृतंचशास्त्रं विलोक्यदृष्ट्वा। ननुयदिगर्गादिमुनिप्रणीतं
शास्त्रं विलोकितंतत्कथं वराहादिकृतशास्त्रेषा द्ररति। सत्यांवराहादिभिर्वहुमतान्यवलोक्यैतदपनिवृत्तमपिदृष्ट्वत्यर्थः

विलोक्यगर्गादिमुनिप्रणीतंवराहलक्षादिकृतंचशास्त्रं। दैवैतकंठाभरणार्थमेषाविरच्यतेज्योतिषरत्नमाला

२ शकेन्द्रकालः पृथगाकृतिर्यद्यः शशांकनंदाश्वयुगैः ४२। १९१ समेतः॥ सराद्विवस्विन्दु १८। ७५ हतः सलब्धः षष्ठ्या

६० प्रशेषेप्रभवादयोव्याः ३॥ २ अथवर्षर्तुमासपक्षदिनमुहूर्तदीनां शुभाशुभफलान्यभिधातुमिच्छुरादौतावत्प्रभवादीनामुत्प
त्तिमुपजात्याह। शकानामस्त्रेच्छासेयस्मिन्कालेविक्रमादित्येनव्यापादिताः सकालोलोकेशकइतिप्रसिद्धः ततः शककालमारभ्ययेसं
वंत्सरगतास्ते पृथक् द्वितीयस्थानेस्थाप्याः तत आकृत्या द्वाविंशत्या २२ गुणयेत्। सगुणितोराशिः शशांकनंदाश्वयुगैः एकनवत्यधिक
द्वाचत्वारिंशच्छतैः ४२। २१ युक्तकार्यः। तशराद्विवस्विन्दुभिः पंचसप्तत्यधिकाष्टादशशतैः १८७५ भजेत्। लब्धवत्सराः। तेदृहस्पतेराशयः। शेष
त्रिंशतासगुणयेत्तैवच्छेदेनयेभागालभ्यंतेतेराशीनामधःस्थाप्याः शेषं षष्ठ्यासंगुणयेत्तैवच्छेदेनकलाविकलान्कातामधः ॥

राम
३

स्थाप्याः। ततः शककालः सलब्धः कार्यस्तेन वर्षादिना युक्तः कार्यः। वत्सरावत्सरेषु स्थापयेत्। ततस्तस्य षष्ठ्या भा
गे हने प्रभवादयो व्यागतं वत्सरा भवंति। अधस्थमंशादिवत्सरस्य गतं। तदेव त्रिंशता विशोध्य वर्तमानवत्सरस्य गम्यमेव ति। तच्च विकलारू
पंकलागुरुमध्यमभुजपासवर्णिताया तथा विभज्या प्रति दिनानि वर्तमानवत्सरस्य रात्रौ निगम्यानि वा भवंति। स एव मध्यमेषादिः स्फुटमेषादे
र्दिनद्वयेन दशघटिकाभिः सर्द्धाभिः पञ्चाङ्गवन्ति। सूर्यफलस्य धनगतत्वात्। उच्चस्थितत्वाच्चासावने न तु एकस्याः संवत्सरप्रवृत्तेः साव
नदिनैरेकषष्ट्यधिकत्रिंशतैर्घटिकाद्याधिकैश्च ३६१। २ द्वितीयसंवत्सरप्रवृत्तिः। अत्र गुणनाद्गुरुमानो यवी जदेशंतरसंस्कृतो यदा रशिन्यज
नितकाले संवत्सरप्रवृत्तिः तथा च बृहस्पतेर्मध्यमराशिभोगादिति वक्ष्यति। अत्र वासना आचार्यभट्टः। गुरुभगणा राशिगुणागुरोरद्याः
गुरुभगणानां संख्याजिनयमवेदांगहवनभुजः ३६४२२४ राशिगुणादिति। भगणे द्वादशराशयः। द्वादशगुणादत्यर्थः द्वादशगुणगुर्व
द्यानां संख्या अष्टाष्टरसखाद्रिगुणावेदाः ४३००६८८ रविभगणा एवरव्यब्दाः खचतुस्रयरदवेदाः ४३२०००० गुरोरद्यानां रव्यब्दा
नांचानरेकृते गुरोरव्याखचतुस्रयरदवेदाः ५०६८८ ततस्त्वैराशिकं यदि चतुर्युगरव्यब्दैरनेतरंप्रादिशिकं गुरोरव्यादिकेन रव्यब्देन कि
यदिति न्यासः ४३२००००। ५८८ लब्धं फले प्रतिवर्षमनेतरं भवति। शकराशिहावपि। कृतखगुणयमै २३०४ रपवर्तिनौ। भाज्यस्थाने
द्वादविंशति २२ भाजकरव्यब्दस्थानेशरादिवस्विंदवः १८७५ एवं सार्द्धं पंचाशतिगते वर्षे सौरवर्षाद्गुरुवर्षमधिकं भवति अथ सेप
कोत्यतिः। आर्यभट्टाहर्गणेन गुरुभगणेन सावनभक्तेन गोर्गैकगुणसंख्यैः कलौ गते चैत्रादौ भौमदिने लब्धो मेघस्थो गुरुः ८॥ ३०

र. मा.
टी.
४

यतो माघे धनिष्ठास्ये गुरो उदिने प्रभवस्य प्रवृत्तिरुमकरांते प्रभवप्रारंभः। कुभमीनाभ्यां प्रभवविभवावतीतौ॥ मेषस्याष्टविरंशैः सार्द्धं
गुरुमध्यमभुक्तिभक्तैः शुक्लस्य लब्धागतमासाः ३ दिन १३ घटिका पर्यदेव गौरीकागुणतुल्यकलिर्गतः स एव शकादि। अतः शका
दौ षष्ठ्याद्वा दतीतं वर्षद्वयत्रयो मासाः त्रयोदश दिनानि द्वापंचाशद्वटिकाः एतच्छेदेन परिभाज्यते। वर्षद्वयं छेदेन १८७५ पुंसं
गुराप ३७५० मासत्रयेदिनौकृते २० सहिते १०३ स्वच्छेदेन १८७५ गुणिते १२३२५ जातं द्वापंचाशद्वटिकासु छेदगुणसु ९७५००
षष्ठ्याद्वा तासु लब्धं १६२५ दिनेषु १९३१२५ युक्तं जातं १९४७५० एतत्षष्ठ्याधिकशतत्रयभक्तं फलं वत्सराः ५४१ एतद्वर्षद्वयप्रच्छेदे

प्रभविभवारव्यशुक्लाः प्रभोदनामा प्रजापतिरथाद्ः। परतो द्वि. रास्ततश्च श्रीमुखभावौ पुवारव्योऽन्यः ४॥

३७५० संयोज्यजाताः शशंकनेदाश्वियुगाः ४२९१ एवं संजातशकवत्सराः। ताद्वा विंशत्यागुणयित्वा प्रागानीतक्षेपेण शशंकनेदाश्वियु
गारव्येन युतान् कृत्वा शराद्विस्त्रिन्दुभिर्हता लब्धे फलेन शककालं युक्तं कृत्वा वार्हस्येन मानेनावृणो भवतीत्युपपन्नं। तथा च पचसि
सिद्धांतिकायां रविशशिभवनाः पंचयुगवर्षाणि पितामहो यदिष्टानि अधिमासद्वयानि समैर्मासैः स्वयमात्रिषष्ट्यन्हा। न्यूनं शकेन्द
-कालं पंचभिर्हृत्य शेषवर्षाणां द्विगुणं माघसिताढ्यं कुर्याद्विद्युगुणस्तदह उदयान्। शककालादौ द्वाभ्यां प्रभवविभवाभ्यां जा
तः शककालो स्तितं पंचभिर्भक्ता शेषाणां द्विगुणं कुर्यात्। स शकादे गतयुगद्युगो भवति ३ अथ प्रभवादीनां नामान्यार्या सप्तकेनाह। एषां न ४

पु॥ ६१७। ८। ९। १०॥ अथैषां प्रभवादीनां यावत्कालेन भोगस्तमुपेन्द्रव्रजयाह। इयं हीति। यथामध्यमगुरुः शशंतेन्यजतिनदिने
तावतीभिर्घटिकाभिर्वर्षप्रवृत्तिरित्यर्थः। सा च षष्ठीगुणक्रमेण प्रयोक्तव्या। ननु इयं वर्षाणां षष्टिरेवेति कथमुक्तं। गुरुवर्षाणिकल्पा
देश्वनुर्युगादा प्रवृत्तानि इत्यत आह। इयं हीति। हि यस्मादर्थो। यस्मादियं वर्षाणां षष्टिः पूर्वमुनिप्रवर्षैरुदाहृतानकल्पिता। किं त्वेषां वि

धातेष्वखहधान्यौ प्रमार्थिनामाथ विक्रमेः सवृषः। अथ चित्रभानुरस्मान्सुभानुरथतारणाख्यश्च ५ पार्थिवनामाव्य
यइति सर्वजिदाख्योऽथ सर्वधारी च। तदनुविरोधी विकृतः खरनंदनविजयसंज्ञाः ६ मन्मथदुर्मुखसंज्ञायथा
परौ हेमलंबकविलंबौ। तद्वह्निकारिनामाथ शरीस्रवइति शुभकृत ७ शोभनकृदपरः क्रोधी विश्वावसुरनुपराभवा।
ख्यश्च। परतः स्रवगनामा कीलकइति सौम्यसंज्ञश्च ८ साधारणो विरोधकृदथ परिधाविप्रमादिनामानोऽनंदरास
साख्यौ नलपिंगलकालयुक्ताश्च ९ सिद्धार्थरौद्रदुर्मतिदुंदुभयो वत्सराक्रमादपरे। रुधिरौद्रास्त्वस्य संज्ञकः क्रो।
धनः स्य कृत १० इयं हि षष्टिः परिवत्सराणां बृहस्पतेर्मध्यमराशिभोगात् उदाहृता पूर्वमुनिप्रवर्षैर्नियोजनीया
गणनाक्रमेण ११ तपसिखलु यदा सा बुद्धयं याति मासि प्रथमलवगतः सन्वासवेवासवेज्यः श्रुतिविंशतिवर्षैरुत्तमम।
धमाधमफलान्यवलोकावृत्त्यादयं संज्ञाविहिता। तदवस्थेव संहिताकारैश्च शमत्रिषूदाहृता केवलं गणना मात्रमेव वयं कुर्मइति। एतेषां फला
निवराहमिहिरोक्तानि ज्ञेयानि ११ अथ यस्मिन्काले प्रभवस्य प्रवृत्तिस्तमाह। तपसीति। खलु निश्चयेन यस्मिन्काले माघे मासि प्रथमचतुर्थ्यां श

न केवलं मुञ्च रायरां। आमरमहश्चादेवानां पुनर्हिनां। अन्यदनुत्रयदक्षिणमयुने। सा च देवानां रात्रीति १६ अथायनप्रयोजनमुपजात्याह। गृहे-
 निसुगमे १७ अथर्तुलक्षणमाह। मृगादीनि। मकरादेराशिद्वयनषडर्तवः षडुर्तवः स्युर्भवेयुः। षडर्तव इति पदं वैदिकत्वात्। मकरकुंभा-
 भ्यां शिशिरः। मीनमेघाभ्यां वसंतः। वृषमिश्रुनाभ्यां ग्रीष्मः। चकारणवार्थे। मकराद्या एव ऋतवो न माघाद्याः। अन्यथा माघादिमासद्वय-
 गणनायामधिमाससंभवे एव ऋतुत्रिमासः स्यात्। सौरमतेन तावानेव भोग इति। एषामृत्तनां देवताभीमपराक्रमात्। तथा च। मरु-
 त्स्त्रिदशपतिर्विश्वेदेवाः प्रजापतिर्विष्णुः। इति शिशिरप्रभृतीनां क्रमादनुनां पतय इति १८ अथ मासलक्षणं चतुर्द्वादशेति। शुक्लप्रतिप-

भवति दक्षिणमन्यदनुत्रयं निगदितारजनी मरुतां च सा १९ गृहप्रवेशत्रिदशप्रतिष्ठाविवाहचूडाव्रतबंधपूर्वं सौम्याय-
 ने कर्म शुभविधेयं पद्मर्हितं तत्त्वलुदक्षिणे तु १७ मृगादि राशिद्वयभानुभोगात् षडर्तवः स्युः शिशिरो वसंतः ग्रीष्म-
 श्रवर्षा च शरच्चतुर्दशे संतनामा कथितो वृषसुः १८ द्वाविंशतिमासमुंशतिचांद्रसौरं तथा भास्करराशिचारत्। त्रिंशदि-
 नं सावनसंज्ञमाहुर्त्वाष्ट्रमिन्दोर्भगणभ्रमाच्च १९ ॥ द्वाद्योर्दशीतश्चाद्रो मासः संक्रांतिमारभ्यापरसंक्रांतियावत्सौरमासः त्रिं-
 शत्संख्यैः सूर्योदयेर्दिनैः सावनमासः सप्तविंशतिषु नक्षत्रेषु चंद्रभुक्तेषु नाष्ट्रमासः। तत्र चाद्रोधिमासयोगात् सर्वेभ्यश्चाद्रमानमधिकं त-
 तोऽधमपातात्सावनो न्यूनः अधिमासाभावात्सावनोत्तरो न्यूनः ततोऽपि नाष्ट्रन्यूनः इति। प्रयोजनं चेष्टां। विवाहादौ स्मृतः सौरो यत्तादौ सा-
 वनो मतः। आद्रिकेपितृकृत्ये च मासश्चाद्रमे सोमन इति। स्कंदपुराणे। रुद्र उवाच। अभ्युदये रवेर्मासश्चाद्रः स्यात्पितृकर्मसु। यज्ञे सावन इत्या-

र. मा.
टी.
५

संस्थो गुरुदेति तदा सर्वलोकहितार्थं सर्वलोकानंदार्थं प्रभवनाम संवत्सरो भवति १२ अथ द्वादशयुगान्याह युगमिति युगानि च पु
नः द्वादश भवन्तीत्यन्वयः १३ अथैतेषां युगानामधिदेवताः पूर्वाचार्योक्ताः पादांकुदेनाह विष्णुर्जीवेति त्वष्टा विश्वकर्मा अहिर्बुध्न
एकादशरुद्राणामध्यादेवाः विश्वे विश्वेदेवाः इन्द्रज्वलनो इन्द्राग्नौ दशमस्याधिपती नासत्या वश्विनो एकादशस्या भगो द्वादशस्य
नामेकतमः प्रयोजनं चैषां तदेव तावैकतेषु युगेषु तदेव तेन नक्षत्रकर्म विभागेन पीडा भवति १४ अथैषां नामान्तराण्याह संवत्स

निखिलजनहितार्थं वर्षद्वंद्वे वरिष्ठः प्रभवति स नाम्रा जायते वृद्धादानीं १२ युगं भवेद्वत्सरपंचकेन युगानि च
द्वादश वर्ष षष्ठ्या भवन्ति तेषामधिदेवताश्चक्रमेण वक्ष्यामि मुनिप्रणीताः १३ विष्णुर्जीवः शक्रो दहनस्त्वष्टा
चाहिर्बुध्नः पितरः विश्वे सोमश्चेन्द्रज्वलनो नासत्याख्या वन्यश्च भगः १४ संवत्सरः प्रथमकः परिवत्सरो न्यस्तस्मि
दिहान्विदिति पूर्वपदा परेसुः एवं युगेषु सकलेषु तदीयनाथा वद्भार्कशीतगुविरं चिंशिवाक्रमेण १५ शिशिर
पूर्वमृतुत्रयमुत्तरं ह्ययनमाहुरश्च तदामरं ॥ इति संवत्सरपरिवत्सराभ्यामपरत्रयः इहान्विदिति पूर्वपदा भवेयुः इहान्व
अनुचरतु च एते पूर्वपदानि वत्सरस्यैषां तेन तथ्या ततश्चतुर्थीयद्वत्सरः चतुर्थी अनुवत्सरः पंचमद्वत्सरः एवं द्वादश स्वपि संव
त्सरादयः पंच भवेति तेषां वन्द्यादयः स्वामिनो यथा संख्यं भवन्ति फलानि चैषां वराहोक्तानि १५ अथ वर्षाणां परिचयार्थं त्रयन
स्य वर्षद्वित्वात्प्रसंगग्राप्ता वयनस्य लक्षणं द्रुतविलंबितेनाह शिशिरेति ॥

राम.
५

अथपुराणाक्तदेवताउपजान्याहावहीति।प्रयोजनंचपूर्वाच्युतजयावृद्धावीशदुर्गातकक्षयो।उपोष्याद्वादशीसुद्धान्नत्रयोदश्यांतुपारणमि।
न्यादि३प्रतिपत्तभृतीनांनामान्नराणिवसन्नजिलकोपजानिभ्यामाह।वृद्धिरिति।प्रतिपदोवृद्धसंज्ञानंदाच।द्वितीयार्थः।याःसुमंगलप्रदा।
।तृतीयाःवला।चतुर्थ्याःखला।पंचम्यालक्ष्मीवती।षष्ठ्याअपयशाः।सप्तम्यामित्राअष्टम्यावला।नवम्यांसुमहतीसुमहावलेत्यर्थः।
दशम्यामुग्रकर्मा।एकादश्याधर्मिणोनंदाच।द्वादश्यायशोवती।त्रयोदश्याजया।चतुर्दश्याउग्रा।पूर्णिमायाःसौम्याइतियथार्थाः

वद्धिर्विरंचिर्गिरिजागणेशः फणीविशखोदिनकृत्तहेशः । दुर्गोन्नकोविष्णुहरिस्मरश्चसर्वः शशीचेतिपुराणदृष्टः ॥

वृद्धिः सुमंगलयदाचवलाखलाचलक्ष्मीपतीत्वपयशाः परतश्चमित्रानतद्वलासुमहतीतिथिरुग्रकर्मास्याद्धर्मिणी

प्रतिपदादिनथैवनंदा ४ क्रमाद्यशेवत्पराजयोग्रासौम्याकृयापंचदशीतिथिश्च।फलानिनाम्नासदृशानिता

सामहर्षिभिर्नूनमुदाहृतानि पू नंदाच भद्राच जयाच रिक्तो पूर्णेति सर्वास्तिथयः क्रमात्सु ॥ केनिष्ठमध्ये

सृफलासुशुक्लकृष्णभवत्युत्तममध्यहीना ई ॥१॥ संज्ञाः कल्पिताः प्रतिपदादिकृत्या निरन्त्रकोशात् ज्ञातव्यानि ध्रु ५ अ

पंचतियोनो नामानि फलानि चाह्वयन्तेति । सर्वाः प्रतिपदाद्याः क्रमाद्यथाक्रमेण त्रये नंदादिसंज्ञका भवन्ति । प्रतिपत्त्यष्ट्येकादश्या
नंदाः द्वितीया सप्तमी द्वादश्योभद्राः । तृतीया चतुर्थी पञ्चमी षष्ठी श्रवणाः । अष्टमि नवमी दशमी पूर्णिमा पूर्णाः स्वर्ग
स्मरसेषि कनिष्ठेति चंद्रवृद्धिहातीभ्यां तासां बलमित्यर्थः ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥

र. मा.
ह. टी.

मासानां नामान्याह। मधुरिति। ते मासाश्चैत्रादिक्रमेण मधुदिना मानो भवन्ति २० स्वनामेति। मासाश्चैत्रादयो निजन सत्रस्य योधिपतिस्तदधिपतयो ज्ञेयाः यथा चैत्रस्य त्वष्टा। वैशाखस्य इन्द्राग्नी। ज्येष्ठस्य वासव इत्यादि। न केवलमधुमाधवसंज्ञकाः स्वनामन सत्रसमाननाथाश्चेति च शब्दार्थः तेनामन सत्रं तत्पूर्णिमायां भवतीति। पक्षौ च शुक्ल कृष्णौ देवपित्र्यौ। शुक्लो देवः। कृष्णः पितृयः प्रयोजनमाह शुभाशुभ इत्यादि। शुभे गृहप्रवेशादौ। अशुभे चाभिचारादौ। पर्वसंभवे पर्वदेवतायुक्तौ। तथा च भीमपराक्रमो यस्मिन् नृसे भवेत्सर्वपेक्षयोः।

मधुस्तथा माधवसंज्ञकश्च शुक्रः शुची चाथ नभोनभस्यौ। तथे षऊर्ज्जश्च सहः सहस्यौ तपस्तपस्याविति ते क्रमेण। २० स्वनामन सत्रसमाननाथा मासाश्च पक्षावपि देवपित्र्ये उभो निरुक्तौ रविलुशुक्लकृष्णौ शुभाशुभे कर्मणि तौ प्रशस्तौ २१ इति श्री श्रीपतिभट्टविरचितायां ज्योतिषरत्नमालायां संवत्सरप्रकरणं प्रथमः॥ तिथिपाश्चनुर्मुखविधा नृविष्मवो यमशीतदीधितिर्विशारववज्रिणः। वसुनागधर्मशिवनिग्मरश्मयो मदनः कलिस्तदनुविश्व इत्यपि १॥ तिथौ हि दर्शसंज्ञकेऽपि तदनुशान्तीयधीश्वरान् त्रयोदशीतृतीययोः स्मृतस्तु विजयो परैः २०॥ शुक्लकृष्णयोः तदसदेवतायुक्तौ तावुभावपि सूरिभिरिति २१ इति श्री महादेवकृत रत्नमालाविवरणे संवत्सरप्रकरणं प्रथमः। अथ तिथयो निरूप्यन्ते तत्राहो वैवर्तिथि देवतामर्कटी छंदसाह तिथीति। कलिश्च नृश्रेयुग। प्रयोजनं चैषां तद्देवताप्रतिष्ठा क्रियास्वस्वतिथिषु कार्येति। या देवताः पूर्वाचार्यैरुक्ताना एवास्माभिरुच्यन्ते। न स्वधियेन्यपि शब्दार्थः १ अमावास्या तृतीया त्रयोदशीनां देवान्तराणां तिथिर्हीति हि निश्चयेन पितृनैव २॥

राम
ह

सुभं कर्म विधेयमेव परत्वे हि निष्ठे श्रेयसावने-
कमुलैस्मीनाशो भवति ॥ ६५

राम.
७

त्रयोदश्यां चैताकानि। नाद्यान्मभस्येदिति। एतेषां प्रसिद्धनामसङ्गावेपि शीर्षादीनामव्यपदेशस्तत्तुल्यफलार्थः। यथा शीर्षभस्यणेन नरक
पातस्तथाष्टम्यं नारिकेरभस्यणेनेति। एवं कपालादीनामपि संयोज्यं। निलानि चेति निलकल्कानि। एतच्च विष्णुवलि विधाने दर्भयुरुषस्य
शीर्षादौ विन्यासाद्द्व्यकारेणापि परिहृतं। स्मृतौ तु नखशब्देन शणयुष्यमुक्तं। तथा च चारसारे नारिकेलफलालावृतालीयुष्यशरी
द्रवम्। विल्वं नदनुष्टंताकमष्टम्यादिषु वर्जयेदिति १६ राकानुमन्येति। रात्रौ सूर्यास्तानंतरं दृष्टुं चंद्रराकानामपौराणमासी। दिवा शेवेद
ष्टेऽनुमनौ पूर्णिमा दर्शश्च रात्रि शेवेदृष्टे चंद्रे सिनीवाली संज्ञकः। रात्रि शेवेऽदृष्टे चंद्रे कुहूनामकः १७ अथ युगादिमनुस्मृताह। माघे

शीर्षकपालां त्राणि नखचर्मनिलानि चक्रमशः १६ राकानुमन्याविति पौराणमास्यो रात्रि दृष्टुं दुवशा द्ववेतां। कुहू
सिनीवाल्यापि नष्टदृष्टे चंद्रे स्मृते चासिपते च दर्शौ १७ माघे पंचदशी कृष्णभस्ये च त्रयोदशी तृतीया माघे शुक्ला
नवमूर्ज्युगादयः १८ अथ युगशुक्लनवमी द्वादश्यूर्जे मधोतृतीया च।

ति। युगस्य यस्य यः आदिसरत्नकोशादाह। तथा चानभे
कलिहपर एव माघे त्रेता तृतीया नवमी कृते च। एताश्च तत्तुल्यथो युगाद्यादन्तं हतं चास्य मासु विद्यात्। नारदीयपुराणे। वसिष्ठ उवाच। वैशा
खशुक्लपक्षे तु तृतीया रोहिणी युता। दुर्ध्वभावध्वारेण सौभाग्येन युता तथा। रोहिणी बुधयुक्तापि पूर्वविद्धा विवर्जिता। भक्त्या कृतापि मां धान
पुरणं हंति पुरा कृतं गौरी विनायकोपेतो रोहिणा बुधसंयुता विनापि रोहिणी योगात्पुण्यकोटिप्रदा सदा १८ अथ चतुर्दशानां मनूना मादीना
यत्रियेणाह। अथ युगिति। अश्विनमासि शुक्लनवमी महानवमीत्यर्थः। उर्ज्जकार्तिके शुक्लद्वादशी। चैत्रे शुक्लतृतीया। भाद्रपदे शुक्लतृतीया

र. मा.
टी.
८

षष्ठ्यां कुलनाशः प्रतिपदित्वातिजननाशः। दन्तकायेन कुलद्रव्यत्वातिनाशो यथाक्रमम्। जायते षष्ठ्या मानास्या प्रतिपत्सु कृते सतीति
स्मृतिवाक्यात् एताश्च निश्चयस्तात्कालिकोग्राह्याः तथा च स्मृतिः स्नाने चाभ्यजने चैव दन्तधावनमैशुनेति थिस्तात्कालिकीज्ञेयानथा
मरणजन्मनोः १३ अथ द्वितीया दशमी त्रयोदशीषु स्नानुपलम्प्यमा वास्यानवमीषु चामलकस्नाननिषेधं चाह। स्नानुर्जनेति।
अर्थेद्रव्यं उभयं द्रव्यं पुत्राश्च अर्थे द्वितीयाहंति। एतच्च मलापकर्षस्नानविषया तथा च भास्करः। स्नानुस्तनूतां दशमी त्रयोदश्यर्थं
द्वितीयाद्विहतयं निहंति। मलायहस्नाननिषेध एव नित्यनैमिति क काम्यवाधा त्रयोदश्यां द्वितीयायां दशम्यां च विशेषतः शूद्रविट्सत्रि
कुर्वन्वाप्रोतिनदाशुनूनेलक्ष्मीकुलत्वातिजनोपघातं १३ स्नानुर्जनस्य दशमीनतयां त्रयोदश्यर्थं निहंत्युभयमे
तदपि द्वितीया। सप्रम्य निंदुनवमीषु च संपदिष्ठः स्यात्कदाचिदपि नामलकैर्मनुष्यः १४ षष्ठीषु तैलं पलमष्ट
मीषु शौरक्रिया चैव चतुर्दशीषु। स्त्रीसंवनेष्टकलासु पुंसामायुः स्यार्थं मुनयो वदंति १५ अष्टम्यादिषु नादूया
नतीच्छुः कदाचिदपि विहान॥ १०॥ याः स्नानेनोचरेयुः कथंचनेति सप्रम्यमा वास्यानवमीषु चामलकस्नानं लक्ष्मीनाशनमित्यर्थः अ
न्यदिनचामलकस्नानं श्रीकारि। तथा च भास्करः। सप्रम्य च द्वा नवमीषु देहश्रीसतती एमललैर्नरस्य स्नानं निहत्य न्यदिने तु धने श्रीपश्व
निलैः पुण्यकरं सदैव १४ षष्ठीष्विति। पलमां सं एता अपि तिथस्तात्कालिकोग्राह्याः १५ अथाष्टम्यादिषु येषामभ्यस्तं नान्यार्थे ग्राहः ॥
अष्टम्यादिति अष्टम्यां शुक्लायां कृष्णायां च नारिकेरं न सयेत्। नवम्यां तु वानि दशम्यां नालिकाशाकं। एकादश्यां वल्हान्। द्वादश्यां विल्वानि

राम.
८

मात्रावर्द्धने साविद्यस्य क। एवमन्यत्रापि। सदृशं च दृश्यं नेष्टं। यावद्वमत्रिष्टुशोर्भोगस्तान् शुभकर्मकुर्यात् २२ एवं शुभाशुभफलान्य
 भिधाय संप्रति तिथिर्निर्णयते। अवाप्यति। यां तिथिं प्राप्य रविस्तं याति सा सर्वधर्मकार्येषु पूर्णवत्तेया दिनशेषत्रिमुहूर्तप्रमाणान्ते या
 च व्याघ्रपादः यां तिथिं समनु प्राप्य अस्तं याति दिवाकरः। सा तिथिस्तकलाज्ञेया स्नानदानादिकर्मसु। अप्राप्य पसंगचतुष्टयेन त्रिमुह
 र्त्तव्यापिनी ज्ञेया। एतच्चा मावास्यादिपितृकार्यविषयं। तथा च छंदोगपरिशिष्टे कात्यायनः। यदा चतुर्दशी या मंतुरीयमनु पूरयेत् अमा
 वास्या हीयमाणा — तदैव श्राद्धमिच्छते। अष्टमेशे चतुर्दश्याः हीरणो भवति चंद्रमा। अमावास्याष्टमेशे च पुनः किल भवेदणुः। वर्द्धमाना प्यमा
 वास्या नक्षत्रे च परेः हनि। यामं स्त्रीनधिकान्वापि पितृयज्ञस्तनो भवेदिति। व्यासः। दृष्ट्वा चंद्रासिनीं वाली कार्या विप्रैस्तु साग्निकैः॥ नष्टचंद्राकु

अवाप्ययामस्तमुपैति सूर्यसिथिं मुहूर्तत्रयवाहिनीं च धर्मस्य कृत्येषु खिलेषु पूर्णवदंति तां कालविदः पुराणाः॥
 हकार्या श्रद्धैर्विप्रैरिग्निकैः तिथिस्पेसिनी वाली तिथिर्दृष्ट्वा कुहर्मता साम्येपि च कुहूर्त्तया वेदवेदांगवेदिभिरिति बोधायनः। त्रिमुह
 र्त्ते तु कर्तव्या पूर्वादर्शो च वद्वै चैः कुहूरद्वयुभिः कार्या यथेष्टं सामगानिभिरिति। घटिकै काप्यमावास्या प्रतिपत्सु न चेत्तदा। भूतवि
 द्वापि कर्तव्या दैवपित्रे च कर्मणि इति। जोवालिरपि। प्रतिपत्स्वप्यमावास्या पूर्वाह्णव्यापिनी यदि। भूतविद्वैवसा कार्या पितृत्रे कर्म
 णि सर्वदा। स्कंदपुराणेरुद्र उवाचा दर्शपौर्णमासी च साग्निकः पूर्वसंयुता। कर्तव्या नाग्निहोत्रे सुमनुराह प्रजापतिः। पौर्णमासी द्वये प्रा
 प्रेयका कार्या निरग्निकैः वैशाखी तु विशेषेण श्रद्धादीनां विशिष्यते। गृहस्थधर्मसमुच्चये स्तुत उवाच। दर्शो च पौर्णमासं च पितृस्सावत्सरोदं

रमा
दी
६

श्रावणेऽनावास्या। पौषे शुक्लैकादशी। आषाढे शुक्लदशमी। माघे शुक्लसप्तमी। श्रावणे कृष्णष्टमी। आषाढी आषाढपूर्णिमा। कार्तिकी
कार्तिकपूर्णिमा। फाल्गुनचैत्रज्येष्ठपूर्णिमा। इति मन्वादयः उक्ताः पूर्वाचार्यैः अत्र वासनापि दृश्यते तथा चललः अश्वयुक् शुक्लनवमी
द्वादशी कार्तिकेसिता। वृत्तीया चैत्रमासे न तथा भाद्रपदस्य च। श्रावणे चाष्टमी कृष्णपौषैकादशी तथा सिताषाढस्य दशमी माघमासस्य स
प्तमी। श्रावणे चाप्यमावास्या ज्येष्ठे पंचदशीसिता। आषाढी कार्तिकी माघी चैत्री चैव विशेषतः। एतन्मन्वादयः प्रोक्ता मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिरिति

भाद्रपदे पितृनीया श्रावणमासे त्वमावास्या १९ एकादशी च पौषे शुचिसितदशमी सप्तमी च माघे बहुलाष्टमी नभस्ये
षाषाढी कार्तिकी तद्वत् २० फाल्गुनसितपंचदशी चैत्री ज्येष्ठस्य पूर्णिमा सी च। मन्वन्तरादपरमे चतुर्दशोक्ता बुधौ
पुण्याः २१ कृष्णपक्षे त्रयोदश्या मघाश्विन्दुकरे रविः। यदा तदा गजछाया आदे पुण्यै रवाप्यते २२ यत्रैकस्पर्शति
तिथिद्वयावसानं वारश्चेद्वमदिनं तदुक्तमाद्यैः यः स्पर्शं द्ववति तिथि त्रयस्य चाह। त्रिद्युस्पर्श पुनरिदं द्वयं च
३६। २०। २१ अथ गजछायामाहा कृष्णेति॥ पदाभाद्रपदापरपक्षे हस्तस्थे रवौ त्रयोदश्या मघानक्षत्रं भवति तदा गजछाया ॥ तैत्तिरीय
या॥ भाद्रपदे मावास्याग्रहणे पित्र्ययोगस्यानुपपत्त्याऽयं कथितः २२ अथावमत्रिस्पर्शो लक्षणं प्रहर्षिण्याह। यत्रैति। यत्र ति
थौ। एकावारः तिथिद्वयावसानं स्पर्शति तद्वमदिनं॥ यथा। एकादशोद्वादशो चरत्रिंशे त्रयोदशी तदा दिनस्यः प्रोक्त इति॥ राम
यः पुनस्तिथिरहं दिनानां त्रयस्पर्शं द्ववति त्रिद्युस्पर्श॥ बद्धमाना तिथिः षष्ठी घटिका भूत्वा वृत्तीयेऽहनि कियं ॥ ६ ॥ ६॥

सुच्यते। तथा च स्कंदपुराणे। रोहिणी संयुता यातु अष्टमी च यदा भवेत्। श्रावणे वदुःखे सातु सर्वपापप्रणशिनी। जयं पुरायस्य कुरुते ज-
 येतीतेन सामता। श्रावणमास इति। अमावास्या नमासाभि शयाय द्युर्गत्रे रोहिणी योगस्तदा चंद्रार्घदानार्थे सप्रभा विद्यापुष्या
 यदि दिनशेषे लघुत्वाद् द्वितीयादिनेषु समना दूर्ध्वं रोहिणी योगस्तदा पूर्वाषाढा उभे वा विशेषफलकांक्षिभिरुपोष्ये। पूर्वाषाढा उपोष्ये तु नव
 म्यां पारणं विधेयं। अथ दूर्वाष्टमी। तत्र स्कंदपुराणे देवि वाक्यं। शुक्लैर्भाद्रपदे मासि दूर्वासंज्ञा तथाष्टमी सिंहार्के सा च कर्तव्या न क-
 न्यार्के कदाचन सिंहस्ये सा त्रमासूर्यः नुदिने मुनि सत्र मे इति। नभस्ये मासि यानां रीदूर्वा नैव च पूजयेत्। ततोर्थे न भवेत्तस्याः काकव
 ध्या च जायते। अगस्त्य उदिने पूजया दोषश्च तत्रैवाक्तः। अगस्त्य उदिने तात पूजयेत् दमृतोद्भवान्। वैधव्ये पुत्रशोकं च दशजन्मनिय
 पंचचा तथा। श्रावणे कृष्णपक्षे तु पूजयेत् दमृतोद्भवाम्। अष्टवर्षकृतं पापं दहत्येकापि चाष्टमी अधिमासे तु संप्राप्ते नभस्य अदये मुनौ
 अर्वागदूर्वा प्रकर्तव्या तत्र दोषो नाविद्यते। उद्यानिकानि शिवचित्रकमेघपूजादूर्वाःष्टमी फलविरुद्धकृता गणोत्सवाः। स्त्रीणां व्रतानि निस्त्रि
 लानि च वार्षिकानि नैवोदये घटसु ते तु कदापि कुर्यात्। इति स्कंदप्रतिगौरवाक्यं। अथैकादशी। वसिष्ठसंहितायां। वसिष्ठ उवाच॥ स
 ब्रह्महा गोघ्नहाश्वसुरापो गुरुतल्पकः विभेदयति यो मोहादेकादश्यां सितासिते। कूर्मपुराणे। एकादशी यदा नष्टा उपोष्या द्वादशी
 तदा। एकादशी ऋषीणां तु द्वादशी चक्रपाणिनेः। एकादशी द्वादशी च एकार्थकार्यतः पृथक्। नरनारायणो देवो वैकात्मनो यथाविधा
 ॥ द्वादशं द्वादशीर्हति पूर्वे विद्वा उपोषिता। तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पूर्वविद्वां विवर्जयेत्। दिनस्येपि संप्राप्ते द्वादशी समुपोषयेत्

र.मा.
टी.
१०

पूर्वविद्वमकुर्वाणो नरकं प्रति पद्यते। भविष्योत्तरे। पूर्वाह्ने देवकं आहमपराह्ने तु पैत्रिकं। एकोद्विंशतु मध्याह्ने प्रातर्द्विनिमित्तकं। देवकार्ये तु
 पूर्वोह्ण व्यापिनीतिथिर्ज्ञेया। तथा च स्मृतिमंजरी देवकार्येतिथिर्ज्ञेया यस्यामभ्युदितोरविः॥ पितृकार्येतिथिर्ज्ञेया यस्यामस्तमितोरविः।
 अमावास्या षष्ठी तृतीयेकादशी तथा। त्रयोदशी चतुर्दश्यावेताः कार्याः परान्विताः। मत्स्यपुराणे। तिथेः प्रातंसुराणां तदुपोष्य कव-
 योविदुः॥ पितृमूलं तिथेः प्राक्तं धर्मज्ञैः शास्त्रचिंतकैः। नागविद्वानुयाषष्ठी शिवविद्वानुसप्रमी। भूतविद्वान्निनीवाली नखेता सुव्रतं चरेत्
 । सौरधर्मोत्तरे। तृतीयेकादशी षष्ठी अष्टमी च चतुर्दशी। पूर्वविद्वान्प्रकुर्वाणो धनापत्यं हरन् नरः भविष्योत्तरे ब्रह्मोवाच॥ प्रतिपत्सु द्विती-
 यास्याद्वितीया प्रतिपद्युता। कार्या द्वितीयया साद्वैतृतीया न कदाचन॥ चतुर्थी संयुता कार्या न षष्ठा पंचमीतिथिः। षष्ठी च सप्रमीता
 तनेप्यन्योन्यसमाश्रिते। नाष्टमी सप्रमी युक्ता सप्रमी नाष्टमी युक्ता नवम्या सह कार्या स्यादष्टमी नवमी तथा न कुर्व्या नवमी तातदशम्या न
 कदाचन। संपूर्णा दशमी कार्या द्वादश्या च त्रयोदशी। सदा कार्या त्रयोदश्या न युक्ता तत्र पौर्णमासी पुता सा स्या चतुर्द-
 श्या च पूर्णिमा प्रतिपद्यप्यमावास्या तिथ्योर्गुणमहाफलं। एवमेव विधिं वेधा विदधे प्राग्विधानवित्। योन्यथा कुरुते मोहात्स नूनं प-
 तने बुधः। तिथियुग्मे पुनरुत्तरैव तिथिर्देविकी॥ तथा च भविष्य पुराणे ब्रह्मवाक्ये॥ यथा द्वादशभिर्मोसैर्मोसो वृद्धो मलिम्लुचः वड-
 माना तिथिं जेवं तिथिर्प्राक्ते मलिम्लुचा। यथा मलिम्लुचः पूर्वो मासो देवस्तथा उत्तरस्या न्यातिथिस्तथा पूर्वो वृद्धो ग्राह्यस्तथा उत्तरा। अ-
 थ जन्माष्टमी। साश्रेयोर्थिभिः प्रतिवर्षमुपोष्या। पूर्वविद्वानुवर्जयेत्। यदाश्रावणे मासि रोहिणी युक्ता भवति तदा रोहिण्यष्टमी ५।

राम
१०

नेवसरस्वती। नदिवाशुद्धिमाप्नोति तदा रात्रौ विधीयते। एवं पुराणभिप्रायेण स्मार्त्ताभिप्रायेण पुनर्विष्वरूपनिबन्धेऽष्टादशभेदा उक्ताः।
 तथा च। शुद्धात्रेधातया विद्वाभेदे न्यूनसमाधिकैः। प्रत्येकं च पुनस्त्रेधाद्वा दृश्यन्समाधिकैः। आद्या सुषेह्नुपूर्वेव व्यवस्थानात्तुरह्यो गृ
 हमेधीयतां च नवभेदा परेहनि। आद्यास्तिस्रस्तु पूर्वाः सुव्यवस्थानंतरह्ये। अपरेहनि शेषाः सुः सुप्रमौ च व्यवस्थया। अस्यार्थः ए
 कादशी शुद्धादशी भेदरहितान्निधास्यात्। षष्ठीघटिकाभ्यो न्यूना षष्ठीघटी प्रमाणावा। षष्ठीघटिकाभ्यो धिकावा। सा पुनस्त्रिधा।
 द्वादश्याः प्रत्येकं न्यूनता समताधिक्यवशेन। एवं नवभेदाः। एवं संवेधाया अपि एकादश्याद्वादशी न्यूनता समताधिक्यतया नवभेदा भवे
 तितेशा हि। शुद्धाधिकाद्वादश्यधिकाद ५५ ए० ए१ द्वादश्याधिकाद्वादशी समाद ५५ ए० द्वादश्याधिकाद्वादशी न्यूनद ५५ ए०
 ए१ द्वादश्या समाद्वादश्यधिकाद ५५ ए० द्वादश्या समाद्वादशी समाद ५५ ए० द्वादश्या समाद्वादशी न्यूनद ५५ ए०
 ५८ शुद्धहीनाद्वादश्यधिकाद ५५ ए० ५८ द्वादश्या समाद्वादशी समाद ५५ ए० ५८ द्वादश्या न्यूनाद्वादशी न्यूनद ५५ ए०
 ५९ इति शुद्धयानवभेदाः अथ विद्वाभेदाः विद्वाधिकाद्वादश्यधिकाद ५१ ए० ए१ द्वादश्याधिकाद्वादशी समाद ५१ ए० ए१ द्वादश्याधिकाद्वादशी न्यूनद ५१ ए०
 ५७ विद्वाधिकाद्वादशी न्यूना ५७ ए० ए१ द्वादश्या समाद्वादश्यधिकाद ५७ ए० द्वादश्या समाद्वादशी समाद ५७ ए० द्वादश्या समाद्वादशी न्यूनद ५७ ए०
 ६० न ५६ विद्वा समाद्वादशी न्यूनद ५७ ए० द्वादश्या समाद्वादश्यधिकाद ५७ ए० ५८ द्वादश्या समाद्वादशी समाद ५७ ए० ५८ द्वादश्या न्यूनाद्वादशी समाद ५७ ए०
 द्वादश्या समाद्वादश्यधिकाद ५७ ए० ५८ द्वादश्या समाद्वादश्यधिकाद ५७ ए० ५८ द्वादश्या समाद्वादश्यधिकाद ५७ ए० ५८ द्वादश्या समाद्वादश्यधिकाद ५७ ए० ५८ द्वादश्या समाद्वादश्यधिकाद ५७ ए०

र.मा.
टी.
११

दशमीं शेषसंयुक्तान् कुर्वीत कदाचन। बह्वर्चमविरोधे तु विप्रेषु विवदन्सु च। उपोष्याद्वा दशीं शुद्धात्रयो दश्यां तु पारणं। संपूर्णैकादशीं
यत्र प्रभाते पुनरेव सा। उन्मीलिनीति विख्याता महापातकनाशिनी। स्कंदपुराणेरुद्र उवाच। न कार्यातिथिर्वृद्धौ तु पक्षवृद्धौ तु पार्वतिश्रव
णेन च संयुक्तानोपोष्यैकादशीं तथा विष्णुधर्मोत्तरे। पर्वच्युतजया वृद्धा वीशदुर्गांत कक्षये। नैदा पूर्णमपित्यक्त्वा भद्रा मेवापवासयेत्
॥ मार्कण्डेयपुराणे ॥ प्रद्युम्नसंवादे नवमीदशमीविद्वाद्दशम्यैकादशीतथा ॥ जंभासुरस्य तत्पुण्यं असुरं च दिनत्रयं ॥ उदये दशमीस
त्यैकादशी सकलं दिनं ॥ द्वादशीरात्रिशेषे तु राक्षसानां दिनत्रयं उपोष्याद्वा दशीं पुण्या विष्णु ऋक्षेण संयुताः ॥ एकादश्युद्भवपुण्यं
नरः प्राप्नोत्यसंशयं। उदयेकादशी किंचिद्वा दशी सकलं दिनं ॥ त्रयोदशी उषःकाले वैष्णवानां दिनत्रयं संस्पृश्यैकादशीं राजन्द्वा
दशीं यदि न स्पृशेत् ॥ अवणे ज्येष्ठां षष्ठ्यां श्रवणं च हृत्या व्यपोहति ॥ एकादश्यां तु विद्वायां संप्राप्ते अवणे तथा ॥ तत्र क्रतुशतं पु
ण्यं त्रयोदश्यां तु पारणे वाजये यथा यज्ञे कर्महीनोऽपि दीक्षितः। संपूर्णं फलमाप्नोति अस्नातोऽपि जुहोति यः एवमेकादशी
युक्ताद्वा दशीं समुपोषयेत्। पूर्वोपवासजं पुण्यं सर्वं प्राप्नोत्यसंशयं। तिथि नक्षत्रसंयोगे उपवासापदा भवेत् तावदनेन भोक्तव्यं द्वा
दशीं नैव लेघयेत् कलाहयं त्रयं वापि यावदेकस्मिन्संक्षयः। विशेषेण महीपालश्रवणं वर्द्धने यदि। तिथि क्षयेन भोक्तव्यं द्वादशीं नैव
लेघयेत् कलाहयं त्रयं वापि द्वादशीं समतिक्रमन्। द्वादशं द्वादशीं हन्ति त्रयोदश्यां तु पारणे पुण्यं समुच्चये। सूत उवाच। अल्पायामथ
विप्रेन्द्र द्वादश्यामरुणादये स्नानार्चनक्रिया का यो दानहोमादि संयुता महाहानिकरी ह्येषा द्वादशी लेघिता नृणां। करोति पुण्यहरणं ॥

निष्ठासंतर्प्य त्रातिबंधवान्। सार्ववर्णिकमन्त्राद्यं संनीय ब्रह्म भाजने। समुपाघ्राय पित्र्यान्गोभ्यो हत्वा प्रयत्नतः। तथोपवास नियमं तत्सा
 हारं प्रकीर्तितं। चतुर्थस्तु शुद्धोपवासाः शिवरात्रिस्तु दर्शमिष्टिर्नैव कार्यो शिवरात्रि व्रते भूतां कामविद्वा विवर्जयेदिति नंदिकेश्वरवाक्या
 न्। मघान्तर्दर्शदिनावसानमुपोष्य शेषं पदमभ्युपैति। फाल्गुनी पूर्णिमा तु भविष्योत्तरांते सा यदि प्रहरद्वयानंतरं भवेत्तदा रात्रौ भद्रा
 वसाने होलिका दीपयितव्या। भद्रायां दीपिता होली नगराष्ट्राहं करोति। यदि च द्वितीयादिने प्रहरत्रयमात्रं पौर्णिमा स्यात्। तत्र निप
 च्छद्विगामिनी भवति तदा द्वितीया पूर्णिमा कर्तव्या। एवं रक्षाबंधनेपि। महानवम्याष्टम्योस्तु भद्रायां मपि देवीपूजा। यतो भद्रैव भगव
 तो। तत्र लोहाभिसारिकं नाम शैतिक कर्म श्वानं भद्रायां न कार्यो भाद्रपद पूर्णिमायां त्वमावास्या च च्छाद्व कर्तव्यं यस्यान्य पूर्णिमायां
 सप्तमस्तस्य भाद्रपद पूर्णिमायां श्राद्धं कार्यं। तथा च पुराणसमुच्चये सूत उवाच॥ पितृपक्षे गया श्राद्धे सगृहे कुरुजां गले। कृत्वा यत्नं भ
 वे मर्त्यैः फलं तच्च स्येह नि। पौर्णिमायां तु यत्कुर्याच्छ्राद्धं पितृपरायणः ब्रह्मेष्टस्य च यत्तस्य सर्वस्य लभते फलं। अमावास्यायां पु
 र्या पितृपिंडस्य कर्मणि। पौर्णिमा सीतया पुर्या विशेषो स्ति न कश्चन। कलासं पूर्णनादेः सा सोमस्योक्ता च पूर्णिमा सदा पूर्णफलं
 सोमं पितरोऽप्यायंति हि पितृपक्षे नवम्यां तु नवदेवतं श्राद्धं कुर्यात् तथा चोक्तं। अन्वष्टका सुनवभिः पिंडैः श्राद्धमुदाहृतं पित्रा
 दिमातृमध्यतन्ततो माता महान्तिकम्। द्वादशैव श्राद्धं तु मातृपूर्वकं द्वादशैव न्यकुर्यात् तथा च पुराणसमुच्चये मातृश्राद्धं तु पूर्व
 स्यात्पितृणां तदनंतरं॥ ततो माता महानां च एवं नदीमुखं भवेत् एकोदश श्राद्धानि पितृपक्षे कादश्यामेव कार्याणि ॥२॥

र. मा.
टी.
१२

नत्वेन सत्वात्। सप्रमाद्यमभेदयोः पूर्वो गृहस्थाः कुर्युः पारलोद्वा दश्याः सद्वावा न्यरां यतयः कुर्युः। दशोका दशद्वा दशेषु सर्वे पूर्वो मेव कुर्युः।
पारलोद्वा दश्या विद्यमानत्वात्। त्रयोदश चतुर्दशयोर्भेदयोरेका दश्याः पूर्णत्वात्। पूर्वो गृहीणा मुतरा मुनीनां शुद्ध द्वादश्या उपवासात्।
उक्तं च। एकादशी यदा विद्वा परतोद्वा दशी भवेत् शुद्धैव द्वादशी राजनुपोष्या मोक्षकोशिमिः षोडशे येव मेव व्यवस्था। शेषेषु भेदेषु पा
रलोद्वा दश्याः सद्वावात्सर्वे परमेव कुर्युः तथा च विज्ञानेश्वरेणोक्तं। संपूर्णेकादशीयान भवति परतः सा समावासमावा न्यूनावाना स्ति
वाच्यं त्रजति हरिदिने द्वादशी सापि चोद्धे। सर्वे कुर्युः परस्तादुपवसनमथ द्वादशी नोद्धे मेति प्रब्राडत्र द्वितीया मुपवसतु जनाः पूर्वम
न्येतु सर्वे। यद्येषा पूर्वविद्वा भवति च परतः सा समावासमावासर्वे कुर्युः द्वितीया मथ हरिदिवसः पूर्वविद्वा पियायात्। द्वादश्या सा त्रिय
स्पृग्यदि भवति परं मोक्षिणः पूर्वमन्ये यद्वा विद्वा न चोद्धे परमुपरि भवेत् त्रसर्वे परस्तात्। पूर्वविद्वा यवासान भवति परतोद्वा दशी वापि
चोद्धे कुर्यात् तत्रोपरिष्ठा न्मुनिजननिकरः पूर्वमन्ये च सर्वे विद्धं प्रातर्दशम्या हरिदिनमथ च द्वादशी रात्रि शेषे सर्वेः पूर्वतदा नो मुपवसतु ज
नः प्रीतये केशवस्या तथा च। शुद्धमिश्रा दशम्या कचिदपि चततो वेधमेकादशीयं प्रत्येकं च निधासो पुनरपि समतान्यूनताधिक्ययोगात् प
सा प्रत्येकभिन्नाः पुनरपि षडमीषां द्वादश न्यूनताद्यैः संबंधादेव मष्टा दश खलु मिलिताः कल्पना संभवेति। भविष्यतु राणे उपवासस्य चतु
र्विधत्वं मुक्तं। सतां वूलमतां वूलं संभोजनमभोजनं साहारं च निराहारं चतुर्विधमुपोषणं। यावत् कृताह्निको न स्याद्यावन् चार्चयते हरिं ता
वदश्रांतितां वूलं सतां वूलं तदुच्यते पूजयित्वाऽयुतपूर्वं पूर्णो भुक्तिं न भुक्तिः। भद्रा भुक्ते पुनर्भुक्ते तत्संभोजनमुच्यते। श्रद्धं कृत्वापि नृ

राम.
१२

अथ सोमवारकृत्यमाह। शंखेति स्त्रीस्त्री कार्ये। वृक्षरोपणसेतुधान्येनिलस्योक्तत्वात् क्षीरविकाराः कुर्विकादयः। आदिग्रहणात्। मणिसु
स्निग्धपौष्टिकरसायनसेतुबंधमंगल्यदेवकुशलांतिकवेश्मधान्यसेनापतिसौभाग्यसेनापुष्टिपितृकर्मनृपोषधोर्वीहीनाकंदनिशाचराणितथा
चभोजः सुक्तांगशंखमणिभूषणरौप्यवारियज्ञे सुभाज्यवनिताययसांतरुणां। सुस्निग्धपौष्टिकरसायनधातुकर्ममंगल्यदेवकुशा
लांतिकवेश्मनांचाधान्येषुपनूपतुरंगशृंगिहृष्यादिसेनाधिपतिर्द्विजानां। सिप्रद्वयव्यनृपोषधोर्वादानां वराकंदनिशाचराणां। सौ
भाग्यसेवाविधिसिद्धिपुष्टिमात्पादिकानांपितृकर्मणांचा। आरंभसिद्धिर्द्वि वसेहिमासोराश्यादये केंद्रगतेयवास्मिन् २ अथमंगलवार
शंखाजमुक्ता रजतेषुभोज्यं स्त्री वृक्षकृष्यं वुविभूषणाद्यं। गीतकृतुक्षीरविकारशृंगीपुष्पांवरं शोभनमिंदुवारे २।
भेदानृतनस्तेयविषाप्रिशस्त्रबंधाभिचाराहवशात्पदंभात् सेनानिवेशाकरधातुहेमप्रवालकार्यादिकुजेचकुर्या
कृत्यमाह। भेदेति। भेदस्तृतीयउपायः। सेतुदुर्गादिविदारणं वा। आदिग्रहणात्। कटतिक्ताटवीकूरत्वरक्तकुसुमद्रुम ॥ ३॥
कूटादिसेनाधिपतिदुर्गादुर्गाखेटकूलाभि सुकुमारखोदुरक्तसुतिराजभिषेकदुष्टदो निहृषिवादादयः। तथाचभोजः धात्वाकरादिक
नकज्वलनप्रवालशस्त्राभिघातकटतिक्ताटवीनां। कूरत्वरक्तकुसुमद्रुमरक्तचौर्यकूटाहिपाशजनितसज्जभूतावा। दुर्गद्विमहेदन
भेदकानोमृगव्यकौशव्यहृषिक्रियाणां। भिसुसपाधूर्तकुमारशाठ्यं देभाः रिनाशास्त्रपरिग्रहाणां। राजाभिषेकाहवदुष्टद्वानिसे
नाच्छदानेहृषिकर्मणांचावात्स्यचस्माननयस्यवारेप्रारंभसिद्धिं मुनयोवदेति ॥ ३॥ ३॥ ३॥ ३॥ ॥ ३॥ ३॥ ३॥ ॥

रमा
टी
१३

तथाचपुराणसमुच्चये। एकाश्यां प्रकुर्वीत एकोद्विष्टानि सर्वशः॥ यस्माद्विदेवताविष्णुः पितृपक्षस्य कृत्स्नशः मातृपितृसप्तपत्यपितृ
 व्यभ्रातृमातुले। अनयत्यासुभार्यासु एकोद्विष्टं समाचरेत्॥ मघात्रयोदश्यानुसांकल्पिकमेव श्राद्धं। तथाचोक्तं। मघायां पिंडदाने
 न ज्येष्ठः पुत्रो विनश्यति। कन्यायां पुत्रयोदश्यां स पादभुदयादने चतुर्दश्यां शस्त्रघातानां एवं कार्यं परं त्वेकोद्विष्टविधिना। तथाच स्म
 तौ॥ चतुर्दश्यां तु यच्छ्राद्धं सपिंडीकरणे कृते। एकोद्विष्टविधाने न तत्कुर्याच्छस्त्रघातिनां॥ पित्रादयस्त्रयो यस्य शस्त्रघातान् अनुक्र
 मात्। सभूते पावणे कुर्याद्द्विकानि पृथक् पृथक्। एवं देवकार्येतिथि उदयव्यापिनी पितृकार्ये श्वस्तव्यापिनी ग्राह्या। तस्माद्धर्म
 स कृत्येषु खिलेषु पूर्णो वदंति तां कालविदः पुराणा इति पितृ कविष्यमेतत्। इति श्रीमहादेवे कृतरत्नमालाविवरणेतिथिप्रक
 राजाभिषेकोत्सवयानसेवागोवह्निमंत्रौषधिशस्त्रकर्म। सुवर्णताम्रौर्णिकचर्मकाष्ठसंग्रामपरायादिरवौविद
 रणं द्वितीयं २ अथवारप्रकरणं। वारश्च सावनः सपत्विर्ताश्वरविभगणानां नि सावनानि स्युः अथ चंद्रार्कान्तरभवत्तु ध्यात् १
 वारस्य। तत्रादावेवरविकृत्यमाह। राजेति राजाभिषेचनं। उत्सवं। यानं। यात्रासेवा च विदध्यात्कुर्यात्। उत्सवं मंगलं पौष्टिकादि॥
 यानं प्रयाणसेवा स्यात्प्रयणं। वह्निकार्यं धातुघटनादिकं गुल्मदाहादिकं च। मंत्रो मंत्रसाधनं शस्त्राशस्त्रघटनो जेजनादि। व्रणादि छे
 दश्च। गौर्वाणी। विद्याज्ञानव्रजानीति लक्ष्योक्तत्वात्। आदिग्रहणात्॥ व्यालपर्वतगोपकाननपशोवृक्षास्थिनरव्याताम्रकनकैतोयो
 षधी सत्क्रियागोपरायायुधशस्त्रकर्मवृपतेः सेवेभिषेकेक्षणं कुर्याद्धारुणकर्मभानुदिवसे मंत्रप्रयोगोत्सवान्॥ १॥ १॥ १॥

राम
१३

अथशुक्रवारकृत्यमाहस्त्रीगीतेति। आदिग्रहणात्तद्वषवेषद्वयादि। तथचभोजः नानारत्नविभूषणंवरवधूदृष्ट्याणिवेषोभुवारम्याहा
सविलासदाहवनिताकामोपचारेः स्वरः वर्णदुस्फटिकांबुजानिगमनोद्वाहद्विपागाभिषकृतिन्यमंगलपौष्टिकोनिचतथास्थानंभुजि
ष्याननः प्राकारः शरतः शिल्पकर्षणोचभृगोर्दिने। सिद्धिप्रयान्तिचतथादिनोक्तंलग्नमवच ई अथशनिवारकृत्यमाह। लोहाश्मसीसेति
आसवंमद्यं। स्थिरंचकर्मशनिदिनेकुर्यात्। पापनीत्यादिकर्म। नीलीकटकचर्मसग्रहमथसारास्वयोगानपीनिलह्योक्तत्वात्। क्रूरंवध
वेधादि। स्थिराणिविवाहादीनि। आदिग्रहणात्। अजस्थविराविनीतकरभटुर्जनशरभक्षत्रमद्यतिलनौचकर्मकंटकभृतविघ्नहेतुपा

स्त्रीगीतशय्यामणिरत्नगंधवस्त्रोत्सवालंकरणादिकर्म। भूपण्यगोकोशकृषिक्रियाश्चसिद्धान्तिशुक्रस्पदिनेसमस्तः॥

ई लोहाश्मसीसन्नपुशस्त्रदासपापाचूतक्रूरविषासवाद्यं। गृहप्रवेशद्विपबंधदीप्तास्थिरंचकर्मार्कसुताहि
कुर्यात् ७ रविः स्थिरः शीतकरश्चरश्चमर्होजउग्रः शशिजश्चमिश्रः लघुः सुरेज्योभृगुजोमृदुश्चशनिश्चनी

शसंकीर्णभाडानितथाचभास्करव्यवहारे। वासाजस्थविराविनीतकरभाश्चोराः सहैभाच्छरा ॥ द्वाकथितोसुनीन्दैः ८ ॥
क्रूरभूस्वपुसीसकासवविषाण्युवीसुताहोदितोनीलीचर्मनिलाश्मकंटकतयोः गारप्रवेशध्रुवंक्रूरनौभूतनीचकर्मरिपुतोद्वाहे
भवंधादयः। पाशाः संकीर्णभाडानिदीप्ताभिस्तुविहंगमा। हेतवश्चातशयस्यसौरेसिध्यन्तिवासरे ७ अथवाराणास्थिरादिसंज्ञामाह। रवी
ति। फलंच। स्थिरंचरोगमिश्रलघुमृदुनीत्याकार्याणिसूर्यादिवारेकुर्यात्। स्थिरंचरादीनांपर्यापन्नक्षत्रप्रकरणेवक्षति॥ ८ ॥

र. मा.
टी.
१४

अथ बुधवारकृत्याह। नैपुण्येति। नैपुण्यं निपुणताः पण्यक्रयविक्रयादि। अध्ययनं पठनं। कला। गीतादिका द्वा सप्ततिः शिल्पं शिल्पं
विद्या। सिंवा राजाश्रयणं। लिपिर्नानादेशायाः सरशिसा। लेखनं चित्रकर्म धातुक्रिया। धातुर्वारदि। कांचनं सुवर्णकर्म। युक्तिर्मिलनं।
संधिः संधानं। व्यायाम आयासः वादस्तकविद्यया परस्परसमूहः एते बुधवारकार्याः आदिग्रहणात्। नीलमणिमहीसुगंधिवस्त्रवि
द्या व्रतमंत्रमायादंभद्रममंगल्यकाव्यध्रुवपुष्टिचौर्यौषधभूषणबीजोप्तिसाधारणराजाभिषेकापुर्हितमैत्रीचरसत्रविवाहदि। तथा।
चभोजः धातुक्रिया हरितसुगंधिरत्नमहासुगंधिविज्ञानवस्त्रलघुमध्यमदौर्घविद्याः आयोधनैपुण्यकलाव्रतयुक्तिमंत्रमायाकृता

नैपुण्यपराधाध्ययनं कलाश्रिल्पादिसेवालिपिलेखनानि। धातुक्रियाकांचनयुक्ति संधिव्यायामवादाश्रवुधेवि
धेयाः ४ धर्मक्रियायौष्टिकयज्ञविद्यामंगल्यहेमांबरवेश्मयात्राः रथाश्वमैषज्यविभूषणादिकार्यविदध्यात्सुरमं

निगमनायुधवादभूतानमंगल्यध्रुवपरायशरीरपुष्टिकर्मौषधभूषणानिबीजोप्तिसाधारणनामकोर्त्वीनोत्रिणादि
याभिषेकाहितमायुषश्च मंत्राभरक्षेत्रविवाहशिल्पसेवाविवाहनलसंधिविशेषकर्मज्ञस्याह्मपिप्राचपिचंडवर्णिप्रयातितल्पासुदयेचकुर्या
तुधअथगुस्वारकृत्याह। विद्याशास्त्राभ्यासः। आदिग्रहणात्। रूपगजवृषह्मत्रचामरपार्थिवदेवसभाहोमव्रतज्ञानारंभपुरस्थिरदे
वपितृविप्राक्रियासत्यधनुःशिल्परसाप्रदं। तथाचभोजः। रौप्यखरीतुरंगदंतिवृषभह्मत्राणिवधौषधीभूषणामरयार्थिवा मरसदोधर्माश्र
याः पौष्टिकं। यात्रामंगलहोमयज्ञविधयः शास्त्रमनोज्ञव्रतं ज्ञानारंभपुरस्थिरमरपितृव्रह्मक्रियाः सत्यवाक्। धनाग्निहोमशिल्पानिरुचिराणि १४

तथात्र ह्यसिद्धांते। दिनवारदिपञ्चादुज्जयिनीदक्षिणोत्तरायाः प्राग्देशान्तरघटिकाभिः पञ्चात्प्राग्भवतिरस्युदयात्। चण्डाद्देशान्तरा
 भ्यां यथावारप्रवृत्तिस्तथोच्यते। त्रिंशन्मेषतुलाह्निकान्याष्टषयोः पादोनदन्ताः पलं पंचांशद्यास्तुरीयस्तुसिंहमिश्रुनेपंचांशयुक्ताः
 मृगोषदक्षिणशकाः कृतगणाः कर्कधनुः कुंभयोः पंचोशोनितानिसर्प्युभयोः पादान्विताष्टाश्विनः प्रतिनंयावन्तापला
 नामन्तरंतद्यथा। गोसिंहालिघटेषु वासरमितेरष्टासरोनत्रयं॥ कन्यामेषतुलारुषेष्वनुदिनसाहं पलानां त्रयं। प्रोक्तं वैणिकचा
 पकर्कमकरे पंचांशयुक्तं पलं॥ प्रोक्तं कर्कटकात्तदेवमकरात्पदं सपेत्सायने। एवमयनं शनिदिने मारभ्य प्रतिदिनोक्तपलेषु
 संस्थितेषु रघुदिने दिनमानं भवति। दिनाहं घटिकाः पंचदशद्वादशान्तरे कृते चरान्तरघटिकास्तदिने भवन्ति। ततो यदि दिनाहं घ
 टिकाः पंचदशघटिकाभ्यां कृता भवन्ति। तदा चरघटिकाभिर्विशेषवारप्रवृत्तिः। चरधनमित्यर्थः। अर्थदिनाहं घटिकाः पंचदशेभ्यो
 ऽधिका भवन्ति तदा चरघटिकाभिर्दिने गते वारप्रवृत्तिः। चरः करणमित्यर्थः। स्यष्टाकर्कणोक्तविधानेन चरानेयने ग्रहगणिताज्ञा
 नादुर्वो धमिति नोदाहृतं॥ अथ देशान्तरघटिकोत्पत्तिः। मेषादिस्थतुलादिस्थवारवौ मध्याह्ने द्वादशांशकसंज्ञा कोम्या याविषुवच्छा
 या शंकुच्छायावर्गयोगमूलं विषुवत्कर्णो भवति। यथा द्वादशतानंदपुरे विषुवच्छाया २७ विषुवत्कर्णः १३ ततो याम्योत्तरदेश
 स्वदेशयोरन्तरयोजना विषुवत्कर्णगुणपित्तासहस्रेण भजेत्। लब्धदेशान्तरघटिका भवन्ति॥ शेषं षष्ठिगणं सहस्रभक्तं पलानि भवे
 ति। अथ वा योजना षष्ठसृष्ट्या। ६८ देशान्तरयोजनानि भजेत्॥ पलं देशान्तरघटिका भवन्ति॥ ताः स्थूलाः। ततो रेखा पूर्वदे २॥ ॥

रमा
टी
१५

रविरिति। सपदिशष्टः प्रत्येकं संबध्यते। रविः शीघ्रमेव मनसः शरीरस्य चतिलैलाभ्यंगान्तापं करोति। कांतिं दीप्तिं चंद्रः। भौमो मृत्युं। वधो द्रव्य प्रा
प्तिः॥ गुरुर्द्रव्यहानिः शुक्रो विपत्तिः॥ अनर्थमित्यर्थः॥ शनिनिखिलभोगानुभवेन सर्वसमृद्धिः। द्रव्यांतरयुते तैलेन दोषः तथा च भास्करव्य
वहारे॥ सार्धपेगंधतैलं तु द्रव्यांतरविमिश्रितं॥ अन्यद्रव्ययुते तैलेन दुष्पत्ति कदाचन स्मृतिपिविवाहो न तथा शौचे तैलेन घृतसमन्वि
तं। अन्यद्रव्ययुते तैलापि न दुष्पत्तिं हृणो विना ९ अथ येनैव शक्यं तैलनिषेधस्तानाह नाकारवारेति॥ अर्कस्य वारे। आरस्य भौमस्य
वारे संक्रमे संक्रांतिकाले। पूर्वापरषोडशघटिकासु वैधृतिव्यतिपातयोगे च॥ पक्षमध्येऽष्टम्यां विष्टे भद्रायां। षष्ठ्या पक्षद्वयेऽपि। पर्व

रविस्त्वापं कांतिवितरति शशी भूमिं न यो मृत्तिलस्मीञ्चाद्रिः सुरपतिगुरुर्वितहरणं विपत्तिं दैन्यानां गुरुरखिल
भोगानुभवेन नृणां तैलाभ्यंगात्सपदि कुरुते सूर्यनयः ९ नाकारवारेन च संक्रमेऽपि न वैधृतौ न व्यतिपातयोगेन प
क्षमध्ये न च विष्टिषष्ठ्योरभ्यंगद्वयेन च पर्वसूक्तः १० वारप्रवृत्तिं मुनयो वदंति सूर्यो दयादावणराजधान्यं ऊर्द्धं तथा
धोऽप्यपरत्र तस्माच्च राहर्द्धदेशांतरनाडिकाभिः ११ ॥ दर्शः पौर्णमासी ० ग्रहणं च १० अथ वारप्रवृत्तिकालमाह। वारप्रवृत्तिमि

ति रावणराजधान्यं लंकायां। सूर्यो दयकाले वारप्रवृत्तिं मुनयः कथयंति। लंकायामित्युपसृष्टं। लंकायां मेरुं यावत्। याम्योत्तरं रेखायां सूर्यो
दयकाले वारप्रवृत्तिः। रेखातः पूर्वस्थित देशेषु पश्चात्स्थित देशेषु च कदा वारप्रवृत्तिरित्यत आह ऊर्द्धमिति। ऊर्द्धं प्राग्देशे सूर्यो दयानंतरं
अधोऽप्यपरत्र देशे रात्रि शेषे रेखातः पूर्वस्थित देशेषु पश्चात्स्थित देशेषु च राहर्द्धदेशांतरनाडिकाभिर्वारप्रवृत्तिर्भवति॥ ५॥ ६॥ ॥

राम
१५

अथ सौरं कारयितुं यो वारो यावदायुः स्य ययति वर्द्धयति वा तमाह भानुरिति। सौरं कारयितुं रायुषः सकाशात् सौरं विरुनं करोति। शनिः
 सप्तमासान् भौमोऽष्टमासान्। बुधः पुनः शुभं रमणीयावस्थं यथा भवति तथा पंचमासान् ददाति। चंद्रः सप्तमासान् गुरुर्दशमासान्। शु-
 क्र एकादशमासान्। युर्ददाति। तथा चलच्चः। सौरे हरन्मासमिहायुषोऽर्कः शनैश्चरः पंचकुजस्तथा सौ। आचार्यशुक्रेन्दुबुधाः क्रमेण दश
 दशैकादशसप्तपंच १७ विद्यारंभेति। गुरुशुक्रबुधवारेषु विद्यारंभोऽभीष्टार्थसिद्धिं निर्विघ्नं विद्यासमाप्तिं करोति। शीघ्रायुषचारविर्मध्य-
 मः न शुभो नाप्यशुभः। चंद्रो जाड्यं करोति। भौमो मृत्युं करोति। छाया सूनावपि शनैश्चरेपि पंचत्वमित्यर्थः। एवमर्थः। एतमाद्याः। गर्गवसि
 भानुर्मासं क्षपति तथा सप्तमार्तण्डसूनुर्भौमश्चासौ वितरति शुभं बोधनः पंचमासान् सप्तैवेन्दुर्दशसुरगुरुः शु-
 क्र एकादशेति प्राहुर्गर्गप्रभृतिमुनयः सौरकार्येषु नूनं १७ विद्यारंभः सुरगुरुसितक्षेत्रे भौमार्थदायी कर्तुं श्रायु-
 श्चिरमपि करोत्यंशुमान्मध्यमोऽत्र नीहारांशौ भवति जडता पंचनाभूमिपुत्रे छाया सूनावपि च मुनयः कीर्तयंत्येव
 माद्याः १८ मनीषिणोर्द्वे प्रहराद्वितीयादारभ्य सर्वेष्वपि मंगलेषु। भौमाशनः सूर्यबुधार्किचंद्रसुरेज्यवारेषु वि-
 द्यप्रभृतयः कथयंतीत्यर्थः १८ अथार्द्रप्रहरनाह। मनीषिणोर्द्वेति। प्रथमघटिका चतुष्टयमपास्य भौमादौ अर्द्रप्रहरस्याज्यामंगल-
 कार्ये भौमे द्वितीयोर्द्वे प्रहरादौ। अपिशब्दादेतेष्वेव वारेषु यथाक्रमं द्वाप्राप्तौ कद्वित्रिचतुर्थीः कालवेलास्याज्याः भौमवारेष्वेवार्द्र-
 यामः कालवेलाख्यः। शुक्रे सप्तमः। सूर्येऽष्टमः। बुधशनिचंद्र ॥ ३ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ॥

र-मा
टी
१६

शेषुताधनगताः। पश्चिमदेशेषु ऋणतताः न तो देशांतरघटिकानां धनगतानां योगे अन्यथोत्तरे तावतीभिर्घटिकाभिर्दिनगते रात्रिशेषे वा वारप्रवृत्तिरिति ११ एतदेवाह। चरार्द्धेति एवं सूर्यादिवारो यत्कृते सिध्यति यच्च न सिद्ध्यति तदाह १२ वारे इति। वस्त्रमाणे चोक्तेन विधिना योगमहोऽनुकूलो भवति तस्य वारे यथोक्तं राजाभिषेकादिकं कार्यं सिद्धिं याति। तदेव कार्यं जन्मराशेः प्रतिकूलवर्तिनि ग्रहेन सिद्ध्यति १३ अथ यस्य वारे यदुक्तं तस्यैव वारे कार्यं अथ च सौम्यग्रहवारे सर्वकार्यमिति रथोद्धृतयाह। सोमेति। चंद्रबुधगुरुशुक्राः वाराः सर्वकर्मसु उक्तेष्वनुक्तेषु चरार्द्धदेशांतरयोर्वियोगो योगो यथानीयपलैश्च सम्पृक्तः। सूर्योदयादूर्ध्वमृगे धने धो वारप्रवृत्तिं मुनयो वदन्ति १२॥
वारे ग्रहस्योपचया वहस्य कार्यं यथोद्दिष्टमुपैति सिद्धिः। भवेत्तदेवापचया वहस्य प्रयत्नतो निर्मितमतमप्यसाध्यं १३
सोमसौम्यगुरुशुक्रवासराः सर्वकर्मसु भवंति सिद्धिदाः भानुभौमशनिवासरेषु च प्रोक्तमेव खलुकर्म सिद्ध्यति १४।
शस्त्रो हिलास्त्रारसरंजनेऽर्को मांजिष्टकौ सुभकरागयोश्च। महीसुतं कांचनभूषणेषु पतंगसूनुः खलु लोहकृत्ये १५
जीर्णारवौ सततमंबुभिरार्द्रमिन्दौ भौमेशु च बुधदिने च भवेद्दनाय। ज्ञानाय मंत्रिणि भृगौ प्रियसंगमायः मंदे बलाय च
चकार्येषु सिद्धिकराः। रविभौमशनिवारेषु प्रोक्तं विहितमेव कार्यं सिध्यति न चान्यत् १६ रविभौमशनिवारेषु विशेषकृत्यमाह। शस्त्रो हीति। हिनिश्चयेन राजाभिषेकादिसूर्यादिवारोक्तं सोमसौम्यगुरुशुक्रवारेष्वपि कुर्यात् रागे पुनः सूर्यवार एव। ए
वं कोचनानं करणभौमः तदाह कृत्यशनिवारं १५ जीर्णमिति। आशौचज्ञानजलादौ भवतो न्यर्थः भौमवारोऽप्येकार्यं बुधवारं विज्ञापगुरुवारं ज्ञान

३६
३७
३८
३९
४०
४१
४२
४३
४४
४५
४६
४७
४८
४९
५०
५१
५२
५३
५४
५५
५६
५७
५८
५९
६०
६१
६२
६३
६४
६५
६६
६७
६८
६९
७०
७१
७२
७३
७४
७५
७६
७७
७८
७९
८०
८१
८२
८३
८४
८५
८६
८७
८८
८९
९०
९१
९२
९३
९४
९५
९६
९७
९८
९९
१००

दृष्टिकाश्चद्विगुणाः पंचभक्ताः सार्द्धं नाडीद्वयमिदं तावद्भवति इत्युपपन्नं २१ अथ कालहोराप्रयोजनमनुष्ठमाह। यस्येति। सर्वकेवलं
प्रागुक्तं न अपितु वक्ष्यमाणमभिचाराद्यं दिनकालहोरायामहाफलमिति २२ अथ सूर्यादीनामधिदेवताः प्रतिदेवताश्चाह॥ सूर्येति॥
सूर्यस्य रुद्रोऽधिपतिः एवं चंद्रादीनामपि यथासंख्यमधिपतयः। कोब्रह्मा। कालो यमः। हरिर्विष्णुः। विरंचो ब्रह्मा प्रयोजनं च। शान्तिकपौ
ष्टिकादौ नष्टजातवलवद्भवशात्तज्जदेवदशादिज्ञानमिति २३ इति श्रीमहादेवविरचिते रत्नमालाविवरणे वारप्रकरणे तृतीयः ३

यस्य ग्रहस्य वारे यत्किंचित्कर्म प्रकीर्तितं। तत्तस्य कालहोरायां सर्वमेव विधीयते २२ सूर्यादितः शिवशिवा
गुहविष्णुकेन्द्रकालाक्रमेण पतयः कथिता ग्रहाणां। वद्वं बुभूमिहरिशक्रशची विरंचि सैषां पुनर्मुनिवरैः प्र
तिदेवताश्च २३ इति श्रीज्योतिषरत्नमालायां वारप्रकरणे ३ क्रमं शोभयन्ति योगविष्कुंभः प्रीतिरुपरिचायु
ष्मान् सौभाग्यशोभनारख्यावतिगंडोऽथ सुकर्माच १ धृतिशूलगंडवृद्धिध्रुवनामानो भवन्त्यथान्ये च। व्याघातहर्ष
णारख्यावथ वज्रं सिद्धिव्यतीपातः २ तदनुवरीयान्यरिघः शिवसिद्धिसाध्यशुभशुक्लाः ब्रह्मंदो वै धृतिरिति ॥

नामसमानफलं कुर्युः ३॥ अथ योगप्रकरणमारभ्यते। तत्र रविचंद्रयोगयोगेन योगप्रकरणं चेत्तदा योगाः पूर्वाचार्यैः सप्तविंश
तिः कल्पिताः। तेषां नामानि फलं चार्थात्रयेणाह। यस्य योगस्य यादृशं नाम तस्य तादृक्काममेव फलं। यथा विष्कुंभः कार्यसिद्धिं विलंबय
तीति विष्कुंभः। प्रीतिर्योगश्च कार्यकर्तुः प्रीतिकरोति। एवमन्येऽपि योगानि जनामतुल्यं फलं कुर्वन्ति ॥ १॥ ॥ २॥ ॥ ३॥ ॥ ३॥

र. मा.
सी.
१७

गुरुषु प्रथमद्वितीयचतुर्थ्यर्द्धयामास्याज्याः १९ अथ कुलिकानुपजात्याह। मन्वेति। सूर्यवाराद्यां संख्यं चतुर्दशद्वादशाष्टषडनुर्द्धि
संख्यं मुहूर्ते कुलिकाः स्युः सूर्यवारे चतुर्दशो मुहूर्तो विवाहादौ वर्ज्यः। रात्रौ त्रयोदशो मुहूर्तो वर्ज्यः। एवसामवारे द्वादशो मुहूर्तो दिने रा
त्रौ एकादशो मुहूर्तः। भौमवारे दशो मुहूर्तो दिने शनिवमः बुधवारे षष्ठो रात्रौ सप्तमः। गुरुवारे षष्ठो दिवा रात्रौ पंचमः शुक्रे चतुर्थो दि
वानि शितृतीयः शनिवा द्वितीयो दिवा रात्रौ प्रथमो वर्ज्यः। मुहूर्तप्रमाणं तु दिनमानस्य रात्रिमानस्य पंचदशो भागः २० अथ काल
होरा नयनमुपजात्याह। वारप्रवृत्तेरिति। सूर्यप्रतिपादितवारप्रवृत्तिकालमारभ्य घटिकाद्विगुणाः पंचभिर्भजेत्। लब्धा कसमा
मन्वर्कदिग्वस्तुतिवेदपक्षैरर्कां मुहूर्ता कुलिका भवन्ति दिवानि रेकैरथ यामिनीषु नेगर्हिताः कर्मसु शोभनेषु २०
वारप्रवृत्ते घटिकाद्विनिघ्नः कालस्य होरापतयः शराणां दिनाधिपाद्या रविशुक्रसौम्यशशंकसौरेज्यकुजाः क्रमेण
गतकालहोरा। शेषावर्तमानदिनवारादारभारवेषु क्रादिगणनया योज्याः। अहोरात्रे चतुर्विंशतिकालहोरा भवन्ति। षष्टिघटिका पदैर्मिते
चाहोरात्रे सार्द्धं नाडीद्वयप्रमाणे एका कालहोरा भवति। रविशुक्रादयश्च कक्षाक्रमेणाधोऽधः स्थिताः तथा च ब्रह्मसिद्धान्ते। भगण
स्याधः शनिगुरुभूमिजरविशुक्रसौम्यचंद्रास्व्याः। यद्येवं तर्हि कथं दिनाधिपाद्याः कक्षाक्रमेण शन्याद्या वारक्रमेण रविचंद्राद्या युज्यन्ते। स
त्यं। दिनाधिपत्यमपि ग्रहाणां कालहोरावशेनः। चतुर्विंशते हि सप्तभक्तापास्त्रिकोऽवशिष्यतेऽतः कक्षाक्रमेण चतुर्थो वारो भवति। शने रवे
तरं रविः। रवे श्रद्धः चंद्रा द्वौ मः यश्च वारः सः पंचविंशतितमयाः कालहोरायाः आपत्तिभक्तो दिनाधिपाद्यादिति। रवे श्रद्धाहराजत्वात् प्रथममुपा

र. मा.
सी.
१७

एतेनाभिजिह्वानायां सूर्यर्षाद्विषमर्षगश्चेन्दुर्भवति तदाऽसावेकार्गलः। यतः पूर्वोक्तयोगेषु नक्षत्रस्य मूर्द्धि स्थितत्वाद् विचंद्रौ सम
रेखास्थो भवतः तथा च त्रिविक्रमः। विसिद्धनामयोगेषु साभिजिह्विषमर्षगः। अर्कोदिंदुस्तदायोगोऽभिषु एकार्गलाभेदः ६ एवं
राविचंद्रयोरेकरेखास्थयो र्यद्भवति तन्मालिन्याह। दिनकरेति। पूर्वोक्तचक्रे सूर्यचंद्रयोरेकान्यदर्शनजन्माभीषणो मनुष्या कृति।
स्त्रैलोको मंगलकार्यविनाशाय पतति। ज्वलनकपिलनेत्रेणा। वैनिश्चयेन जगंति निर्हंनम्। अस्मिन्योगे दानाद्यनेन मेव भवति॥ अस्मि

एकामूर्द्धगतां त्रयोदशतथातिर्यगाताः स्यापपयेद्रेखाश्चक्रमिदं बुधैरभिहितं रवार्जूरिकंतत्रनु व्याघातादिषु
मूर्द्धिभंतुकथितं तत्रैकरेखास्थयोः सूर्या चंद्रमसोर्मिथो निगदिनोदक्यात एकार्गलः ७ दिनकरहिमरश्म्यो
दृष्टिसंपातजन्मा भवति विह्वलिमूर्तिः कोपिरौद्रो मनुष्यः पतति भुवनमध्ये मंगलानां विनश्ये ज्वलनकपिलद
ष्टुगानिर्दहन्वै जगंति ८ इति श्रीरत्नमालायां योगप्रकरणं ४॥॥ चाहोरात्रव्यापी। अहोरात्रोत्पत्तिभ्रमणपतनका
लोऽनेनैव दैवतवद्व्यभशास्त्रे उक्तः। द्वाविंशतिरुत्पत्तौ व्यतीपातस्यैकविंशतिभ्रमणो। पतने दशशघटिकाः स्युः पतिते सप्ताहपाशेषाः
एवंक्रांतिसाम्येपि कालनिर्देशतो ज्ञेयः। तथा चलत्तः। व्यतीपातपर्वदिवसे वैधृतियोगतथैव गंडे च। सुरकर्मनप्रशस्तविवर्जयेद्
वनिकामोऽतः फलेन तुल्यसमुत्पत्तौ भ्रमणे कोटिरुच्यते। पतने दशकाव्यस्तु पतिते तु न दस्यमि निलह्येन कालविशेष उक्तः ८ इति श्री
महादेवविरचिने रत्नमालाविवरणे योगप्रकरणं चतुर्थं ॥ ४॥

रमा
दी
१८

अथ विरुद्धयोगायथावर्ज्यास्तानुपजात्याह। विरुद्धेति। विरुद्धसंज्ञादृष्टनामानो विष्कुंभगंडातिगंडशूलव्याघातवज्राख्यास्तेषां प्रथ
मपादः शुभकार्येषु न्याज्यः व्यतीपातवैधृत्यौ तु सकलमंगलादिषु न्याज्ये। परिघस्य पूर्वार्द्धं न्याज्यमेव ४ अविरुद्धे न्यादिनामनांत
रमभिधायेदानीं स्वमतं स्फुटतरमाह। तिसृंति। विष्कुंभवज्रे च प्रथमातिखो घटिकाः शुभकार्येषु न्याज्याः। व्याघाते नवशूले पंचग
डेति गंडे च षडेव। एवकारः प्रत्येकं संवध्यते। एव शब्देन पूर्वैकैशे शिल्पं सूचयति ५ अथैकांगलमाह। पूर्वापरगंडौर्धामेकांरखाक
विरुद्धसंज्ञादृष्टाय च योगास्तेषामनिष्टः खलु पाद आद्यं। सवैधृतिस्तु व्यतिपातनामा सर्वोपनिष्टः परिघस्य
चार्द्धं ४ तिस्तु योगे प्रथमे सवज्रे व्याघातसंज्ञेन वपचशूले गंडातिगंडे च षडेव नाड्यः शुभेषु कार्येषु वि
वर्जनीयाः ५ व्याघातशूलपरिघव्यतीपातपूर्वगंडातिगंडकुलिशेषु सवैधृतीषु। आदित्यचंद्रपितृसूर्य
भद्रसमूलमैत्रारव्यतिष्यसुरवर्द्धकिभानि मूर्द्धि ६॥

॥ त्वा। याम्योत्तरास्त्रयोदशरेखाः प्राग्दक्षिण्येन विन्यसेत्। व्याघा
तयोगे पुनर्वसुमूर्द्धि विन्यसेत् शूलयोगे मृगशिरां। परिघे मघां। व्यतीपातेऽश्लेषां। विष्कुंभेऽश्विनीं। गंडे मूले। अतिगंडेऽनुराधां। चज्रेषु
वैधृतौ चित्रां मूर्द्धि विन्यसेत्। शेषेन सत्राणिसाभिजिनि आरक्षिण्यं विन्यसेत्। नदेकरेखास्थयोः। रविचंद्रयोर्दक्षिणि पाते रोहाः पुरुष उच्यते स
चसुमंगलध्वंसनाय भवति। अत्र व्याघातादीनां वैषम्यादिकृत्वाऽर्द्धकृतेऽवशिष्टां कसमं अश्विन्यादिन सत्रं मूर्द्धि विन्यासयोग्यं भवति। तयो रक्षा वि
शतिन सत्राणि सप्तविंशतियोगाः गंडातिगंडयोस्तु समसंख्यत्वादनयोः संख्या अष्टाविंशतियुतेऽर्द्धकृतेऽवशिष्टां कसमं न सत्रविन्यासयोग्यं १८

सुहृदिधानं च। सुहृदिधानं प्रमदं च कौलवेदनिदैवज्ञवत्प्रभोक्तत्वात्। आकारे ह्यसौ क्वचिदिति हस्वे कृते प्रमदमित्रेति। यद्वा प्रमदविधा-
ने। हर्षकार्ये। संप्रीतिमित्रवरुणानि कौलवेदतिल्लोकत्वात्। मित्रविधो नैत्रो। नैत्रिले। शुभगते सौभाग्ये। आश्रयकर्म। गजे च। वीजाश्रय
कर्षणानिविजं वीजोपि। आश्रयं गृहकर्म। कर्षणं हलप्रवाहः। वाणिज्यपिवणि क्रियाकरणेपि। वणि क्रियाहृत्वादिव्यवहारः। विष्णो
नुविषादिसिद्धिः ४। ५। अथविष्टिसंज्ञकरणस्य त्रिंशद्घटिकावच्छिन्नस्य मुख्याद्यंगभागमाह। नाड्यस्त्विति। तु षधारेण। पंचैव घटिका

कौलवे प्रमदमित्रविधानं नैत्रिले शुभगताश्रयकर्म ४ गजे च वीजाश्रयकर्षणानिवणि ज्यपि स्थैर्यवणि क्रि-
याश्रयानसिद्धिमायाति कृतं च विष्णो विषारिघातादिषु तत्र सिद्धिः ५ नाड्यस्तु पंचवदनंगलकस्तथैकावसो-
दशैकसहिता ११ नियतं च तस्य ४ नाभौ कर्णौ षडङ्गयपुच्छलता च तिस्रोऽविष्टेर्बुधैरभिहितो गविभाग एषः ६ मु-
खे कार्यध्वस्तिर्भवति मरणं चाथ गलके धनज्यानिर्वहस्य कटितरे बुद्धिविलयः। कलिर्नाभीदेशे विजयम-
थपुच्छे च जगदुःशरीरे भद्रायाः पृथगिति फलं पूर्वमुनयः ७॥ ॥ मुखं। तदनंतरमेकाकंठः। एकादशहृदयं नियतं निश्चितं च
तस्यो घटिका नाभौ। षट्कटिः तिस्रपुच्छलतानिश्चितं बुधैरेषो गविभागोऽभिहितः कथितः ६ मुखे इति। मुखघटिका सुपंचसु कार्यवि-
नाशाय। गलके कार्यकर्तुं मरणं। कः स्वार्थे। हृदये धनज्यानिर्धनहानि। कटितरे कटिप्रदेशः। बुद्धिभ्रंशः। पुच्छे विजयः। कलिकलहः। त-
थाचलहः। पृथिव्यां यानिकर्मणि शुभान्यप्यशुभान्यपि। तानि सर्वाणि सिध्यन्ति विष्टिपुच्छेन संशयः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

र. मा.
टी.
१६

अथ करणप्रकरणमारभ्यतेतिथ्यर्द्धयोगेन करणप्रमाणं। तत्रादौ सप्तचलकरणान्याह। ववाह्वयमिति आर्यज्योतिर्विदः एतान्यपि योग
गवत्पूर्वाचार्यैः कल्पितानि। ववाह्वयववसंज्ञं। वालवनामं द्वितीयं। तृतीयं कौलवाचतुर्थं तैत्तिरीयं। पंचमं गरसंज्ञं। षष्ठं वणिक् संज्ञं। सप्त
मं विष्टिरिति १ अथ स्थिराणि चत्वार्यह। चतुर्दशीति। कृष्णचतुर्दश्यपराद्धं शकुनिसंज्ञं करणं। अमावास्यायाः प्रथमार्द्धे चतुष्पदं द्वि
तीयार्द्धे नागसंज्ञं। प्रतिपत्पूर्वार्द्धे किंस्तुघ्नं। ततः प्रतिपत्पराद्धं हवादीनि सप्तकरणानि कृष्णचतुर्दशीपर्यंत। अतएव चलानि। शकुन्या
दिर्वर्णिन्युनियतविषयाण्येव २ अथ षां देवताः शालिन्याह द्वाद्वेति। द्वाद्वेः ब्रह्ममित्रार्यमभूमिलक्ष्मीयमाववादीनां यथा संख्यमधिप

ववाह्वयं वालवकौलवास्येततो भवतैतिलनामधेयां गणभिधानं वणिजं च विष्टिरित्याहुर्गर्वाः करणानि सप्त १ चतुर्दशी
याशशिनिप्रहीणेन स्याविभागे शकुनिद्वितीये। दर्शार्द्धयोस्तच्चतुरंहिनागैः किंस्तुघ्नमध्ये प्रतिपदहले च २ द्वाद्वे
त्नामित्रनामार्यमाभूः श्रीकीनाशश्चेति तिथ्यर्द्धे नायः कल्युष्माख्यौ सर्पवायून्तथैव ये चत्वारस्ते स्थिराणां चतुर्णां।
॥३॥ योष्टिकौस्थिरशुभानिववारख्ये वालवे द्विजहितान्यपि कर्म ॥

॥ तयः ॥ मित्रोऽर्यमाचक्षुदशदित्यानां मध्यादेकतमौ। इति
शब्दएवं प्रकारेण ते एव नतिथिवत्पौराणिका अपीत्यर्थः कलियुगवृषभसूर्यवायवश्चतुर्णां स्थिराणां शकुन्यादीनां तथाः। प्रयोजने च ॥
तेषु देवसंक्रमकार्यमिति ३ अथ षां कृत्यानि स्वागतेन्द्रवज्राभ्यामाह। योष्टिकेति। योष्टिकानि स्थिराणि प्रासादगृहहारभादीनि शुभानि वि
वाहादीनि ववकरणे कुर्यात् ॥ वालवे विप्रादिवर्णत्रयहितानि कर्माणि। कर्मचधर्मक्रियांच। कौलवे प्रमदास्त्रीतत्कार्ये ॥ ॥ ६ ॥ ६ ॥

राम.
१६

वैष्णव्यतिरोद्मुखीदुर्मुखीविषयाक्रमशः। ग्रंथांतरेपि। घुजाटेणीसिनेपसेगौछिन्नूटसितेनरे। असुरैस्तिथयोज्ञेयास्वरैर्यमादिशाक्रमा
 त्। अआर्देउऊएरेरानिखरोदयोक्ताअष्टौखराद्याः १० अथयथाविष्टिरुत्पन्नानदाह॥ दैत्येद्वैरिति। रासभमुखीपुच्छयुक्तोदैत्याज्ज
 घानानतकर्मप्रीतेदैवैःकरणप्राप्तेनिवेशितास्यापिता। नरायकिंचिद्विष्टमज्ञानात्ज्ञानाद्वाकरिष्येतिनत्सर्वतवभविष्यतीति ११ अथ
 शकुन्यादौनोस्थिराणकृत्यमाह। मंत्रौषधानीति। मंत्रसिद्धौषधानि। पौष्टिकानिचशकुनौचतुष्यदे। राज्यसंवधिकर्म। गोकर्मधेनु

कार्यघ्नोद्भूतवहलक्षमुद्गिरंतीविश्वानपततिसमंततोऽत्रदिष्टिः १० दैत्येद्वैः समरेऽमरेषुविजितेष्वीशः कुधादृष्ट
 वान्संकायंकिलनिर्गताखरमुखीलांगूलिनीचत्रिपात्। विष्टिः सप्रभुजामृगेंद्रवदनास्यामोदरीप्रेतगादैत्यघ्नो
 मुदितैः सुरैस्तुकराणप्राप्त्येनियुक्तासदा ११ मंत्रौषधानिशकुनौचसपौष्टिकानिगोविप्रराज्यपितृकर्मचतुष्य
 देवाः सौभाग्यदाकराहतिधुवकर्मनागेकिंसुघ्नान्निशुभपौष्टिकमंगलानि १२ इति श्रीश्रीपतिभट्टविरचिता
 योज्योतिषरत्नमालायांकरणप्रकरणपंचमं ५ भेषा — दसयमाग्निधानृशशिनः शर्वोदितिर्वाक्यपतिः कट्ट
 ज्यापितरोभगेर्यमरविस्मृकयामारुतः॥ कर्मधेनुद्विजानि क्रियतेरतिलह्योक्तत्वात्। पितृकर्म आहं। उग्रोदारुणानि। ह
 तिर्हरांकिंसुघ्ने शुभानिपौष्टिकानिमंगलानिचविदध्यादिति॥ इति श्रीमहादेवविरचितेरत्नमालाविवरणेकरणप्रकरणपंचमं ५ ख
 चंद्राणान्तरयोगभवानां निश्चिन्तारयोगकरणानां शुभाशुभफलान्यभिधायकेवलेचंद्रभवनस्यनक्षत्रस्यप्रकरणमारभ्यते। नत्रनक्षत्राणां

रमा
टी
२०

जलेति। शुक्लप्रतिपत्त्यथमार्द्धे किं सुघ्नं। ततो ववादिगणनायां चतुर्थ्यपरार्द्धे विष्टिर्भवति। ततश्चतुर्थ्यां प्रचमेयामे पञ्चमायां दिशि मुखं भवति। एवमष्टम्यां द्वितीययामे आग्नेयां दिशि मुखं। एकादश्यां सप्तमेयामे उत्तरस्यां। पूर्णिमायां चतुर्थयामे नैऋत्यां। कृष्णतृतीयायामष्टमेयामे ईशान्यां। कृष्णसप्तम्यां तृतीयेयामे दक्षिणस्यां। कृष्णदशम्यां षष्ठेयामे वायव्यां। कृष्णचतुर्दश्यां प्रथमेयामे पूर्वस्यां मुखं भवतीति संवध्यते। एतायामसंख्यास्तिथेर्न भद्रायाः। यतो भद्रायाश्चतुर्यामाधिकप्रमाणभावात्। फलमाह। स्फुटमित्यदि। विष्टिस्तान्वत्सकलापिवर्ज्याः। मुखं नुवर्जमेव। एव शब्देन वत्ससंबंधः। यत्र यामे मुखं चास्यास्तं प्रयत्नेन वर्जयेदिति लल्लोक्तत्वात् ८ अथ प्रकारं

जलशिरिशशिरसः सर्वकीनाशवायु स्त्रिदशपतिककुप्सुप्रोक्तमासंहिविष्टेः। नियतमृषिभिराशा संख्यायामैः क्रमेण स्फुटमिह परिहार्यं मगलेष्वेतदेव ८ मनुवसुमुनिनिथियुगदशशिवगुणसंख्यासु निथिषु पूर्वास्या आयाति विष्टिरे स्वापृष्टेषु भापुरस्त्वशुभा ९ उद्दृष्टेऽङ्गतरपिंडिकानि कृष्णादंष्ट्राग्रापृथुहनुगंडदीर्घनासाः॥

तरेण मुखमाह॥ मन्वेति। चतुर्दश्यष्टमी सप्तमी पूर्णिमा चतुर्थ्यां दशम्येकादशी तृतीया सुनिथिषु यथा संख्यं पूर्वास्या प्राग्दक्षिणपट्टे रायाति। एता सुदिषु मुखं भवतीत्यर्थः शेषं प्राग्वत् ९ अथ विष्टेः स्वरूपमाह। उद्दृष्टेति। उद्दृष्टा अशितिला उद्दृष्टतरा दृढतरा पिंडिका यस्यासा विलीणं चिवुक कपोलालं वनासिका कार्यविनाशिनी मुखेन प्रभूताग्निज्वाला मुहमंती समंतादेककालं। त्रैलोक्यमध्ये पल्लवमिति। तां वर्जयेदिति संबंधः रत्नकोशे चतुर्थ्यादिषु निथिषु भद्राणां पृथक् क्रमानुक्तानि। तथा चाहे सा नंदिन्यथ त्रिशराः समुखी करालिका चै २०

करटीहस्तिरेवत्याः। एताश्च योनय आगमसिद्धा एवावस्थमाणा दंपत्यादियोगार्थे पूर्वाचार्यैः कल्पितान पारमार्थिका उत्पन्नयः। यतो ब्रह्मसिद्धो
ते उक्तं। ध्रुवता ए प्रतिवहं ज्योतिश्चक्रं प्रतीक्ष्य गणकादौ। पौष्माश्विन्यनारस्ये सग्रहैर्ब्रह्मणा सृष्टं २ एतेषां प्रयोजनमाह। गोव्याघ्रमिति य
दावधूवरयोः प्रभुसेवकयोश्च एकस्य गोयोनिन सत्रं अन्यस्य व्याघ्रयोनिन सत्रं तदावर्ज्यं त्यज्यमिति। एवमन्यत्रापि। शश्वतिके वैरिणामपि गो

व्याघ्रेणो मृगमंडलः कपिरथो वभ्रूद्वयं वानरः सिंहोऽश्वो मृगराट् पशुश्च करटी योनिस्तु भानामियं २ गोव्याघ्रग
जसिंहमः श्वमहिषं श्वेणं च वभ्रूरगं वैरं वानरमेषकं। चसुमहतद्विह डालोन्दुरं। लोकानां व्यवहारतोऽन्य
दपि च त्रेयं प्रयत्नादिदं दंपत्योर्नृपभृत्ययोरपि सदावर्ज्यं शुभस्यार्थिभिः ३ मूलारणे यमघाटिदैवभरणी सार्पाणि
पूर्वात्रयं ज्योतिर्विद्विरधो मुखं हि नवकं भानामिदं कीर्तिनं वापी कुपतडागगर्तं परिखाखातो निधेरुदुनिः सेषो
द्युतविलप्रवेशगणितारं भादितत्रैष्यते धज्येष्ठादित्यकराश्विनी मृगशिरः पौष्मानुराधानिलत्वष्टारव्यानिवदं
ति भानि मुनयस्तिर्यङ्मुखान्ये सुतु। अश्वे भोष्णु लुलायरासभरघोरभ्रदिदं ति श्वनौ गत्रीयं त्रहलप्रवाहामनारं।
व्याघ्रमित्यादौ नपुंसकत्वमेकत्वं च ३ मूले नि। आग्नेयं कृत्तिकादिदैवविशाखा सार्यमश्लेषा पूर्वात्रयं गर्तः एव भ्रं भाः प्रसिद्धं ति च ५।
परिघादीर्घिका स्वतो वाप्यादीनां रवननं धज्येसेति। आदित्यपुनर्वसुः। करोहस्तः। पौष्मेरेवती। अनिलः स्वाती। त्वष्टा चित्रारभोमेषः। आदिश

हस्तः। गत्री शक्रां यंत्रे लादी नो लुलाये मदि

रमा
टी
२१

भेशा इति। दस्यो अश्विनौ अश्विन्या अधिपती। यमो भरण्याः। अग्निः रुतिकायाः। ब्रह्मरोहिण्याः। शशिर्मृगशीर्षः। शर्वोरुआद्याः अदि।
 देवमाता पुनर्वसोः। इह स्यतिः पुष्यस्य। सर्पा अश्लेषायाः पितरो मघायाः। भगसूर्यप्रभेद उतर फाल्गुन्याः रविः सूर्यो हस्तस्य। त्वष्टा
 विश्वकर्मा चित्रायाः। वायुः स्वातेः। इंद्राग्नी विशाखायाः। मित्रः सूर्यप्रभेदोऽनुराधायाः। इंद्रो ज्येष्ठायाः। निऋतिः राक्षसमाता मूलस्य। नो-
 यं पूर्वाषाढायाः। विश्वे विश्वे देवा उतराषाढायाः। विधिर्ब्रह्मा अभिजितः। विष्णुः श्रवणस्य। वसवो धनिष्ठायाः। अंबुपो वरुणः शतभिषजः अज-
 चरणैरुद्राणामन्यतमः पूर्वाभाद्रपदायाः अहिर्बुधोऽपि रुद्रोऽनुराभाद्रपदायाः। पूषारविभेदो रेवत्याः। प्रयोजनं चैषातेषु तेषु न सन्नेषु ते देवस्य

शक्राग्री लयमित्र इंद्रनिऋती नो यंच विश्वे विधिर्गोविन्दो वसवोऽंबुपाज चरणाः अहिर्बुध पूषाभिधाः १ अश्वे
 भाज फणिद्वयश्च वृषमुद्धेयो तपो मूर्खिकश्चारुगौ क्रमशस्तनोपिमहिषी व्याघ्रः पुनः सैरभी ॥ ४ ॥

कर्म। तदेव नामानसत्रव्यवहारश्च १ अथाश्विन्यादीनामुत्पत्तिं शर्दूलेनाह। अश्वेति। योनिरुत्पत्तिः। अश्वोऽश्विन्याः द्रभोगजो भरण्याः
 । अजामेष रुतिकायाः। सूर्यो रोहिणी मृगशीरोः। वृषभुकृष्वा आर्द्रायाः। मेषः पुनर्वसोः। विडालः पुष्यस्य। मूर्खिकमुसरीति प्रसिद्धः। आ-
 श्लेषायाः। श्वामघायाः। आसुर्मूर्खिकः पूर्वाफाल्गुन्याः। गौर्वेषभ उतराफाल्गुन्यः। महिषी हस्तस्य। व्याघ्रश्चित्रायाः। सैरभीः महिषः स्वातेः
 व्याघ्रो विशाखायाः। रणौ मृगौ अनुराधा ज्येष्ठयोः। मृगमंडलः श्वामूलस्या वानरः पूर्वाषाढायाः वभूनकुलौ उतराषाढाभिजितोः। वानरः
 श्रवणस्य सिंहो धनिष्ठायाः॥ अश्वशतभिषजः॥ मृगराट् सिंहः पूर्वाभाद्रपदायाः॥ पशुरुत्तरभाद्रपदायाः॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११॥ १२॥ १३॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥ १८॥ १९॥ २०॥ २१॥

भेदो विद्वारणोपामः। बंधवधयोः कर्म १० वैष्णवेति। श्रवणादित्रययुतं। दंतिहस्ती। वाजीअश्वः। करभोहस्तिशावकः। उष्णावलीवर्हः॥ एते८
 षो वाहनं गमनं वाटिकायात्रयोर्विधिस्तत्र ११ पूर्विकात्रितयेति। अंतक-अंतकदेवतं भरणी। शाठ्यं धूर्तता। उत्सारनमुच्चारणं १२ हव्य-
 वाहभेति हव्यवाहभं कृतिका। द्विदेवतं विशाखा। मिश्रं साधारणं। नस्थिरं-नेचरं० नतीष्णं नमृदुसकलानि सवौणिचध्रवादीनि८

वैष्णवत्रययुतं पुनर्वसुमारुतं च चरपंचकं त्विदं। दंतिवाजिकरभोसवाहनारामयानविधिषु प्रशश्यते ११
 पूर्विकात्रितयमंतकं मघेत्युग्रपंचकमिदं जगुर्वुधाः। शाठ्यनाशविषघातबंधनोत्सादशस्त्रदहनानि सुस्मृतं
 १२ हव्यवाहभयुतं द्विदेवतं मिश्रसंज्ञमथ मिश्रकर्मसु स्वाभिधानसमकर्मसाधने कीर्तितानि सकलानि सु-
 रिभिः १३ वरेवलचक्रमूशतिवोगंध्रुवं स्थिरं दारुणं च तीष्णं। सिप्रं लघुं च मृदुं मैत्रं संज्ञं साधारणं मिश्रमि-
 ति ब्रुवंति १४ हस्तस्वातिश्रुतिमृगशिरःपुष्यमैत्राश्विभानि पौष्णादिभ्यो जगुरिह बुधादेव संज्ञानि भानि॥ १५॥

स्वनामसदृशकर्मकरणे। कीर्तितानि कथितानि १३ चरेति। सुगमं १४ हस्तेति। श्रुतिश्रवणः। मैत्रोऽनुग्राहः। अश्विभं अश्विनौ। पौष्णादि-
 त्परेवती। पुनर्वसुः। शिवभं आर्द्रा। निऋतिपितृभे मूलमघे। वासवं धनिष्ठा। वासवं संज्ञं ज्येष्ठा। शक्राग्नौ भविष्यात्वा। वरुणादहनं संज्ञं
 तभिः कृत्तिके॥ तत्र दंपत्यो स्वगणान् सत्रे उत्तमा प्रीतिरित्याहुः देवमनुष्यगणयोर्मध्यमा। राक्षसानां देवमनुष्यगणैः सह महदैर॥ १६॥

र.मा.
टी.
२२

पुष्पेति। ब्राह्मणे रोहिणी। अविष्ठाधनिष्ठाघर्मवारणं छत्रं प्राकारो दुर्गः ध्वजादीनामुच्छ्रायारंभः। आराम उद्यानं। तस्य विधानं। पट्टा प
द्वयं धः। अभिषेकोऽभिषेचनं। आदिग्रहणादन्यपि ऊर्ध्वमुखकर्म ई अथरथो हता छंदः। रोहिणी निसुगमं ७ त्वाष्ट्रे निस्वष्ट्रदेवते
चित्रा मित्रोऽनुराधा। शशि मृशिराः। पूषा रेवती। दैवतमिति प्रत्येकं संवधः। रतिः सुरतं ऊर्ध्वतंगाने। मंगलमुत्सवादि ८ अश्विनीति गुरु

पुष्पादी अवणोत्तराशतभिषग्त्राह्य अविष्ठाहूयान् ऊर्ध्वस्थानिनवोदितानि मुनिभिर्धिष्यान्वथेनेषु तु। प्रा
साद ध्वजघर्मवारणगृह प्राकारसत्तोरणोच्छ्रायारंभविधिर्हितो नरपतेः पट्टाभिषेकादि च ई रोहिणी सहित
मुत्तरात्रयं कीर्तयति मुनेया ध्रुवाहूयं। वीजहर्म्यनगराभिषेचनारामशान्तिषु हितं स्थिरेषु तु ७ त्वाष्ट्रमित्रश
शि पूषदैवतान्यामनंति मुनयो मूढन्यथा मित्रकार्यरतिभूषणं वरोद्धीतं मंगलविधानमेषु तु ८ अश्विनी
गुरुभमर्कदैवतं साभिजिह्वचतुष्टयं मते पण्यभूषणकलारतौषधज्ञानशिल्पगमनेषु सिद्धिदं ९ मूल
शक्रशिवसर्पदैवतान्युह्यपत्न्यचतीक्ष्णसंज्ञया भूतयस्य विधिमंत्रसाधनभेदबंधवधकर्मचात्रतु १०॥

मपुष्पः। अर्कदैवतं हस्तः। पण्यं क्रेयविक्रेयं। कलागीतादिका ह्यसंप्रतिः। रतं संभोगः। औषधं प्रसिद्धं। ज्ञानं ज्ञानाभ्यासः। शिल्पं विज्ञानं
। गमनं यात्रा ९ मूलेति। शक्रदैवतं ज्येष्ठा। शिवदैवतमाह्ला। सर्पदैवतमश्लेषा। उह्यपत्निकथयंति। भूतो वेतालः। यस्योगृहकः। यतो विधिरत्या

मंत्रसाधनप्रसिद्धं ॥ ६॥

२२

करपंचकेहस्तादिपंचके। अश्विभेऽश्विन्यां। वसुदैवते धनिष्ठायां १८ अथ कौसुंभादिवस्त्राभरणं चान्तरेण सौभाग्यं न भवति तदर्थमाह। करादी
निसुगमं। देवत्तवस्त्रभेतु। नासत्ययौ स्मवसुभैः करपंचकेन मार्तण्डभौमगुरुदानवमंत्रिवारैः। मुक्तासुवर्णमणिविद्रुमशंखदन्तरत्नावरा।
णिविधुनानि भवन्ति सिद्धौ ॥ प्राजापत्ये भेति सृष्टृत्तरासु पुनर्वसोश्च द्विजयेन दध्यात्। प्रवालरत्नावरहेमशंखान्भर्तुर्यदौ च न्यवलायुरिच्छं। तथा
चारोहिणी गुरु पुनर्वसूत्तरेया विभर्ति नववस्त्रभूषणं। सानयोषिद्वलं वते पतिस्नानमाचरति वारुणेन या १९ एवमद्यवस्त्रालं करणा।

रेवतीषु वसुदैवते च भेन न्यवस्त्र परिधानमिष्यते १८ करादिपंचके अश्विभे सपौ स्मवासवे स्मृताः धृतिश्च शंख
काचनं प्रवालरत्नवाससां १९ श्रावणः सकरः पुनर्वसु निष्पतेर्भे च सपुष्पको मुगः। रविभू सुत जीव वासराः क।
थिता पुंसवनादिकर्मसु २० यौ स्मवै स्मवकराश्विनी चित्रा पुष्पवासव पुनर्वसु मेतैः सैंदवैः श्रावणवेधविधानं
दिभिर्जोता न्योन्यप्रीत्योर्दंपत्योर्गर्भसंभवे पुंसवनादिपुं नामनसत्रेषु ग्रहेषु च वैताल्लेयेनाहो निर्दिशन्ति मुनयो हि शिशूना २१ ॥
श्रावण इति। करोहस्तः। निष्पतेर्भमूलो - अत्र पुनस्तत्राणि। पुं ग्रहश्च गर्भस्य पुं स्त्वद्वये भवति रविभौमजीवाश्च पुं ग्रहाः। तथा च लघुजानके ली
वपती बुधसौरो चंद्रसितौ योषितां नृणां शेषाः। काकवंध्या भवतीति शुक्रलप प्रजापुसवने विधौ तु सौरेण मृत्युः पयसो लपने दौ भौमार्क
जीवैर्वहुपुत्रलाभ इति लल्लोक्तत्वाद् अस्त्रिया अपि पुंनसत्रेषु कनसंस्करण्यत्परत्वात् पुत्रत्वं भवतीति २० अथ पुंसवनानंतरं जातक
मेनामकरणं भवतः। तयोश्चावश्यकत्वं। नियतविषयं च न तन्न सत्रं शुभाशुभावलोकना न्यायं। यतो जानकमृणकादशेनामकरणमिति श्रुतेः

प्रसवि जानकमृणकादशेनामकरणमिति श्रुतेः
न कर्णे विधेयं लगनया हे ॥

राम
२३

दारकर्मणि। विवाहे सौरं देशविशेषेण स्वविशेषे वा। तथा च दुर्गः सुंदरपितारः प्राविष्टापिनो भवन्ति वधू मूढां २५ अथराज्ञां सौरकर्मदिन
माह। श्मश्रुकर्मणि। सौरनक्षत्रे सौरनक्षत्रोदये वा। वस्मान्ता रावलं विलोक्य विभौ मशनिवारं पृथुभग्रेहकालहोरायां कार्यं। एतच्चा
युषो वृद्धि करं। तथा च देवत्तवत्सभे भूभृता पंचमे पंचमे वासरे श्मश्रुकर्म युषोजपेत्। वृद्धिभे सौरभे चाथवा सौरभस्य चोदयो न केवलं सौरमे
व कुप्यन्ति खोत्त्रे खने च। तथा च देवत्तवत्सभः। येषु भेषु प्रशंसंति सुरकर्म महर्षेयः शस्यते भेषु ते स्वे वनखदंतादिलेखनमिति २६ अथ क

बंधमोक्षमस्वदीप्तणेषु पितृसौरमिष्टमखिलेषु चोदुषु २५ श्मश्रुकर्म पंचमे पंचमे द्विभूभृजां सौरभ
स्य चोदये न निंद्यतारकानचेत् २६ षट्कृत्तिका पंचमघास्त्रिमे त्रो ब्रह्माष्टकोपश्चतुरुत्तराश्च। सौरीस
वर्षचतुराननोपिन प्राणतीति प्रकटः प्रवादः २७ सौम्ये पौष्मे वैष्मवे वा सवारखे हस्तस्वाति त्वाष्टपुष्या
ष्विभेषु॥ ऋषेः दित्यां मेखला बंधमोक्षो संस्मर्येते नूनमाचार्यवर्यैः २८॥

॥ तिका सुषट्कारात्मघासु पंचवारान् अनुरा
धासु त्रिवारान् रोहिणीषष्टौ वारान् उत्तरासु चतुर्वारान् सौरं कारयितुः फलमिंद्रवज्रयाह। षट्कृत्तिका केति। न प्राणतीति न जीव
ति इति प्रकटः प्रवादः प्रकटवचनं २७ अथ ब्रतबंधसमावर्तननक्षत्रायाह। सौम्ये इति। नूनं निश्चयेन जन्मकालादष्टमे गभीष्टमे
वा ब्राह्मणस्योपनयनमिति स्मृतिवचनादुक्तं पुनस्तत्रेषु मेखला बंधमोक्षो ब्रतबंधसमावर्तने ज्योतिर्विद्धिः कथ्यते। सौम्ये मृगो।
पौष्मे रेवत्यो वैष्मवे श्रवणे। वासवे धनिष्ठायां॥ त्वाष्टे चित्रायां॥ २८॥ ॐ॥ २८॥ ॐ॥ ॥ ॐ॥ ॥ २८॥ ॐ॥ ॐ॥ ॐ॥

र. मा.
टी.
२४

पौष्मेति। अथ त्रयोदशानसत्रैः शिशूनामन्नप्राशनं नवान्नभक्षणं च योद्धतया ह। रेवतीति रेवत्यादीनां युग्मे प्रत्येकं द्वयोः दशसुनसत्रे
षु उन्नतत्रये च। एथुकानां बालकानां भिताक्षराणां नवान्नं नैव नंदायोनप्रसुप्ते जनार्दने। नक्षत्रस्य संधेधनुषितुलायां नैव कारयेदिति २२ अथ
द्वादशानसत्रैः सौरशालिन्याह। पुष्पेति। पौष्मे रेवत्यां रोभवे मृगशिरसि। शक्रे ज्येष्ठायां आदित्ये भेपुनर्वसौ। वैष्णवाद्ये त्रये। श्रवणादि
त्रये। पातंगिशनिः। ननु वारणां ह्येत्येवारप्रकरणोऽभिहितं कथमत्र मुक्ताभौमादित्यपातंगिवारानित्युक्तं। सत्यं। उत्सवत्वाद् विचारः ॥

रेवतीश्रुतिपुनर्वसुहस्तब्राह्मणः एथगपि द्वितयेपि श्रुतरेपि गदितं एथुकानां प्राशनं हि स नवान्नविधानं २२ पुष्पे
पौष्मे संधे च। श्विनौषु शक्रेहस्तादित्रिकेभ्यो दिव्यां। सौरं कार्यं वैष्णवादित्रये च मुक्ताभौमादित्यपातंगिवारान्।
२३ नस्नात भुक्तोक्तभूषितानामभ्यंगयात्रासमरोत्सुकानां सौरं विदध्यान्निशिसंधयोर्वीजिजीविषूणां नवमे
नचाहि २४ आज्ञयानरेपतेर्द्विजन्मनां दारकर्ममृतसूतकेषु च॥ स्थिरत्वाच्च निवारः प्राप्तेपि सौरेऽप्युषः सपका
रित्वात्युत्तरत्रनिषेधः। एवं भौमेपि २३ अथ बालानां सौरप्रस्तावादित्येषामपि दशानां सौरं न कार्यं नानुपजात्याह। नस्नातेति। स्ना
तः कृतस्नातः भुक्तः कृतमोजनः उक्तः निरासनः आसनरहित इत्यर्थः। भूषितोऽलंकृतः अलंकारैः एतेषां। अभ्यक्तः कृततैलाभ्यंगः। त
थाचमस्नानानंतरं नित्यस्नानानंतरं च निषेधः। एतेषां स्नातादीनां सौरं न विदध्यात्। रात्रौ संधयोश्च न। पूर्वसौरदिनान्नवमदिने च न। त
थाचलह्वः। नस्नानमात्रगमनोत्सुकभूषितानामभ्यंगयात्रासमरोत्सुकानां सौरं विदध्यान्निशिसंधयोर्वीजिजीविषूणां नवमे नचाहि अथा २४

र. मा.
टी.
२४

अथ भैषज्यकर्मवसत्राण्यह। पौष्मेति। पौष्मद्वयेरेव नो द्वये। अदिति भद्वये पुनर्वसु द्वये॥ मैत्रेऽनुराधायां। ननुरोगोत्पत्तिनसत्राणि पुरो
वसतिनदनंतरं भैषज्यनसत्राणि वक्तुमुचितानि॥ नदयुक्तं। जानरोगस्य व्यध्यपेक्षया औषधं योज्यं॥ ज्वराभिभूतः षडहेत्यतीते विषक्त
दोषः कृतलंघनादि। यो भैषजं देववशात्प्रयुक्तेनः संशयं हन्यचिराच्चरोगान्॥ अतीसारमूलविमूचिका हिक्काश्वासप्रभृतिषु सद्यः
वौषधं युज्यतेऽतो न दिवसाकोक्षा॥ इह तु विद्याभ्यासातिशयेन भविष्यद्दोग्धानि निमित्तमौषधारंभः॥ अथ वाचं कसुश्रुतादिकथितं

पौष्मद्वये चादिति भद्वये च हस्तत्रये च श्रवणत्रये च। मैत्रे च मूले च मृगे च शस्त्रं भैषज्यकर्म प्रवदंति संतः ३२ ह
स्तः पुष्यो वासवं वारुणं च मैत्रं पित्रं त्रिणि चैवोत्तराणि। प्राजापत्यं चैव नक्षत्रमाहुः कूपारं भैषज्यमाद्या मुनीन्द्राः ३३
सावित्रि तिष्यां च निवारुणां तिमूलं विशाखा च मृदुधुवाणि लतौ षधी पादपरोपरेषु शुभानि भानि प्रतिपादिताः
नि ३४ साधारणो ग्रध्रवदारुणा र्व्येर्धिसैर्यदत्र द्रविणं प्रयुक्तं। दत्तं च विन्यस्तमुतः प्रनष्टं न लभ्यते तं नित्यं कदाचित्

रसायनानां पंचशतवर्षपुष्ट्यादिकरणार्थं वा शुभनसत्रान्तेषां मिनि॥ औषधीनां गामारणानां जलमूलत्वात् ३२ अथ कूपारं भनसत्राण्यह
ह॥ वासवं धनिष्ठां वारुणं शतभिषजं। मैत्रमनुराधां पित्रं मघां। प्राजापत्यं रोहिणीं ३३ अथ लतौ षधी पादपरोपरा नसत्राण्यह॥ सा
वित्रेति। सावित्रो हस्तः। वारुणं शतभिषक। मृदुचित्राऽनुराधमृगेरेवती ध्रुवाणि रोहिण्युत्तरात्रीणि ३४ अथ निक्षिप्रादिद्रव्यप्राप्तिनसत्रा
ण्यह। साधारणेति। व्यवसायवणिज्यार्थं दत्तं प्रयुक्तं। व्याजार्थं मर्षितं दत्तं खाने धृतं विन्यस्तं॥ चकाराद्रव्यपीकृत्य धृतं विन्यस्तं॥ ५॥ ५॥

र.मा. २५ अथ विवाह नक्षत्राण्याह। मूलेति। मारुतं स्वातिः। उत्तरात्रयं। निर्व्यधाभिः पंचशलाका चक्रे दृष्ट्यग्रहेण वेधरहिताभिः। वेधं च विवाहप्र
 करणे वसति। विवाहधिष्ये एव विवाहस्य ॥ मृतिकामंगलादिकर्मकार्ये। तथा च भास्करः। विवाहधिष्ये कर्तव्या कन्यादानप्रतिश्रुतिः ॥
 तुर्यादि मंगलैरेव मंडपादिविधिः स्मृतः। मैत्रपूर्वात्रयस्वातिकृतिकाश्रुतिवासवैः। सवैश्वदेवैर्वराणकुमारीणां प्रशस्यते इति २९ अथा
 ग्न्याधानेन नक्षत्राण्याह। प्राजापत्ये इति। प्राजापत्ये रोहिण्यां पूषभे रोहिण्यां सद्भिदैर्विशखा सहिते ऐन्दवे मृगे शालिनी दत्ते ३० अथ वि

मूलमैत्रमृगरोहिणीकरैः पौष्ममारुतमघोत्तरान्वितैः निर्व्यधाभिरुडुभिर्मृगशिरापाणिपीडनविधिर्विधी
 यते २९ प्राजापत्ये पूषभे सद्भिदैर्वपुष्यज्येष्ठासैन्दवे कृतिकासु। अग्न्याधानं युत्तराणां त्रयेऽपि श्रेष्ठं
 प्रोक्तं प्राक्तने विप्रसुरैः ३० मृगादिपंचस्वपि भेषु मूलेहस्तादिके च त्रितयेऽपि त्रीणि। पूर्वात्रये च श्रवणे च न

द्यारंभेन नक्षत्राण्याह। मृगादीति। श्रवणे चतुर्दशितिके वले श्रवणे इत्यर्थः। न पुनः श्रवण
 त्रयोऽश्रवणत्रये चेत्यकरणत्। ननु मेखलावेधनानंतरं विद्यारंभ उचितो विवाहानंतरं किमपि तद्विवसाभिधानं उच्यते। मेखलावेधना
 नंतरं तद्विवस एव वेधभान्निविद्यारंभस्य पृथग्विवसा कांक्षा। ततोऽधीनवेदस्य गुरोरनुज्ञा कृतस्नानस्य पाणिग्रहणं कृते आहिता
 ग्नेरग्निहोत्रयज्ञोपयोगी निस्मृतिपुराणगृह्यादी विज्ञानमिच्छोर्विधानं भद्रमित्युपपन्न ॥ ३१ ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३१ ॥

क्रियते मानुषाणां तु सद्य आहुतिकारणान्। विप्रैर्नियमतः कार्यो मंत्रैस्तु विधिपूर्वकं। श वस्य च मी पते शे प्रव्या पुन लास्ततः। दर्भ मया
 श्व चत्वारः शिवनामाभिर्मंत्रिताः। ततो वा ह श्व कर्तव्यः तैश्च पुत्रलकैः सह स्नानं तेन दा पुत्रैः स प्रेतो लभते गतिं। वाल हृदयो र्यून श्व पंचकेषु
 मृतस्य च। विधानं यो न कुर्वीत विघ्नस्तस्य प्रजायते। द्विजानामावश्यकत्वाच्च द्वादीनां प्रेतक्रिया त्रिविक्रमोक्ता कार्या। तथा च। प्रेतक्रिया
 न कर्तव्या रविवारैकपातभे। युग्मत्रया ह्यारधा सु रेहिणी भरणी मघे। पूर्वफाल्गुनी उत्तरफाल्गुनी त्रये। पूर्वाषाढे उत्तराषाढे त्रिद्वितीयं॥ पू
 र्वाभाद्रपदे उत्तराभाद्रपदे त्रि। विष्णुं भ योगे कृतु सप्तमे वा नवदशह व्यतिपातवज्जो। भो मासृमी दर्शतिथौ च रिक्ता प्रस्थान लक्ष्मीर्वह विघ्नकार

प्रेतदाह तृणाकाष्ठसंग्रहं शय्यका विनतनं च र्जयेत् ४० अर्कीक्रांतगतागतामनुडुं हानाशयभान्यग्रतो वृद्धौ

नयंततश्च रुषिकृद्वा नायशूलत्रयोधिस्थानां नवकं तदंतरगते स्यातां श्रियै पंचके यच्चान्यद्वि तपंतदत्र कथि

काः। तृतीयं इति युग्मत्रयं ४० एवं पशुषु संगृहीतेषु लांगलचक्रेण हलप्रवाहं शाईलेनाह। अर्कीक्रांतेति तं चक्रे शुभलांगले ४१
 । यस्मिन् सूर्यस्ति सृतिर्न दर्कीक्रांतं। यच्चार्केण भुक्तं तद्गतं। यद्गम्यतदा गतं। तानि त्रीणि भानि न सत्राणि। हलप्रवाहकर्तुरनुडुं हानं वृषभा
 नां। नाशय नाशार्थं स्तुरि निशेषः। अग्रतो हलकाष्ठेन न सत्रत्रयं वृद्धौ भवति। ततो युगकाष्ठसप्तयोर्मध्ये च शूलत्रयेन वनसत्राणि। कर्षकघा
 तापशुः। शूलत्रयांतरयो कस्थाने। येषं च के दशान सत्राणां युग्मे तैश्चैलक्ष्म्ये स्यातां दशस्वपि रुषिकर्तुं वै हि भवति। शेषं न सत्रद्वयं ह
 लकाष्ठाधस्थं तदपि श्रियै स्यात्। चक्रन्यासो नरपतिजपचर्यायां। लांगलं दंडिकायूपं योक्तुं दयं समन्वितं। लांगलादिलिखेद्धानि दिने शक्रां

र.मा.
ली.
२६

अज्ञानमोगनेप्रनष्टं। शेषैर्मृदुलघुनक्षत्रैः प्रयुक्तादिद्रव्यं लभ्यते ३५ अथैन्द्रवज्रपादं निकमाह। हस्तेनिसुगमं ३६ अथाश्वशान्तिकनीराजनादिक
मौरायुपजात्याहापुष्पेति। अविष्टा-धनिष्ठा-सौम्यं मृग शिरः॥ पौष्मरेवती। अनिलः स्वाति। आदित्यादित्यपुनर्वसुः करो हस्तः चारुणं
शतभिषक् ३७ अथगोक्रपादिनक्षत्ररथोद्धतयाह। शक्रैति। शक्रभंज्येष्ठा। अश्विपूषमे अश्विनीरेवत्या ३८ अथगोयात्रां प्रवेशनं च
तदाहचित्रैति। सुगमं ३९ अथपंचकेवज्यं माह। वासवोत्तरदलेति। धनिष्ठात्तरार्द्धात्सार्द्धानि चत्वारि नक्षत्राणि शय्यकादीनां विततनं च वर्जयन्

हस्ते च चित्रा सुतथा श्विनीषु स्वानौ च पुष्ये च पुनर्वसौ च। प्रोक्तानि सर्वाण्यपि कुंजराणां कर्माणि गर्गप्रमुखैः शु
भानि ३६ पुष्यश्रविष्ठाश्विनि सौम्यभेषु पौष्मानिलादिभ्यः करहूयेषु। सवारुणर्क्षेषु बुधैः स्मृतानि सर्वाणि कर्हया
णितुरंगमानां ३७ शक्रवासवकरेषु विशाखापुष्यवारुणपुनर्वसुभेषु अश्विपूषभयुतेषु विधेयो विक्रयक्र
यविधिः सुरभीराणां ३८ चित्रोत्तरावैश्ववरोहिणीषु चतुर्दशोदशदिनाष्टमीषु। स्थानप्रवेशंगमनं विदध्या
द्दीमान्यशूनानकदाचिदेव ३९ वासवोत्तरदलादिपंचकेयाम्यदिगमनगेहगोपनं ॥ ४॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ प्रसंगात्प्रेतदाहेष्युक्तं । न द्विधानंतु गरुडपुराणे । श्रीकृष्ण उवाच ॥ आदौ कृत्वा धनिसाई मेतन्न सत्रपंचकं । रेवत्यंतं सदा दृष्यमशुभं ।
सर्वदा भवेत् ॥ दाहस्तत्र न कर्तव्यो विषादः सर्वजंतुषु । न जलदीयते तेन अशुभं जायते भृशं । पंचकानंतरं कार्यं कर्तव्यं सर्वमन्यथा । पुत्रा-
णां गोत्रिणां तस्य संतापो ह्युपजायते ॥ गृहहानिर्भवेत्पृथ्वी तृष्वेषु मृतस्तुतः ॥ अथवा नृस्योर्मध्ये दाहस्तविधिपूर्वकः ॥ २६ ॥

गरुडरसिनोपीत्यनिशयोक्तिः। हलखेटकानामित्युपलक्षणं प्रस्तावादयेषामप्येतदेवज्ञातव्यं ४५ अथसर्पदंष्ट्रस्ययोगेज्वरसद्भावेपेषुन
 सत्रेषुजातस्यरोगस्यननिवृत्तिस्तानिशातिन्याह। स्वातीनि। एतेषुनसत्रेषु अन्येषामपिरोगाणांनानाविधकारणोत्पन्नानांभैषज्यंचिकि
 त्सानद्याप्रोपिधनंतरित्यनिशयोक्तिः ४६ अथयेषुनसत्रेषु उत्पन्नरोगोपावत्ताकालेननिवर्तनेतच्छालिनीत्रयेणाह। व्याधुत्यनिरि
 ति। यस्यरेवत्यनुराधयोगोत्पत्तिः सकृदेनचिकित्समानोजीवति। उत्तराषाढामृगशिरसोर्मसेनरोगमुक्तिः स्यात्। मघायांविंशत्यादिनैः॥ ह

सवैनतेयेनसुरसितोपिप्राप्नोतिमृत्योर्वदनंमनुष्यः ४५ स्वात्याश्लेषारौद्रपूर्वासुशक्रेरोगोत्पत्तिर्जायतेतस्यपुंसः
 । तद्वैषज्यं व्याहृतोतिप्रयत्नः स्याद्गुग्धाब्धेर्लब्धजन्मापिवैद्यः ४६ व्याधुत्यनिर्यस्यपौष्मेसमैत्रेप्राणत्राणंजायते
 तस्यकृच्छ्रात्। वैश्वेसौम्ये रोगमुक्तिस्तुमासाद्विश्रान्त्यास्याद्वासरणंमघासु ४७ पक्षाद्वस्तेवासवेसद्विद्वेवेमूला
 श्विन्योरग्निधिस्येनवाहात्। याम्येत्वाष्ट्वैष्मवेवारुणेचनैरुज्यंस्यान्नूनमेकादशाहात् ४८ आहिर्बुध्रेपुष्यसं
 ज्ञेऽर्यमर्षेप्राजापत्येदित्ययोः सप्ररात्रात्। रोगान्मुक्तिर्जायतेमानवानांनिःसंदिग्धंजल्पितंगर्गमुखैः ४९ ॥ ६ ॥

स्तधनिसुविशाखासुपक्षात्। मूल ————— सुनवाहात्। नवमदिनात्। भरणीचित्राशतभिषसुरकादशाहात्। उत्तराभाद्रपदापु।
 व्यात्रफाल्गुनीरोहिणीपुनर्वसुषुसप्ररात्रात्। सप्तमदिनात्। रोगान्मुक्तिर्जायते ४७ ४८ ४९ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

र. मा.
दी.
२७

दंडिका हलपूयानां हि द्विस्थाने त्रिकं त्रिकं। योऽक्रं योऽपंचके स व्येगणानां चक्रलांगले। दंडिका स्थे गवां नाशेषूपस्थे स्वामिनो भयं। लक्ष्मी-
लांगलयोऽक्रस्थे सैत्रारंभादिनस्य के ४१ एतच्चक्रेषु देवेषु नक्षत्रेषु हलप्रवाहारे भूतानि चित्रानुराधारे वती मृगारे हि रायुत्तराय
पुष्यहस्ताश्विन्यभिजिच्छ्रवणधनिष्ठाशतभिक् पुनर्वसुस्वानिमूलमघाविशाखानसत्रविंशतिमुपजात्याहमृद्धिनि सुगमं ४२ अथ वीजो-
पिनसत्राणां फलसर्वचक्रेणाह॥ मूर्द्धीति। तत्र न्यास एव व्याख्या किं चर्काक्रांतादीनि त्रीणि नक्षत्राणि मूर्द्धि विन्यस्यत् शेषं क्रमैरेवमा-

मृदुध्रवसिप्रचरेषु मूलमघाविशाखासहितेषु भेषु। हलप्रवाहं प्रथमं विदध्यान्नीरोगमुष्कान्ति तसौरभेयै ४२॥

मूर्द्धि त्रीणि गले त्रये च जठरे धिष्ण्यानि च द्वादशे स्यात्पुच्छे भचतुष्टयं वहिरतो भानामिदं पंचकं। कीटकज्जलमन्त्र-
वृद्धिरेधिका निस्तंडुलं क्रमात्स्वादीति प्रभवं भयं चरविभाही जोषिका लेस्फुटं ४३ हस्ताश्विपुष्योत्तररोहिणीषु चि-

त्रानुराधामृगरेवतीषु स्वातौ धनिष्ठासु मघासु मूलवीजोप्तिरुक्तं फलप्रदिष्टा ४४ यः कृत्तिका मूलमघाविशा-

खासाय्यौतकाद्रीसु भुजंगदष्टः॥ सः। कज्जलमंगारः। निस्तंडुलं त्रुषः। तुंगशरः। निलोके। ईतयो मूषकाद्यौ सैप्रा। अतिदृष्टि-

रना दृष्टिर्मूषकाः शलभाश्रुकाः। स्वचक्रं परचक्रं च संप्रेता ईतयः स्मृताः ४३ फणिचक्रे सूर्यगतिवशेन वीजोपिका तत्र विहितं नक्षत्रा-
णां द्वयं जयाह॥ हस्तेति। एतेषु नक्षत्रेषु पूर्वोक्तचक्रेषु सर्ववीजोप्तिरुक्तं फलाभीष्टं फला ४४ एव हलषटवतां वने प्रमादात्सर्प-
दंशेयैर्नक्षत्रैर्न जीवति तान्युपजात्याह। यः कृत्तिकेति। सार्यमघाश्लेषा अंतकं भरणी। शेषेषु नक्षत्रेषु जीवतीत्यर्थः॥ ४५ ॥ ४६ ॥ २७

पूर्वभुंते ग्रे उद्दिष्टकालो भवति निरेव सादि पूर्वभागभूक। ज्येष्ठा नो न व न सत्राणि निः कृष्यभुंजते न न सत्रोपभोगकाले चंद्रः पुरुषस्यो
दृश्यते ग्नो ज्येष्ठा प्याद्यपरभायुक्। आर्द्रा नो ह्यदशसु समेनेदु नामधेभोगो भवत्यत आर्द्रादि मध्यभागयुक् ५४ पूर्वभागपरभागमध्य
गाना फलं रथोद्धतयाह। पूर्वभागेति। यश्च पुरस्य सस्ये च्चात्स्यनप्रीतिर्भवति। एव वधूवरयोर्नयसंगमेपि योज्यं ५५ सुभिसत्तानं चंद्रव
शेनाह। रौद्राहीति। आर्द्रादीनि षड् घन्यानि अधमानि। ध्रुवादीनि रोहिण्युत्तरात्रयविशाखा पुनर्वसुषट् वृहति उज्जमानि अश्विनी क
निका मृग पुष्य मघा पूर्वफाल्गुनी हस्त चित्रा नुराधा मूल पूर्वाषाढा श्रवण धनिष्ठा पूर्वभाद्रपदारेव न्यः। एतानि समानि मध्यमानि तथा च क

पूर्वाह्ण मध्यापरभागयुजिचिरं नैर्ज्यौतिषिकैः स्मृतानि ५४ पूर्वभागपुजिभेपतिः प्रियो योषिता मशन भागयो
गिनो। स्त्रीनृणां भवति मध्ययोगिनी प्रेमनूनमुभयोः परस्परं ५५ रौद्राहिया म्या निलवारुणेंद्राण्याहर्जं घन्यानि त
था वृहंति। ध्रुवदिदैवादितिभानि नूनं समानि शेषाणि पुनर्मुनीन्द्राः ५६ वृहत्सुधान्यं कुरुते समर्घं जघन्यधि।
स्म्याभ्युदितो महर्घं समेषु धिष्मेषु समं हि मांशुर्वदंत्यसंदिग्धमिदं महान्तः ५७॥ ॥ ५७॥ ॥ ५७॥ ५७॥

रणोत्तमे विशाखोत्तरादित्यकेशनिभानीह षड्भाहर्भोगीनि नित्यं। यमर्क्षेन्द्रवायव्यसर्पाणि रौद्रं तथा वारुणं चोर्द्धभोगीनि षट्। केशोरो
हिणी ५६ अथैषां फलमुपेन्द्रवज्रयाह। वृहत्स्विति। शुक्ल द्वितीयादिने यन्न सत्रस्यो दृश्यो भवति चंद्रस्तन्न सत्रं जघान्योदित्वेन विचा
र्यति तत्र शुक्लप्रतिपच्चंद्रं जघन्यधिष्मोदितं महर्घं संभवान्॥ अर्घ्यवस्थापनं नाम प्रशमनं विधेयं॥ ५७॥ ॥ ५७॥ ५७॥ ५७॥

र. मा.
टी.
२८

अथरोगमुक्तानां ये पुस्तानंरोगकरं पारिशेष्याद्येषु च पुष्टिकरं तानि विवक्षुर्विवर्जनीयानि। रोहिण्युत्तरात्रयाश्लेषा पुनर्वसु स्थानि मघा
रेवत्योर्नवशालिन्याह। इंदोर्वारेदृति। प्रस्तावा द्वारवर्जनं कृतमिति। चरे विलगने रविभौमवारे रिक्तानि थौ स्याद्वहले च पक्षे। धिष्म्ये चरे रोग
विमुक्तकानां स्नानं नराणां निरुजत्वकारी निल्लोक्तत्वात्। लग्ने चरे सौरिकुजार्कं करे रिक्तानि थौ चंद्रवले विहीने। केन्द्रत्रिकोणारिगते
श्रवणपयैः स्नानं हितं रोगविमुक्तजंतोरिति गर्गसंहिता उक्तः। अत्र नक्षत्रेषु रोगोत्पत्तौ शान्तिः कर्तव्या। नदुक्तं। तस्मिन्मंत्रे स्तुतृभ्यैः संपूज्याकी

इंदोर्वारे भार्गवे च ध्रुवे पुसाय्यादित्यस्थानि युक्तेषु भेषु। पित्रे चान्ये चैव कुर्यात्कदाचिन्नैव स्नानं रोगनिर्मुक्तजंतोः
५० हस्तपुष्यो वासवं चानुराधा ज्येष्ठा पौष्मं वारुणं च्युत्तराश्रव। पूर्वाचार्यैः कीर्तितं श्रद्धवर्ती नृत्यारंभे शोभनो यं भ
वर्गः ५१ मैत्रशाककरपुष्यरोहिणी वैष्मवे पुर्तिस्सूत्ररासुच। रेवती मृगशिरश्चिनिष्वपिष्मा भुजां समभिषेक
इष्यते ५२ सौम्याश्विनिष्यश्रवणश्रविष्ठाहस्तध्रुवत्वाष्टुभपूषभानि मैत्रेण युक्तानि नरेश्वराणां विलोकने भानि
शुभप्रदानि ५३ षड्योष्मतो द्वादशशंकराचपौरंदरा द्वा निनवक्रमेण ॥ धिदेवताः। आरोग्यकामोर्जुयाद्वायुश्चाशुतरं

शनमिति कौशिकाद्युक्तं नक्षत्रपूजा ५० एवं रोगाणां ये पुनस्तत्रेषु उत्सवस्तानि शालिन्याह। हस्तानि चंद्रवर्ती प्रनिदिवसवारि। चंद्रो हि प्रति
दिवसं नक्षत्राणि भुंक्ते। भवर्गे नक्षत्रसमूहः ५१ अथ पट्टाभिषेकनक्षत्राण्याह। मैत्रेति। लग्ने नुलग्नप्रकरणे वस्यति ५२ अथ राजा वलोकनस
त्राण्याह। सौम्येति। श्रविष्ठाधनिष्ठा ५३ अथांतःपुरस्त्रीणां चारवधूनां च राजसगमे ये पुनस्तत्रेषु यत्फलं तदुपजात्याह। षड्योष्मतिरेव न्यादिष

२८

चतुर्दशीं च षड्भागं कुर्यादाद्यं शुभं स्मृतं। द्विजिये पितरं हन्ति तृतीये मानं स्मृतं। चतुर्थे मातुलं — हन्ति पंचमेवं शनं शनं। षष्ठे नृधनहानिः स्यादालनो बंधुन शनं॥
 यदि जीवति गंडानी च हगजतुरगो भवेद्भूपति ६० अथ जन्मप्रस्तावे मूलजातस्यापत्यस्य यत्कृत्यं तत्प्रमाणिकयाह। अभुक्तमूलेति अभुक्ते अनतीते मूलं यस्य जन्म तं समाप्तं वर्षाष्टकं। समशब्दो वर्षवाची। मूलनक्षत्रस्य मूलस्तं भादिविभागेन फलं त्रिविक्रमेणोक्तं वेदा
 १४ मुनि ७ गजा ८ नंदा ९ दि १० गवगण ५ श्वरसा ६ भवाः ११ मूलस्तं भत्तचाशाखापत्रं॥ पुष्पं फलं शिखा। मूलो मूलविनाशः स्यात्तत्तं भहा
 निर्धनसयः। त्वचिभ्रातृविनाशः स्याच्छाखायां मातृजस्य तु। पत्रे च राजपात्रं पुष्पे मंत्री फले वृषः। एतेषां मूलजातानां शिखायां चिरजी

अभुक्तमूलसंभवं परित्यजेच्च वालकं। समाप्तं पिता यवानतत्सुखं विलोकयेत् ६१ तदाद्यपादके पिता
 विपद्यते जनन्यथा। धनसयस्तृतीयके चतुर्थकः शुभावहः ६२ प्रतीयमं न्यपादतः फलं तदेव सार्यभे।
 तदुत्थदोषशान्तये विधेयमत्र शान्तिकं ६३ शनौषधी मूलसद्वुरतैः सद्दीजगभैः कलशैः समंत्रैः कुर्या
 ज्जनित्री पितृवालकानां स्नानं शुभार्थं सह होमदानैः ६४॥ विताडति ६५ अथामूलजातस्यापत्यस्यापरित्यागेऽऽसृ
 वर्षमध्ये तत्सुखावलोकने यत्फलं तत्प्रमाणिकयाह। तदाद्यपादेति ६२ अथाश्लेषा जातस्य फलमाह। प्रतीतिः सार्यभेऽश्लेषाया
 तदेव फलं प्रतीपविपरीते। प्रथमः पादः शुभः द्वितीयो धनसयकारी। तृतीयो मातृघ्नः। चतुर्थः पितृघ्नः। तदुत्थेति। तयोर्मूलाश्लेषयोः
 जीतस्य दोषोपशान्तये दोषोपशमनापशान्तिकं कार्यं ६३ तदेव शान्तिकमुपजात्याह। शनौषधीति। शनौषधी मूलानिययो। वह्निषास
 हृदेवी च विष्णुक्राता पुनर्नवा। शरपुंषावराही च काकजं घाचलस्मरण। त्रिविक्रमैव कर्कधूः कार्बल करणी तथाऽकर्कोटिका सुखेताः

र.मा.
टी.
३९

अंधकमिति। रोहिणी अंधकं। मृगो मंदलोचनं। ककरा आर्द्रा मध्यलोचनं चिपिटकं॥ पुनर्वसुः सुलोचनं दर्शनं। एवं पुनः पुनः। अभिजिता स
हगणनेन सप्तवारा नगणनं भवति। अत्रांधकेशी घ्नं लब्धि। मंदलोचने पत्ना ह्यधिः। मध्यलोचने दूरस्थस्य श्रुतिः। सुलोचने अप्राप्तिः। तथा
चोक्तं देवज्ञवह्नभे। लाभो अंधके प्रकथयेद्विद्वत्स्य चौरैर्द्रव्यस्य लब्धिरिह केकरभे प्रयत्नात्। हरे श्रुतिश्चिपिटभे भेतु कथं चिदेवन प्राप्तिरत्र सु
विलोचनभे कदाचिदिति ५८ अथ विजयप्रस्तावेयस्मिन्योगे विजयाधिकता भवति ते योगं हरिण्याह। विषमचरणेति। यस्यैकः पादोऽन्यराशि

अंधकं तदनु मंदलोचनं मध्यलोचनमतः सुलोचनं। रोहिणी प्रभृतिभं चतुर्विधं नूनमत्र गणयेत्पुनः पुनः ५८ विष
मचरणधिष्ण्यं भद्रानिथिर्यदि जायते सुरगुरुशनिष्मा पुत्राणां कथं च न वासरे। मुनिभिरुद्दिनः सोयं योगस्त्रिपु
ष्करसंज्ञकस्त्रिगुणफलदो वृद्धौ नष्टे दंष्ट्रमृते तथा ५९ पौष्माश्विन्योः सार्यपित्र्यर्ष्यपौश्वयच्च ज्येष्ठा मूल
योरंतरालं। तद्गंडां नस्या चतुर्नाडिकं हियात्रा जन्मोद्वाहकालेष्व निष्टं ६०॥

न हि विषमचरणेन सत्रं यथा कृत्तिका पुनर्वसुसिन्यादिस्तस्मिन् सत्रे भद्रानिथिर्द्वितीया सप्तमी द्वादशी गुरुभौमशनिवारेषु त्रिपुष्करसंज्ञा
योगो भवति। वृद्धिप्रस्तावान्नष्टमृती अयुक्ते। योगसाम्यात् ५९ एवं शुभाशुभफलाभिधाय उत्सवकार्ये पदार्थगंडां नं शालिन्याह। पौष्म
हे घटिकारे वस्याः प्राग्नेहे चाश्विन्याः प्रथमे तच्चतुर्नाडिकं गंडां नं। एवं मघाश्लेषपौः। ज्येष्ठा मूले योश्च। एतस्य फलमाह। पात्रे न्यादि
। यात्रोद्वाहादौ शुभकार्ये न द्वागं वर्जयेत् जन्मनस्तावश्य कत्वात्प्रमाणं न्यक्तुं न शक्यते। न फलं च पचनजातके उक्ते। जातो न जीवति न रोमा

संवेधो। शेषषादत्र पम न्यराशि संवेधि
मिभ वस्व कुलहंती॥
२९

। आश्लेषाविधाने सर्पाकारं अष्टादशयवप्रमाणं हेममूलं कारयेत् । कुंभे चोर्णवस्त्रेण छादयेत् । स्यापयेच्च ग्रहान्सर्वानैर्ऋतं नैर्ऋतांशः ।
 केरुवर्णमहादंष्ट्रं रक्तधाम्नेः समालिखेत् । चरुचश्च पपेत्तत्र नैर्ऋतं दुष्टवर्हणं । आज्यभागो ततो दुत्वा यथास्थाने विचक्षणः । अनंतरं च
 होतव्यं पायसं नैर्ऋतं तथा । पुष्यस्तानोक्तमंत्रैश्च स्वापयेद्दंष्ट्रीं शिशुं । गुरुं देवान्स्वपयित्वा दानं विज्ञानुसारतः । दानां भोजयेद्दिप्रां सर्व
 मूलानितत्र वै । एतच्च मूलविधानं ग्रहस्थधर्मसमुच्चये सविनारमुक्तं ६४ अथ पुष्यगुणप्रशंसापुष्यताग्रपाह ॥ परकृतेति तिथिवा
 चयोगकृते पुष्यो हंति नाशयति । पुष्यदोषं तु ग्रहवधविरुद्धतारेत्यादिवस्त्राणं परोऽन्ये वारं सत्रतिथ्यादिर्न हंति । असृमेपीत्यपिश

परकृतमखिलं निहंति पुष्यो नखलु निहंति परस्तु पुष्यदोषं । ध्रुवममृतकरेष्टमेपि पुष्यो विहितमुपैति सदैव
 कर्मसिद्धिं ६५ सिंहो यथा सर्वचतुष्यदानां नथैव पुष्यो बलवानुद्भूतं चंद्रे विरुद्धेप्यथ गोचरेपि सिद्धंति
 कार्याणि कृतानि पुष्ये ६६ ग्रहेण विदोष्य शुभान्त्वितोपि विरुद्धतारेपि विलोमगोपि । करोत्यवश्यं सकला
 र्थसिद्धिं विहाय पाणिग्रहमेव पुष्यः ६७ ॥ ॥ अथ चतुर्थेपि ६५ अथ यादृशः पुष्यो निखिलार्थसिद्धिकरस्तमुपजातिद्वयेना
 ह । सिंहो यथेति । गोचरेपीत्यपिशब्दादसृकवर्गेपि विरुद्धे । चंद्रे विरुद्धेपि पुष्यः सकलार्थसिद्धिकारीत्यर्थः यथा शब्दद्वयार्थग्रहेण विदो
 पियंच शलाके सप्रशलाके वा दुष्टग्रहेण विदोष्य । अपिशब्दद्वयेऽभिधूमितोपि । तारावलहीनोपीत्यपिशब्दान्नैधनप्रत्येति विपत्करनशत्र
 स्थोपि पुष्यो विवाहविना सर्वकार्येषु शुभ एव । तथाच लक्षः । अपररहितः सर्वोहितो वा प्रत्यरिनिधनविपत्करे वापि । पाणिग्रहणं मुक्ता

पुष्यः सर्वार्थसिद्धिकरः ॥

र. मा.
टी.
३०

रुदन्ति चाप्यपामार्गः श्वेताचगिरिकर्णिका। वटः शमोचलसश्चोद्वरोः श्वन्य एव च। चूतो जंबुकपालाशौ नंदितृक्षो श्ववेतसः। पुंनगो श्व
 जुनश्चैव अशोको वकुलस्तथा शालस्ताल — स्तमालश्च पाटला शतपत्रिका। मधूकश्च सिरीषश्च शल्पकोऽश्मनकस्तथा। वलाचा
 निवला चैव पाठानागवला तथा जाती च वकुलश्चैव केतकी कदली तथा। मानुलुंगो जयंती च जवानो पुडिका तथा। दोणपुष्पी तथा कुंभी श्री
 पर्णी मुद्गपर्णिका। चंपकं पीछकं चैव स्वर्णकंदक एव च। सिद्धेश्वरश्च काशश्च शिखी राजशमी तथा। कुंदं च कुमुदं चैव गोजिह्वा क्षीरकं
 दकी। अहिवर्तं च धात्री च ब्राह्मी कांचनपुष्पिका। भृंगराजमधोपुष्पमत्स्याक्षी चारुषकः। तरंगी च गुडूची च शतमूली शतावरी। प
 र्वाचकारणी वेह्व — वर्वरी मुसली तथा तुलशी च कुशं चैव काशमूलं च दीर्घिका। जलतृणमिषु मूलं यवशर्षपमूलजाः। एवं मूल
 शतं कृत्वा ततः कुंभे विनिः — सिपेत् १३ सप्तमृत्तिका यथा। राजद्वारा च वल्मीकान्माहानदतटद्वयोः। गोशृगान्मृत्तिका ग्राह्या अश्व
 स्थानाद्गजा तथा। पंचरत्नततः सिपेत् १३ सप्तमृत्तिका यथा। राजद्वारा च वल्मीकान्माहानदतटद्वयोः। गोशृगान्मृत्तिका ग्राह्या अश्व
 ततः सिपेत्। दंती मदसमायुक्तं हर्ममूलेन संयुतं। वीजगर्भमथा। देवदारु च शैले पंप च नीलोत्पलं तथा। कुसुमां प्रियंगुं च नागरं सुस्त
 संयुतं। धात्री फलसमायुक्तं सर्षपास्तगरास्तथा। मुरां सिंहपिडा च कुड्मकोशोर विल्वजं। मदं गृथिपणं च श्रीखंडमगुरुं तथा। मुरां
 सिंहपिडा च सर्वेषां धिसमन्वितं। एवं मूलशतैः हेममूलसहितैः सप्तशष्टिकाभिस्तीर्थोदकैः पूर्वोक्तवीजैः। संपंचरत्नैः पूर्वोक्तपोत्रै
 परिविन्यस्तशतच्छिद्रकुंभमध्यानिक्षिपेत्। पितृमानुसुतानां वैदिकैर्मन्त्रैः स्नानं कारयेत्। हेममूलं तु मूलविधाने अष्टादशयवप्रमाणेनैर्क

३०

आश्लेषा चक्राकाराः सप्तनारासप्तविशेषांशैर्दक्षिणतः मघाशालाकाराः पंचताराः विशेषपरहिताः पूर्वाफाल्गुनीशय्यारूपाः द्विताराद्वार
 शविशेषांशैरुत्तरतः उत्तरफाल्गुनीपर्यंतुल्याः त्रिताराः त्रयोदशविशेषांशैरुत्तरतः हस्तोहस्तसदृशः पंचतारकः एकादशविशेषां
 शैर्दक्षिणतः चित्रामौक्तिकनुल्पाएकताराः विशेषांशैर्दक्षिणतः। स्वातिर्विद्रुमनुल्पाएकताराः सप्तत्रिंशैर्विशेषांशैरुत्तरतः॥ विशाखातोरण
 रूपाः चतुस्ताराः सार्द्धांशैर्दक्षिणतः। अनुराधापूजानुल्पाः चतुस्ताराः त्रिभिर्विशेषांशैर्दक्षिणतः॥ ज्येष्ठाकुंडलनुल्पाः त्रिताराः।
 चतुर्विशेषांशैर्दक्षिणतः॥ मूलसिंहपुच्छाकारं सार्द्धांशैर्दक्षिणतः। पूर्वाषाढाशय्यारूपाः चतुस्ताराः सार्द्धपंचांशैर्दक्षिणतः॥ उत्तरा
 षाढाहस्तिदेननुल्पाः चतुस्ताराः पंचविशेषांशैर्दक्षिणतः अभिजित् शृगारकनिभत्रिकोणं त्रितारं द्वाषष्टिविशेषांशैरुत्तरतः
 ॥ अवरोत्रिविक्रमनुल्पात्रितारं त्रिंशद्विशेषांशैरुत्तरतः। धनिष्ठा मर्दलनुल्पाः चतुस्ताराः षड्विंशविशेषांशैरुत्तरतः। शतभिषकदत्ताका
 राः शतताराः दशविशेषांशैर्दक्षिणतः। पूर्वाभाद्रपदायमलद्वयरूपाः द्विताराः॥ चतुर्विंशतिविशेषांशैराभिरुत्तरतः॥ उत्तरभा
 द्रपदाः द्विताराः षड्विंशविशेषांशैरुत्तरतः॥ रेवतीमृदगनुल्पाः द्वात्रिंशत्ताराः विशेषपरहितारवमध्येऽवतिष्ठति॥ अत्रविशेषांश
 : पौलिशादिर्दृष्टा इति॥ तथा च ब्रह्मसिद्धान्ते। ध्रुवक्रांते भविष्योपाद॥ नारासंख्यायां लब्धः शिखिशिशिरसशगुणशशिकुण्डलश
 रविषयमलयमविषाः। शशिशशिकुण्डलशशिरसिशिवयुगगुणादहनजलधिशतयमलाः यमलरदास्ताभिजितानां नारासंख्याश्च।
 न्यादीनामिति॥ ७१॥ इति श्रीमहादेवविरचिते रत्नमालाविवरणेन सत्रप्रकरणे षष्ठोऽध्यायः॥ ६॥ ॥ ६॥ ॥ ६॥ ॥ ६॥ ॥ ६॥ ॥ ६॥

र.मा.
टी.
३१

नैधनप्रत्यरिविपत्कारणिताराप्रकरणे व्याख्यास्यान्ते। विलोभगोपिपश्चिमायांगमनेविपरीतोपि ईई। ६७ अथनक्षत्राणामाकाशस्थाने
आकारज्ञानार्थमालिनीशादूलोपजातिवशततिलकैराकारं संख्यां चतारकाणामाह। अश्विनोऽश्वसुराकारः त्रिताराः ध्रुवकांते दश
भिर्विसेषां शैरुत्तरतो विशिष्टा। भरणी भगाकारः। त्रितारा कृत्तिका सुरभाषद्वा। ये च भिर्विसेषां शैरुत्तरतस्तिष्ठति। रोहिणी शकटनुल्पापंच

नुरगमुखसदृशं यो निरूपं सुराभं शकटसममथै रस्योन्नमोगेन तुल्यं। मणिगृहशरचक्राभा निशा लोपमाभं शयन
सदृशमन्यच्चापि पर्यंक रूपं ई८ हस्ताकारमनश्चमौक्तिकं समंचान्यत्प्रवालोपमं धिष्णं तोरणवन्स्थितं म।
णिनिभं स्यात्कुंडलाभं परं कुट्टात्केसरिविक्रमेण सदृशं शय्यासमानं परंचान्यदंति विषाणवस्थितमतः शृंगा
टकव्यक्तिच ई९ त्रिविक्रमाभं चमृदंगरूपं वृत्तं नतोऽन्यद्युगलद्वयाभं पर्यंक तुल्यं मुखा नुकारमित्येवमश्व।
दिभचक्ररूपं ७० वह्नि ३ त्रि ३ स्रष्टृ त्रिषु पृगुणं ३ दु १ कृता धग्नि ३ भूत पूवाणा पृश्चि २ नेत्र २ शर ५ भू १ कु १ युगा ४।
विधरा माः ३ रुद्राभिरमगुण ३ वेद ४ शत १०० द्वि २ पुं गम २ दंता ३२ बुधैर्निगदिताः क्रमशो भताराः ७१ ॥ ७१ ॥

ताराः पंचविसेषां शैर्दक्षिणतः। मृगशिरोहरिणामूर्द्धाकारः त्रिताराः दशविसेषां शैर्दक्षिणतः। आर्द्रा मणितुल्या एकतारा एकादशविसे
षां शैर्दक्षिणतः। पुनर्वसुः गृहतुल्यः चतुस्तारः षड्विसेषां शैरुत्तरतः। पुष्यः शराकारः त्रितारकः विसेषमध्ये स्वमध्ये तिष्ठति ॥ ॥ ॥

राम
३१

चंद्रवारेमूलरोहिणीसमानदैवतौराससब्राह्मसंतौ। भौमेमघाकृत्तिकासमानदैवतौपित्राग्नेयौ। बुधेअभिजित्। गुरुवारेमूल
पूर्वाषाढादैवतौराससाय्यौ। शुक्रेमघारोहिणीदैवतौपित्राब्राह्मौ। शनिवारेऽश्लेषार्द्रदैवतौभौ-जङ्गेशौवर्ज्याविति ५ अथ पौ
राणिकान्पंचदशमुहूर्तानुपजातिस्वागताभ्यामाह। पौराणीति। सितचारभवेराजकरोहिणबलविजयादेवताविशेषाः अष्टमस्यकुत
पदतिनामप्रयोजनं चेषां। आद्वेत्रीणिपवित्राणिदौहित्रः कुनपस्तिलाइत्यादि ६७ ॥ अथ पौराणिकान्चदशरात्रिमुहूर्तानाह

पित्रब्राह्मौ भृगुसुतदिनेराससाय्यौ च जीवेभौ जङ्गेशौ सवितृतनयेवर्जनीयौ मुहूर्तौ ५ पौराणिकारौद्र १ सि
तां २ रव्यमैत्राः ३ शृणा ४ स्मृता। आरभटश्चतुर्थः। सावित्रवैराजकसंज्ञितौ च गंधर्वनामाभिजिदृष्टमः स्या
त् ६ रोहिणाह्वयवलौ विजयो न्योनैऋतिशतमखोवरुणाश्च। अंतिमस्तुभगसंज्ञित उक्तो योऽष्टमः स
च भवेत्कुतपारव्यः ७ रोद्रोगंधर्वनामाद्रविणपरिदृढः सारणो वायुरग्निरसोधाताथसौम्यस्तदनु क
मलजो वाक्पतिः पौष्मनामा वैकुण्ठोऽन्यः समीरोतिर्ऋतिरिति निशाचारिणोऽमी मुहूर्ताः प्रोक्तास्त्रिः
पंचसंख्यामुनिमिरिहपुराणार्थचिंताप्रवीणैः वैराजनामा विजयः सितारव्यः सवित्तमैत्रावभिजिद
रौद्रेति ॥ द्रविणपरिदृढो धनदः ॥ मारणो देवविशेषः वैकुण्ठो विष्णुः समीरो वायुः ॥ शेषे प्रसिद्धम् ॥ ८ ॥ ॥ लाश्व ॥
॥ अथेषां मुहूर्तानां पेप्रधानास्तस्मान्निन्द्रवज्रपाह ॥ वैराजेति ॥ सुगमं पद्यमिदं ॥ ९ ॥ ॥ ९ ॥ ९ ॥ ९ ॥ ९ ॥

२. मा. अथ नक्षत्रदेवतासमाननाम्नां मुहूर्तानां प्रकरणमारभ्यते। तत्राद्यावेव पंचदशदिनमुहूर्तान्वसंतिलकेनाह। रुद्राहीति। एषां देवताना
 टी. मेव व्यवहारो नानाभिधानान्तरमास्ति। योनिर्भगः १ अथ रात्रिमुहूर्तान्यंच दशोपजात्याह। निशा मुहूर्ता इति। चसमुच्चये। न केवलं दिनमु
 ३२ हूर्तान् रात्रिमुहूर्ताश्च २ अथ मुहूर्तप्रमाणं तत्कार्ये चोपजात्याह। दिनस्येति। पूर्वोक्तप्रकारेण दिनमानं रात्रिमानं चानीय पंचदशविभक्तं

रुद्रा १५ हि २ मित्र ३ पितृ ४ वसु ५ वारि ६ विश्वे ७ वेधा ८ विधिः ९ शतमखः १० पुरुहूत ११ बह्वी १२ नक्तं च १३
 आवरुणा १४ अर्यमयोनय १५ अश्विनोक्तादिने च दशपंचतथा मुहूर्ताः १ निशा मुहूर्ता गिरि ११ शा १५ जपादा २५।
 हिर्वुद्ध ३ पूषा ४ अश्वि ५ यमा ६ अग्नय ७ अश्वि विधात्रि ८ चंद्रा ९ दिनि १० जीव ११ विष्णु १२ तिग्मद्युति १३ त्वष्ट
 १४ समीरणा १५ अश्व २ दिनस्य यः पंचदशो विभागो रात्रेस्तथा तद्विमुहूर्तमानं नक्षत्रनाथे प्रतिमे मुहूर्ते मौहूर्ति
 कास्तत्समकर्मचाहः ३ अष्टमो ह्यभिजिदाहूया सरोदक्षिणाभिमुखयानमंतरा कीर्तितो परककुप्सु सूरि
 भिर्यापिनामभिमतार्थसिद्धये ४ अर्यमोर्केतुहिनकिरणो राससत्रा स्तसंतौ पित्र्याग्नेयौ क्षितिमुत्तदिने चंद्रपुत्रे
 “भिजिच॥”

मुहूर्तान्तं घटिकादिलभ्यते। तत्र नक्षत्रसमानदेवत्ये मुहूर्तस्तत्र नक्षत्रकर्मकार्ये। एतदात्मयिककर्मकार्यविषयं ३ अथाष्ट
 ममुहूर्तस्य वेधाभिधानस्य नामोत्तरं तत्कार्यं च यो हतयाह। अष्टमेति। दिने अष्टमोऽभिजिन्नामा मुहूर्तो दक्षिणो दिग्गमनं वर्जयित्वा
 अन्यो दिग्गयापिनामिष्टफलाप्रये भवति ४ अथ येषु वारेषु मुहूर्तो वर्ज्योऽस्तीति। अर्कैरविचारैः अर्यमो वर्ज्यः उत्तराफा ३२

तदादौ कृत्वा नक्षत्राणि विन्यसेत् । तेषु नक्षत्रेषु मध्ये अश्लेषा मघा चित्रा नृग धाश्रवण रेवती षभिज्ञानं कुर्यात् । ततोऽश्विन्यादिगणनया
 तावन्तिथे रेभिज्ञानसमसंख्यकेन सूत्रे हरायुधं त्रिशूलं पतति । तत्र विवाहादिमंगलं न कुर्यात् । अत्राश्विनोत्थे रवौ नवः दशः चतुर्दशः स
 प्रदशः द्वाविंशतिः सप्तविंशतिः संख्येषु नक्षत्रेषु हरायुधपातो दृष्टः । ततो नक्षत्राणामपि तत्संख्या वज्रजंगादीनि ग्रंथकृतानि हिंसा
 नि । यथा श्विनो परित्यज्य रविरग्रतो याति तथा भुजंगादिन्यपि पश्चात्संख्येति । अत एवोक्तमश्विभाहेण नयाधिस्मेतावन्तिथ इति ।

धिस्मेतावन्तिथेः पतन्मवित्तयं चंदीशचंडायुधं तस्मिन्नात्महिने शुभिर्निजहितं कार्येन कार्ये बुधैः ३ आनंदः
 कालदंडो धूम्राख्योऽथ प्रजापतिः सौम्यः । ध्वांसो ध्वजनामाथ श्रीवत्सो वज्रमुद्गरो छत्रं ४ मित्रं मानसनामा
 पद्मारख्यो लवकस्तथोत्पातः । मृत्युः काराः सिद्धिः शुभामृतौ मुसलमथ गदारख्यश्च ५ मानं गराक्षसाख्यो च
 रश्मिरवर्द्धमानादमेयोगाः । अष्टाविंशति संख्या निजसंज्ञासमानफलं कुर्युः ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥

तथा च विक्रमः । साध्यहर्षणशूलानां वैधृतिव्यतीपातयोः भद्रं गंडस्य चांते स्यात्तन्पातेन निपातितम् ३ अथानंदो नष्टाविंशतियमा
 नार्थोत्रयेणाह ॥ आनंदेति एतैः सर्वेऽपि स्वनामनुल्यफलदाज्ञातव्याः ध्वांसादिदृष्टयोगेषु वर्ज्यघटिकास्त्रिविक्रमेणोक्तः ॥ त
 था च । ध्वांसे द्वापुधमुद्गरेषु घटिकास्त्याज्यास्तु पंचादितः पद्मालं वकयोश्च तत्र उदिता धूमसदैका पुनः द्विकारो मुरालाहूयेपि ।
 हिगदे संप्रैवति स्वश्वरे मृत्यून्यातकरससंदिनगतास्ताः कालदंडे तथा ॥ दिनगता दिनप्रमाणाः षष्टिघटिकाः ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ६ ॥

र. मा.
टी.
३३

अथ ज्योतिषमुद्घर्तानां रुद्रादिप्रभृतीनां प्रयोजनं शालिन्याह। पस्मि निति। नासत्रं दिक्शूलं वक्ष्यामः। परिघं डंडश्च मुहूर्तैश्च पिनस
त्रवद्विचार्ये। एतदप्यात्ययिकं कार्यविषयं १० इति श्रीमहादेवविरचिते रत्नमालाविवरणमुद्घर्तप्रकरणे सप्तमं ७ एवमिति चारयो
गकरणानश्च गुणानभिधायतेषां योगायोगाभवे प्रकरणमारेभ्यते। तत्र सूर्याक्रांतादिषु नक्षत्रेषु चन्द्रश्रितेषु ये दोषास्तान् श्रद्धा
रावसंनतिलकाभ्यामाह। भूकंपरति। भूकंपादपस्तुल्यफला भवन्ति। तत्र पुनः सवितृभान् सप्तमेन सत्रे भूकंपो भवति। एवमन्येष्वपि। ए

सर्वार्थसिद्धौ कथिता मुद्घर्ता मोहूर्ति कैरत्रपुराणविद्भिः ८ यस्मिन्मिष्टमेयच्च कर्मोपदिष्टं तद्देवयेतमुद्घर्तैर्धि
कार्ये। दिक्शूलं च चिन्ननौयं समस्तं तद्दंडः। परिघश्चासुरेषु १० भूकंपः सप्तमर्से भवति सवितृभान् च मेवि
द्युदुक्ताशूलं चैवाष्टसंख्येऽ। शनिरिति दशमे केतुरष्टादशे च। दंडस्त्रिपंचसंख्ये १५ सनवदशमिते ११ नून
मुल्काप्रदिष्टाः। धिष्म्येद्विसप्तसंख्ये १४ मुनिभिरभिहितश्चात्र निर्घातपातः १ भादेकविंशतिमितात्कथितास्तु
मोहनिर्घातकं पकुलिशाः परिवेषयुक्ताः। एष्विंदुगेषु न शुभं खलु कर्मकार्ये सिद्धिं प्रपाति दहनास्त्रविषादि
शाठ्यं २ सूर्याधिष्ठितभाद्रजंगपितृभत्याष्टेषु मेत्रं शुभौ यौष्मेचक्रमशोऽश्विभाद्रएनपाशीतोशुनासंयुता।

कविंशतितमान्नसत्राच्चंद्रयुक्ता यथासंख्यं मोहनिघातादपः पंच भवन्ति। एषु इंदुगेषु न शुभमिति। एषु प्रतिदिनं न सत्रस्येष्टिंदुषु नऽभं
कर्मकार्ये। क्रूरकर्म तु विष्टिवेदेषु सिद्ध्यतीति १। २ अथार्गलोचक्रं शादूलेनाह। सूर्याधिष्ठितेति। रवाज्जूरचक्रं वेदेषुः कृत्वा तत्र यस्मिन्नस

सर्वार्थसिद्धौ कथिता मुद्घर्ता मोहूर्ति कैरत्रपुराणविद्भिः ८ यस्मिन्मिष्टमेयच्च कर्मोपदिष्टं तद्देवयेतमुद्घर्तैर्धि

३३

अथ संवर्तयोगं प्रहर्षिण्याह । सप्रम्यामिति । सप्रम्यां शुक्लायां कृष्णायां वा । यदि रविवारः प्रतिपदि च बुधवारः तदा संवर्तारव्यो योगः ।
 ११ सेने योगायेषु देशेषु निषिद्धास्तानुपजात्याह । विरुद्धयोगेति । तिथिवारजाताः क्रकचसंवर्तादयः । नक्षत्रवारजाता उत्पानमृत्यु
 काणादयः । हरेषु उत्तरदेशेषु । वंगेषु वंगाल इति प्रसिद्धेषु । खसेषु केदारमंडलेषु । वर्जनीयाः अन्यदेशेषु न वर्ज्याः ॥ चकाराद्यमघ
 टोपकुलिककंदकादयो विवर्जनीयाः यथा मघाविशाख आर्द्रा च मूलमृगश्रवण चरुनिकारोहिणी हस्त इत्येतेषु मघं टाः क्रमाद्देवप्रच ॥

सप्रम्यादिनकरवासारो यदा स्याद्द्वारश्रेष्ठप्रतिपदि चेन्दुनंदनस्य संवर्तारव्यो मुनिभिरुदीरितः स योगः संत्याज्यः
 शुभफलकांक्षिभिः प्रयत्नात् ११ विरुद्धयोगास्तिथिवारजातानक्षत्रवारप्रभवाश्च ये च । हरेषु वंगेषु खसे
 षु वर्ज्याः शेषेषु देशेषु न ते निषिद्धाः १२ इति श्रीमहादेवविरचितायां राजमालायामुपनिषद्प्रकरणे अष्टमोऽध्यायः
 रारवौ ध्वांसमृतद्युतौ च संक्रान्तिरारे च महोदरी स्यात् मंदाकिनी तेषु गुरौ च मंदा मिश्राभृगौ राक्षसी चार्कपुत्रे

१५ वेद ४ गुण ८ १२ केस ७ प्राणप्रहरार्द्धकाः उपकुकाश्च विज्ञेया इति वारात्क्रमादमी । गुणा ३ द्वि २ चंद्र १ सप्ता ७ ग ईशर ५ वेद ४ स्तुकं
 टकाः । कालस्तु वसु ८ रामां ३ गर्दभ १ वेद ४ मुनि ७ पक्षकाः २ ॥ १२ इति श्रीमहादेवविरचिते राजमालाविवरणे उपयोगप्रकरणे अष्टमोऽध्यायः
 एवं दिनग्रहसंभवं शुभाशुभमभिधायेदानीमासराशियोगभवायाः संक्रान्ते प्रकरणमारभ्यते । नत्राद्येव वयेषु वारेषु संक्रान्तीनां याः
 संज्ञास्तादृशवज्रपाह । घोरिति । रविवारद्वारादयः संक्रान्तयो भवन्ति ॥ अथ चक्षमाणो ग्राहिनस्तत्रैरपि घोरानि संज्ञा भवन्ति ॥ १ ॥ ६ ॥

रमा
टी
३४

अथ यस्य वारस्य यस्मान्न सत्रादेते योगा भवन्ति तद्वसन्तिलकया ह॥ सूर्येति रवावश्विनी प्रभृति गणनाय कार्या। तथा रविवारे अश्वि
नी नक्षत्रे आनन्दयोगो भवति। भरण्यां कालदंडः। कृतिकायां फल्गुः। रोहिण्यां प्रजापतिरित्यादि। एवं सोममृगशिरः प्रभृति आ
नन्दयः। भौमे श्लेषातः। बुधे हस्तातः। गुरावनुराधायाः। शुक्रे उत्तराषाढायाः। शनौ शतभिषजो यथाक्रममा नन्दययोगा भवन्ति ॥ ॥
अत्र सूर्यादीनां सर्वेषां युगपद्योगसंभवात्क्रम उपनिबद्धः योगेषु सप्तभक्तेषु च त्वारे योगालम्ब्यतेऽतोऽस्मान्न सत्रान्तरव्याहिराद्यथा

सूर्येऽश्विभातुहिनरोचिषिसौम्यधिष्ण्यात्सार्प्याश्च भूमितनये च बुधे च हस्तातः मैत्राक्षुरो भृगुसुते खलु वैश्वदे
वाच्छाया सुतवरुणभात्क्रमशः सुरेते ७ हस्तोरवोशशधरे च मृगात्तमांगं भौमेऽश्विनी बुधदिने च तथा नुराधा
पुष्यो गुरो भृगुसुते पिचपौष्मधिष्ण्य रोहिण्यार्कतनयेऽमृतसिद्धियोगाः ८ तिथेश्च वारस्य च यत्र संख्या यत्र
योदशसुर्मिलने कृते सति। स एव योगः क्रकचाभिधानको विवर्जनीयः खलु कर्मसु भवेत् नन्दाशुक्रे सोमपुत्रे
च भद्रारिक्तामंदेलोहितो गेजया च वाचां पत्न्यौ याचपूणाभिधानां सर्वारंभे खेव सिद्धान्तिथिः स्यात् १०॥

संख्येन सत्रेष्वेतेषु योगा भवन्ति यतः सर्वेषां मष्टाविंशतियोगा भवन्ति ७ अथ मृतसिद्धियोगानाह। हस्तोरवाविनि। अमीषु योगेषु का
र्यकर्तृरवश्यं सिद्धिर्भवतीत्यर्थः ८ एवं न सत्रवारयोगानां विधायेदानीं तिथिवारभवं क्रकचाख्ययोगे वंशस्थेनाह। तिथेश्चेति। तिथिसं
ख्यायाः वारसंख्यायाश्च योगे यत्र योदशसंख्या भवन्ति स क्रकचयोगः यथारविवारे तिथिर्दृशी। एव सोमवार एकादशी। भौमवार दश

रमादि नन्देति सुयमं १०॥

५ अथ येषु करणेषु सुप्तोपेष्टेषु पविष्टोपेष्टेषु स्तिष्ठसंक्रमते तास्युपजातिवसंततिलकाभ्यामाह। चतुष्पादेरिति। एतत्सुप्तोपविष्टोर्द्वैतं धा-
न्यार्घ्यद्विषुहीनमधोत्कृष्टलार्थं। न पुनः सूर्यस्य सुप्तोपविष्टत्वं घटने। यानि च न सत्रप्रकरणे जघन्यसमष्टद्वत्वेन कथितानि तानि यै-
चदशत्रिंशत् च चत्वारिंशत् हर्तत्वेन ज्ञातव्यानि। फलसाम्यात् ६। ७ अथ संक्रांते र्यावत्पुण्यकालस्तरथोद्धृतयाह। पूर्वतोपीति। सं-

नटादिकांश्चापररात्रिकाले प्रत्यूषकाले पशुपालकाश्च संक्रांतिरर्कस्य समस्तलिंगिब्रतं च संध्यासमये तिहं-
ति ५ चतुष्पादे तैतिलनागयोश्च सुप्तोरविः संक्रमणं करोति। विष्ट्यां ववारख्ये च गणहूये च सवालवारख्ये वणि-
जे निविष्टः ६ किं सुप्तनाम्नि शकुनावपिकौलवारख्ये चोर्ध्वस्थितस्य खलु संक्रमणं रवेः स्यात्। धान्यार्घ्यद्वि-
ष्टेषु भवेत्क्रमशस्त्वांनष्टमध्ये सृतेति मुनयः प्रवदन्ति पूर्वे ७ पूर्वतोपि परतोपि संक्रमात्पुण्यकाले घटिकास्त-
षोडशः। अर्द्धरात्रसमपादनंतरं संक्रमेऽपरदिने हि पुण्यदं च ये घटिकांश्च एवं स्यात्संपूर्णो संक्रमो रवेः तदा दिनद्व-
यं पुण्यं स्नानदानादिकर्मसु ॥ १॥

॥ संक्रांतिकालोद्वात्रिंशद्घटिकावर्तनः। ताश्च घटिकां रवि विवंचमानां न्यष्टिघ्ना इति भुक्तिभक्तान् उप-
पपयन्ते। तथा च भास्करसिद्धान्ते षष्टिघ्नं विवंचग्रहभुक्तिभक्तं संक्रांतिना ड्यारिखलधर्मकृत्यो रवेः सुताः पुण्यपनमाग्रहश्च संक्रांतिगो मिश्रफ-
लं विधत्ते। ताश्च षोडशगतराशेः संधिः षोडशगम्यराशेः संधिः। तदनंतराले संक्रांतिकालः रविभुक्तिरेकादशगुणाविंशतिभक्ता कलात्मकं

मानं भवति रश्मिपदार्थे एव संक्रांति-
मिसिद्धं रात्रासुतेति ॥

र. मा.
टी.
३५

अथ नक्षत्रोत्थाः संक्रान्तिसंज्ञानुष्ठुभाह। उग्रेति। रविवारे उग्रनक्षत्रैर्घोरसंज्ञा संक्रान्तिर्भवति। चंद्रवारे सिप्रनक्षत्रैर्घोराः। भौमावारे चर
भैर्महोदरी। बुधवारे मैत्रभैर्महाकिनी। गुरुवारे ध्रुवभैर्महा। शुक्रवारे मिश्रभैर्मिश्राशनिवारे दारुणभैराक्षसी। यावारतो नक्षत्राच्च
घोरसंक्रान्तिः सावस्यमाणयथोक्तफलदा भवति। यापुनवारतो घोरानक्षत्रतो ध्वांसीसामिश्रफलं ददाति। एवमन्यासामपि तथा च
केशव व्यवहारेपि। घोरार्के कूरनक्षत्रैर्घोराः। वैशिंप्रकारकेः महोदरी चरैर्भैर्मैत्रैर्महाकिनी ध्रुवं। महोदरी ध्रुवैर्विष्णुमिश्रामिश्रादुभि

उग्रसिप्रचरैर्मैत्रध्रुवमिश्राख्यदारुणैः। ऋक्षैः संक्रान्तिरर्कस्य घोरगद्याः क्रमशो भवेत् २ ध्वांसी वैश्यान्मुख
यनिमहोदर्यलं चैरसार्थं घोराशूद्रानथनरपती नवमंहाकिनी च। महोदर्याय द्विजवरगणं मिश्रकारव्यापशू
श्चंडालानां प्रकृतिमखिलां राक्षसी संज्ञका च ३ पूर्वाह्णे काले नृपती द्विजेन्द्रान् मध्यदिने चाथविशोपराह्णे शू
द्रान् रवावस्तमिते प्रदोषे पिशाचकान् रात्रिचरान् निशीथे ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥

संक्रान्तिः सवितुः स्मृता ३ अथ संक्रान्तिर्येषां हितकारिणीतामाह। ध्वांसीति। एतन्मासफलं यथोक्तं विचारणीयं ३ अथ यत्र काले संक्रान्तिर्ये
षां निघानामुपजातिद्वयेनाह। पूर्वाह्णे काले इति। दिनमानं त्रिभिर्भक्ता प्रथमोऽंशः पूर्वाह्णः तत्र नृपतीन्नाशयति मध्याह्णे वीप्रान् ॥ अपराह्णे
वैश्यान् ॥ अस्तकाले शूद्रान् ॥ प्रदोषः प्रथमो यामः द्वितीयस्तु महाविशः ॥ तृतीयस्तु महारात्रिश्चतुर्थे शेष उच्यते। सूर्यास्तान्नक्षत्रदर्शने
पावसाय संध्या ॥ नक्षत्रदर्शनात् सूर्यादयं यावत्प्रातः संध्या ॥ नवदिकान् चर्तुर्दशैकान् ॥ पशुपालकानां भीरान् ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४ ॥

राम
३५

तावतिप्रसंशोऽपरं सूत्रं विन्यसेत् । नदन्तरेण त्रिंशत्काष्ठानि विन्यसेत् । नतोऽन्तिमादेशाद्यावद्भिरवोगुत्तरतोदस्य एतौ वारविर्गच्छति तेऽ
यनांशाः । नदृशेनान्येषामपि संक्रांतिकालानां चलनं भवति ॥ ते चायनांशाश्च त्रिंशदधिके चतुःशतेशके आसन् । नदिनादेकैका कला प्र
तिवर्षे वर्द्धते ॥ तथा च करणोत्तरे । रविच्छायाभान्वोर्विवरमयनांशाः स्युरथवा कलारूपा पाताः करणशरदः षट्शतयुताः ॥ करणोत्त
रादौ चायनांशाष्टादश संख्या । तथा चाशको वसु ८ न्यं ३ वरं चंद्र १ हीन इति १३ अथ संक्रांतिकालस्य विमाससंज्ञाद्रुत विलंबेनाह ॥
सवितृमंडलेति । यदा मावास्या समये एवं संक्रांतिर्भवति अन्याचा परमास प्रतिपदि तदा संक्रांत्यभावाद्यनिष्ठो मासः । यदा त्वेका प्रति

सवितृमंडलमेति यदा शशी नदनु संक्रमणं कुरुते रविः मरुमहतोत्सवनाशकरस्तदामुनिवरैः कथितो धि
कमासकः १४ यादृशेन हि मरुश्चिमालिना संक्रमो भवति तिग्मरोचिषा तादृशं फलमवाप्नुयान्नरः साध्वसाध्व
पिवशेन शीतगोः १५ ॥ यदि ॥ अन्यातस्यैवामावास्यं ॥ तदा हीनमासः ॥ स च कार्त्तिकमार्गशीर्षघोषाणां मध्ये भवति । त

था च भास्करसिद्धांते ॥ असंक्रांतिमासो धिमासः स्फुटः स्याद्वि संक्रांतिमासः स्य रव्याः कदाचित् । सूर्यः कार्त्तिकदित्रये नान्यतस्या
नदावर्षमध्ये धिमास इत्येव । फलं चरत्तकोशात् । प्रायशेन शुभः सौम्यो ज्येष्ठश्चाष्टादश एव च ॥ मध्यमो चैत्रवैशाखावधिकाऽन्यः
सुभिः स्फुट १४ अथ चंद्रवले संक्रांतिवले रथोद्धते याह । यादृशेति । यादृशेन चंद्रेण मोचरविधिना जन्मराशेः शुभेनाशुभेन वार
विसंक्रांतिर्भवति संक्रांतिमासः शुभेन चंद्रमसाशुभः । अशुभेनाशुभः । एतेन सूर्येद्वादशाष्टगोपि शुभचंद्रवलजातः संक्रमो भवति १५

र.मा.
टी.
३६

आगामिदिनं च स्वानादिकर्मसु पुण्यं दर्शयित्वा ह। यद्यर्द्धरात्रे त्रि। एवं सामान्येन संक्रांतिपूर्वकालमुक्त्वा संक्रांतिविशेषेण कालमभिधा-
नुमिच्छुः संक्रांतीनां नामास्यराशौ द्रुतविलंबेनाह। हरिपदमिति स्थिरभेदेषु सिंहदृष्टिश्च कुंभराशौ हरिपदमुच्यते द्वितनुभे-मिथुन
कन्याधनुमीनराशौ षडशीतिमुखं भवेत्। मकरे उत्तरायणे। कर्कटे दक्षिणायने। मेषतुल्योः विषुवत्संक्रांतिं १० अथ याः पूर्वभा-
गिन्यो याश्चात्तरभोगि। न्यो याश्च समभोगिन्यस्ता उपजात्याह। याम्यायने इति। दक्षिणायने हरिपदे च स्थिरराशि संज्ञिते संक्रांतिकाला

हरिपदं स्थिरभेदं वि संक्रमाद्वितनुभे षशीतिमुखं भवेत् उद्गवागमने मृगरुर्किणोः क्रियतुलाधरयोर्विषुवत्सृ-
तं १० याम्यायने विष्णुपदे तथा दौ दानाद्यनेन विषुवे च मध्ये। वदंति ते ते षडशीतिवक्त्रे महर्षयः खल्वयने च सौम्ये
११ मकरकर्कटकादिगतस्य चेद्भवति उत्तरायण्यगमो रविः कथितराशिषु संक्रमणं तदा हरिपदाद्युदितं च महर्षिभिः
१२ यावद्भिरंशैरयने च्युतिः स्यात्तद्भोगकालेन दिवा करस्य। च्युतिर्भवेद्द्विष्णुपदादिकानां रहस्यमेतन्मुनिभिः प्रदिष्टः

पूर्वपुण्यकालः मेषतुले च संक्रांतिकाल एव। द्विस्वभावराशौ उत्तरायणे च संक्रांतिकालानंतरं पुण्यकालः ११ अथ संक्रांतिभोगो यादृ-
शेन रव्याम्यात्तरगमनेन भवति तं द्रुतविलंबेनाह। मकरेति। यत्र काले मकरसंक्रांतिस्तदैव चेद्भवत्तत्र रागतिः। यदा च कर्कसंक्रांतिस्तदैव चेद्भव-
वेद्दक्षिणागतिस्ततो निर्दिष्टकाले संक्रांतिप्रवृत्तिः १२ अथ यदि मकरकर्कटादिस्थिरावेरुत्तरायण्यगती न भवतस्तदा किं कार्यमित्यत आह।
यावद्भिरंशैरिति। धनुःस्थे मिथुनस्थे वा भानौ समदिक्त्वे उहच्छन्नं सूर्यं विलोक्य वंशकाष्ठादिनिखं मेतानतो द्वितीयदिने याचनादिकसूत्रं सं-

अथ सूर्यस्य श्रेष्ठत्वं वेधं चरयो हतयाह। लाभेति। एकादशत्रिषट्स्थानस्थोर विज्जन्मराशेः श्रेष्ठः यद्यपरे र्महे र्यथा संख्यं जन्मराशेः पं
चमनवमचतुर्थद्वादशगैर्व्याकिंभिः शनिरहितैर्न विद्यते। विद्वत्सु यत्र स्थेन ग्रहेण विद्वत्सन्नात्यंतं फलं ददाति २ अथ चंद्रस्य श्रेष्ठत्वं
वेधं चरयो हतयाह। द्यूनेति। सप्त एकषडेकादशत्रिस्थो द्विपंचद्वादशाष्टमचतुर्थनवमगैर्वेधवर्जितैरविद्यो भव्यः ३ अथ भौमशान्योः श्रेष्ठ

लाभ ११ विक्रम ३ ख १० शत्रुषु र्स्थितः शोभनो निगदितो दिवाकरः। खेचरैः सुतपूतपो जलां ४ त्वगैर्व्याकिं
भिर्यदिनविध्यते तदा २ द्यून ७ जन्म १ रिपु र् लाभ ११ ख १० त्रि ३ ग श्वद्रमासु भफलप्रदस्तदा स्वा २ त्मजा ५ त्प
१२ मृति ८ वेध ४ धर्म ८ गैर्विध्यते न विवुधै र्यदिग्रहेः ३। विक्रमा ३ य ११ रिपुगः र् शुभः कुजस्या त्प १२ सु
त ५ धर्म ८ गैः स्वगैः। चेन्न विद्वद्भूत सुनुरप्यसौ किंतु धर्मघृणिना न विध्यते ४ स्वां २ बुध शत्रु र् मृति ८ स्वा १०
पुगः शुभो र्त्तस्तदानखलु विध्यते यदा आत्मज ५ त्रि ३ नवमा ३ द्य १ नैधनैः ८ प्रात्यगै १२ र्चि विधुभिर्न भश्व
रैः ५ स्वा २ य ११ धर्म ८ तनपा ५ द्यून ७ स्थितो नाकनायकपुरोहितः शुभः॥ ॥ सुत्वं वेधं चाह। विक्रमेति। त्र्येकादशषष्ठे

षु भौमोद्वादशपंचनवमगैरविद्यं शुभः। ईनसूनु रपि शनिरपि त्र्येकादशषष्ठेषु भौमस्थानेषु स्थितः शुभः। धर्मघृणिना उध्मरोचिषारवि
णाद्वादशपंचनवमगैरविद्यते ४ अथ बुधस्य श्रेष्ठत्वं वेधं चाह। स्वां बुधनि द्विचतुः षडष्टदशकादशमगः पंचत्रिनवमाद्याष्टद्वादशगैश्च द्रव

चरयो हतयाह॥

र. मा.
टी.
३७

ननु चंद्रबलान्संक्रांतिवलमुक्तं चंद्रबलं त्वन्यस्माद्वलमदित्याहुः ॥ तारावलेति। तारावले सति चंद्रोऽशुभोऽपि शुभः
 स्यात्। चंद्रो गोचरेण शुभे संक्रांतिगः सूर्योऽपि शुभः सूर्येऽनुकूले सर्वेऽपि ग्रहाः भौमादयोऽनकला भवन्ति। ताराव
 ले पुनरमेव स्याति। एतेन सर्वत्र चंद्रबलं प्रधानं चंद्रबलान्नारावलेति १६ इति महादेव निरुचिनेन ज्ञानाला विवरणे
 संक्रांतिप्रकरणेन वमं तत्र जन्मराशेर्ग्रहाणां पञ्चभाः शुभफलं तत्प्रत्यासन्नमेव न स्फुटं। प्रायेण गोचरोक्तव्यव

रविः	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	३२	३३	३४	३५	३६	३७	३८	३९	४०	४१	४२	४३	४४	४५	४६	४७	४८	४९	५०	५१	५२	५३	५४	५५	५६	५७	५८	५९	६०	६१	६२	६३	६४	६५	६६	६७	६८	६९	७०	७१	७२	७३	७४	७५	७६	७७	७८	७९	८०	८१	८२	८३	८४	८५	८६	८७	८८	८९	९०	९१	९२	९३	९४	९५	९६	९७	९८	९९	१००
चंद्रः	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	३२	३३	३४	३५	३६	३७	३८	३९	४०	४१	४२	४३	४४	४५	४६	४७	४८	४९	५०	५१	५२	५३	५४	५५	५६	५७	५८	५९	६०	६१	६२	६३	६४	६५	६६	६७	६८	६९	७०	७१	७२	७३	७४	७५	७६	७७	७८	७९	८०	८१	८२	८३	८४	८५	८६	८७	८८	८९	९०	९१	९२	९३	९४	९५	९६	९७	९८	९९	१००
शुक्रः	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	३२	३३	३४	३५	३६	३७	३८	३९	४०	४१	४२	४३	४४	४५	४६	४७	४८	४९	५०	५१	५२	५३	५४	५५	५६	५७	५८	५९	६०	६१	६२	६३	६४	६५	६६	६७	६८	६९	७०	७१	७२	७३	७४	७५	७६	७७	७८	७९	८०	८१	८२	८३	८४	८५	८६	८७	८८	८९	९०	९१	९२	९३	९४	९५	९६	९७	९८	९९	१००
मंगलः	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	३२	३३	३४	३५	३६	३७	३८	३९	४०	४१	४२	४३	४४	४५	४६	४७	४८	४९	५०	५१	५२	५३	५४	५५	५६	५७	५८	५९	६०	६१	६२	६३	६४	६५	६६	६७	६८	६९	७०	७१	७२	७३	७४	७५	७६	७७	७८	७९	८०	८१	८२	८३	८४	८५	८६	८७	८८	८९	९०	९१	९२	९३	९४	९५	९६	९७	९८	९९	१००
बुधः	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	३२	३३	३४	३५	३६	३७	३८	३९	४०	४१	४२	४३	४४	४५	४६	४७	४८	४९	५०	५१	५२	५३	५४	५५	५६	५७	५८	५९	६०	६१	६२	६३	६४	६५	६६	६७	६८	६९	७०	७१	७२	७३	७४	७५	७६	७७	७८	७९	८०	८१	८२	८३	८४	८५	८६	८७	८८	८९	९०	९१	९२	९३	९४	९५	९६	९७	९८	९९	१००
शनिः	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	३२	३३	३४	३५	३६	३७	३८	३९	४०	४१	४२	४३	४४	४५	४६	४७	४८	४९	५०	५१	५२	५३	५४	५५	५६	५७	५८	५९	६०	६१	६२	६३	६४	६५	६६	६७	६८	६९	७०	७१	७२	७३	७४	७५	७६	७७	७८	७९	८०	८१	८२	८३	८४	८५	८६	८७	८८	८९	९०	९१	९२	९३	९४	९५	९६	९७	९८	९९	१००
ग्रहः	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	३२	३३	३४	३५	३६	३७	३८	३९	४०	४१	४२	४३	४४	४५	४६	४७	४८	४९	५०	५१	५२	५३	५४	५५	५६	५७	५८	५९	६०	६१	६२	६३	६४	६५	६६	६७	६८	६९	७०	७१	७२	७३	७४	७५	७६	७७	७८	७९	८०	८१	८२	८३	८४	८५	८६	८७	८८	८९	९०	९१	९२	९३	९४	९५	९६	९७	९८	९९	१००
नक्षत्रः	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	३२	३३	३४	३५	३६	३७	३८	३९	४०	४१	४२	४३	४४	४५	४६	४७	४८	४९	५०	५१	५२	५३	५४	५५	५६	५७	५८	५९	६०	६१	६२	६३	६४	६५	६६	६७	६८	६९	७०	७१	७२	७३	७४	७५	७६	७७	७८	७९	८०	८१	८२	८३	८४	८५	८६	८७	८८	८९	९०	९१	९२	९३	९४	९५	९६	९७	९८	९९	१००

तारावलादिन्दुरथेन्दुवीर्यादिवाकरः संक्रममाण उक्तः ग्रहाश्च सर्वेऽपि वलेन भानोर्भवन्त्यशस्ताः
 पिसुप्रशस्ताः १६ इति श्रीसंक्रांतिप्रकरणम् सर्वे लाभगृह ११ स्थितास्त्रिंश्व १०१ पुद्गलैः कुजार्कौ त्रिं
 षट् ई प्राप्नोत्याश्चा ११ रव १० मन्मथा ७ रिद्विषुशशीखा १० स्ता ७ रिद्विर्ज्य भृगुः १ धीपधर्मा ९ स्त ७ धनेषु रवाक्य
 निरिर् ई स्वाष्टा २ ८ बुध ४ रवस्ये १० बुधः श्रेष्ठो जन्मगृहादिगोचरविधौ विद्वो न चेत्स्याद्गृहैः ॥ १ ॥ ॥

हार्प्याणि न फलानि वक्ष्यामि नानावृत्तैस्तानामुसंच फलं त्वं मं त्वर्या इति वराहो - कलात्। नत्रादौ जन्मराशे र्यो
 य हो या व द्राशि स्थितः शुभो भवति तं शर्दलेनाह। सर्वेति। जन्मराशे एकादशस्थाः सर्वेऽपि ग्रहाः शुभफलदाः। त्रि
 दशपष्टेषु रविशुभः भौमशनी त्रिषष्ट प्राप्नोति त्रिषष्टगतौ ॥ त्रिजन्मदशसप्तषष्टेषु च द्रः दशसप्तषष्टवर्ज्य भृगुः।
 पंचमनवमसप्तद्वये गुरुः। षड्स्वाष्टचतुर्थदशमगोबुधः श्रेष्ठः यद्यपरैर्न दृष्टः स्यात्। तदा सर्वे ग्रहाः शुभाश्चेति

रविरुपचयेष्विति। रविरुपचयेषु त्रिषदुशोकादशेषु शुभः। इन्दुः सप्तमसहितेषु पचयेषु। भौमार्कमंगलशनीदशमवर्जितेषु पचयेषु।
 गुरुः सप्तद्व्योकादशनवपंचस्थितः शुक्रः सप्तषड्दशमवर्जशेषस्थानेषु शुभः। ह्यदशरहितेषु समस्थानेषु एकादशे च बुधः शुभः खलु नि
 श्वये। जन्मलग्नादप्येतेषु शुभाः। गोचरात् शुभस्त्व११ अथ पूर्वोक्तविधिना योगग्रहो विरुद्धः स चेत्सौम्यग्रहदृष्टस्तदानीः फलः श्रेयोपि।
 पापग्रहदृष्टो विरुद्धफलः यश्च शत्रुदृष्टः सोपनिः फलदत्तुपजोत्याह। असत्फलदति। दृष्टिजातकोक्ता। त्रिदश ३। १० त्रिकोण ५। पंचत
 रस ४। दसप्रमा ७ न्यवलोकयन्ति चरणाभिबद्धितः। रविजामरेत्यरुधिराः परे च ये क्रमशो भवंति किल वीक्षणोऽधिकादति १२ अथ नीचस्थ

स्मररिषु विषहर्जं शुक्रो बुधो व्ययवर्जितेषु विषमग्रहेष्वप्ये चोक्तः शुभः खलु गोचरे ११ असत्फलसौम्य
 निरीक्षितो यः शुभप्रदश्चाप्यशुभे स्थितश्च तौ निःफलौ ह्यवपि खेचरेन्द्रायः शत्रुणास्वेन निरीक्षितश्च ॥ १२॥
 । स्वनीचगेऽस्तगोपिवारिपोर्यहै स्थितौ ग्रहैः वृथा फले प्रकीर्तितं समस्तमेव सूरिभिः ॥ १३॥ ॥ सूर्यवशादस्तगो

च शत्रुसंस्थे च ग्रहेन किंचित्फलं भवतीति प्रमाणिकयाह। स्वनीचगेति। आत्मीयनीचस्थानस्थे ग्रहे तथा स्तमिते ग्रहे शत्रुसंस्थे
 च ग्रहे समस्तफलशुभमशुभवानिः फलं वा भवति। नीचसंज्ञा जानकात्। अजवृषमृगागनाकर्कमीनवनिजाशकेष्विनादुच्चाः। दश।
 शिख्यष्टाविंशतिनिथीदियत्रिघनवविंशेषु। उच्चानीचसप्तममिति। शत्रुमित्रसमाजानकोक्ता। तथा च। शत्रुमंदसिनौ समश्च शशिजो सि
 त्वाणि शेषारवेस्तीक्ष्णां शुर्हिमरश्मिजश्च सुहृदौ शेषाः समाः शोनगोः। जीवेन्द्रस्मकराः कुजस्य सुहृदौ शोदि। सिताकीसमौ मित्रे सूर्यसिनौ बुध

र. मा. ३८ स्वतेति। द्योकादशनवमपंचमसप्तगोः द्वादशाष्टमदशमचतुर्थगैरविहो— गुरुः शुभः ई अथशुक्रस्यश्रेष्ठत्वेवेधं चाह। आसुतेति। जन्महि
 त्रिचतुःपंचाष्टनवमद्वादशैकादशगोः सुसप्ताद्यदशनवमपंचैकादशषष्टिगैरैहैरविहोः शुक्रः शुभः। एषां लाभविक्रमेत्यादिनाश्रेष्ठत्वे उक्तेपि।
 पुनरपि विधानं वेधप्रतिपादनार्थं ७ अथविद्वानामशुभफलत्वं वामवेधेन शुभफलचरयोद्धतयाह। एवमत्रेति। वामवेधस्तु सूर्यः पंच
 विष्क १२२३ धृ ८ ख १० जलध त्रिगै ३ र्यहा विद्वाने गगनचारिभिर्नहि ई आरसु २ ता ४ स ५ म ८ त यो ९ व्य पा १२ प
 ११ गो विह आसु जिद शो भन स्मृतः नै ८ ध ना ७ स्त न १ नु क १० र्म ध र्म ५ धी लाभ ११ वै ई रि स ३ ह ज स्थ खे च रेः ७ ए व
 म त्र ख च रा व्य धा न्वि धाः स त्फ लं न हि दि शं ति गौ च रे वाम वे ध वि धि ना त्व शो भ ना अ प्य मी शु भ फ लं दि शं त्य त्ने ८ ये
 व दं ति ख च र व्य ध क्र मं नो ग्र हः क्र म वि द्रो हि गो च रे। ते मृ षा व च न भा षि णो ज ना यां ति हा स्य म प की र्ति लां छि ताः
 १६ यो व सि ष्ठ य व ना दि सूरि भि र्भा षि तः ख च र गो च र व्य धः। गो प नी य र ह दै व वे दि न प्र स्फु टं स च म पा प्र का शि तः॥
 १० र वि रु प च ये ष्विं दु स्पा द्य स्म रे शु क् जा र्के जौ वि द श सु र गुरु यू न स्वा य त्रि को ण गृ ह स्थि तः ॥ ६ ॥ ६ ॥
 मनवमचतुर्थद्वादशगोपि एकादशत्रिदशषष्टिगैरैहैर्विहोनिंघः यत्रस्थेनग्रहेणविहस्तस्यस्थानस्यफलं ददातीत्यर्थः ८ अथवेधं वामच
 येन जानंति नष्टां दोषमाह। ये वदंतीति— ज्योतिर्विदो ग्रहक्रमं ग्रहपरिपाटीं जानंति। खचरवैधक्रमं ग्रहवेधपरिपाटीं नो जानंति। जन्मराशेशु
 कस्थानेषु कौग्रहः शुभइति न जानंति। अपकीर्तियुक्तौ पहा संयाति ९ अथवेधप्रशंसारथोद्धतयाह। यो व सि ष्ठेति। सुगमं १० अथवेधं विनाये

॥ ३८ ॥
 सुगमं १० अथवेधं विनाये

अथ सुखिनामपिनवग्रहनिर्मितस्य कंकणस्य धारणं शर्दलेनाह। माणिक्यमिति। रवेः प्रीत्यै माणिक्यं धार्यं चंद्रस्य मुक्ताः भौमस्य वि-
द्रुमं सौम्यस्य मर्कतं गुरोर्गुरुत्तमं कंकणं शुक्रस्य पुष्परागं। शने निर्मलं नीलं॥ राहोर्गोमेदोमणिः केतोर्वैदूर्यमणिः॥ रत्नानि प्रसिद्धान्येव न
नु सप्तानां ग्रहाणां शुभाशुभफलमुक्तं। दिनमासवर्षहोराधियन्यं चैषामेवोक्तं॥ कथं राहुकेतोर्ग्रहत्वे॥ ग्रहत्वे च प्रतिकूला कथनात्क-
थं गोमेदवैदूर्यधारणं राजावर्तधारणं धारणं च प्रीत्यर्थमुक्तं। तयोः प्रतिकूला कथनात्। उच्यते। राहुकेतोर्ग्रहत्वे मत्त्वेव। तयो-
श्च दिनाधिपेत्याभावान्नात्रोदाहरणं। यत्र न स तत्रैव ग्रहणं स्यात्तत्रैव षणमासात् राहुरिति केतुश्च यत्र दृश्यते तत्रैव षणमासमिति॥ तथा चो-

माणिक्यंतरणं मुजातमवलं मुक्ताफलं शीतगोमर्हयस्य च विद्रुमं मर्कतं सौम्यस्य गुरुत्तमं। देवेज्यस्य च पुष्प-
रागमसुराचार्यस्य वज्रं शने नीलं निर्मलमन्ययोश्च गदितं गोमेदवैदूर्यं १६ मनःशिलैलासुरदारुकुंकुमै-
रुशोरयष्टीमधुपयकाचितैः सताम्नपुष्पैर्विषमस्थितैरवौ शुभावहेस्तानमुदाहृतं बुधैः॥ १७॥ १७॥

क्तं। यत्रैव धिस्म्ये ग्रहणं रवौ होस्तत्रैव षणमासमुशंति राहुम्॥ केतुश्च पस्मिन् दयं प्रयाति शुभेषु कार्येषु च तद्विज्यं प्रतिकूल्यं च। प्रथ-
मचतुर्थीसमहादशेषु॥ उपचयेषु शुभत्वं शेषेषु मध्यमत्वं २। ५। ७। ९॥ शान्तिके चैतयोः समधिदक्षिणाश्रवस्यति १६ अथ विषमस्थै-
रवौ शुभाशुभं स्नाने वेशस्थेनाह। मनःशिलेति। मनःशिला प्रसिद्धा। सलाहलाची। सुरदारु देवदारुः उशोरं कतरा-यष्टी-यष्टिमधु। तामसु-
ष्य। करवीरस्य सूर्यपूजायां वसिष्ठोक्तत्वात्। शेषे प्रसिद्ध एतानि मिश्रजलतमस्यै निक्षिप्य वैदिकमंत्रैः स्नाने कार्यं। ग्रहपूजां च रविबारे कुर्व-
यः॥

१ मा
टी
३९

सूरेः सौम्यसितावरीरवि सुतो मध्योपरे लन्यथा सौम्यी की सुहृदौ समौ कुजगुरुशुक्रस्य शेषावरी। शुक्रतौ सुहृदौ समः सुगुरुः सौरस्य चान्ये रयो ये
 प्रोक्तास्त्रिकोणगादिषु पुनस्तेः मीमया कीर्तिताः ॥ २ ॥ १३ ॥ रवेः शनिसितौ शत्रू भवतः ॥ बुधः समो भवति। शेषा वृहस्पति चंद्रमंगलरा
 केतवे मित्रा भवन्ति १ शीतगोः सूर्यबुधश्च सुहृदौ। मंगलवृहस्पतिशुक्रशनि राहु केतवः समाः २ कुजस्य जीवेदुसूर्यो एने मित्राः। बुधः
 शत्रुः। शुक्रशनी समौ १३ ॥ बुधस्य सूर्यशुक्रौ मित्रौ। चंद्रः शत्रुः ॥ मंगलगुरुशनि राहु केतवः समाः ॥ ४ ॥ जीवस्य बुधशुक्रौ शत्रू। शनिमे।
 धमः ॥ मंगलचंद्रसूर्यो मित्राणि १५ शुक्रस्य शनिबुधौ सुहृदौ। कुजगुरुसमौ ॥ चंद्रमंगलराहु केतवः शत्रवो भवन्ति ६ ॥ सौरस्य बुध।

विकालचर्या मृगया च साहसं सुदूरया नंगजवाजिवाहनं। गृहे परे परे पांगमनं च वर्जयेद्गृहेषु राजा विपस्थि
 तेष्विह १४ धार्यतु येषु विद्रुमं भौमभान्वोरौ प्यं शुक्रेंदोश्च हेमं द्रुजस्य। मुक्तासुरे ह्यौ ह मर्कात्मजस्य राजा वर्तः किर्ति
 तः शेषयोश्च १५ ॥ ॥ शुक्रौ सुहृदौ ॥ गुरुः समः आदित्य चंद्रमंगलराहु केतवः एते ग्रहाः शत्रवः ॥ ७ ॥ अथ विरुद्धेषु ग्रहेषु रा
 त्रां यन्न कार्यं तद्वंशस्येनाह ॥ विकालचर्येति। विकालरात्र्यादौ भ्रामणे ॥ साहसं अशक्यं कर्म ॥ परे पां शत्रूणां गृहे गमनं ॥ प्रतिकूले ग्रहे व
 र्जयेत् ॥ राजे सुपलक्षणं अन्ये नापि सुखिने तद्वर्जयेत् ॥ १४ ॥ अथ द्रुमस्य विकालचर्यादिव्यतिरेकेन जीवना संभवे विद्रुमरू
 प्य हेममौक्तिकराजा वर्तः पंचभिः पंचरत्नधारणं कार्यं शालिन्याह ॥ धार्यमिति ॥ विद्रुमप्रवाले राजा वर्तते रावटो मणिः ॥ १५ ॥ राम
 ३९

॥ १५ ॥ श्री ॥ ० श्री ॥ ०

अथविषमस्थेशनौस्नानंतामरसेनाह। असितनिलामिति। असितनिलाः कृष्णनिलाः। अंजनं। सौवीरांजनं। वलाप्रसिद्धा। शतकुसुमसौंफर
निप्रसिद्धा। घनमुस्तालाजाभ्रसूत्रीहयः २३ राहुकेतुस्नानंभास्करव्यवहारे। तथाच। लोधगर्भतिलपत्रकमुस्ताहस्तिदानमृगनाभि
पयोभिः स्नानमार्त्तिमपसेधनिराहोः साजमूत्रमिदमेवचकेतोः। सुप्रियंगुरजनी हयमासिकुष्ठलाजसितशर्षपचंदैः। वारिभिः सहवचैः
सहलोधैः स्नानमंतिनिखिलैर्ग्रहपीडामितिच। चंडोलाबहुकोटरैर्निप्रसिद्धः॥ अतिनाशयति। सूर्यप्रभृतिग्रहपीडामथस्नानेनदुः

असितनिलांजनलोध्रवलाभिः शतकुसुमाघनलाजयुताभिः। रवितनयेकथितं विषमस्थेदुरितहृताश्रवनं
मुनिमुखैः २३ सदैवधैर्यंतिगदाविनाशंयथायथादुःखमयानिमंत्रैः तथोदितस्नानविधानतोपिग्रहा
शुभंनाशमुपैतिवश्यं २४ अर्कोद्वाह्ममहीरुहान्वदिरत्नैः। पामार्गतोपिप्यलादादौदुंद्वरशाखिनोप्यथशमी
दूर्वाकुशेभ्यः क्रमात्। सूर्यादिग्रहमंडलस्यसमिधोहोमापकार्येबुधैः सुस्निग्धाः सरलास्तचाविनिचिताः प्रादेश
मात्राः शुभाः २५ ॥ धेनुः शंखारुणरुचिदृषः कांचनपीतवस्त्रश्वेतश्चाश्वः सुरभिरसिताकृष्णलोहं महाजा॥

खोपशमनमुक्ततस्पर्शानमुपेन्द्रवजेनाह। सदैवधिरिति। पुस्तकेतुशनौषधैरितिस्थितं। सदैवधैरुत्तमोषधैः यथारोगाविनश्येति। य
थाचमंत्रैः सद्गुस्पर्दिष्टैः दुःखानिभयानिचयंति। तथाक्तस्नानतोग्रहपीडापिशाम्यति २४ अथसूर्यादिग्रहानुकूल्यथनानादृशोद्भा
समिधः शान्तिकहोमोपयोग्यशार्दूलेनाह। अर्कोदिति। आर्दोदुंद्वरेत्युपलक्षणं अन्येषामपिसमिधः आर्दमेव। ब्राह्ममहीरुहपालाशं २५ अ

२-मा-
टी-
४०

अथ विषमस्ये चंद्रे स्नानं स्वागतमाह। पंचगव्येति। शंखशुक्रप्रसिद्धेः कुमुदं कुमुदपुष्पस्फटिकं प्रसिद्धं-एतैः पंचगजमदजलसहितैः
स्नानं चंद्रपीडाशमनं। पंचगव्येति। कृष्णया सुरभेर्गोमया नीलायामूत्रा कपिलायाः घृतं श्वेतायाः दधि-ताम्रायाः दुग्धमाहरेत् १८ अ
थ भौमे विषमस्ये स्नानमाह। विल्वचंदनेति। विल्वविल्वफलं चंदनं रक्तचंदनं वलावरि आरदनि प्रसिद्धा। अरणपुष्पं जपापुष्पं वसि
ष्ठाकृत्यात् हिंगुलूकः इंगुलरतिप्रसिद्धः फलिनी प्रियंगुः। मसीजटा मासी १९ अथ विरुद्धे बुधे स्नानमाह। गोमयेति। गोमयप्रसिद्धः

पंचगव्यगजदानविमिश्रैः शंखशुक्ति कुमुदस्फटिकैश्च। शीतस्मिक्ततवैक्ततहंतृस्नानमेतदुदितं नृपतीनां॥
१८ विल्वचंदनवलारुणपुष्पैर्हिंगुलूकफलिनीवकुलैश्च। स्नानमद्विरिहमांसियुताभिर्भौमदोषविनिवारण
माहुः १९ गोमया स्नानफलेः सरोचनैः सौद्रशुक्तिभवं मूलह्रैर्मभिः। स्नानमुक्तमिदमत्र भूभृतां बोधनाशुभविना
शंते बुधैः २० मालतीकुशुभशुभ्रशर्षपैः पल्लवैश्च मर्यादंति कोद्वैः मिश्रमंबुमधुकेन च स्फुटं वैक्ततं गुरुक
नं निहंतति २१ एतया च शिलाया समन्वितैर्वारिभिः सफलमूलकं कुमैः स्नानतो भृगुसुतो यदुदितं दुःख
मेति विलयनसशयः २२॥

॥ असतायवाः यद्यपि सामान्येनोक्ते फलं मूलं च तथापि नागरंगस्येव वासिष्ठशक्तिके कथितं। हि
त्वात्। हेमं सुवर्णं। रोचना गोरोचना। शुक्तिभवं मौक्तिकं-सौद्रं मधु २० अथ विषमस्ये गुरौ स्नानमाह। मालतीति॥ मालतीकुसुमजाती पु
ष्पं शुभ्रशर्षपः। श्वेतशर्षपः। मर्यादंती पल्लवैर्विकसितपल्लवैः मधुकं यक्षी मधु २१ अथ शुक्ले विषमस्ये स्नानमाह। एतया च शिलाया समन्वितैर्वारिभिः सफलमूलकं कुमैः स्नानतो भृगुसुतो यदुदितं दुःख
मेति विलयनसशयः २२॥

प्रतिपदि अशुभे चंद्रे सकलोपि पक्षः शुभः। अन्यथा विपरीतशुक्लादावशुभे कृष्णादौ शुभे पक्षद्वयमप्यशुभमिति २ अथ शुक्लपक्षे च
 दृश्यफलविशेषेण रथोद्धतयाह गोचरेणेति। देवमंत्रिगुरुयो दृशोद्विपे च नवमगोचे धवामवेधाभ्यां रहितः शुभस्मादृशो वर्द्धमानस्त
 नुः शुक्लपक्षे च दृष्टि ३ अथ जन्मनसत्रान्नवसंख्याकानां ताराणां नामान्याह। जन्माह्वयेति। जन्मनसत्रात्प्रथमज्जन्मतारा नवमी
 अतिमैत्रा। एवं पुनर्दशमी जन्माह्वया। जन्मनसत्रात्त्रिवारे पंचसप्ततारावज्ज्योः। जन्मतारा तु स्योरातारावज्जं सर्वत्र शुभः। हित्वा स्योरंत
 यायात्रां जन्मतारा शुभावहाः। इति देवज्ञवह्नभोक्तत्वात्। पुनः लह्येन सविस्तारमुक्तं यथा तज्जन्मस्यैव स्मिंश्च द्रुते भवति जन्म

गोचरेण नवमो द्वितीयगः पंचमोपि शुभकृन्निशाकरः। वर्द्धमानतनुरिष्यते बुधैः वेदमंत्रि शदृशः फलेन सः

॥ ३ जन्माह्वया संपदतो विपक्षे माचपायाच शुभाचकष्टाः। मैत्राति मैत्रेति न वैवताराः सुज्जन्मभास्त्रिपरि

सत्त्वानां तस्मादृशमं कर्माधानं चैकोविंशं स्यात्॥ संपत्करं द्वितीयं विंशं चैकादशं परिज्ञेयं। मं द्वादशं तृतीयं विपक्षं वर्तनेन ४।
 रं चैकविंशं। च स्यात्। सैमकरं चतुर्थं त्रयोदशं द्वादशं अधिकविंशमपि चाद्यात् पंचमे चतुर्दशं द्वादशं प्रत्यरिभे सत्रयोविंशे। षष्ठं सचतुर्विंशं पं
 चमाधानं परिज्ञेयं। षोडशं सप्तमं मृसेने धनपंचविंशं। जन्मसंबन्धना धानं कर्मसु शस्ते शस्ते स्यात्। यच्च जन्मनिकार्यं विवर्जनीयं तदा धा
 ने। संपत्करं सैमकसाधकेषु मैत्राति मैत्रे च कृतं च कर्म। सर्वे नृणानिः फलं स्वमेव विद्यात्कृतं पि कर्तुं मेषु भेदि किंचित् ने धनाधान
 जन्मस्य प्रत्यरि सविपत्करे। यस्य व्याधिः समागच्छेत् तल्लेशमप्यमरणाय चातारा स्वयं च शेषा सुव्याधिविनाशो भवति यतः। व्याधिवधवद्

र.मा.
टी.
४१

धेनुरिति। स्नानाद्यैः पूर्वोक्तः २६ अथ यथा करणं द्रुहा सुखं ति पीडां च न कुर्वेति न दाह। देवब्राह्मणेति। गुरुः पीता अध्यापको देवस्य
। श्रुतिरवो वेदध्वनिः श्रेय कथा पुण्य कथा। भारतादि। मंत्राणां जपान्। गायत्र्याश्च। एवं विधं कर्म कुर्वतः पुरुषस्य ग्रहाः पीडां न कुर्व
ति २७ इति श्रीमहादेवविरचिते रत्नमालाविवरणे गोचरप्रकरणे दशमं १० पूर्वतावत्सर्वे ग्रहाश्च द्रवलाहलिनिश्चदश्च तारावलाह

सूर्यादीनां मुनिभिरुचिता दक्षिणा सुग्रहाणां स्नानैर्दोनैर्हवनवलिभिस्ते च तुष्यंति यस्मात् २६ देवब्राह्मणं व
दनोद्गुरुवचः संपादनात्प्रत्यहं साधूनामभिभाषणच्छ्रुतिवचश्रेयः कथाकर्णनात्। होमादध्वरदर्शनाच्छ्रु
चिमनोभावाज्जपादानतो नो कुर्वति कदाचिदेव पुरुषस्येव ग्रहाः पीडते २७ इति गोचरप्रकरणम् १० रविर्नृप।
विलोकने सुरगुरुर्विवाहोत्सवेरणे धरणी नंदनो भृगु सुतः प्रयाणे वली शनिश्चरवलुदीक्षणे निखिलशस्त्रबोधे
बुधः शशी सकलकर्म सुध्रुवमुदाहृतः सूरिभिः उवलक्ष्य पक्षदिगते हि मां शौशुभे शुभं पक्षमुदाहरंति। सिनेन
राहाव शुभे शुभं च पक्षावनिष्टौ भवतोऽन्यथा तौ २ ॥

लवानि मुक्तं। अतस्तारप्रकरणमारभ्य तोतत्रादावेव चंद्रस्य सर्वकर्म प्रा
धान्यं वक्तुं शेषग्रहाणां च ये पुनर्म सुवलत्वं तत्पृथक् पृथक् गाह। यो यस्य स्वामी स तस्य वृषस्त दर्शनैरविः सूर्यः। गोचराहलवान् शुभः। चंद्र
वलत्वं सर्वत्रान्वेषणीयं। एषां वारेषु कालहोरादौ अनुकूले कार्ये सिद्धिः १ अथ शुक्लप्रतिपदा चंद्रगोचरेण शुभे पक्षस्य शुभत्वं कृष्णप्रति
पदि गोचरे शुभे चंद्रकृष्णपक्षस्य शुभत्वं चोपजात्याह। वलस्येति। वलस्यं शुक्लपक्षः। नत्रस्य चंद्रगोचरेण शुभे सकलोपि पक्षः शुभः सिते

॥
पृ
४१

प्रवासेचप्रवासीस्थानेहानीचजायते॥मृतावस्थेनचंद्रेणगतस्मरणंभवेत्॥जयावस्थेनचंद्रेणगतोराजारिहाभवेत्॥क्रीडावस्थेभवेत्
 त्क्रीडासुप्तेशोकंविनिर्दिशेत्॥भुक्तावस्थेनचंद्रेणसौख्यंभोगमवाप्नुयात्॥ज्वरिनेज्वरितंविद्यात्कंपितेकंपयचचासुस्थितेसुस्थि
 तःकर्ताचंद्रःसर्वार्थसाधकः॥इत्यपित्रिविक्रमोक्तंश्रेयं८इतिश्रीमहादेवविरचितेरत्नमालाविवरणोत्ताराप्रकरणं११एवेदिन
 मासमुहूर्तानांफलमभिधायवसरप्राप्स्यलग्नस्पष्टप्रकरणमारभ्यते॥नत्रमेषलग्नकृत्यमाह॥विरोधश्चेतिविरोधःकलहः॥अभिषेक
 षेकोराज्ञाः॥साहसमशक्यकर्म॥धातुसंवधोधातुवादादिनाम्नादिघटनवा॥आकरसंवधोरत्नाकरादिसंवधः॥तेषांसंवधोमेषल

इति ताराप्रकरणम् ११ विरोधश्चाभिषेकश्चराज्ञांसाहसकर्मच॥धात्वाकरादिसंवधोमेषलग्नप्रसिध्दिनि१
वृषोदयेविवाहचक्रवंवेशमप्रवेशनं॥कुमारीचरणादानंक्षेत्रारंभादिचेष्ट्यते२कलाविज्ञानसंवधोवृषल
गोदिनेचयत् विभूषणादिकंकर्मर्तव्यमिथुनोदये ३॥॥

तथाचभीमपराक्रमे॥अभिषेकसमरसाहसविजयाधिककूटकर्माणि॥मेषोदयेविरोधचधात्वाकारकर्मचविदध्यात्१अथवृषलग्न
 कृत्यमाह॥वृषोदयेइति॥वृषोदयेवृषलग्नेध्रुवंध्रुवकार्यं॥दानमर्पणमेव॥आदिग्रहणत्यशुकर्मोदि॥तथाचभास्करव्यवहारेकन्याचवर
 णोदानं॥कृष्णद्वारहमखाः॥कृष्णिधमंग्रहप्रवेशायपरापाणपमरकर्मच२अथमिथुनलग्नकृत्यमाह॥कलाइति॥कलागीतादिकाहासप्रति
 ॥विज्ञानंविशिष्टज्ञानं॥संवधोस्त्रीपुंसः॥आदिग्रहणत्कामोपयोगिवसुगणितधातूनि॥तथाचभास्करः॥कलागणितविज्ञानंधातुकर्मदिभू

र.मा.
दो.
४२

नारावलं च कृष्णपक्षे विलोक्य मित्यर्थे हेतुमाह। नखल्विति सुगमं ५ अथ शुक्लपक्षे कथं नारावलमित्यंशं क्वाह। शुक्ले इति सुगमं ६ अधि
राशिकिंचिदधिके कादशप्रमाणस्य च द्रस्य द्वादशावस्थाः स्वसंज्ञासमानफलाशालिन्याह। राशाविनि। कैश्चिदिनिपरमनमप्रतिषि
द्धमनुमतमिति न्यायात्सन्मतेपि ज्ञातव्याः ७ अथासंज्ञानामनुपपत्त्याह। प्रवासेति। द्विषद्वसंज्ञाः। द्वादशनाम्यः यात्रादौ चैताव
स्था विलोकनीयाः। एताः पुनर्मेषराशिप्रभृतिषु यथासंख्यं भवन्ति। यथा मेषराशौ प्रोषितास्या। द्वेषराशौ नष्टास्या इति। तथा च निलक

नखलु बहुलयस्य शीतरश्मेः प्रभावः कथितमिह हि नारावीर्यमार्यैः प्रधानं। अतिविकलशरीरे प्रेयसि प्रोषि
तच प्रभवति खलु कर्तुं सर्वकार्याण्योषा ५ शुक्ले पक्षे शीतरश्मिर्वलीयान्नप्राधान्यं तारकायास्तु तत्राश।
तया युक्ते विद्यमाने च कोतेन स्वान्तेन योषितः क्वापि दृष्टं ६ राशौ राशौ द्वादशे होरवस्थाः प्रोक्ताः कैश्चिच्छूरिभिः
प्रोषिताद्या यात्रोद्वाहाद्येषु कार्येषु नूनं संज्ञातुल्यं तत्फलं चिंतनीयं ७ प्रवासनस्यास्य मृताजयारव्याहा
स्या रतिः क्रीडितसु प्रभुक्ताः। ज्वराह्वयो कं पित्तसु स्थिते च द्विषद्वसंज्ञामिह गोचरस्थाः ८ ॥ ८ ॥

व्यवहारे। मेषे तु प्रेषितां विंद्याद्वेषेन संविनिर्दिशेत्। मिथुने तु मृतां ज्ञेयां किं निर्दिशेत्। हास्यां सिंह रतिं नार्यो क्रीडितां तु लणवच।
जानीयाद् द्विषे कसु प्रभुक्तां धनुषि निर्दिशेत्। ज्वरितां मकरं ज्ञेयां कं पित्तं कुंभ एव च। विज्ञेया सुस्थितां मीने द्वादशावस्थिकं फलं। स्वसं
ज्ञासदृशं प्रोक्तं शुभकार्येषु सूरिभिः। अश्वदिभुक्तो दुग्घटी समूहा वेदा ४ हतावा रासमुद्र ४ भक्ताः लब्धार्कशेषे शशिनि क्रियाद्या भवंत्यवस्था ४२

विनिर्दिष्टं
राशाविनिर्दिष्टं

चकारात्। हिंसा विषानलशस्त्रादिशुद्धशौर्यकर्मणि। तथा च भोजः चौर्यविषानलशस्त्रादिशुद्धकर्मशौर्यकर्मणि सेवास्थिरोग्रदरुणसाह
सकर्मण्यपरिव्रतानि कुर्यात् ८ अथ धनुर्लग्नकृत्यमाह। प्रस्थानेति। संवाहनपरिग्रहो हस्त्यादिकर्म। प्रस्थानं। प्रयाणं चकारात्। ध्यान
व्रतसंग्रामधनुर्द्धरक्रियाः। तथा च भास्करव्यवहारे। यात्राविवाहौषधपौष्टिकानि ध्यानव्रतादीनि च चापलग्ने। हस्त्यश्वकर्मणि धनुर्द्ध
रक्रियाश्चरं च सम्पन्निदधीतसिद्धौ ९ अथ मकरलग्नकृत्यमाह। क्षेत्राश्रयाणीति। नौकावाहनादिना जलमध्यगमनं। आदिग्रहणा

प्रस्थानपौष्टिकोद्वाहसंवाहनपरिग्रहाः चापलग्ने विधेयाः स्युश्चरकर्मचसिद्धये ९ क्षेत्राश्रयाण्येव यात्राव
धमोऽसौ च वारिणः। दासीचतुष्यदोष्टादिकर्तव्यं मकरोदये १० नौचर्योदकयानं च कर्म भवचरं तथा। वीजसंग्रह
णोप्रीचकनैव्याः कलशोदये ११ विद्यालंकारशिल्पादि कृष्यंतु पशुकर्म च। यात्रोद्वाहाभिषेकाद्यं कार्यमीनोदये बुधैः

त॥ पारखंडकपटनीचाशुभस्नेहोपयोगीति। तथा च भोजः पारखंडकपटबंधननीचाशुभकर्मसलिलपात्राच। स्नेहोपयोगी जलवं
धनमोक्षणं चरकर्मण्यपरिव्रतानि। उष्टुचतुष्यददासी क्षेत्राश्रयकर्म सर्वमपि कुर्यात्॥ अन्यमपि जलसमश्रयमस्त्रिलं मकरोदये
कुर्यात् १० अथ कुंभलग्नकृत्यमाह। नौचर्येति। नौचर्यावेलायां मज्जीकरणं। नौकया गमनमिति यावत्। उदकयानं यात्रादिना॥
नौचर्यामुदके यानमिति लघोक्तत्वात्॥ चकारात्॥ नौचकर्मभेदबंधव्रतानि कुंभे अश्रयाणं ११ अथ मीनलग्नकृत्यमाह॥ वि
द्यालंकारेति॥ आदिग्रहणादमरपि मेगलकर्म॥ १२॥ १२॥ ॥ १२॥ श्री॥ १२॥ ॥ १२॥ ॥ १२॥ ॥ १२॥ ॥ १२॥ ॥ १२॥ ॥ १२॥

मा.
टी.
४३

अथ कर्कटलग्नकृत्यमाह। वापीति। वारिवंधीमोक्षणं क्षेत्रादौ। व्यवसायार्थं। आदिग्रहणान्ते वा मृदुत्सवकर्मणि। तथा च भीमपराक्रमेशान्तिकं
 पौष्टिकसेवाशुभक्रियासलिलबंधमोक्षणं च। मृदुकर्मसरोवापीकूपारंभो कुलीरे स्यात् ४ अथ सिंहलग्नकृत्यमाह। वारिकिति। वारि
 कथावणिज्यं परयोगः शत्रुसंवधिः। आदिग्रहणान्तु गयासाहसविक्रमवश्यानि। तथा च भीमपराक्रमे। विक्रमसाहसमृगया वारि
 कथाद्यं परयं च। नृपसेवा परयोगवश्यं मेषोक्तं च सिंहस्यात् ५ अथ कन्यालग्नकृत्यमाह। ओषधिमिति शिल्पसूत्रधारकर्म। आ

वापीकूपतडागादिवारिवंधनमोक्षणे। पौष्टिकं कर्म यत्किंचित्सर्वसिध्यतिकर्कणि ४ वारिकथादिपरं
 च कर्षणं नृपसेवनं परयोगश्च मेषोक्तं यत्तत्कंठारवेहितं ५ ओषधं शिल्पविज्ञानं भूषणादिचरं स्थिरं कर्त
 व्याः पौष्टिकारंभाः कन्यालग्ने तु सिद्धये ६ कृषिकर्मदणिकोवायात्राचैव तु लोदये प्रसिद्धं तिहि कार्याणि ७
 तुलाभांडाश्रितानि च ७ साहसं दारुणं गं च राजसेवाभिषेचनं चार्यकर्म स्थिरारंभाः कर्तव्याः दृष्ट्वि कोदये

दिग्रहणान्तु धातुकृषिकर्मस्त्रीहृतिवारिगमनानि। तथा च भीमपराक्रमेशिल्यौषधिविज्ञादिधातुकृषिभूषणानि वारिज्या कन्यायां
 स्त्रीहृतिवारिगमनपुष्टिकस्थिराणि ६ अथ तुलालग्नकृत्यमाह। कृषिकर्मैति। वारिक-सेवा वारिजामनुवर्तनं यात्राप्रयाणं तुला
 भांडाश्रितानि। यानितो ल्यं धातवः सुगंधिद्रव्याणि च। आदिग्रहणान्तु चित्रकर्मनीचसेवस्त्रीनृपतिमित्रयोगाः। तथा च भीमपराक्रमे। कृ
 षिचित्रकर्मपात्रा तुलादिभांडानि नीचसेवा स्यात्। स्त्रीनृपतिमित्रयोगासेवा कन्योक्तमपि वारिजि ७ अथ दृष्ट्वि कलग्नकृत्यमाह। साहसं

तथा च गणिः आदिष्वपि पदार्थेषु स्थितस्वेषु स्ववर्गतः परवर्गगतोऽप्येवं ग्रहो भवति नान्यथा १४ अथ पशूनां रसालग्नमाह शुभः
 तमेति । लग्ने शुभग्रहयुते । नैधनेष्टमेपापरहिते स्वर्हयोनिषु अश्वभाजफे रिद्वयमित्यादिषु पूर्वोक्तेषु न सन्नेषु पशूनां रसापा
 लनं हृदि पोषणं क्रयोद्वयेन राशिषु न होय योनिषु निधनविशुद्धौ शुभग्रहविलसे पशुहृदिक्रिपारसाः कार्योः प्रागुक्तयोपेक्षि
 तिलह्नोक्तत्वात् १५ अथ सौम्यग्रह षड्वर्गयादकमिहानिपायग्रह षड्वर्गचयादकतुदुपजात्याह । वर्गशुभेति । गतार्थमिदं १६

शुभग्रहोदये शुद्धे नैधने स्वर्हयोनिषु रसाहृदिक्रियाः शस्ताः पशूनां मुनिभिः स्मृता १५ वर्गशुभे लग्नगतेपि
 सौम्ये स पौष्टिकं कर्म बुधैः प्रदिष्टं । लग्नप्रपन्ने पुनरुग्रवर्गस्यात्कर्मणः क्रूररतस्य सिद्धिः १६ धरमिथुनकु
 लीराधन्विनो मोनकन्यादृहशुभभवनस्वादाशयः सप्तसौम्याः । अलिघटमृगसिंहाजाश्रपायास्पदत्वात् मु
 निभिरभिहितास्ते राशयः क्रूरभावाः १७ सौम्याग्रतेषां नखलु प्रकृत्या योगेन सासाधितरग्रहाणां क्रूरापि ।
 सौम्यः स सुभाषितः स्यात्सौम्योपि पापाश्रितमुग्रएव १८ ग्रहासन्नावलोकाभ्यां राशेर्भावनुवर्तते ग्रहोऽथ
 अथ पूर्णचंद्रगुरुबुधशुक्राः सौम्यग्रहास्तत्संबधिराशीनां सौम्यत्वं शीणचंद्राविस्तृतिहीनो सौम्यभावमुपसर्प्यति १९ ॥

भौमशनेयः पापग्रहास्तत्संबधिराशीनां पापस्यानत्वं मालिन्याह । धटेति । अथैषां राशीनां पापग्रहयोगात्पापत्वं शुभग्रहयोगात् शु
 भत्वं चाह । सौम्य इति गतार्थं १७ । १८ अथ ग्रहाणां योद्विष्वसे मराशेर्ग्राहीनत्वं केवलस्य स्वाधिपतिसमत्वं चाह । ग्रहासन्नेति । ग्रहो

शुभग्रहोदये शुद्धे नैधने स्वर्हयोनिषु रसाहृदिक्रियाः शस्ताः पशूनां मुनिभिः स्मृता १५ वर्गशुभे लग्नगतेपि

र. मा.
टी.
४४

अथैषां लघुनां कृत्यविशेषमाह। शुद्धेष्विति। शुद्धेषु केवलेषु शुभग्रहयुतद्वेषेषु वा १३ अथ षड्वर्गमाह। विलगनेति। लगने मेषादि। होरा
राश्यद्वे। द्वेष्कारो राशिभिर्भागः। राशौरेव। नवद्वादशत्रिंशद्भिर्भागाः। नवोद्वादशं शत्रिंशं शाः। तत्र मेषादिराश्याधिपतयो भौमशुक्रबु
धचंद्ररविविधशुक्रभौमगुरुशनि सौरिगुरवः। होरा तु विषमेषां राशौ रविचंद्रयोः समराशौ चंद्रसूर्ययोः। द्वेष्कारां तु प्रथमेलनेनाधि
पतिः स्वामी द्वितीये लग्नात्पंचमाधिपस्य। तृतीये लग्नान्नवमाधिपस्य स्वामित्वं। मेषसिंहधनुर्नवोद्वादशं नो मेषादिनवराशीनां स्वा
मिनस्वनाथाः। एषकन्यामकराणां मकराद्यानाथाः मिथुनतुला कुम्भानां तुलाद्यानाथाः कर्कटशुक्रमीनानां कोकाद्यानाथाः एवं

शुद्धेषु मेषाद्युदयेषु कर्माण्येतानि सिद्ध्यन्ति यथोदितानि। क्रूरग्रहा लोकनयोगदुष्टेष्वेतेषु कर्मोदितमुग्रमे
व १३ विलग्नहोरा द्वेष्काण नवोद्वादशं काः। त्रिंशं शकश्चेति षड्वर्गः। ससौम्यग्रहजः शुभः॥ १४ ॥

नवराशिनाथाः द्वादशं शधिपतयस्तु लग्नादिद्वादशराश्याधिपतयः। त्रिंशं शानां विषमराशौ प्रथमपंचमानां भौमः। तदनंतरं पचा
नाशनिः। ततोष्टानां गुरुः ततः सप्तानां बुधः। ततो न्निमानां पंचमानां शुक्रः। समराशौ वै परीत्येन॥ तथा चलघुजातके। कुजशुक्रजेन्द्र
र्कज्ञशुक्रकुजजीवसौरीयमगुरुवः। भेषाः नवोद्वादशकानामजमकरतुला कुलीराद्याः। स्वग्रहाद्वादशभागा द्वेष्कारा प्रथमपंचन
वमाना। होरे विषमैर्केन्द्रोः समराशौ चंद्रनीष्टां शोः। कुजयमजीवज्ञसिताः पंचेन्द्रियवसुमुनीन्द्रादीनां शांता। विषमेषु सम
संस्तुक्रमशस्त्रिंशं शकाः कल्पाः। एवं सति यो लग्नाधिपतिस्तस्य षड्वर्गः अन्ये तु। यो होरा नवोद्वादशदित्रिवारमाधिपं करोति। तस्य षड्वर्गः ४४

अथ द्रव्यप्रयोगस्य चौर्यस्य लग्नसाह ॥ शुभे इति शुभग्रहे लग्ने । रवौ भौमे वा दशमगे एकादशस्थे वा । योनिवशेन गोच्याघ्नगजसिंह
 मित्यादिवर्जयित्वा विद्याभ्यासरत्नेन कलाविदा योद्धा वा स्वामिसेवाकार्येति २४ चतुर्विंशतितमश्लोकस्यार्थस्तु । अथैयनपीपत्
 त्रिंशतितमपत्रे निरंकुष्टं ते लिखितमेव २५ अथाधानलग्नं स्वागतयाह । वीर्यभाजिनि शुक्रगुरौ च सचलेखसे त्रेमित्रसे त्रेवाशु
 भग्रहदृष्टेवेति स्थानवले चंद्रशुक्रैः समराशिषु । शेषाविषमराशिषु लगे जीवधौ । दशमे भौमसूर्यो । सप्तमेशनिः । चतुर्थे चंद्रशुक्रा
 विनिदिमलारवि चंद्रौ मकरादिषु द्वे अन्ये च कर्कटादिष्वित्यनवले । शुक्रगुरुसूर्योदिवसे । चंद्रभौमशनयोरात्रौ । बुधः सर्वकाले सवा

शुभे विलगने दशमायगे च रवौ कुजे वापि वशेन योनेः विद्यायुधाभ्यासरत्नेन कार्यः समाश्रयः स्वामिनः सेव
 केन २४ वीर्यभाजि सगुरौ भृगुपुत्रे दुर्वलेषु च परेषु निताने पुंनसूतिकथितेपि च काले कामयेत्प्रियतमां
 तनयार्थी २५ लग्नधर्मसुत राशिमुपतेवाक्यतौ दनुजराजगुरौ वा ॥

पक्षे पापाः कृष्णपक्षे इति कालवले स्निग्धस्थूलविंवाः स्फुटकिरणश्च सर्वे पिडति चेष्टावले । शने भौमो वलवान् । भौमा दुधो वलवान्
 बुधाद्गुरुः । गुरोः शुक्रः । शुक्राच्चंद्रः । चंद्रासूर्यः । इति निसर्गवले । स्वाच्चसुहृत्स्वत्रिकोणनवांशैः स्थानवले स्वग्रहोपगतैश्च । दिसु बुधा
 गिरसौरविभौमसूर्यसुतः सितशीतकरो चाउदगयने रविशीतमयूषौ वक्रसमागमताः परिशेषाः विपुलकरायुधिचोन्नरसंस्था चेष्टितवी
 र्ययुताः परिकल्पाः । निशिशशिकुजसौराः सर्वदा ज्योतिर्वाच्ये बहुले सितगताः सुऋसौम्याः क्रमेण स्वदिवससमहोरामासयैः कालवीर्यैः

र. मा.
टी
४५

तद्विहीनः ग्रहदृष्टि संयुक्तहीनग्रहासन्नावलोकेन रहितः। स्वभावस्वाधिपतिभावे स्वस्वामिस्वरूपगतिः १९ अथ पूर्णमध्याधमत्व
फलराशीनामाह। आदौ हीति। आदौ दृशं शान्यावत् मध्ये विंशत्यं शान्यावत्। अन्त्ये विंशत्यं शानुद्धं २० अथ वास्तुनिवेशलग्नमाह।
शुद्धेति। केंद्रेषु लग्नचतुर्थसप्तमदशमेषु निधनेषु मेः एतेषु शुद्धेषु पापग्रहरोहिणेषु स्थिरलग्नेषु सिंहदृष्टिकुंभानामन्यतमेषु
भवर्गो मनुष्यराशौ स्थिरसिंहकुंभानामेकमनुष्यराशौ मनुष्यराशपस्तु मेघाद्याविषमा षड्राशयः वास्तुनिवेशकार्यः शुद्धचतुर्थनिधने।

आदौ हि संपूर्णफलप्रदं स्यान्मध्ये पुनर्मध्यफलं विलग्नं अतीव तुल्यं फलमस्य चांते विनिश्चयो यं विदुषामधी
ष्टः २० शुद्धकेंद्रनिधनस्थिरोदये सौम्यवर्गमनुजोद्गमेपि च। स निवेश उदितो हि वास्तुनः सूरिभिर्ननुचरो
दये क्वचित् २१ कुंभराशि मपहाय साधुषु द्रव्यकर्मभवमूर्तिवर्तिषु। अव्ययेषु सुभरायिषु द्गमे भार्गवे विप।
गिरिंदुसंयुते २२ शुद्धेषु धर्मात्मजनैर्धनेषु चरे च वर्गे द्रविणप्रयोगः। बुधे विलग्नदशमे च भौमे चौर्यस्य कालः
सौम्यग्रहभागस्थिलग्नं च। स्थिरपुंसोदयलग्नं वास्तुनिवेशेन राशौ वेनिलक्ष्योक्तत्वात् २१ अथ परापरं भलप्रोक्तं यितो मुनौ द्वैः २३

रथोद्भूतयाह। कुंभराशौ नि। कुंभराशौ विना न्यराशिषु द्विदृशैकादशलग्नस्थानेषु शुभग्रहेषु पापग्रहेषु व्ययरहितेषु द्वादशस्थानरहि
तेषु। चंद्रशुकेण सहिते लग्नस्थे हृदयारंभः कार्यो तथा चलच्चः। होराश्यां लाभपूरण १० शुक्लभादनेषु शुभयुतेषु लग्नस्थान्ययपापे विप
पणिः सैदोसिते लग्ने २२ अथ द्रव्यप्रयोगस्य चौर्यस्य लग्नमाह। शुद्धेस्मिनि नवमपंचमाष्टमेषु शुद्धेषु पापरहितेषु चरे वर्गे द्गमे

विधिः २३।
राम.
४५

गुरौ लग्ने गुरुवारे च। श्रीमन्पापुष्पसिद्धिकरणानि कुर्यात्। राजाभिषेकश्च तस्मिं ह्यग्रे २९ अथ रससंग्रहस्य वाप्यादिश्च लग्नमुपजात्याह
। चंद्रोदये इति। चंद्रोदये चंद्रलग्नगते चंद्रस्य वारे च। गुरौ चतुष्टयस्थे केंद्रस्थे रससंग्रहः कार्यः वारिकारोपणो धान्यवपने। तडागवा
प्योः स्वातारंभः सेवायां चैवं विधे लग्ने आरंभे सिद्धिर्भवति। लग्नस्थे शशिनिदिने च तस्य जीवे केंद्रस्थे कथितो रससंग्रहो मुनोद्रेः इति भा।
स्करव्यवहारान् ३० अथ दीप्तालग्नशालिन्याह। देवाचार्ये इति। गुरौ दशमस्थे। पापैरवलैर्नवमस्थेः जातकोक्तप्रव्रज्यायोगे स्थिरे लग्ने

चंद्रोदये तद्विवरे ज्येष्ठे चतुष्टयस्थे रससंग्रहः स्यात्। उद्यानसस्योपितडागवापीसेवादिकार्यस्य च सिद्धिरुक्ताः
३० चेदाचार्ये कर्मभावप्रपन्ने पापैर्धर्मस्थानगैर्वीर्यहीनैः। योगे प्रव्रज्याह्वयमुस्थिरे च कार्यान्तर्ज्जुलनदो
ष्टामुमुक्षोः ३१ श्रुतिस्मृतिपुराणादिप्रोक्तानां धर्मकर्मणां गुरुज्ञलग्नवर्गेषु प्रारंभस्तद्वले सति ३२ लग्नक
र्मगते सौम्ये जीवे वा मृतदीधितौ ॥ तयोर्वर्गस्थिते शिष्यविद्यारंभप्रशस्यते ३३ ॥ चमोऽर्थिनो दीप्ताकार्यो। कर्मणि

देवाचार्ये नवमस्थे दुर्वलैर्ग्रहेः पापैः प्रव्रज्यायोगेषु स्थिरे चमोऽर्थिनो दीप्ता इति लक्ष्योक्तत्वात्। तथा च लघुजातक। चतुरादिभिरेक
स्थैः प्रव्रज्यां स्वाग्रहः करोति वली। बहुवार्ये स्तावद्भिः प्रथमावीर्याधिकस्यैव ३१ अथ श्रुत्यादिधर्मकर्मणां लग्नमाह। श्रुतीति। गुरुबुध
योर्लग्ने धनुमीनकन्यामिथुनेऽप्यर्थः गुरुबुधयोर्वा षड्वर्गेषु गुरुबुधयोर्वले च श्रुत्याद्युक्तधर्मारंभः कार्यः ३२ अथ विद्यारंभलग्नमाह।
। लग्नेति। बुधे लग्नदशमस्थे। गुरौ वा। लग्नदशमस्थे। चंद्रे च गुरोर्बुधस्य वा षड्वर्गस्थे। शिल्पस्य विज्ञानस्य विद्यानां चारंभः कार्यः। वा शब्दादस्य

रमा
टी
४६

शकुबुगुचराद्याद्विदितोवीर्यवंतः इति ह हज्जानकोक्तत्वात्। एभिर्वलैः पुनर्गुणैः शेषेषु वलहीनेषु पुरुषप्रसवोक्ते च काले स्त्री संयोगः कार्यः। पुं प्रसूतिका लश्च जानकोक्तज्ञेयः लग्नधर्मसुतेति। गुरौ शुक्रैवा। लग्ननवमपंचमस्थ पुरुषस्य जन्मलग्ने वा। आनेदिनः। प्रयेसी कानां गच्छेत्। पुत्राभिलाषी गुरुशुक्रयोर्वले परेषां तु वले स्थिपेस्त्रियां। भजे त्वधीन वलगेन पुनि जोदये वा यदि वा नृजन्मभे लग्नस्थे धी ८ धनरत्रिकोण ५। ९ जेवा। इति भास्करव्यवहारे २५। २६॥ अथ गृहप्रवेशलक्षणं रथोद्धतया हसद्गृहैरिति। शुभग्रहैः चतुर्थ

पुत्रकाम उदयेऽथ निजेवाप्रेयसो प्रमुदितः समुपेयात् २६ सद्गृहैर्हिबुकलग्नगौर्वलैर्नोजितैः पुनरशोभनयैहैः। अष्टमे गृहविवर्जिते स्थिरे ग्राम्यभेन वगृहप्रवेशने २७ हिबुकेर्के गुरौ लग्नधर्मारंभो रवेर्दिने। मांगल्यमभि

चारश्च स्वस्थसूर्ये गुरुदये २८ पूर्णे चंद्रे वेष्टमर्गे के म्वरस्थे जीवे लग्ने वा कपंतो वा सवे च। श्रीमत्यायुष्याणिकार्याणिकुर्याणपुक्तस्मिन्ने वराजाभिषेकः॥ २९॥

लग्नयोः स्थितैः पादैर्वलरहितः अष्टमे पापग्रहरहिते स्थिरो ग्राम्यभेग्रा
म्यलग्ने मिथुनधनिकुंभाग्राम्यराशयः। स्थिरग्राम्यनवांशकेन वगृहं प्रविशेत्। तथा चलच्चः होरा हिबुके पापगतैः सौम्यैः पापेषु व
लवियुक्तेषु। स्वग्राम्यस्थिरलग्ने गृहप्रवेशे अष्टमेषु द्वे निधनचतुष्टये शुद्धे ग्राम्ये लग्ने तथा स्वलग्ने वा। भवनप्रवेशकालाविवुधगुरो
शुक्रैर्लग्ने वा २७ अथ धर्मारंभमांगल्याभिचारलग्नमाह। हिबुके रति। चतुर्थे रवौ लग्ने गुरौ। धर्मारंभः सूर्यवारे कार्यः लग्ने गुरौ दश
मे रवौ मांगल्यं अभिचार उच्चाटनं च कार्यं २८ अथायुष्यादिकर्मणालग्नमाह। पूर्णे चंद्रेति। पूर्णे चंद्रे चतुर्थे भवने। रवौ दशमस्थे॥ ०

राम
४६

अथौषधलग्नमाह। द्यूनेति। सप्तषडष्टद्वादशेषु पापरहितेषु शुभग्रहेषु षड्विधवल्युक्तेषु आयुषो जीवनस्यानुकूले योगे औषधरसायनं वाजीकरणं दिकुर्यात् ३८ अथयादशलग्नसुखेन संधिनिश्चलो भवति तच्छालिन्पाह ॥ भाग्येदति भाग्ये पूर्वफालु न्यामैत्रेऽनुराधायां शीतरश्मौ मृगे पुष्ये अत्रस्ये चंद्रे द्वादश्यामष्टम्यां वानिथै नैतिलकरणे लग्ने च शुक्रदृष्टे संधानस्य संधः ।

द्यूनशत्रुनिधनव्ययशुद्धौ सद्गृहेषु निजरां वलवन्तु आयुषश्च हिनकारिण्योगे कीर्तिता नियतमौषधिसेवा ३८ भाग्यमैत्रे शीतरश्मौ स पौष्य द्वादश्यां वा शुक्रदृष्टे चलन्ते। अष्टम्यां वानैतिलाख्ये प्रदिष्टां पूर्वाचारैरत्र संधानसिद्धिः ३९ पित्रोऽश्याम्य मूलेंद्रभेषु शुद्धेष्टमेपि चावेतालसिद्धिः पाताले भूगोत्रे घटले ग्नगे ४०। सकूरे कूरलग्नस्ये चंद्रे वलिनिबोधने नष्टयोगेषु कर्तव्यो ह्यभिचारो रिनैधने ४१ व्ययनैधनसंशुद्धौ सदृष्टो पचयोदयो। सर्वारंभेषु संसिद्धिश्चंद्रे चोपवयस्यि ते ४२ ॥

॥ सिद्धिः स्यात् ३९ अथवेतालसिद्धिलग्नमाह। पित्र्ये शेषेति। मघाद्वाभरणी मूलज्येष्ठास्ये चंद्रे अष्टमे पापरहिते बुधे कुंभलग्नस्ये वेतालसिद्धिरित्युपलक्षणं पिशाचादिकर्म सर्वमेव विधेयं कुर्यादिति ४० अथाभिचारलग्नमाह सकूरेदति। कूरग्रहसहिते चंद्रे पापलग्नमेषु सिंहदृष्टिश्च कर्मकरकुंभस्ये बुधे वलयुक्ते रित्युगेषु जातकोक्तेषु सन्तु शत्रुजन्मलग्नादष्टमे लग्ने अभिचारोऽर्थवादिनो चाटनं विधेयं ४१ अथ सामान्येन सर्वकर्मलग्न

नमराशेर्जन्मलग्नाद्वादशमेकादशेशालगने-द्विलग्नचतुर्थसप्तमदशमपंचनवमगैः शुभग्रहैः। परापस्यविक्रेयस्यभांडादेः कर्मकार्य-
कुंभलग्नवर्जयित्वा ३ई अथजलारंभलग्नशालिन्याहा लग्नेजीवेदति ॥ गुरौबुधवालग्नस्थे। पापैर्वलैः। शुक्रदशमे चंद्रजलचर
राशौकर्कटमकरमीनगे सर्वजलाप्रया नामारंभः कार्यः। लगेगुरोबुधेवाक्रूरेष्वलेषु भागेवेस्वस्थे। आप्यगतेहि मरश्मौ सर्वतो र
याशयाः साध्या इति भास्करव्यवहारे ॥ ३७ ॥ ३७ ॥ ॥ ३७ ॥ ३७ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३७ ॥

द्रवजपाह। आरमिन्दोर्वलमिति। चंद्रवलमाधारं अवलेवनस्थानं। अन्यग्रहजंवलमार्धयंचंद्रवलाधीनां सर्वग्रहाणां शुभाशुभफलानि चंद्रवलाधीनानीत्यर्थः यत् ग्रहादीनामाधारभूमौ परिनिष्ठितायां दृढीकृतायां आधेयवस्तुन्यासाद्युवीर्यवंति प्रचिरस्थायिनः। सुः ४६ अथ पूर्वोक्तदृष्टस्य सुलेशालिन्याह। अमृतकिरणेति। ननु च आत्मा मनसा युज्यते मन इन्द्रियेण इन्द्रियं स्वस्वविषये न शब्दादिनेति प्राप्य करिणामते। अप्राप्य करिणामपि मने मनोधिष्ठितमिन्द्रियं कार्यकरं भवति। तारावलादिदुर्बोर्दित्याद्यु।

आधारशक्तौ परिनिष्ठितायां आधेयवस्तुनि च वीर्यवंति ४६ अमृतकिरणवीर्यादीर्यमाश्रित्य सर्वददति हि फलमनेरेचराः साध्यसाधु। निजनिजविषयेषु व्याप्रियंते यतोऽमृत्युलमिह मनसैवाधिष्ठितानीन्द्रियाणि ४७ येऽशालग्नस्योदितास्तेषु निष्ठुते लगेन्ये च फलं सेचरेन्द्रः। योतिः क्रान्तस्तान्भवेत्सद्वितीयः शेषस्थानेष्वेवमेव प्रकल्पं ४८ समस्तगुणसंपदं न खलु लब्धिरत्यैर्दिनैर्गुणप्रचुरतातनो बहुमता च। दोषोल्पता। नभूरिगुणसंचये प्रभवतीह दोषोल्पको ह्युदर्विषिहुताशने सलिलविदुरे को यथा ४९ ॥

क्रमेवमेव। तस्माच्चंद्रवलं सर्वग्रहवलवत्त्वे हेतुरिति। यथेन्द्रियाणां मन इति ४७ अथ लग्नादिभावस्थो ग्रहो यादृशः पूर्वो वली भवति तं शालिन्याह। येऽशालग्नस्येति। लग्नस्य राश्यंशकलाविकलारूपस्य येऽशालग्नस्तत्संख्यो ग्रहः। यथोक्तं फलं करोति। यस्तु तानेनानुल्लंघ्य स्थितस्तद्वितीयस्य भावस्य फलं करोति। एवं भावांशेषु बहुषु शून्यांशो ग्रहः पूर्वभावस्य फलं ददाति। एवमन्यभावेषु धनसहजादिषु विचार्य ४८ अथ

होषसमवायेषु राधिकेलेयं ग्राह्यमित्यर्थः

र.मा.
टी.
४८

जन्मराशे त्रिषष्टे कादशमेलनदृष्टेषु भद्रेषु चंद्रलग्नादुपचयस्ये. सर्वां रभाः सिद्धंति ४२ अथ कृष्णारंभलग्नमाहाशक्तिशालिनी
ति। चंद्रे शुक्रे च सवले। पापैरवलैः चंद्रे जलग्नशौकर्मकरमीनस्ये. गुरौ लग्नस्ये कृष्णारंभः कार्यः। तथा च भास्करव्यवहारे। प्राव
त्यमिदो भृगुनंदनस्य भौमार्कमंदेषु च दुर्वलेषु। वारि प्रसूतो दयगे मृगाके लग्ने च जीवे कृषिरिष्टहेतुरिति ४३ अथ सौम्यपापग्रहापे
षु स्थानेषु शुभापेषु च न शुभास्तानि स्थानानि वसंततिलकेनाह। प्रायइति। प्रायोवाहुत्येन शुभग्रहाश्चमद्वादशस्थानस्थाः नव

शक्तिशालिनि सिते सशौगतौ दुर्वलैरसितभौमभास्करैः। आश्रितेशशिति वारिजो दये लग्नवर्त्तिनि गुरौ कृ
षिक्रिया ४३ प्रायः शुभान् शुभदानि धनव्ययस्याधर्मान्पथो निधनकेद्रगताश्च पापाः सर्वार्थसिद्धि
षु शशीन शुभौ विलग्नसौम्यान्वितोपि निधनं न शुभं विलग्नं ४४ सर्वत्र लग्ने प्रथमं प्रकल्प्यं कर्तुं वलं चांद्र
मसंततोऽन्यत्। वलोपपन्ने सति शीतरश्मौ भवंति सर्वे वलिनो ग्रहेन्द्राः ४५ आधारमिन्द्रोर्वलमुक्तमायैरा

मद्वादशपंचमाष्टमः लग्नचतुर्थसप्तमदशमस्थाः पापाश्चमशलाः। चंद्रः शुभग्रहयुतोपिलग्ननेन शो धेयमन्यद्भजं च वर्ये ॥
स्तः। जन्मराशे जन्मलग्नाच्चाष्टमं न शस्तं अत्र लग्नकृत्मानंतरं वास्तुविषणि चौर्योदिलग्नानां क्रमः सन्नपि ग्रंथे गौरवभयान्नसत्रप्रक
रणोक्तन्यायेन सुखावबोधत्वात् प्रदर्शितः स्वयमेव गणितज्ञैरुहनीयः ४४ अथ चंद्रवलप्रशंशमाहा। सर्वत्रेति। सर्वत्र काललग्ने
षु कार्यकर्तुं जन्मराशेश्चोद्भवलग्नोचरेण तत्काललग्ने चंद्रवले प्रथमं प्रकल्प्य कल्पनीयं। यतः चंद्रवलसति अन्यवले नूनत्वेपि कार्यसिद्धिः ४८

अवणधनिष्ठाशतभिषकस्वानिपुनर्वसुपुष्पहस्ताश्विन्यभिजिषु उदयसुवा। पुत्रस्य जातकर्मनामकरणे कार्ये न योर्लगेतु गुरुः शु-
क्रो वाकेंद्रस्योगात्यः। अत्र मृदुध्रवादिनक्षत्राभिधानं जन्मकाले जातकर्मकरणादेकादशे च नामकरणे। अन्नप्राशनादौ विचार्य-
तद्विवसेवा मृदुध्रवादिना उदये ग्रहः। तथा चललः क्षिप्रचरध्रुवमृदुभेषु कारयेज्जातकर्मनामयुतं। उदयेथवाचोक्तभानांगु-
रौ भृगौ वाचतुष्टये २ अथान्नप्राशनलग्नशालिन्याह षष्ठे मासीति। जन्ममासान्वष्टे मासि दारकाणां बालकानां अन्नप्राशनं तदन्न-

गुरौ भृगौ वापि चतुष्टयस्थे संतः प्रशंसन्ति च नामधेयं २ षष्ठे मासि प्राशनं दारकाणां कन्यानां पंचमे सद्भि-
रुक्तं। प्रोक्ते धिष्णे वासरे सद्गुहाणां दर्शं रिक्तां वर्जयित्वा तिथिं च ३ रवौ लग्ने कुक्षी धरणि तनये पितृगद-
भाकृशनौ वातव्याधिः कृशशशिनिभिष्पाटनरतः। बुधे ज्ञानी भोगी सुशानसिचिरायुः सुरगुरौ विधौ पू-
र्णयज्वा भवति च नरः सन्नदइह। ४ कंठकांत्यनिधनत्रिकोणगास्तत्फलं ददति यत्तनावमी ॥ ६ ॥

प्राशनं कन्यानां पंचमे मासि। ज्योतिर्विद्भिर्रुक्तं कथितं। तथा च भोजः। अन्नप्राशनं मासि षष्ठे पुंसः कन्यानां पंचमे मासि। शुभ-
ग्रहाणां वारे रिक्ता ममावास्या च वर्जयित्वा ३ अथान्नप्राशनलग्ने ग्रहाख फलं शिषरिण्याह। रवौ लग्ने इति। रवौ लग्नस्य अ-
न्नप्राशनकर्त्ता बालकः कुक्षी भवति भौमे पितृगो-क्षीणचंद्रे। भिष्पाटनरतः। दरिद्रइत्यर्थः। बुधे ज्ञानवान्। शुक्रे भोगी। गुरो दीर्घायुः।
पूर्णचंद्रे यज्वा सन्नदाता च भवति। इहेति लग्नस्थे पूर्णचंद्रे इत्यर्थः। अथरव्यादिग्रहे लग्नस्थे यत्फलं तं देवके द्वित्रिकोणं दृष्ट्वा दश-

र.मा.
ली.
४२

दृष्टान्तमाह। समस्तगुणसंपदामिति सुगमं ४९ अथवेधलताविषयादिदोषो भवति पदान्ताल्यगुणं सर्वग्रहवलादिनाऽन्यगुणसद्भावे
पिलग्नं ग्राह्यमिति दृष्टान्तेनाह। एकोपीति। तस्मान्नदत्तदोषं महदुणं चलग्नं ग्राह्यमिति ५० इति श्रीमहादेवविरचिते रत्नमालाविवरणे
लग्नप्रकरणे द्वादशे १२ लग्नप्रकरणे प्रसंगाद्दीर्घभाजिसुगुरौ भूषणपुत्र इत्यादिना आधानलग्ने उक्तसति सीमंते न्ययनादिसंस्कारप्र
करणमारभ्यते। तन्नादावेव सीमंते विधिलग्नं शादूलेनाह। षष्ठमासीति। आधानात् षष्ठमासि। अथ चाष्टमे। तस्य मासस्याधिपतौ षष्ठमा

एकोपि हन्ति गुणलक्ष्मणी हृदयः कश्चित्परो यद्दिगुणे स्तिनतद्दिरोधी । मद्यस्य विंदुरपि पावनपंचगव्यं संपूर्णमत्र कलशं मलिनी करोति ५० इति श्रीपद्मविचित्रायां ज्योतिषरत्नमालायां लग्नप्रकरणे द्वादशेऽध्याये मास्यथाऽष्टमेतदधिपे वीर्योपपन्ने विधौ चेष्टे दृष्टतनौ नृतामभवने पुंलग्नभावेऽपि च धीधर्मास्तचतुष्टये सुरगुरौ पापैश्च तद्वात्यगौर्मृत्युद्वादशवर्जितैश्च मुनिभिस्सीमंतकर्मस्मृतं १ मृदुध्रवसि प्रचरेषु भेषु सूना विधेयं खलु जातकर्म ॥ १ ॥ सस्याधिपतेः । अष्टमा सस्याधिपतेर्वाग्नाधानलग्नाधिपतौ च वलयुक्ते चंद्रे च शुभदृष्टे पुंनस्य त्रेपुरुषलग्ने मेषादिषड्विषमराशयः पुरुषराशयः पुंनवांशके । विषमराशौ विषमराशिनवांशे चेत्यर्थः । पंचमनवमं केन्द्रस्य गुरौ पापैः पंचनवकेन्द्रद्वादशाष्टमरहितैः सीमंतविधिः कार्यः । त्रिषडेकादशेषु पापग्रहाः शुभा इत्यर्थः ॥ १ ॥ अथ जातकर्मनामधेयलग्ने उपजात्याह ॥ मृदुध्रवेति ॥ चित्राऽनुराधामृगरेवती रोहिण्युनरात्रयं ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

राम.

ਖੜ

मौजिवंधकार्यः। रात्रांगर्भैकादशे। वैश्यानांगर्भाद्द्वादशे। तथा च याज्ञवल्क्यः। गर्भाष्टमेऽष्टमे वा देवा ह्यरासो यानायनां रात्रामेका
दशे सैके विशामे के यथा कुलं यथा कुलं शब्देन गर्भैर्दशमपि गृहीतं। तथा च शाखायनः। गर्भाष्टमे ब्राह्मणमुपनयेद्गर्भदशमे वा। मनुना
नुविशेष उक्तः। ब्रह्मवर्चसकामस्य कार्यं विप्रस्य पंचमे। रात्रौ वलार्थिनः षष्ठे वैशस्ये हार्थिनोऽष्टमे च अथ ये पुत्रहेषु सवलेषु ये वा मो
जीवंधस्तानाह। वर्णाधिपेति। विप्राणां जीवशुक्रावधिपती रात्रौ विभौमो। विशां चंद्रः। तत्र स्ववर्णाधिपे वलयुते। मौजीवंधः। अथ गु
रुचंद्रविषु सवलेषु सर्वेषामेवेति। अथ शाखाधिपवलेनोपनयनमाह। शाखाधिपेति। तत्र ऋग्वेदाधिपतिर्गुरुः। यजुर्वेदाधिपतिः

राजम्यानां नूनमेकादशे वैश्यानां च द्वादशे वेदविद्भिः च वर्णाधिपो वलोपेत उपनीति क्रिया हिता। सर्वे
षां वागुरौ चंद्रसूर्ये च वलशालिनी च शाखाधिपो वलिनिकेन्द्रमुपागते वा वारस्य चोपनयनं गदितं द्विजानां।
नोचस्थितेरिगृहनेऽथ पराजिते स्याज्जीवे भृगौ श्रुतिविधिस्मृतिकर्महीनः॥ १० ॥ १० ॥ १० ॥ ॥ १०॥

शुक्रः। सामवेदाधिपतिः भौमः। अथर्ववेदाधिपो बुधः। गुरुभृगुभौमबुधश्चैषां स्वामिनः क्रमश इति वचनात्॥ स्वशाखाधिपतौ सव
लेकेन्द्रस्थे वा। अथ शाखाधिपस्य वारे उपनयनमुक्तं। शाखाधिपे अवले वरो शंकरसंभवात्। द्विजानां ब्राह्मणसन्निपविशां। गुरौ शुक्रौ चनी।
चस्ये शत्रुगृहस्थे वा शत्रुजिते च श्रुतिविधिकर्महीनो द्विजो भवति। तत्र हविसंस्थाः सोमसंस्थाः स्मार्त्तमावसंस्थाः तथा चोक्तं। पाकसंस्थाह
विसंस्थाः सोमसंस्थास्तथापरे एवं विंशतिरित्येता यज्ञसंस्थाः प्रकीर्तिनाः अष्टकापार्वणप्राद्वैश्वदेवप्रावणीः अश्वयुजीः आग्रहायणी

र. मा.
दी.
५०

कंटकांत्येति। अमी सूर्यादयो ग्राहाः। यत्तनौ लगने रवौ लगने कुक्षीत्यादिकं यत्फलं केन्द्रत्रिकोणासु द्वादशगणस्तदेव फलं प्रयच्छन्ति।
 १। अन्नप्राशनलग्नात्केन्द्रनवपंचमे द्वादशेष्टमे च पापवर्जाः। शुभाः श्रेष्ठा इत्यर्थः। लग्नादष्टमद्वादशस्थो वा तव्याधिकर एव ५।
 २। अथ सौरलग्नमाह। सौरसौम्यमिति। स्वकुलविधिना स्वकुलाचारेण प्रथमे वर्षे नृतीये वर्षे वा गोत्रदेवीसंनिधौ चूडा कर्मकार्ये
 ३। तथा चाश्वलायनः नृतीये वर्षे चौडं यथा कुलधर्मचेति। अत्रापि यथा कुलशब्देन प्रथमं वर्षं गृहीतं। तथा च शंखरायनः। संवत्स

षष्ठदुरशुभस्तथाष्टमः केन्द्रकोणगत एनिरन्वहत् ५ सौरसौम्यस्वकुलविधिना चोलमाहर्मुनीद्राः केन्द्रं
 पातैर्गुरुभृगुबुधैस्तत्र सूर्यो ज्वरश्च शस्त्रान्नाशो धरणि तनये पंगुता चार्कपुत्रे शीतज्योतिष्यपचितन
 नौ निश्चितं नाश एवा ६ धनव्ययत्रिकोणगैरसद्गृहे मृतावपि। सुरक्रियानशो भाना शुभैश्च पुष्टिकारिणी।
 ७ गर्भाधानादष्टमे जन्मतो वामौ जीवंधं शस्यते ब्राह्मणानां ॥ १॥ रेचूडा कर्म नृतीये वा वर्षे शुभैः केन्द्रगैः तत्र केन्द्रस्थे रवौ वा।

लकस्य ज्वरो भवति। भौमे केन्द्रस्थे शास्त्रे नाशः। तथा च दैवज्ञवह्नभो चूडा शुभाय शुभकर्मेषु सौम्ये सौम्येषु केन्द्रे मृतये कुजे स्यात्
 १। शनौ केन्द्रस्थे पंगुत्वं। स्त्रीणां चन्द्रकेन्द्रस्थे मृत्युरेव। नस्मन्यापानसौरलग्ने केन्द्रस्था वर्जयेदिति ६ अथान्यस्यानगानामपि पापानां फ
 लं प्रमाणिकयाह। धनव्ययेति। पंचमनवमद्वादशाष्टमद्विस्थेः पापैः सौरनशस्तं शुभैस्तशस्तमिति। पापानां तत्स्थानं विनाशयित्वा
 त्सौम्यानां पोषकत्वादिति ७ अथ मौजीवधलगतविवसुर्विप्रसन्नियविशं यस्मिन् वर्षे मौजीवधस्तच्छालिन्याह। गर्भाधानादिति। ब्राह्मण

॥ १॥ रेचूडा कर्म नृतीये वा वर्षे शुभैः केन्द्रगैः तत्र केन्द्रस्थे रवौ वा।

५०

अथयस्यनवांशस्येलगनेयत्फलंतदाह। शन्यंशेदतिसुगमं १३ इतिव्रतबंधविधिः। अथयत्रलग्नेऽग्निपरिग्रहेकृतेअग्निरूपशाम्यति
हृज्यलममाह। शौविलगनेदतिकर्तृगशौलगेजलचरणशौवालगे कर्किमीनमकरपरार्द्धजलगशयः। अन्येपिजलगशिनवांशेकुंभलग्ने
कुंभनगवांशेवाचंद्रेवालगे जातोग्निनिर्वाणमुपैतिउपशाम्यति १४ अथयादशेलगनेऽग्निपरिग्रहः कार्यस्लदाह। त्रिकोणोति॥ र
विभोर्मचंद्रगुरुषुत्रिकोणकेद्वोपचयेषु शेषेषुशनिशुक्रबुधेषुउपचयेषु वह्निपरिग्रहंकुर्यात् १५ देकादशमासुपचयस्थानानि

शन्यंशेसुदयतिमूर्खताचार्कभागेकूरत्वंभवतिचपापधीःकुजांशे। चंद्रांशेत्वतिमः १६ बुधेपदत्वंयज्ञत्वंगु
रुभृगुभागापोर्दिशंति १३ इतिव्रतबंधविधिः। शौविलगनेबुचरेघटेवातदेशकेवाप्यथवाशशंके। आधानकाले
द्विजपुंगवानांजातोपिनिर्वाणमुपैतिवह्निः १४ त्रिकोणकेद्वोपचयेषुसूर्येबृहस्पतौशीतकरेकुजेच। शेषग्रहेषूप
चयस्थितेषुधूमध्वजोत्पादनमामनेति १५ चंद्रेपत्नीमृत्युगेमृत्युमेतिसिधेवप्राध्यापकःस्मासुतेच। भातोःसूनौ
देवपूज्येरेवौचंगैर्युक्तौदुश्चिकित्स्योद्विजैः १६ अशुभेषुधनेधनेनहीनो धनवात्सद्विरथान्नदोविधौस्यात्॥
१५ अथाष्टमस्थेयस्मिन्यत्फलंतच्छालिन्याह। चंद्रेपत्नीति। चंद्रेपरिग्रहलग्नादष्टमेअग्निपरिग्रहकर्तुः पत्नीमृत्युंप्राप्नोतिभोमेऽष्टमे
ऽग्निपरिग्रहकर्ताप्रियते। रविगुरुशनिष्वष्टमेअपिवह्नाध्यापकः। अग्निपरिग्रहकर्तादीर्घरुगार्तोभवति। शेषयोर्बुधशुक्रयोरष्टमग
योर्नशुभेनाप्यशुभमितिचकारात् १६ अथाद्वितीयस्थानेयत्फलंतदोपच्छेदसिकेनाह। अशुभेष्विति। अशुभेषुपापग्रहेषुद्वितीयस्था

र-मा-टी-५१
 इति सप्तपाकसंस्थाः। अग्न्याधेयमग्निहोत्रं दर्शयोरर्णमासौ चानुर्मास्यानि। पशुबंधः सौत्रामणी च सप्तहविः संस्थाः। अग्निहोमोऽन्यग्नि-
 होमोऽव्ययः षोडशीवाजयेयोऽतिरात्र आप्नोर्यमः सप्तसोमसंस्थाः। लघ्वस्तु। ऋतुर्वसंतः कथितो रजजानां ग्रीष्मो नृपाणां शिशिरो वि-
 शां च। ऋतस्य च धेयदिवारिविलानां माघादयः पंच भवन्ति मासाः १० अथ यस्मिन् न ह्येयत्रस्थे मौजीवं धलगे प्रशस्तं तदाह। लगेति। लग्न-
 गते गुरौ नवमपंचमस्थे शुक्रे शुक्रनवांशस्थे चंद्रे उपनीतो द्विजो वेदवेदी भवति। गुरुशुक्रलगाधिपैः शनिनवांशस्थे विद्याशीलवर्जि-
 तः कृतघ्नश्च स्यात् ११ अथ यस्मिन् न ह्येयत्रस्थे यत्फलं तदाह। स्वानुष्ठाने इति। गुरौ केन्द्रस्थे यजनयाजनादिषट्कर्मरतो भवति शुक्रे केन्द्र-
 लगे जीवे भार्गवे च त्रिकोणे शुक्रांशस्थे स्याद्विधौ वेदवेदी सौरांस्थे सूरिलगे सशुक्रे विद्याशीलप्रोजितः स्यात्क-
 तघ्नः ११ स्वानुष्ठाने रतः स्यात्प्रवलमति युतः केन्द्रसंस्थे सुरेज्ये विद्यासौख्यार्थयुक्ते त्वुशनशि शशितेऽध्याप-
 कश्च प्रदिष्टः सूर्यराजो पसेवी भवति धरणि जेशस्त्रवृत्तिर्द्विजन्माशीतांशौ वैश्यवृत्तिर्न करतनये सेवकश्चाप्य-
 स्थे विद्याधरसंख्यानितः। बुधे केन्द्रस्थे ध्यापकः सूर्ये केन्द्रगे राजसेवकः। चंद्रे केन्द्रगे वैश्यवृत्तिः। कृषिपशुपाल्यादिक ॥ जानां १२
 रः। भौमे केन्द्रगश्च वृत्तिः। सत्रियवृत्तिः। शनौ केन्द्रस्थे अन्यजानां म्लेच्छानां सेवकः। चकारद्वयेन। षष्ठाष्टगं चंद्रसूर्यभौमशतियुतानु।
 रुशुक्रचंद्रान्यथा कथं चिद्वर्जयेत्। षष्ठेऽष्टमेशशधरे मरणं प्रयाति जीवेदिवा करयुते विगुणोर्थहीनः क्रूरः कुजेन मृदुनापि गुणेन। रम-
 सश्च सौम्यैः पदगुरुरिपुभृगौ विकल्पावितिलक्षोक्तत्वात् ॥ १२ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ ५१

यत्र तत्र राशिस्थिते भौमे दशमसप्तमराशिस्थे रवौ चंद्रे च त्रिषडे कादशस्थे विधौ वे निवाशवृश्चार्थे। जनाग्निर्गृहीताग्निर्यत्तत्कृत् यज्वा
भवति। तथा च दैवज्ञवह्नभे। चापेंगं गिरसिलग्नगेऽथ वामेषगे भूसुते स्वेऽस्तगे पिवा। शीतगौत्रिरियुगेऽथ वा यगे यज्ञकृत् जनिता
पावको भवेत् भास्करव्यवहारे पि। लग्नगते कार्मुकगेश्वरौ वा भौमेऽथ वारवौऽस्तगते कृपस्थौ। भानौ त्रिषडायमनो यवा च ह्याहिनः सो
मवत्तामुपैति १९ इति श्रीमहादेवविरचिते रत्नमालाविवरणे संस्कारप्रकरणं त्रयोदशम् १३ सांप्रतं राजाभिषेकप्रकरणमारभ्य
ते। न त्रादावेव येषु सवले राजाभिषेकलगां विलोक्य तानुपजात्या हा जन्मलग्नाधिपतिर्लगे शः जन्मेशः जन्मकायत्रराशौ च द्र।

तिग्मांशौ सहजषडायगे विधौ वा जनाग्निर्यजति न संशयो द्विजेंद्रः १९ इति संस्कारप्रकरणं १३ विलग्न
जन्मेशदशाधिनाथमार्त राडधात्रीतनयैर्वलिष्टैः गुर्विन्दुशुक्रैः स्फुरदंशुजालैर्महीपतीनामभिषेकदशः
१ सुहृत्त्रिकोणस्वरहोचसंस्थाः श्रियं च कीर्तिं च दिशंति स्वेदागौ स्थित सद्राशिपतिः। अभिषेकसमये यस्य प्रहस्य
दशावर्तने सदशाधिपतिः। एतेषु वलयुक्तेषु रविभौमयोः सवलयोः शुक्रचंद्रगुरुभिरनस्तमितैर्लसत्किरणैराजाभिषेकका
र्यैः १ अथ ये ग्रहाः पूर्वकथितास्तैर्मित्रत्रिकोणोच्चस्वराशिस्थे यादृशं फलं तदुपजात्याह। जन्मेशलग्ने दशाधिपतिगुर्विन्दु
शुक्राः स्वराशिमित्राशि त्रिकोणस्था ग्रहा लक्ष्मीकीर्तिप्रयच्छन्ति। विशेषेण जन्मलग्ने दशाः कीर्तिश्रीकारिणाः। तथा चल
हः मित्रस्वोच्चत्रिकोणस्थे ग्रहेः श्रीकीर्तिसंयुताः नीचशत्रुगृहस्थेः स्यात्तत्कालमपशोऽविषाज्जन्मलग्ने दशेशदिनभर्तृषु।

र. मा.
टी.
५२

॥५५॥५६॥५७॥
अग्निपरिग्रहकर्ताद्रव्यहीनो भवति। धनेहितीयस्थानेषु भूषु सुद्रव्ययुक्तः। चंद्रे बुधस्ये अन्नदाता भवति। बुधशनिपुक्ते लग्ने अग्निहोत्रा
ग्निलोकाग्निसंगमेति। तस्मिन्दीपादिना ज्वालनं प्रमादाद्भवति। एवं सति विविधिसंज्ञिता आग्नेयी दृष्टिः कर्तव्या। अग्निहोत्रगृहं ज्वल
नेत्यामवन्तं शिते स्थिर्भवति। तथा च कात्यायनः। गृहदाहेऽग्रेत्यामवते ग्रामाग्निना चेदग्नये विविचयेरेण ब्राह्मणेन संसर्गाग्नेो हो
मस्तदाहुः। यस्याग्नयो ग्रामेणाग्निना दहोरन् कान्वप्रापश्चिन्निरिति सोऽग्नये संवर्तकाया सुकपालं पुरोडाशं निर्वपेत्। लह्वः। अग्रे
विधौ वा बुधसौरयुक्ते कुलाग्निनावहिरुपैति संगं १७ अथ कुजेन्द्रजीवानां बलं विनाऽग्निपरिग्रहो न कर्तव्य इत्याह। कुजेन्द्रजीवैरि

उदये सवुधार्कजेऽथ चंदौ ज्वलनो लोककृशानुसंगमेति १७ कुजेन्द्रजीवैरि पुराशिसंस्थैः परार्जितैर्नी
चग्रहोपगैर्वा। अस्तंगतैर्वाग्निपरिग्रहं यः करोति हास्यं विदुषां स याति १८ लग्नस्थे धनुषि गुणवथ कि
येवाभूस्तनौ दशगतेऽथ सप्तमे वा ॥ ति। भौमचंद्रगुरुभिश्चतुराशिसंस्थैः नीचैः। अस्तंगतैः सूर्याच्छादितैर्वा यो मि
परिग्रहं करोति तस्याग्निहोत्रमन्नं विनश्यतीत्यर्थः। शत्रुमित्रत्वं प्रागुक्तं भव। परस्परताराग्रहाणां दक्षिणदिक्स्थाः परार्जिताः शु
क्रस्तु नरसंस्थः तथा च वाराहसंहितायां। सर्वे बलिनः उदक्स्था दक्षिणदिक्स्थो बलवान् युक्तः शुक्रो दक्षिणस्यामन्वशो नरस्या
तयोः केवलवानिति वाराहेणोक्तं। दक्षिणदिक्स्थः पुरुषो वेपथुरप्यासति वृत्तो न्यः। अधिरुदो निरुतो निः प्रभो विवर्णश्चपः सजि।
नः उक्तविपरीतरूपो बलवानिति। कर्कटराशौ भौमनीचः वृश्चिके चंद्रे नीचः मकरे गुरुनीच इति १८ अथ दशोलग्नौ गृहीताग्निर्यज्वा भवति ५२

दृषमेषधनुःकर्कटमकराशयः एते पंचराशयः पृष्टोदयाः रात्रिवलाः सिंहकन्यावृश्चिकुंभाः शीर्षोदयसंज्ञका भवन्ति दिनवलाश्च। मीनराशौ उभयतः पृष्टोदयशीर्षोदयौ रात्रिदिनवलश्च॥
 तथा चलल्लः। त्रिकोणकेंद्राष्टधनमयेषु क्रूरैर्युक्तेषु शुभोः भिषेकः ३४ अथ क्रूरग्रहापत्रस्थायफलं कुर्वन्ति तद्धिखरिण्याह। धनाप्तस्यैरि
 ति। क्रूरग्रहैर्द्वितीयद्वादशस्थैर्द्रव्यवियुक्ते राजा भवति। लग्नस्थैरोगी। चतुर्थसप्तमस्वरस्थैर्भ्रष्टराज्यः। पंचमस्थैः सौख्यहीनः। नवमस्थैर्द्धर्म
 हीनः। अष्टमस्थैरल्पायुः। त्रिषडेकादशगैः सुखद्रव्ययुक्ते राजा भवति ५ अथ षष्ठाष्टचंद्रस्य शुभग्रहस्य च फलं मानिन्याह। चंद्रेशुभग्रहे

नारकाशशभृतोर्वेले दिने सद्गृहस्य च तिथ्यावरिक्तके सद्युतव्यय त्रिकोणकेंद्रकस्वाष्टमेषुरहिनेष्वसाधुभिः
 ४ धनान्यस्यैः क्रूरैर्भवति निधनो रोगभागलग्नसंस्थैश्चतुर्थद्युनस्थैश्च्युतिनिजपदः पुत्रगैः सौख्यहीनः
 निरुद्योगः स्वस्थैः शुभविरहितो धर्मगैः स्थान्तरैर्द्वोनिरायुर्मृत्युस्थैः सुखधनपुनस्त्यायशत्रुस्थितैश्च ५ नि
 धनरिपुगृहस्थैः शीतगौपापदृष्टेषु मनगरमुपैति द्राडुपः सद्गृहे च व्ययमृतिरिपुवर्जसंफलं द्युरिष्टा सकल
 भवनसंस्थानेष्वनिष्टाश्च ते स्युः ईयस्याभिषेके सुराजं मंत्री भवेद्विलग्नयेदिवा त्रिकोणे शुक्रावरं शत्रुगृहे म
 हीनः समोदते प्राप्य चिराय लक्ष्मीः ७ त्रिलाभसंस्थौ शनितिग्मरश्मी मेघूरणे वंधुगृहे गुरुश्च॥ चषष्ठा मेपापदृष्टे रात्रौ
 मृत्युः। शुभाश्चद्वादशाष्टमषड्वर्जं शोभनं फलं प्रपच्छन्ति। तेषु द्वादशाष्टषड्वर्जं शुभाश्चानिष्टान् शुभाः स्युरित्यर्थः ई अथ पादश्लोमे अ
 भिविक्तश्चिरं पृथ्वीपरिपालयति तदुपजात्याह। यस्येति। यस्याभिषेकलक्ष्मणे गुरुः। त्रिकोणलग्नान्वमपंचमेवाशुक्रोदशमे। भौमः षष्ठा सचि
 रकाललक्ष्मीप्राप्य विलसति ७ अथ यस्मिन्योगे लक्ष्मीः स्थिरा दीर्घायुषो भवति तमुपजात्याह। शनिसूयैयथा संख्यं त्रिलाभगौ ८।

२. मा.
टी.
५३

यस्मात्तस्मान्प्रयत्नेन सौख्यमेषां प्रकल्पयेत्। अतएव ग्रहाः संगताः शत्रुभनीचगाभयं शोकं चाभिषिक्तस्य कुर्युः २ अथ यादृशेन
ग्रे अभिषेकः कार्यस्तदिन्द्रवज्रद्वयेनाह। जन्मभादिति। जन्मराशिरूपचयेतथा स्थिरराशौ च शीर्षोदयाः सिंहकन्या तुल्यश्चिक
मिथुनास्तेषामन्यतमलग्ने। तथा च दृहज्जातके। गोजाश्चिकर्किमिथुनाः समृगानिशाख्याः पृष्ठोदयाविमिथुनाकथितास्तस्वशो
र्षोदयादिनवलाश्च भवन्ति शेषालग्नसमेत्युभयतः पृथुरोमयुग्माद्यधमेधधन्विकर्किमिथुनमकराः षड्भाशयारात्रिवलसंज्ञका जे
एव षड्भाशयो मिथुनवर्जिताः पृष्ठोदयसंज्ञकाः पृष्ठोदये याति दृषमेधधन्विकर्किमकरेभ्यः। सिंहकन्याश्चिककुंभाः। शीर्षोदय

असंगताः शत्रुभनीचगास्तेभयाय शोकाय भवन्ति राज्ञां २ जन्मभादुपचयेतथा स्थिरे लग्नवर्तिनिचमस्त

कादये सद्गृहेऽश्वसहितेऽवलोकिते चूरदृष्टिः समुपास्ति वर्जिते ३ ॥ संज्ञका भवन्ति। दिनवलाश्च भवन्ति शिरसा

उदये याति। पृथुरोमयुग्मं मीनसंज्ञकं लग्नं उभयतः पृष्ठशीर्षाभ्यां समेति उदेति दृष्टुमभयादयसंज्ञकमिति श्लोकार्थः शुभग्रहयुत
दृष्टे। पापग्रहयुतदृष्टिहीने। तावले चंद्रवले च। शुभग्रहवारे। रिक्ता वर्जितेति श्योच। द्वादशाष्टमद्विपंचनवमकेन्द्रेषु शुभग्रहयुतेषु।
पापैर्वर्जितेषु राज्ञां मभिषेकः कार्यः। अथ यद्यपि सामान्येन सद्युतव्ययत्रिकोणकंठकस्वामेधित्युक्तं तथापि व्यप्योष्टवज्रसद्युति
र्तेया। व्ययिर्मयुतिवर्जमिति वचनात्। अतएव सद्युतग्रहणगुणीभूताष्टान्यौ वर्जयति। तथा च देवत्तवद्वमे। केन्द्रत्रिकोण सह
जायधनेषु सौम्यैः कौर्तिश्रियंचतनुते विहितोऽभिषेकः सद्युतेन्यन्तानुपयुक्तमपि व्ययाष्टमयोरुपादानमत्राशुभस्यान्यं योगनिरासा

एच्छालग्नशकुनउपश्रुतिप्रभृतिभिर्निमित्तैः शुभाशुभफले ज्ञोते सति । यतः प्रशस्तलग्नफलमपि जन्मलग्नफलतुल्यं । तथा च विद्वज्जन्म
वल्लभायां । संप्रेष्यमाणो ह्यवशं शरीरि प्रसूत्यै वै न शुभाशुभेनाज्योतिर्विदः सन्निधिरत्र धस्मात् प्रश्नतोऽप्यलग्नसमः फलेन । अत्र च
लग्नाज्ञे अनुमानालंकारैः प्रश्नशकुनादिभिः शुभैः शुभग्रहं दृशा फलमनुमीयते । श्वेषु भैरुशुभग्रहदृशा फलमनुमीयते । ननु जन्मलग्नं
पि स्वेच्छमित्रस्वगृहादिषु सत्फलं । नीचशत्रुक्षेत्रादिष्वसत्फलं तच्च यात्रालग्नमाह जन्मे निकशं जन्मलग्नस्यैव वलवल्लमिति । सत्यं
। जन्मलग्ने यत्सोच्चादिसत्फलं नीचाद्यसत्फलं गृहाः कुर्वन्ति तत्सत्यमेव देवशेनतरिमन्नेव काले जन्मसंभवात् । नैव यात्राका ॥

प्रश्नोदयनिमित्नाद्यैर्विज्ञातेसहसत्कुलेऽजन्मराशिरुतजन्मविलग्नंतत्पत्नीउदयगौयदिवास्तःआय

कर्मरिपुभास्यथनाभ्यां शत्रुसंक्षयमवेहितदानीं ३ ॥ लोतस्माज्जन्मलग्नस्यैवप्राधान्यमिति तथाचलघुजातके य

दुपचितजन्मलग्नेः शुभाशुभं तस्य कर्मणः पंक्तिः। व्यञ्जयति शास्त्रमेतत् समसिद्ध्यणि दीपद्व॥ २ ॥ अथ जातम् नोपिया दृशे।
न लग्नेन जयो भवति तत् स्वागतोपलब्धं दसिकाभ्यामाह। जन्मकले यत्र राशौ चन्द्रः स जन्मराशिः॥ जन्मकाले पल्लगे ततो जन्मरा-
शिस्तदधियो वा पृच्छा लग्ने भवति। अथवा जन्मलग्ने तदधियो वा पृच्छा लग्ने भवति॥ अथवा ताभ्यां सकाशात् जन्मराशौ जन्म-
लग्नाद्वा सकाशात् यात्युपचयानि त्रिपट्टशैकादशराशयस्ते पृच्छा लग्ने भवंति तदा शत्रुसंस्थये जानीहि॥ इति गर्गोक्तिः। प्रश्ने
कृते एवं विधे लग्ने राजा शत्रून् हस्यतीत्यर्थः ३३ ॥ श्री ॥ श्री ॥ ० ॥ ३ ॥ श्री ॥ ३ ॥ ३ ॥ ३ ॥ ७ ॥ १० ॥

र. मा.
टी.
५४

चतुर्थे दशमे वा गुरुः एवं विधे योगे स्याभिषेकः कृतेन सदीर्घायुषो लक्ष्मीः स्थिरा भवति। तथा च दैवज्ञवत्त्वमे। तन्नीयलाभस्थितयो र्यमा र्कयोगुगौ
चतुर्थे यदि वा वरस्ये। लगेतु विशेष उक्तः उग्रैर्वीर्ययुतैरुग्रः सौम्यैः सौम्यः प्रजापते त्रिकोणकेंद्रौर्मि श्रेष्ठैर्मिश्रः स्थिनीश्वरः। राज
योगाश्च योगाश्च चंद्रयोगास्तथा युषाः सर्वे षट्त्र विकल्पाः स्युर्वास्तुलग्नाश्च ये ८ इति महादेवविरचिते रत्नमालाविवरणे रा
जाभिषेकप्रकरणे चतुर्दशोऽध्यायः १४ अथाभिषिक्तस्य राज्ञो विजययात्रालग्नस्य प्रकरणमारभ्यते। तत्राह वैवप्रकरणसंबंध
मुपजान्याह। यात्राभिधानमिति। सर्वैः शौर्यादिभिर्गुणैः उपेतस्य युक्तस्याजिगीषोः नृपस्य यात्रालग्नं कथयिष्यामीति संबंधः जिगीषो

यस्यात्र योगे क्रियतेऽभिषेकः संपत्तिश्चिरान्तस्य चिरायुषः स्यात् ८ इति राजाभिषेकप्रकरणे चतुर्दशः १४ या
त्राभिधानं कथयाम्यथा तत्सर्वैरुपेतस्य गुणैर्जिगीषोः अनर्किने जन्मनि यस्याने फलाप्तिरुक्ता घुराव
र्णतुल्या १ अज्ञातजन्मनोऽप्यस्यैर्ष्यानं योज्यमिति स्मृतं।

जन्मन्यनर्किने अज्ञाते। यात्राफलस्य प्राप्तिर्गुणाश्चरन्तुल्या कदाचिद्भवति कदाचिन्नभवति। तस्माज्जन्मज्ञाने दशयुगग्रहवला न्यवलोक
यात्रामुहूर्तं कथयेदिति। तथा चलत्तः। होराशौस्थाने सपरिग्रहे ग्रहाणां च। आयुषि च परिज्ञाने शुभमशुभवा फलवाच्यं। भास्करव्य
वहारेऽपि। एकः स्वराशिमिश्रेण तद्दुर्मनाथवोदये। स्थितेन नीयते जंतुः सार्वभौमेति भृत्यतां। अत्रोत्तरालंकारैः केनापि पृष्टं जन्मकालं
प्रवेद्यात्रालग्नं फलयात्रालग्नं फलं जन्मलग्नं फलावलोकनं विना न सफलं भवतीति जन्मलग्नस्यैव वलवत्त्वमिति १ अथ जन्मलग्नज्ञानेऽपि

र. मा.
टी.
५४
अथ जन्मलग्नज्ञानेऽपि

जववति धृतगोमपाद्र्फेनेभवति शुभं ध्रुवमेव एच्छकस्य ॥ अथ मंगलवस्तूनां दूर्वाक्षतानां दर्शनं श्रवणं वा भवति प्रष्टा च महता ।
आदरेण एच्छति तदा जपो वाच्यः ७ अथ येषु नक्षत्रेषु प्रयाणं कार्यं तानि नवोपजात्या ह सुगमे च अथ परिघमाह । कृत्तिकायाः प्र
भृति सप्त नक्षत्राणि पूर्वस्यां । मघायाः प्रभृति सप्त दक्षिणस्यां । अनुराधायाः प्रभृति सप्त पश्चिमायां । धनिष्ठायाः प्रभृति सप्तोत्तर

यद्यादरात्तुल्यनिचग्रहजंतदादिशेदस्तिजयस्तवेति७ हस्तेन्दुमैत्रश्रवणाश्विनिष्यपौष्णश्रविष्ठाश्र
पुनर्वसुश्र। श्रेष्ठानिधिष्ण्यानिनवप्रयाणेत्यक्तात्रिपंचादिमसप्रताराः दृकार्शनवाग्नभृतिभानिभवंति।
सप्तसप्तक्रमाच्चतसृणांककुभामयीह। वाय्वाशुशुक्लकुकुरातिबद्धरेखातिर्यक्स्यितापरिघएष
नलंघनीयः नैन्दीमैन्द्रियमदिशि मिषान्नाजयादेप्रतीचीनोरोहिण्याधपतिर्दिशंफालुनीपूनेरासु। शूलानी
निष्फुटमभिहितान्येषु यानितेषांप्रत्यावृत्तिर्गगनकुसुमोद्बोधकालेयदिस्यात् १० प्रयोजनेष्वान्यधिके
षु भूपतिर्विलंघ्यरेखामपि परिघं व्रजेत् ॥ १॥ ॥ स्था। न सत्राणि क्रमाद्विन्यसेत् । ततोवाद्यग्निदिशे स्तिर्यगे रेखायां सा परिघः
। एष न लंघनीयः । पूर्वद्वारभैरुत्तरद्वारभैश्च पूर्वोत्तरयोर्गच्छेत् ९ अथ न सत्रदिकं शूलमाह । ज्येष्ठापी प्राचीं न गच्छेत् । पूर्वभाद्रपदा
मुनदक्षिण्या । रोहिण्या न पश्चिमाया । उत्तरफाल्गुन्यां नोत्तरस्यां एष गच्छता पुनरागमने यदा गगनपुष्पं भवति तदा भवतीत्यर्थः
॥ १० ॥ अथ परिघदिकं शूलयोऽङ्गिवलवदिन्याह ॥ आन्ययिकेषु कार्येषु परचक्रगमनादिषु ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

र. मा.
टी.
५५

अथ प्रकारेतरमाह। इदमपीति। शत्रोर्जन्मराशिर्जन्मलग्ने वा तदधिपो वा चतुर्थे सप्तमे वा स्थाने भवतः। ताभ्यां राशिर्जन्मलग्नाभ्यां।
शकाशात् यदुपचय भवनानि चतुर्थे सप्तमे वा भवन्ति। तदापि जप एव। अथ वा शीर्षोदयराशिः शुभग्रहो षड्गोवालगे भवति। तदा
पि पातुर्जप एव। तथा च देवत्ववृत्तभे। जन्मोदयप्रसवभे यदि वा तदीशो नाभ्यां यदोपचय भं समवेक्ष्य लगे। प्रष्टुर्हन्तोऽरिति वाच्यम
रेरिहं वा यद्युसंस्थमथवा स्मरसंप्रयुक्तं ४ अथ पादशे लगे प्रष्टुर्वा फलं यात्रा च भवति तदुपेक्ष्य ज्ञेयाह। चरराशिप्रक्षालनतः

इदमप्यरिसंभवं यदाऽस्ते हि वुके वा विजयस्तथापि पातुः शिरसोदयगे नित्य च राशिर्जय कृत्स्नोऽप्युदयेन
शेषवर्गाः ४ करोति राशिर्गमनं फलं च चरो विलग्नो शुभदृष्टियुक्तः स्थिरोदये स्याद्गमनं नयातुः शुभं शुभे
दृष्टियुते हि वाच्यं ५ द्विमूर्तिराशावुदयं प्रपन्ने क्रूरग्रहे युक्ता निरीक्षिते च। प्रयाति यद्यप्युधस्तदानीं
विवर्त्तते शत्रुजनाभिभूतः ६ मनोरमो भूय्यदि पृच्छतः सन्मागल्पवस्तुश्रुतिदर्शने स्तः ॥ शुभग्रहदृष्टिपुनः
प्रयाणं शत्रुजयं च करोति। स्थिरराशिर्गमनं न। नौ चरस्थिरौ पापयुतदृष्टौ विघ्नकरो भवतः। शुभयुतदृष्टौ शुभकरो मेषादयो यथासं
ख्यं चरस्थिरद्विस्वभावसंज्ञाः ५ अथ यादृशे पृच्छालगे कर्तुरनिष्ठं तदाह। द्विस्वभावराशौ मिथुनकन्याधनुर्मीनानामन्यतमे प्र
लगे पापग्रहे युक्ता निरीक्षिते च यदि राजा प्रयाति तदा पराजितो भवति ६ पृच्छालग्नमभिधाय प्रष्टुः फलमाह। यदि पृच्छालग्नशा
इत्याद्या छत्राजलासन्ना सुसंमार्जिता भूर्भवति। तथा च विहज्जनवृत्तभाया। खुरचरणगता वनी चरस्ये फलकुसुमद्रुमशालिनिप्रदेशे ॥

राम.
५५

उग्रैर्नमध्यात्र समये। चौरैर्नरात्रिशेषे। हस्तपुष्यमृगश्रवणैः सर्वेष्वेव कालेषु ब्रजेत् १४ अथ चंद्रादित्यायनवशेन यात्रायाः फलं वसंततिलकेना
ह। तिग्मांशुशशिनः सूर्यचंद्रयोर्येऽपने उत्तरायणदक्षिणायने तयोर्नुकूलमनुरूपउत्तरायणदक्षिणायनयोग्ययात्राप्रयाणं प्रशस्तं सिद्धि
कारि भवतीत्याहुर्वदंति। अयमर्थः यदा सूर्यचंद्रौ मकरादिराशिषट्के। भवन्स्तदा पूर्वउत्तरांचगच्छेत्। यदा पूर्वचंद्रौ कर्कादिराशिषट्के भवन्।
स्तदा दक्षिणां पश्चिमांचगच्छेत्। अथ सूर्यमकरादिराशिषट्के चंद्रः कर्कादिराशिषट्के अथवा सूर्यः कर्कादिराशिषट्के चंद्रमकरादिषट्के। त
दा किं कार्यं मितं आह। उभयोरुपपत्त्यभावे यायादिवानिशमिति। उभयोः चंद्रसूर्ययोः उपपत्त्यभावे एकायना संभवे यथा संख्यं दिवानिशं।

उग्राख्यैर्नचमध्यात्र समयेनेष्टं निशांते चौरैः सर्वेष्वेव करैर्नृदेव्यहरिभिः कालेषु यात्रा शुभा १४ तिग्मांशु
राश्यायनयोरनुकूलमाहुर्या नं प्रशस्तमुभयोरुपपत्त्यभावे॥ यायादिवानिशमसंशयमन्यथानुयातुर्भवंति
बहुधा बधबंधदोषा १५॥ ॥ गच्छेत्। अयमर्थः। यदा सूर्यो मकरादौ तदादिने पूर्वोत्तरांचगच्छेत्। यदा चंद्रो मकरादौ तदा रा
त्रौ पूर्वोत्तरांचगच्छेत्। सूर्ये कर्कादिस्थे रात्रौ दक्षिणां पश्चिमांचगच्छेत्। अन्यथारविचंद्रयोर्मकरादिस्थयोर्दक्षिणपश्चिमगमनं क
र्कादिस्थयोः पूर्वोत्तरगमनं सूर्ये मकरादिस्थे दिवा दक्षिणपश्चिमगमनं॥ चंद्रे वा कर्कादिस्थे रात्रावुत्तरपूर्वगमनं कर्तुर्वधबंधका
रि भवति। तथा चरत्नकोशे। यतो यनं दिवसकरोडनाथयोस्ततो ब्रजेद्रिपुनिधनापपार्थिवः। तथा येन युगपदेकं संस्थयोर्युनक्तयोर
विशशिनो ब्रजेत्तदा अयने गतयोरर्कसोमयोर्द्युनिशां वा स्थितयोः पृथक् पृथक् विदुषामिव शास्त्रविज्ञमः समवाये द्विषतां विराजते॥

र.मा. ५६ परिघं लंघयेन्नतु शूलनक्षत्रेषु लग्नशुद्धावपिन गच्छेत्। मे- षादयः क्रमात्पूर्वादिदिङ्गायाः एवं सिंहाद्याधनुराद्याश्च पूर्वादिदिङ्गायाभ
 वन्ति। तेषु लग्नेषु यस्यां दिशि प्रयागं कर्तुमिष्यते तद्विलम्बं यदि ग्रहवलोपेतं दोषरहितं च स्यात्तदा गच्छेदित्यर्थः ११॥ अथ
 विदिषु येन संत्रैर्गन्तव्यं तच्छालिन्याह पूर्वद्वारभैः कृत्तिकादिसहितसप्तनक्षत्रेषु आगमैर्षीत्रजेत्। एवं विपूर्वाशादिशः विदिश
 इति यावत्। नाः सर्वा अपि विदिशे विचार्यः प्राग्दक्षिणायमिति प्रदक्षिणक्रमेण नथा च दक्षिणद्वारभैर्मघादिभिर्नैर्ऋतीं। पश्चि

विहाय दिक् शूलसमाह्वयानुङ्ग्य दिस्वदिग्लग्नविशुद्धिरूप्यते ११ यायात्पूर्वद्वारिकैरग्निकाष्ठा प्राग्दक्षि
 ण्यं चैव मासादिपूर्वाः पुष्यो हस्तो मैत्रमयश्विनं च चत्वार्याहस्सर्वदिग्द्वारिभानि १२ चित्रा विशाखानल
 याम्यसार्ववायव्यपित्रेश्वरदेवतानि यात्रास्वनिष्ठान्यपराणि भानि स्मृतानि नैष्ठानि ननिदिनानि १३।
 पूर्वाह्ने ध्रुवमिश्रभैर्नैर्गमनं तीक्ष्णैर्न मध्यदिने श्रेष्ठं नापरवासेरेचलघुभिर्मैत्रैर्न रात्रेर्मुखो ॥ १४ ॥
 महारभैरनुराधादिभिर्वायव्या उत्तरद्वारभैर्धनिष्ठादिभिरेषान्यात्रजेत्। हस्तानुगधा पुष्याश्विनौषसर्वासु दिक्षु गच्छेन्न तेषु पारिघदोष
 इति १२ अथ नक्षत्राणि पात्राया विरुद्धानि यानि च समानि तान्याह। शेषानि रोहिणीपूर्वात्रयोत्तराज्येष्ठा मूलशतभिषसप्तानि ननि
 षिद्धानि तादृशानां अर्थः १३ अथ येषु नक्षत्रेषु यस्मिन्काले न गन्तव्यं तमाह। ध्रुवमिश्रनेक्षत्रैः पूर्वाह्ने दिनस्य प्रथमे भागे नयायात्।
 तीक्ष्णैर्न मध्याह्ने दिनस्य द्वितीये भागे लघुभिः। क्षिप्रैरपराह्ने दिनस्य तृतीये भागे। मैत्रैर्मृदुभिर्न रात्रिप्रथमे भागे ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥

अत्र विधेऽपि सन्मुखत्वेऽपि यस्यां हि श्युदेति सेयं यत्ना ज्ञा ज्ञा। अन्या स्वपि सन्मुखत्वेऽपि आन्यापि ककार्ये विना गच्छेत् १० अथ प्रतिशु
 क्रं गच्छतां प्रयाणवैजयी अस्तंगते च शुक्रं सर्वथा याननिषेधं चोपजात्याह। सुटार्थमिदं १८ अथ नीचादिस्थे शुक्रं गच्छतां फलमाह नी
 चगे कन्यारथे ग्रहजिते तारग्रहयुनोत्तरदिक्स्थे। प्रतिलोमेव क्रगे सन्मुखे च। कलुषिते दीप्तिरहिते। अस्तमिते सूर्यवशादस्तंगते
 शुक्रं राजा गच्छन् परजयं प्राप्नोति। तथा च द्वाः। वक्रमवलंबमाने दिक् प्रतिलोमेन यास्तमुपजाते। भृगुनयने नृपाणां नयात्रा काले प्र

त्रिविधमिह सितस्य प्रोच्यते सन्मुखत्वं मुनिभिरुदित एव न्यज्यते न त्रयत्नात् १० स्वल्पोऽपि नार्थः प्रतिशुक्र
 ॥ यानेऽपि यासतां सिद्धिमुपैति याने। कामव्रजे ह्यप्रतिशुक्रमस्तंगते तु यायान् जिगीषुरत्र १८ नीचगे
 ग्रहजिते प्रतिलोमे भार्गवे कलुषितेऽस्तंगते वा प्रस्थितो नरपतिः प्रबलोऽपि क्षिप्रमेव वशमेति रिपूणां १९॥
 एवं विधेऽप्यास्तु जिति प्रेयाया दुधो यदि स्यादनुकूलवर्ती ॥

दुर्भिस्ते चाथ भीते न हि दनुजगुरुर्विद्यते सन्मुखो वा। सिद्धात्रेऽप्यवत्साङ्गि-रसभृगुषु वा कस्य यो त्रिषु वापि भारद्वाजादयस्तु द्विजवरनिवहाः
 कौर्त्तयन्त्येवमाद्याः १९ अथ शुक्रादपि बुधस्याधिकफलत्वमाह। वरं नीचादिस्थे शुक्रं गच्छेन्न पुनः प्रतिबुधमिति। बुधानुकूल्यं प्रतिशुक्रं
 यायादिति वदतां ग्रंथकृता बुधस्याधिकफलत्वमुक्ते। न पुनः प्रतिशुक्रं यानमिति। तथा नीतिशास्त्रे। वरं हालाहलं पीनं सद्यः प्राणहरं
 विषं। ननु दृष्टं धनाढ्यस्य भृङ्गकुटिलं मुखं। अत्र न विषमक्षेणं विहितं किंतु कुपितधनाढ्यस्य मुखं। वलोकनं प्रतिषेधः ॥ ॥ ॥०

रमा
दी
५७

दिनकरप्रतप्तमकराशुन्नरं च पूर्वाच। कर्कराशौ पापाच याम्याशं प्रतीयाच। १५ अथ वारश्रुलान्याह। ये पुनः प्रयान्ति तेषां कार्यसिद्धिर्न भव
ति। चंद्रभौमशमिरविवारान्सर्वदिषु न व्रजेत्। तथा चलल्लः। सूर्यदिने रथविना शश्वद्रे शक्तिः स्यो न हानिश्च। ज्वलनासकपितरुजः कौ
जेवौ धेसुहृत्प्राप्तिः। जीवे जयधनलब्धिः शुक्रे स्त्रीवस्त्रधनलाभः। दैन्यवधबंधरोगान्प्राप्नोति गतो र्कपुत्रे। राहू किं शिखिसितारन
इन्दुस्तकथित आक्रंदः। गुरुबुधसौराः पौराः पौरः सूर्योऽपि पूर्वाह्ने। रविशशिसुरगुरुमंदाः कुलग्रहा उपकुलास्त्रयः शेषाः उभयाख्य
शशितनयो मध्यस्थः संधिशीलश्च १६ अथ प्रतिशुक्रं व्रजेति कामोपासुदिषु शुक्रः सन्मुखो भवति नामाह। यस्यां दिशि प्राच्यां प्र

शुक्रादित्यदिने नवारुणदिशं न जेकुजे चोत्तरं मंदेन्द्रोश्च दिने न शक्रककुभं याम्यागुरौ न व्रजेत्। श्रुलानी
ति विलंघ्य यांति मनुजा ये विजसौरव्याशयाः भ्रष्टाशाः पुनरापतन्ति यदि ते शक्रेण तुल्या अपि १६ उदयेति दि
शियस्यां याति यत्र भ्रमाद्वा विचरति च भचक्रे येषु दिग्द्वारभेषु॥

रायैकैकस्यां दिश्यानेन सूर्यवद्भूमि। सूर्यभमणं च वत्सराजेनोक्तं। दग्धादिगेशी ज्वलितादिगैन्द्रो धूमान्विता चानलदिकप्रभाते
। प्रत्येकमेव प्रहरानेकान्भुंक्ते दिशोऽष्टौ गणनाक्रमेण। दग्धादिगुक्तादिनाथमुक्ता सवितृयुक्ता भवति प्रदीप्ता। सा धूमिता या भव
ति प्रभाता शेषादिगताः खलुपंचशताः तस्यां सन्मुखः कृतिकादिषु परिघात्केषु नक्षत्रेषु यद्दिग्द्वारभेषु चरति तस्यां च सन्मुखः
॥ तथा चैव जवल्नमे। धनिष्ठादि कमश्लेषापर्यन्तं भगणं भृगुः॥ यदा चरति नोदीचीं च तदा व्रजेत्॥ ७॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥

राम
५७

अथवा जन्मलग्नजन्मराशिनो यौ अष्टमौ राशी तत्पतिभ्यां लग्नगाभ्यां शत्रुजन्मलग्नान् शत्रुजन्मराशिनो वा यौ षष्ठौ राशी तत्पतिभ्यां वा
 लग्नाभ्यां एवं विधे योगे राज्ञां गमनं विषमस्य तुल्यं। एवं विधे लग्ने गच्छन् म्रियत इत्यर्थः। तथा च दैवत्तवत्त्वमे। जन्मस्य लग्नाष्टमराशित
 ग्रं षष्ठो द्येशत्रुभलग्नो वा। तद्वाशिनो राशौ द्यस्यैः करोतु या नै विषमस्य वा २२ अथ या दृशं लग्नं यात्रायां शुभकारि तदाह
 । जन्मलग्नपेषुराशिषु शुभग्रहाः भूवन् यश्च राशिर्जन्मलग्नसूर्याधिष्ठित राशे द्वितीयो वैशिसंज्ञकः दिनकरयुताद्वा द्वितीयं भवे

पतिभिरुदित दीपैर्लग्नगैः पार्थिवानां गमनमप्यविषं वा भस्मितं तुल्यमेव २२ यः स्वजन्मनि शुभग्रहान्वितो
 यश्च राशिरिह वैशिसंज्ञकः। यश्च शत्रुभवनं च नैधनो लग्नगः स गमने शुभावहः २३ मस्तको द्यगृहेषु च
 स्वदिग्द्वारभेषु च यियासतां जयः। मूर्तिवर्तिषु च हि सं गरां गणे भंग एव मपरेषु राशिषु २४ ॥ २४ ॥

शिरिद्विवराहोक्तत्वात्। यश्च शत्रुलग्नादष्टमो राशिः ते सर्वे पिराशयो यात्रा लग्ने शुभाः २३ मस्तको द्यराशिषु यस्यां दिशि गंतुमिष्यते ते।
 दिग्द्वारराशिषु पूर्वोक्तेषु च यात्रा लग्नेषु च गच्छतां जयो भवति। अपरेष्वन्येषु द्यराशिषु लग्नेषु उन्नरपूर्वद्वारराशिषु लग्नेषु य।
 या संख्यदक्षिणपश्चिमगमनो दक्षिणपश्चिमद्वारराशिषु लग्नेषु उन्नरपूर्वगमने भगो भवति। तथा चलत्तः। शीर्षो द्येयानुःश्रुभीष्टसि
 द्विः पृष्ठो द्येवांछितकार्यनाशः। यात्राव्यकाष्टमुखमिष्टदं स्यादनिष्टदं दिक्प्रतिलोमलम्। गोजेत्यादिना शीर्षो द्यादिपूर्वोक्तः।
 जेयं २४ ॥ २४ ॥ २४ ॥

रमा
टी-
५८

नौबुधसुक्रौप्रपाणेससुखदक्षिणौवर्जनीयौ। तथाचलह्नः। वारुण्यंदिश्युदिनेशुक्रेपूर्वोत्तरदिशौयायात्। प्राच्यांदिश्युदिनेपुनरपुर
याम्येदिशौयायात्। उपनयनं गोदानं पाणिग्रहप्रवेशगमनानि। अलमितेषुनकुर्यात्सुरगुरुभृगुपुत्रचंद्रेषु। पूर्वाह्णोत्तरागच्छेन्मध्याह्नेपू
र्वतोव्रजेत्। अपराह्णेव्रजेद्याम्यामर्द्धरात्रेतुपश्चिमं। नतस्यांगारजंविष्टिर्नशनैश्चरजंभयं। व्यतीपातो नदृष्टः स्याद्यस्याकोदक्षिणो स्थितः
२० अथाष्टानामपिदिशामधिपतीनाह। रविशुक्रभौमराहुशनिचंद्रबुधगुरवःपूर्वादिदिशामधिपतयः ततोदिक्यतोललाटगेसन्मुखेनग
च्छेत्। योग्रहोयस्यादिश्यधिपतिः सतत्रस्थोललाटगद्वयमभिधीयते। तथाचरत्नकोशे। योधिपतिर्दिशियस्यांतस्मिन्नस्थेनतांगच्छेत्

प्रतीन्दुजंभूमिपतेर्गतस्यनान्येग्रहास्त्राणविधौसमर्थाः २० दिशामधीशारविशुक्रभौमतमोयमेद्विन्दुजसू
रयःस्युः। ललाटगेनप्रवशेदिगीशेगंतव्यमस्मिन्वलुकंठकस्थे २१ जननसमयलग्नानैधनेजन्मभाह
निजरिपुभवनाद्वाशत्रुभेलग्नयाते॥

॥ अनुकूलेचदिगीशेगंतव्यंकंठकोपगते। लग्नस्थेर्केनपूर्वस्यां दशमस्थभौमेनदक्षिणस्यां। सप्रमस्थेशनौनपश्चिमायां। चतुर्थस्थेबुधेनोत्तरस्यांगच्छेत्। एवेविदिश्युदिक्यतिसन्मुखत्वंविलोक्य। तथाचमानेडः। लग्ने
र्केन्यय १२ लाभ ११ गेभृगुसुतेकर्म १० स्थितेभूमिजेराहौधर्मविनाशदयोरविसुतेद्युते ७ रिदिसुनौ। पुविधौ। विधौ ४ तेसहजार्थयोः
३२ सुरगुरावेवललाटोद्भवयागेनाशमुपैतिमानवपतिः पूर्वादिकाद्युगतः २१ एवनसत्रवारादिवारंदिगादीनांफलमभिधायसंप्रति
यादशेलगेनगंतव्यंनदाहजन्मलग्नाच्चन्मराशेर्वाअसृमेराशौलग्नगे। अथवास्वशत्रुलग्नात्शत्रुजन्मराशौर्वाषष्टेराशौलग्नगे॥

रमः

५८

२. मा.
सी.
५९

अथशीर्षोदयस्यादत्तत्वात्सोदयस्य निषिद्धत्वाद्भयोदयस्य मीनस्य फलमाह। मीनलग्ने वा मीननवांशे वा गच्छतो मार्गो वक्रो भवति। वक्रेण यथा यो भाम्यतत्रैव वक्रकार्ये स्यान्निर्जितशत्रोर्निवृत्तिर्भवति। कुंभलग्ने कुंभनवांशे वा यात्रायामनेष्टः। रिक्तघटः कुंभस्युक्तत्वात्। अपा अपा पयसत्र आप्ये जलचरलग्ने जलचरनवांशे वा नोपानसिद्धिः तथा च दैवज्ञवह्नभः। प्रवहनपूरणे निर्विघ्नता लाभो पत्नौ प्रयाणजलग्नोदये तत् २५ अथ लग्नादिभ्यो द्वादशभावेभ्यो राशौ मूर्त्यादीनां शुभाशुभशालिन्याह

वक्रः पंथा मीनलग्ने शके वा कार्यो सिद्धिः स्यान्निवृत्तिश्च तत्र नेष्टः कुंभोप्युद्गमेशः स्थिरे वा लग्ने चाप्यंशे च नोपानमिष्ट २५ मूर्तिः केशो धन्विनो वाहनानि मंत्रः शत्रुमार्गो आयुर्मनश्च॥ व्यापारश्च प्राप्तिरप्राप्तिरेवं लग्नाद्वा वा द्वादशे ते विचिन्त्याः २६ मंति कुरास्त्रापिवर्जहिभावान्न व्यापारं निघ्नतः सूर्यभौ। मौ। सौम्या पुस्तमेव हि त्वीरिभावं शुक्रश्चासंमृत्युमृतीतिथेन्दुः २७ क्रूरग्रहा — स्वरिदशायगताः शुभाः स्युर्हि त्वाशनिदशमभावगतं यिपासोः॥ धन्विनो धनुर्दशः २८ अथैषां मूर्त्यादिभावानां क्रूरयोगाः द्विनांशशुभयोगादुपचयं शालिन्याह। क्रूराः पापग्रहाः। न्येकादशवर्जसर्वोन्मूर्त्यादीभावान्घंतिनाशयन्ति सूर्यभौमौ व्यापारं दशमं न निघ्नतः त्रिदशैकादशेषु सूर्यभौमौ यात्रालग्नौ श्रेष्ठा वित्यर्थः शुभग्रहाः षष्ठभावं परित्यज्य सर्वोन्भावान्युष्मंति पुष्पान् कुर्वन्ति। सौम्या षष्ठैः रिघ्नन्ति जातकोक्तत्वात् शुक्रसुसप्तमवर्जं अन्यभावान् षष्ठरहितान् पुष्पातिचंद्रः पुनर्लग्नमष्टमं च हित्वा षष्ठवर्जितान् सर्वोन्भावान् पुष्पाती

२ राम.

५९

फलाभवंति नान्याह। पापग्रहास्त्रिषट्श्लोकादशगाः प्रायः शोभनाः भवंति शनिं दशमस्य परित्यज्य सामान्यग्रहस्थादिविषयं च वेदितव्यं।
 । वसुमाणयो नीमभिधास्यमानत्वात् । तथा चरन्त्रकोशे । प्रायेजगुः सहजशत्रुदशाय संस्थाः पापाः शुभाः सवितृजपरिहृत्य खस्यं ।
 सर्वत्रगाः शुभफलं जनयन्ति सौम्या हित्वा स्यात्समभारिगुरुं जिगीषोः २८ अथैते ग्रहा या दशवि फलाभवंति नानाह अस्तगता
 रविरग्निप्रविष्टाः । ग्रहमुनेर्दक्षिणदिक्स्थाः रिपुखेटदृष्टाः नीचस्थिताः स्वनीचस्थाने स्थिताः रविगशिस्थाः । विरुचयो दीप्तिर ।

मूर्त्यादिभावति च ये सकलेपि सौम्याः श्रेष्ठा भूगोस्तनयमस्तगतं विहाय २८ अस्तगता ग्रहजितारिपुखे
 ददृष्टानोचस्थिता विरुचयोरिग्रहं प्रयाताः । रुक्षाणावश्च किमपि स्वफलं विलम्बे दातुं समाः खलु भवं
 तिनखेचरेन्द्राः २९ यथाहियोगादमृताय ते विषं विषाय ते मध्वपि सर्पिषा समं । तथा विहाय स्वफलं
 हिरवे चराः फलं प्रयच्छन्ति हि योगसंभवे ३० ॥ हिताः । रुक्षा अस्तिग्धाः । अणवः । अल्पविंदीः । एवंविधा ग्रहाः यात्रालये किमपि
 स्वफलं दातुं समर्थान् भवंति विपरीता शुभा इत्यर्थः २९ अथ ग्रहाणां फलमुक्तं तस्मादपि योगफलं महदिति वंशस्येनाह । यदा
 योगादौषधीन्नरसंसारजोद्विषं वत्सनागादि अमृताय ते रोगहरं भवंति । एवं क्रूरग्रहा अपि शुभग्रहयोगवशात् शुभफलं प्रयच्छ
 न्ति ॥ ॥ । तथा चर्षिषा समं घृतेन तुल्यं भवति । घृतमधुनी मध्वं तु नीसमं विषमिति चरकोक्तत्वात् । एवमशुभग्रहा अपि शुभयोग
 वशादिष्टफलदा भवंति शुभग्रहा अपि कुयोगवशादनिष्टफलदा भवंति । सुयोगान् कुयोगाश्च वक्षति ३० ॥ ३० ॥ ३० ॥ ३० ॥

१. मा.
टी.
६०

अथ येषां योगवशात् येषां च न स त्रवशात् कार्यसिद्धिस्तान् वंशस्थेर्गोमहाराज्ञो वंशमाणा योगजात्फलावाप्तिः ब्राह्मणानां न स त्रगुणैः। चौराणां शकुनात्। शेषस्य शुद्धकारुप्रभृतेर्मुहूर्तान्। रुद्राहोत्यादेः ३१ अथ निश्चिन सत्रादि चंद्रवलाभावेऽपि योगवशाद् वकार्यसिद्धिरित्याह। निथौ प्रतिपदादिदृष्टे पूर्वोक्ता वमपेशरंध्रसंक्रान्तिदृष्टौ एवं लक्षणैः मुहूर्तैर्भेन सत्रकरणे च वादौ योगे विष्णुभादौ लग्ने च द्रे च पूर्वोक्तदोषैर्दृष्टेऽपि योगैर्योत्रासफलेति। एते चान्ये वा कार्यविषयाः सुस्थे तु निश्चिन सत्रादियोगवत्तं च विलोक्य मिति। तथा च योग

महीभृतां योगवशात्फलोदयो द्विजन्मनामृष्यगुणैस्तु जायते। सतस्करादेः शकुनप्रभावतो जनस्य शेषस्य मुहूर्तशक्तिः ३१ तिथौ सणे भेकरणे च वारे योगे विलग्नैर्हिमगौ नृपाणां। पापेऽपि पात्राफलदात्र योगैर्यतस्तनस्तान् क्रियतो हि वश्ये ३२ शशांकमंदभास्करैर्नभोरिमूर्तिवर्तिभिर्गितस्य भूपते रणे प्रमाणिकाजयेंदिरा ३३ यमस्य शुक्रे ज्यमुहूर्तैः पुत्रिवंधुलगात्तरि पुस्थितेषु। विलीयते वैरिचमूरणाग्नेलासे ववहो नृपते

यात्रायां। आरोग्यमृष्येण धनं सणे न कार्यस्य सिद्धिस्तितिथिना शुभेन। राशुद्धमेताध्वनि सिद्धिमाहुः प्रायः सुखानि स (गितस्य ३४) तादाकरेण। तथा च भास्करव्यवहारे। अवमाधिमासयोर्ष्यः प्रतिष्ठते भौष्यकार्यसिद्धयर्थं। देवहूतो मनोरथो सौक्ते शंकेवलमुपैति कुधौः ३२ अथ शशिशनिरविभियोगं प्रमाणिकायाह। चंद्रो दशमेशनिःषष्टेरविलग्नैर्न एवं विधेयौ गतस्य राज्ञो जयश्रीः प्रमाणिका अवश्यं भवन्ति अत्राचार्येण प्रमाणिकाच्छंदोपि दर्शितं ३३ अथ भौमादिभिः पंचभिर्योगमाह। शनिस्तृतीये। बुधश्चतुर्थे। शुक्रोलग्नैः

॥ प्र.
रम.
६०

वैरिसेनाग्निनालाहोवविलीयते अत्र यथा संख्यं पूर्णं यमयाः संसृष्टिः ३४ अथ सर्वग्रहैर्योगमाह। गुरौ लग्नस्ये। शेषैर्यथकथंचित्।
होकादशस्थानगैः एवंविधेयोगे गच्छतानृपेण अरिसेनाविनश्यते। अपर्याऽलंकारः ३५ अथ चंद्रबुधशुक्रैर्योगं शशिवदनयाह।
चंद्रे चतुर्थबुधशुक्रयोः सप्रमस्थयोः एवंविधेयोगे गतो राजायुद्धेऽरी नजयति। तथा च देवज्ञवल्गुभे। त्रैसिने स्तेन सहिते स्तेने विधौ
बंधगे प्रवसतामहीभृता। संगरे रिपुगणे विकीर्यते तूलरश्मिर्विमाना रश्मिना हरि रिव यथा विष्णुर्देवान् सिंहो मृगान् शक्रो दानवान् सूर्ये

बाक्यतौ तनुस्थिते विज्रलाभगैः परैः गच्छतो रिवाहिनी नीयते तत्कालं यं ३५। शशिनि चतुर्थे सविदिशि नेस्ते॥
जयति गतोऽरी हरि रिव युद्धे ३६ लग्नेऽर्के सप्रमे चन्द्रे विज्ञे सौम्ये गतो नृपः सद्यो रिपु न नाहंति पूतनामिव
केशवः ३७ आचारिषु पमारौ शक्तिभाजः शुभग्रहाः प्रयाणे नृपतिर्यस्य हस्तस्थानस्य मेदिनी ३८ ने
ष्टः चतुष्टये वक्त्री न हर्णापि विलग्नगः॥

॥ सुमसिद्धमादिश्लेषो यमलंकारः। विज्ञबुधेः विज्ञा सह विद्यते ससविता न स्मिन्सा।
विदि ३६ लग्ने रवौ। सप्रमे चंद्रे द्वितीये स्थे शुभग्रहैः एवंविधे योगे गतारिसेनाहंति। तथा च योगयात्रायां। शुक्रवाक्यतिबुधेर्द्वेन संस्थेः स
प्रमेशशिनिलग्नगतेः के। निर्गतो नृपतिरिति कृतार्थो वै न ते यवदरी न्विनिगृह्या। अत्रानुप्रासपूर्णयमलंकारः ३७ अथ सर्वग्रहैर्योगमा
हा शनिभौमौ त्रिषडे कादशगौ यथा तथा स्थितौ। बुधगुरुशुक्राः सवला भवन्ति। एवंविधे योगे गच्छतः पृथिवीदृक् सगता भवन्ति। तथा च
दैवज्ञवल्गुभे। लाभारिदुश्चिक्वगते। पमारौ। वीर्यान्विताः सौम्यसिन्तामरेज्याः। यस्य प्रयाणे समुपैति रागाद्विपक्षलक्ष्मीरभिसारिकेवापर्याया

प्रया
विषयमाह। प्रया
अथ वक्त्रिणो ग्रहस्य निषेधमाह। प्रया
लंकारः ३८ अथ वक्त्रिणो ग्रहस्य निषेधमाह। प्रया

२. मा.
दी.
६९

लग्ने विलोक्यमाने वकी ग्रहः केन्द्रगतो वर्जनीयः ॥ तस्य वक्रिणो ग्रहस्य षड्वर्गः । तस्य वारश्च वर्जनीयः । अपि शक्तस्य कालहेरा वर्ज्या ३९ अ
 थवहूनां योगानां वक्तुमशक्यत्वाद्दुपजात्या योगवाहुत्वात्माहाये जानः जानके ये उक्ता राजयोगास्तैर्योनिशत्रून् जेतुं तेषां कोपाग्निः । वैध
 व्यदुःखिततन्मियाश्रुजलप्रवाहैः शान्तिप्रप्नोति । तथा च दृष्टज्ज्ञानके । वक्रार्कजार्कगुरुभिः सकलैस्त्रिभिश्च स्वोच्चेषु षोडशानृ
 पाः कथितैकलग्ने । द्वौकाश्रितेषु च तदं कतमे विलग्नसंज्ञे त्रैशेषि षोडशभूमिपाः स्युः । वर्गे तमगते लग्ने चंद्रे वा चंद्रवर्जिते । चतुरा
 द्यैर्ग्रहे दृष्टे नृपाद्वाविंशतिः स्मृताः । द्वाविंशतियोगं च मेषादौ राशौ स्थिते निरूप्यमाने वेदाङ्गयमा २६४ । एवं विलग्नगोपि २६४ उभ

करोति बहुधानाशंतद्वारेपि पियासतां ३९ ये जानकोक्तसिनिपालयोगैर्मर्माभूतो यान्तिरिपून्विजेतुं ।
 तेषां प्रकोपाग्निरूपैति शान्तिं विद्वेषियोषाश्रुजलप्रवाहैः ४० प्रयातियो विलग्नगो गुरौ मृतिस्थिते विधौ
 सिनेस्तगो सशास्त्ररीन्द्रिवस्यति र्यथा सुरान् ४१ एकेनापि ज्ञास्युजिद्वाक्यतीनां योगः प्राक्तं केन्द्रधर्मात्मजेषु

यं पूर्य एव मन्येपि जानकोक्ता राजयोगायात्राकाले विलोकादिति । अत्र निश्चय रूपकपर्यायोक्तयोः संकरः ४० अथ गुरुचंद्रशुक्रै
 र्योगं प्रमाणिकयाह । लग्ने गुरौ असृमे चंद्रे सप्तमेशु क्रै एवं विधे योगेयः प्रयातिसरिपूजयति ४१ योगाऽधियोगयोगाधियोगान्
 शान्तिन्याह । बुधगुरुशुक्राणामन्यतमे केन्द्रस्थेन वमपंचमस्थे वा योगो भवति । एषामन्यतमाभ्यां केन्द्रधर्मात्मजस्थाभ्यामधियोगो
 भवति । नूनं निश्चयेन एतैः बुधगुरुशुक्रैः केन्द्रधर्मात्मजस्थे र्योगाधियोगो भवति । एतत्कलं च ग्रंथांतरात् । तथा चायोगेन योनृपनयो

स्येयं यशोरिपुविनाशमथाधियोगे योगाधियोगगमने विजये हुरित्री सौम्यैश्च पापैश्च चतुष्टयस्थैः कृच्छ्रेण सिद्धिं समुपैति यानाः प्रयात
 यानप्रतिघातवक्त्रैर्नदीचधात्री धरकंधरोत्ति ४२ अथ शकुनादीनां माहात्म्यं हरिरायाह। शकुने जं मुकादिवश्यमाणानि मित्रमंगसुर
 णादिमनश्चित्रं एभिः शुद्धैः शकुनादिभिः लग्नशुद्धा च जयो - वति ४३ अथ शकुनादीनां मध्ये मनसः प्राधान्यं प्रमाणिकया हासु
 गमं ४४ अथ यस्मिन् नक्षत्रे पत्राश्रयि यासतां कार्ये सिद्धिस्तच्छादृ लोपजानि भ्यामाह। कुल्माषाः श्विनमाषाः अश्विन्यां प्राण्या

द्वाभ्यामेषां चाधियोगाभिधानं नूनं सर्वैरेव योगाधियोगः ४२ शकुननिमित्तमनोभिरनिंदैरुदयविशुद्ध
 मिह प्रतिपद्या। रिपुविषयं प्रतियानि विजिगीषुर्भवति तमेत्यचिराद्दिजयश्रीः ४३ निमित्तं शिरकजोदृणां
 मनस्तथैकतः। अतोपि यासतां बुधैर्मनोविशुद्धिरिष्यते ४४ कुल्माषास्तिलनेडलादधितथागव्यं पृषज्जा
 गलं मार्गं मांसं समसृग्विलापनमथ प्राश्यं ततः पायसं ॥ भक्षणीयाः। अश्वभमाषः श्विनः कुल्माष इति लज्जोक्तत्वात्

। तिलयुक्ता संडलाभरणं गव्यं दधिकृत्तिकायां। पृषजश्चित्रमृगस्य मांसं रोहिण्यां। मार्गं मांसं हरिणमांसं मृगशिरसि असृगु
 धिरं यथा प्राप्नोयमाद्र्याविलापनं नवनीतं पुनर्वसौ। पायसं पुष्ये। भौजं गं पिशितं सर्पमांसं अश्लेषायां। केचित्सिमांसं स्वादं निनि
 लमिश्रमादनं मघायां। षष्टिकान्तं पूर्वोत्तरफाल्गुन्योः। प्रियंगुकुहसे। चित्रानानाप्रकाराः पक्षिणः चित्रायां। आण्डजाती फले ईष।
 फले स्वातौ। केचिन्नुचित्रायां चित्रमन्त्रे स्वातौ आण्डजाती फले आमलकं प्राश्यमिति वदेति। प्रियंगुचित्रान्नमामलकुलस्यान्धसर्पि

र.मा.
दो.
६२

इतिलसोक्तत्वात्। यावयवान्नमिति विशाखायां। अनुराधायां कुलस्थानघृतमिश्रमधुज्येष्ठायां। मूलनियथाप्राप्तानि मूले। ज्येष्ठजलं पू
र्वोषाढायां। उज्जराषाढायां सक्तूनां कमलशालिः श्रवणे। शकंधनिष्ठायां। विडालमांसं शतभिषजि। मेषमांसं पूर्वभाद्रे। यथेष्टमांसा
न्युत्तरभाद्रे। सक्तुयुक्तान्माषान् रेवत्यां। तथा च भोजः सुरपतिगुरुभेच पायं संस्था कृण्वति भेषि शितं भुजंगमस्य पित्तो निलोदनमु
शन्यथ षष्टिकान्तं योत्यर्थं भक्ष्यगले रविभे प्रियंगुचित्रा एडजानमरवाह किंभे निलर्से प्राहुः फलान्यपि च पावकमिन्द्रवह्नोः। मित्रेकु

वैहंगं पिशितं निलोदनमथोद्विः षष्टिकान्तक्रमादश्विन्याद्युदुषु प्रियंगुकमतश्चित्रा एडजानी फलं ४५ याव
कुलस्थान्मधुचाज्यमिश्रं मूलाम्बुशक्तून्कमलं च शकं। विडालमांसं पिशितं तथा ज्यं यथेष्टमासान्यथ स
क्तुमाषान् ४६ आज्यनिलोदनमस्य ययोभिः प्राक् भृतिक्रमशः खलु भुक्ता हस्तिरथाश्वनरैर्यदि राजा
याति तदा स जयत्यरिचक्रम् ॥ ४७ ॥

लस्थान्मधुसर्पिषीन् ज्येष्ठासु मूलान्यथैर्ऋतर्से। अद्भ्यै वनेऽभोपि च वैश्वदेवैस्सक्त
लथाद्याच्छ्रवणे च शालीन्। शकं माज्जीरमांसजमांसं यथेष्टं। सक्तूनां मांसं संपृक्तोः क्रमात्सुर्वासवादिषु। ननु नैव वनस्य त्राणियात्रेया
एषुक्तानि कथं सर्वेषां दोहदभिधानं नैवं। रात्रो हिलग्नवलेन गच्छतो न सत्रदोष निराकरणार्थं उक्तेष्वपि न सत्रेषु विरुद्धतां दोषनि
रासार्थं प्राशनमुक्तं एव मन्येषामपि ४५ ॥ ४६ अथदिग्दोहदोहकेनाह। प्राच्यां घृतं प्राश्य हस्तिना प्रयाणं। दक्षिणस्यां निलोद
नं प्राश्य रथेन गच्छन्। पश्चिमायां मत्स्यान् प्राश्य हयेन गच्छन्। उत्तरस्यां दुग्धं प्राश्य नरयानेन गच्छन् विजयी भवति ४७ ॥ ४७ ॥ ४७

राम.
६२

अथवारदोहदंरथोद्वतयाह। मारजिकाशिषरिणी। मारजिकारविवारे प्राश्या। घृतसहितं पापसंसोमे। कांजिकं भोमे। पाचितदुग्धं बुधे द
धिगुरौ। अनग्नितापितं दुग्धं शुके निलोदनं कृशरान्नं शनिवासरे। अत्रापि वारदोहदं प्राश्य सर्वेष्वपि वारेषु गच्छेत्। तिथिदोहदसुर
न्नकोशात्। अर्कदलतदुदकसर्पौषिहविष्मदधिसुवर्णानिलवारिवीजपूरकमाषाणुमासूत्रपिष्टकश्चापि। निलपृष्ठकंदमूलानि शा
कमथ - शस्त्रवृक्षपत्राणि। प्रतिपन्नभूतिषु भुक्तप्रस्थानास्तिष्ठिमाप्नुयान्नूनं ४८ अथ राज्ञाय नृत्वा प्रयाणं कार्यं तदाह। यस्यो दिशि।
यानुमुद्यतं स दधिपतिं ध्यायन् हृष्टो राजा गच्छेत्। अत्र लहः। यस्तु संप्रस्थितो यत्रात्राह्य एतन्न वमन्यते। नासौ प्रतिनिर्जिततदने - स्वजीवितं

मारजिकास घृतपायसंतथा कांजिकश्चित्तपयोदधि क्रमान् क्षीरमक्कथितकं निलोदकं वारदोहदवि
धिवुधैः स्मृताः ४८ हुत्वा वह्निं देवताश्च प्रणम्याश्च द्वायुक्तः स्वस्तिवाच्यं द्विजेन्द्रान् ध्यायान्नाशधीश्वरं हृष्ट
चेताः सोणीयानां निर्विकल्पं प्रयाणं ४९ अवेक्षकार्यं स्वयममयाणे महीभूतां निर्गममाहुरार्याः ॥ ४९ ॥ ५० ॥

स्वकीयां परकीयां वास्त्रियं पुरुषमेव च। ताडयित्वा तु योगच्छेत्तदन्नं तस्य जीवितं। कृत्वा तु मैशुनं यस्तु स्वभार्यानां भिनन्दति। नासौ।
तत्फलमाप्नोति तदन्नं तस्य जीवितं ४९ अथ यदा वश्यं गंतव्यं गंतुं न शक्यते तदा किं कार्यं मित्याह। स्वयं प्रयाणं आर्या मुनयः। गतां
प्रयाणमाहुः किं प्रस्थानमित्याकांसायां छत्रेति। छत्रखड्गधनुः प्रभृतिवस्त्रादिचमनोभीष्टं जयाय प्रस्थापयेत्। तत्प्रयाणं। एवमन्ये।
षामपि। अत्र रत्नकोशे विशेषतः धनुः पुष्पार्चनं कार्यं निर्गमं पूर्वयात्रिकं। शुचौ देशे ततः कुर्याद्यस्मिन्नाधानमिष्यते ॥ ॥ ॥

र. मा.
टी.
६३

छत्रदंडाक्षमालादिकमंडलुसितांवरं। विप्राणां वस्त्रसूत्रं च प्रयाणे कार्यसाधकं। शंखमद्यौषधस्तानेन वणोपानहौगुडः। निर्गमेन
प्रशंसनित्यात्राप्युपहनं भवेत् ५० अथ यावति प्रदेशे प्रस्थानं तदाह। केचित्तं च धनुषः शतानि प्रस्थानमाहुः। केचित् शताहुं पंचाश
द्वनृषिस्वमतमाह। स्वस्थानतो देशधनुर्भिर्प्योगतः। आयुधादिवागतं तदा प्रस्थानं सिद्धमेव महं मन्ये। स्वस्थानं प्रतो लोप्येत धनुः
प्रमाणं च त्वारोहस्तोः हस्तोऽङ्गुलचतुर्विंशत्याचतुः करोदंडः। तद्विशदंडः क्रोशो योजनमेकं चतुः क्रोशमिति श्रीधरः। ग्रंथात्

छत्रायुधाद्यं मनसस्त्वभीष्टं प्रचालयेद्वैजयिकं जयार्थं ५० प्रस्थानमाहुर्धनुषां शतानि पंचात्रके चिह्ननुषाशता
हुं ॥ प्रस्थानतः स्याद्दशभिर्द्वनुर्भिर्गतः खलु प्रस्थित एव मन्ये ५१ वसेन्न चैकत्र दशसितीशे दिनानि नो स
प्रचमंडलेशः यः प्राकृतः सोपि पंचरात्रं भद्रेण यात्रा परतः प्रयोज्या ५२ एकत्राध्युषितस्य यात्रामत्रात्रिगौ
तमच्यवनाः ॥ ५३ रेचाग्रामाद्गामांतरंगर्गः सीमः सीमांतरं भृगुः शरसेपाद्भरद्वाजो वसिष्ठो नगराद्दहिः ५४ ॥ अथ प्रस्थाने।
स्थाने स्थितो राजा प्रस्थानिकं वा वस्तु यावति दिनानि मुहूर्तान्तरमाये सते तदाह। राजा एकत्र दशदिनानि न वसेत् तन्मध्ये गच्छेदि
त्यर्थः मंडलेशः सामन्तः सप्तदिनानि। यः प्राकृतो गृहस्थादिः सोपि पंचरात्रं ॥ अथ कार्यवांस्तिष्ठेत्तदा भद्रेण सुमुहूर्तेन यात्राका
र्या ॥ न पुनस्तेनैवेत्यर्थः ५२ अथ बहूनि प्रयाणान्यति क्रम्य क्वचित् प्रदेशे चेदवतिष्ठेत्तदा कति दिनानि स्थेयमिति मतान्तरेणाह।
अत्रादयः पंचत्रिसप्तदिनानि अवस्थानमाहुः अयमर्थः। अत्रिरेकत्र पंचदिनानि स्थितस्य राज्ञोपरसुदिवसेन यात्रामाह ॥ ० ॥

राम.
६३

गौतमस्त्रिद्विनेः च्यवनः सप्रभिः अथैतानि दूषयन् स्वमतमाह। एतन्पूर्वोक्तं मुनीनामयुक्तं प्रतिभाति॥ कुत इत्यत आह। यात्रा समा-
 प्रिरिति। तस्मात्प्रथमे लग्ने सुनिश्चिते प्रस्थितो राजा यावत्तदा देवल गन्मिष्यत्यर्थः ५३ ॥ ५४ अथ येषु निमित्तेषु गमनं न-
 शस्तेत्याह। अकालं येषु वर्षा कालं विना जातेषु विद्युदादिषु तथा दिव्यान्तरिक्षयार्थिवेषु उत्पानेषु राजान प्रवसेत्। एतच्च प्रया-
 णान्तरं सप्ररात्रे विलोक्योत्रिविधो न्यातलक्षणं वराहे। दिव्यं ग्रहर्षे वै कृतमुल्का निर्घातपवनपरिवेगं। गंधर्वपुरपुरंदरचापादिय-
 पंचत्रिसप्ररात्राद्भयोभद्रेण संयोज्या ५३ अयुक्तमेतत्प्रतिभाति नूनं होराविदां युक्तिमतां बहूनां यात्रा समाप्तिः
 खलु वांछितार्थं फलसिद्धौ नियतं प्रदिष्टा ५४ सौदामिनी वर्षणं गर्जितेषु नाकालजेषु प्रवसेन्नरेंद्रः आस-
 प्ररात्राद्भुवमद्भुतेषु दिव्यान्तरिक्षस्थितेषु चैवं ५५ छुल्लुका भवनगोधिकारलापिङ्गलापिकवधूश्च पोति-
 का। शूकरी पुरुषसंज्ञिताः शिवा वामतः खलु यिया सतो शिवाः ५६ ॥ हान्तरिक्षं। भौमचरस्थिरभवेत्तच्छांतिराहते श-
 मुपैति। चकाराद्वायुयोगिन्यावषिवर्जे। तथा चलहः। शक्रमरुद्यमशंकरवरणानलधनरक्षसां दिक्षु तिष्ठति यामाह न हितं त्रग-
 तो जयति परचक्रं। पृष्टतो ददाति जयं पुरतश्च पराजयं रणे चाहः। दक्षिणादि कथोपि जयं पराजयं वामकरसंस्थः प्रागुत्तराग्निने-
 ऋत्यं पाण्या परवायव्यं। एषा न्याचक्रमदेव्य उदयं तर्ह्ययामिकाः ५५ अथ शकुनानां मध्ये यांनि वामतः शुभानि तान्याह। छुल्लुका छुल्ल-
 दरी भवनगोधिका पल्ली। रला कलहकारिणी। पिङ्गला भैरवी। कोकिला पोतिका दुर्गा शूकरी सूपरी निलोके पुरुषसंज्ञिताः पुन्नामा-

र. मा.
टी.
६४

शिवाश्रुगाली एते वामभागे दृष्टाः शविताश्च शुभाः पूर्वे अथ दक्षिणभागे येशस्तास्तानाह । ऋसो भल्लूकः । भासः पक्षिविशेषः । छंक्रो
मृगविशेषः । वानरो मर्कटः । श्रीकंठः चटकः । श्वाकु कुरः पिप्पिका ख्यः पक्षिविशेषः । कूलचारि शेरदि शृङ्गेऽन्यदा ये स्त्रीनामानः
सारिका चटका इलिका एते सर्वे दक्षिणाः शस्ताः ५७ अथ येषां दर्शनं शस्तं येषां न शस्तं तानाह । भारद्वाजः पक्षिविशेषः नकुलत्रा
घौ प्रसिद्धो । छागो मेघः वर्ही मयूरः । एते दृष्टमात्रा यत्र तत्र स्याः शुभाः । गोधा सर्पः शशकाः प्रसिद्धाः । जहको गात्रसंकोची । ककला

ऋसो भासः शिक्करो वानरश्च श्रीकंठः श्वा पिप्पिका ख्यो रुरुश्च । ये स्त्री संता दक्षिणाः स्युः प्रशस्ताः प्रोक्ताः पू-
र्वे स्मरिभिस्ते प्रयागे ५७ भारद्वाजो नकुलश्चाप संज्ञश्छागो वर्ही दृष्टमात्रः शुभः स्यात् । गोधा सर्पः शशको जाहकश्च
याने दृष्टः ककला सोपिनेष्टः ५८ जाहका हि शशश्चूकरगांधा कीर्त्तनं शुभमुदाहृतमार्यैः । नोरुतं च न विलोकन
मेष्मामन्यथा गदितमृषकपीनां पूर्वं भृंगारं जनवर्द्धमानं — मुकुरावद्वैकपश्यामि षोष्मीषशीरनृपा

न पूर्णकलशच्छत्राणि सिद्धार्थकाः ॥ ५९ ॥ सः शरटः । एषां दर्शनं प्रयागे न शस्तमिति ५८ एषां कीर्त्तनं शुभं स्वागतयाह । जाह ।
कादीनां न केनाप्युच्चरितं यातुः शुभं न । पुनर्दर्शनं शस्तं । ऋषकपीनामन्यथा । अथाग्रतो यानि दृष्टानि शुभानि नान्याह । पूर्वं भृंगारस्तास्तक-
लशः अजने कज्जले । वर्द्धमानशरावः । अथवा विवर्द्धमानपुत्रपौत्रधनः पुरुषः मुकुरोदर्यणः । वद्वैकपशुः । रज्जादिवद्वैकछागः । आ-
मिषं रुधिराक्तं मांसं । उष्मीषो मुकुरः । शीरंदुग्धं । नृपासनं सुखासनं पूर्णकलशच्छत्रे प्रसिद्धे सिद्धार्थकः सर्वपः वीणा प्रसिद्धा । केतनं

मीनोमत्स्यः। पंकजं कमलं सौद्रं गुडः। आज्यं घृतं गोरचना प्रसिद्धा कन्या कुमारी। सितोष्ठाः श्वेतदृषभः। असाववद्वोपि शुभः। वस्त्राणि
 श्वेतानि सुमनसः पुष्पाणि विप्रो ब्राह्मणः ६० प्रज्वलनो ज्वलनानिः। भद्रपीठं सिंहासनादि। गरिकावेश्या। कुशः। मृत्स्ना मृत्निका
 । अस्नायवाः ३ सुः। फलानि सर्वाणि भक्ष्याणि पक्वान्नादीनि पश्चाद्भागो गच्छेति शब्दः। तथा च वसंत रार्जः। गच्छेति पृष्ठे पुरतस्तथे हि।
 वागीदृशी केन चिदुच्यमाना। सर्वा शिषश्चातिशयेन दत्ता विप्रस्य तु विजया यपुंसां सिद्धौ चिरवाजहिच्छिं धिभिं धि चेत्यादयः शत्रु

वीणा केतनमीनपंकजदधिसौद्राज्यगोरोचना कन्या शंखसितोष्ठा वस्त्रसुमनो विप्राश्चरत्नानि च ६० प्रज्व
 लज्वलनदंतितुरंगा भद्रपीठ गरिका कुश मृत्स्नाः अक्षरे सुफलचामरभक्ष्याणामुयुधानि च भवन्ति शुभानि
 ६१ भेरी मृदंग मृदुमर्दल शंख वीणा वेदध्वनिर्मधुरमंगलगीतघोषाः। पुत्रान्विता च युवतिः सुरभी सवत्सा धौता
 वरश्चरजकोभिमुस्यः प्रशस्ताः ६२ नृणामुषफणि चर्मोद्गारकयो सपंकैर्लेवणगुडवसास्थि लीवते लौषधे
 वधोद्यतानां कृपासिमा गच्छतथैव माद्याः प्रयोजनारंभनिवारणार्था आदाय रिक्तं कलशं जलाथैयि द्वित्रजे सोपि सहाध्वगेन। पू
 र्णसमादाय निवर्तते सो यया कृतार्था पथिकस्तथैव। भास्करव्यवहारे पि। रिक्तोऽनूकूलः कुंभस्तूपूरणाय प्रयोजितः सिद्धार्थचौरव
 णिजः प्रयाणोऽभीष्टसिद्धिदाः पूर्वस्यां तुरंगः सितः याम्यां पिशितसितं च वस्त्रा कन्यापिशस्पते प्रतीच्यां गोविप्रः सुजनस्तथोत्तरस्यां।
 ६३ भेरीदुंदुभीः मृदंगो मुखजः मृदुमर्दलः स्कंधासक्तमर्दलः। एषां शब्दमधुरमंगलगीतशब्दाश्च यात्रासिद्धिकराः धौतवस्त्रोरजकश्च या

सिंहासनादि। गरिकावेश्या। कुशः। मृत्स्ना मृत्निका। अस्नायवाः ३ सुः। फलानि सर्वाणि भक्ष्याणि पक्वान्नादीनि पश्चाद्भागो गच्छेति शब्दः। तथा च वसंत रार्जः। गच्छेति पृष्ठे पुरतस्तथे हि। वागीदृशी केन चिदुच्यमाना। सर्वा शिषश्चातिशयेन दत्ता विप्रस्य तु विजया यपुंसां सिद्धौ चिरवाजहिच्छिं धिभिं धि चेत्यादयः शत्रु

र. मा. टी. ६५ नदा अशकुना एव। रिपुः शत्रुः विट् विष्टा असित धान्यं तिलमाषादि पतितो हन्या विट् पितः नटिलोजटावान्। मुंडं समस्तं मुंडितं शिरः
 वांतं भुक्तं त्र्यक मोहनादि ६३ अथ पान्यति विरुद्धा निता न्याह। सुतं छि क्तान् च दक्षिणे नेत्रकर्णस्य पृष्ठभागे न शुभं। वामनेत्रकर्णस्य पृ
 ष्ठभागे शुभं। तथा च वसनराजः निषेधमग्रेऽक्षिणि दक्षिणे च धनस्य यंदक्षिणकर्णदेशे। तत्पृष्ठभागे कुरुतेऽरिद्विं सुतं कृत्वा शुभ
 मादधाति। भोगाय वामश्रवणस्य पृष्ठे कर्णे च वामे कथितं जपाय सन्नत्रलाभाय च वामनेत्रे जानं सुतं स्यात्क्रमशोऽसृधेयं स्वलितं मव

रिपुविदसित धान्यव्याधिताभ्यक्ततत्रैः पतितजटिलमुंडोन्मत्तवान्नैर्नसिद्धिः ६३ विमुक्तकेशकाषाये
 नर्गंधनवुभुक्षितैः। कुक्कांधवं ध्यावधिरैर्दृष्टैः सिद्धिर्न जायते ६४ कुटुंबकलहो गृहज्वलनमार्त्तवयोषितां
 विडालसमरं सुतं स्वलितं मवरादेस्तथा दुरुक्तमपि कोपितो महिषयोश्च युद्धं भवेत्प्रयाणसमये नृणां मभि
 मतार्थविच्छिन्नये ६५ उद्वाहमंगलान्स्वकल्याणाभ्युदयसूतकाशौ चै। आसमाप्तेन यात्रां कुर्वीत जिजीविषु पुरु
 षः ६६ मृगाविहंगाश्च गता प्रदक्षिणं महीभृता काचित् कार्यसिद्धये। मृगाः व्रजंतः पुनरेज संख्यया नृपाव
 रादेशा म्यतनं ६७ अथ येषु सत्सु यात्रानत्रितयेतानाह। सूतकं जननं न सूतकं। आशौचं गोएलोकेशकुनप्रयाणवत् ६७॥

त्रिमरणं ६५। ६६ मृगाः गौरहरिणाः। विहंगाश्चापप्रभृतयः। प्रदक्षिणं वामदक्षिणगतयः मृगाः पुनर्विषमसंख्यया न च कृष्णाः। तथा
 च वसनराजः पुरयैर्नराणां गमनेन युग्मा प्रदक्षिणं गौरमृगा प्रयांति। समानशस्तान च वामजाता कृष्णेन मिश्रान भवंति दुष्टाः प्रदक्षिणे ६५

मृगः प्रमः ममः

समावेष्टयन्वक्ति अयुग्मख्या अपि कृष्णसारा अवा मजा ता अपि न प्रशस्ता ६७ पंचषट्प्राणान् प्रतीत्य स्थित्वा स्थानस्य स्थाना कु
लस्य तस्योच्चारणं सः प्राणः स च प्राणो दशभिर्गुर्वसरे विंशतिभिर्वा लघुभिर्भवति लघ्वसरेः स्फुटोक्तेः प्राणः कथितस्तु विंशतिभिः वि
रुद्धे शकुने च संजाते करचरणप्रक्षालनं कृत्वा आचमनं कुर्यात् तथा च वसन्तराजः । जाते विरुद्धे शकुने ध्वनी नो व्यावृत्त्य कृत्वा करपाट
शौचं ६८ आचम्य च क्षीरतरोरधस्तात् तिष्ठन् प्रतीच्छे क्लृप्तं नांतराणि । आद्ये प्रथमे अशकुने पंचषट्प्राणान् प्रतीत्य अशकुनांतरं गृहीत्वा गच्छे

आद्ये विरुद्धे शकुने प्रतीत्य प्राणान् नृपः पंचचषट् च यावत् अष्टौ द्वितीये द्विगुणं तृतीये व्यावृत्त्य नूनं गृहम
भुजे यात ६८ न परविषयप्राप्नो राजा हि जाः नृपामरसज्जनद्रविणहरणे चेतः कुर्यान्नवालकुलयोषिता । वि
गजतुरगान्नात्रा न्नहन्त्या न्नभीतति रायुधानप्रमुदितमनाः सैन्यैः शस्त्रेण स्वपुरं विशेषतः ६९ इति श्रीरत्नमा
लायायात्राप्रकरणे पंचदशे १५ धर्मे गृहस्थपटनो न परोस्ति कश्चिद्यस्मात्स्थिरं तदपि पोषिते शीलव
त्ता तस्याः सुलग्नवशतः खलु शीललब्धि रस्मात्प्रवचिनचिरणविलग्नशुद्धि १ मेषोऽथ वैणिकमृगाननुकुंभ
न गम्य पुनर्द्वितीये अशकुने अष्टौ प्राणान् पुनस्तृतीये अशकुने अष्टौ प्राणान् ॥ संस्थे प्रद्योतने करतलग्रहणं प्रशस्तं ॥ ७० ॥
एवंपुनश्चतुर्थे अशकुने व्यावृत्त्य गृहमागच्छेदित्यर्थः ६९ इति श्रीरत्नमालाविवरणे यात्राप्रकरणे १५ अथ विवाहपटलप्रकरणमारभ्य
ते । सुगमं १ मेषवृषमिश्रुनमकरकुंभसंस्थे रवौ विवाहः कार्यः एतेन विवाहः सौरमासैरुक्तः । गुरौ सिंहस्थेन कार्यो विवाहः ॥ ७१ ॥

रमा
ली.
६६

केचिन्मघासंस्थमेववर्ज्यंति। न जेज्जीवं मघासंस्थमिति विक्रमोक्तत्वात्। मासेधिके मलमासे त्रिद्युस्पृशि अवमेन च २ आषाढश्रा।
वणभाद्रपदाश्विनेषु पौषे चैत्रे न विवाहः। कार्तिकमार्गशीर्षयोर्मध्यत्वात् हीनजातिविवाहः। तथा च दैवज्ञबलभे। फाल्गुनेतपसिमा
सिमाधवेशुक्रनास्ति धनपुत्रो भवेत्। सोऽपरैः सुखसुनार्थमानंदः कार्तिके सहसि च प्रकीर्तितः शुक्रे गुणैश्च अर्त्तगतेन यो वो ल्ये वृद्ध
त्वे च न कार्यः। अस्तमिते भृगुतनये नारीमियने वृहस्पतौ पुरुषः। इति लघोक्तत्वात्। विवाहादौ स्मृतः सौरदशादिन्याये सप्तपिदहचं

गीर्वाणमंत्रिणि मृगेंद्रमधिष्ठितेन मासेऽधिके त्रिदिनसंस्पृशिनावमे च २ नाषाढान्प्रभृतिचतुष्टये विवाहे।
नो पौषेन च मधुसंज्ञिते विधेयः। नैवास्संगतवति भार्गवेन जीवे वृद्धत्वे न खलु तपोर्न बालभाव ३ प्रागुद्गतः
शिशुरहस्त्रितयसितः स्यात्पश्चाद् दशाहमिह पंच दिनानि वृद्धः। प्राकासमेव कथितो त्रिवशिष्टमुख्यैर्जीवि
स्तु पक्षमपि वृद्धशिशुर्विवर्ज्यः ४ ॥ ६६ ॥ द्वादशमासग्रहणं आषाढमासे मिथुनसंक्रांतौ सन्यामपि सर्वथा विवाहनिषेधार्थं कै।

श्रिदशाषाढस्य त्रिभाग आहतः। तथा च त्रिविक्रमः। कैश्चिदिह ग्रंथेषु चैरपि अत्र खलु शब्दाद्गुरुख्योर्ननुकूल्य तथा च विद्याधरी विला
से अर्के नुकूले सुरपूजिते च वृद्धिं प्रपन्ने भृगुनंदने च। भवन्ति कार्यः सुतसौख्यसंपत्सौभाग्यभाजः सतशत्रुपक्षाः ३ प्राक् प्राच्यां उदितः शु
क्रो दिनत्रयवालः। पश्चिमायां दश। अस्तादूर्वाक्। पश्चिमायां पंच दिनानि वृद्धः प्राच्यां पंच दशः। जीवो वृद्धो बालो वा पंच दशैव दिनानि परं
प्राच्यां बालः पश्चिमायां वृद्धः २ पंच बालवृद्धकल्पेनातत्फलावाप्त्यर्थं मन एवात्रिवसिष्टमुख्यैरित्युक्तं। देशविशेषेषु क्रस्य बालत्वे विशेषो गमो लो

देशविशेषेषु क्रस्य बालत्वे विशेषो गमो लो
६६

वंगे पुद्गलेषु च षट्चपञ्चशेषे च देशे त्रिदिने वदेति । हूणेषु उद्दीच्येषु ४ जन्ममासीति । यस्मिन्मासे जन्मसजन्ममासः । जन्मकालनसत्रं जन्मभेजन्म
 कालनिधिर्जन्मदिवसः । एतेषु विवाहादिमंगलं न कुर्यात् । प्रथमगर्भोत्पत्तस्य ज्येष्ठमासेन विवाहः । वधूवरयोराद्यगर्भोत्पत्तयोर्नैष्ठिकः तयोरे
 कस्मिन् ज्येष्ठं भवं मेवा । तथा च सप्तममृषिमते । ज्येष्ठेन ज्येष्ठयोः कार्यं नृनार्योः पाणिपीडनं । तयोश्च तरे ज्येष्ठे ज्येष्ठेपि च न विद्यते द्वितीयग
 र्भोत्पत्तस्याप्यस्य जन्ममासादौ विशेषो भुजवलपराक्रमो यथा । जन्मानिमासि विवाहः शुभदो जन्मर्से जन्मराशौ च । लग्ने जन्मनि शुद्धः शु
 भदो जन्मनि तिथौ शशिनि पूस्वर्भानुमित्रेति । स्वर्भानुः राहुः मित्रः सूर्यः असितः शनिः । भौमशुक्रौ प्रसिद्धौ । एभिर्भुतश्वद्वन्द्वनारीणां दोर्भौग्यवैध

जन्ममासिन च जन्मभेतथानैव जन्मदिवसेपि कारयेत् । आद्यगर्भदुहितुः सुतस्य वा ज्येष्ठमासिन च जातुमंगलं
 पूस्वर्भानुमित्रासितभौमशुक्रैस्तृषारश्मिः सहितोङ्गनानां । दोर्भागपवैधव्यभयानि धत्ते शुभं च दंभो लिभृदिज्यविद्या

व्यभयानिकरोति । गुरुबुधाभ्यां युक्तः शुभकृत् । चकारान्यापद्दयमध्यगः पापात्समस्थः लग्नश्चन्द्रो वर्ज्यः । तथा च त्रिविक्रमः । पापात्सममध्य
 स्थश्चन्द्रस्त्याज्यस्तथानौ । पापात्समगते चन्द्रलग्ने च जामित्रे । तच्चतुःपञ्चाशत्तमेन वांशे परमजामित्रात् । तथा च दैवत्त्ववृत्तभे । नवांशादिंदुनाकां
 ताच्चतुष्यं चाशदंशके । ग्रहोत्थो यद्यसौ दोषो न शुभैरपि हन्यते । एतेन यावत्संख्येन वांशे चन्द्रो लग्ने वा भवति । तयोः सप्तमस्थानमितः पापग्रहो भवति
 यदा तदा परमजामित्रात् । ग्रथांतरेपि । पापात्सप्तमगः शशी यदि भवेत्यापेन युक्तो र्थवायत्नेनापि विवर्जयेत् । मुनिमते दोषापि संकथ्यते । यात्रायां वि
 पदो गृहेषु मरणं ह्यरेषु रोगो महानुद्वाहे विधवा व्रते च मरणं शूलं च पुंस्कर्म्मणि । मित्रालये मित्रसमीक्षितो वा मित्रांशके मित्रसमाश्रितो वा त्रा

र.मा.
टी.
६७

तुंगत्रिकोणभवनेभवनेजितेवासौम्याधिमित्रगृहगोऽथतदीक्षितोवा।जामित्रवेधजनितानपहस्यदोषान्दोषाकरःसुखमनेकविधं
विधत्ते ६ ऊर्द्धेनि।पंचरेखाऊर्द्धाऊर्द्धगाःस्थाप्याः।हेहेचतुर्ध्वपिकोणेषुदेये।तत्रेशानकोणयोर्मध्येद्वितीयरेखायांकृत्तिकाविन्य।
पंचशलाकाचक्रम

र	मृ	आ	पु	ति
१	२	३	४	५
६	७	८	९	१०
११	१२	१३	१४	१५
१६	१७	१८	१९	२०
२१	२२	२३	२४	२५
२६	२७	२८	२९	३०
३१	३२	३३	३४	३५
३६	३७	३८	३९	४०
४१	४२	४३	४४	४५
४६	४७	४८	४९	५०
५१	५२	५३	५४	५५
५६	५७	५८	५९	६०
६१	६२	६३	६४	६५
६६	६७	६८	६९	७०
७१	७२	७३	७४	७५
७६	७७	७८	७९	८०
८१	८२	८३	८४	८५
८६	८७	८८	८९	९०
९१	९२	९३	९४	९५
९६	९७	९८	९९	१००

स्यततःप्रदक्षिणं सर्वाण्यभिजित्सहितानिविन्यसेत्।अभिजिद्गोणश्च।उत्तराषाढापाअश्रपादः।अवर्णस्यआ
द्याश्चतस्रोघटिकास्ताभिर्भवति।तस्मिन्चक्रेवैवाह्यंनक्षत्रं समरेखास्थंविद्वंयजेत्।केचिदत्रपादवेधंकथयं
ऊर्द्धारेखाःपंचतिर्यक्स्थिताःसुर्द्धेद्वेरेखेकोणयोरत्रचक्रेअग्नेर्धिस्रंभुकोणोद्विती
येनाड्यान्यसेद्धान्यतःसाभिजिति ७ अन्यःपादोवैश्वदेवाह्यपर्यविस्मोर्धिस्रस्याद्यना
ड्यश्चतस्रः।प्रोक्ताभुक्तिःसाभिजित्संज्ञकस्यतत्स्थेखेटेरोहिणीनांचवेधः ८ चक्रेतस्मि।
नेकरेखास्थितेनक्षत्रंविद्वन्नूनमृशग्रहेण।कैश्चित्तत्राप्युच्यतेपादवेधोभानांचिंत्यश्चा
त्रलज्जानिपातः ९ अष्टादशमुष्मरश्मिरवनीसुनुस्तृतीयगुरुःषष्ठंचाष्टममर्कजश्च
तिप्रथमेपादेनचतुर्थस्यपादवेधःद्वितीयेनचतुर्थस्यचवेधः।अत्रश्लो॥पुनोहंतिस्फुटंलज्जया॥
कोयथा।मूलादिभ्योःश्रवणमघयोःसौम्यविश्वहूयोश्चपौष्मार्यमोर्वरुणमरुतोमैत्रयाम्यर्षयोश्च।आहिर्बुध्याभिधरविभयोरोहिणी
कोणभाजोरुपाज्योवेधोविमलमतिभिःपाणिसंवंधकाले ७।८।९अथलज्जामाहारविद्वद्दशनक्षत्रंपुस्तोऽग्रेलज्जयाहंति।भौमस्तृतीयै॥

पञ्चाशत्तिसंज्ञा

राम.
६७

बुधः सप्तमेन सत्रे पञ्चाहंति। राहुर्नवमे पञ्चाहंति। शुक्रः पंचमे पञ्चाहंति। चंद्रः पञ्चाहंति। विंशेन सत्रे हंति किं तु पूर्ण एव न तसी।
एः लता पादस्तम्भहारः सच भौमः गुरुशनिना मग्रतो भवति। बुधशुक्रचंद्रराहुणां पञ्चाहितिः यद्यपि क्रूरलताया ज्ञातया पि प्रस्तावाद-
न्येषामपि कथिता शुभलतानां स्वल्पदोषत्वादिति १० अथ येषां लतया हंतं सत्रं तैस्त्यक्तां तां गंतव्यं व्याज्यातव्या लिम्या हा। क्रूरे वि-
भौमशनि राहुभिर्भुक्तं। यच्च पापैर्गतं व्यापापां तां सत्रात्पुनरस्यं यच्च पापां तां पंचशलाकाचक्रेय क्रूरेण विहंयस्मिन् सत्रे चान्यनिव

पश्चात्सप्तममिंदुजश्चनवमेराहुः सितः पंचमं द्वाविंशं परिपूर्णमूर्तिरुदपः संताडयेन्नेतरः १० क्रूरैर्युक्तं क्रूर
गंतव्यमृसंक्रूरक्रांतं क्रूरविहंचनेष्टं यच्चोत्पानैर्दिव्यभौमानैरिहैर्दुष्टं तद्वत्क्रूरं लनाहंतं च ११ क्रूरैर्जुष्टं त्रिवि
धोत्पानदुष्टं तावद्विष्टं नो शुभं मंगलेषु । यावद्भुक्ता शशिना तन्भुक्ते पश्चात्तस्यान्मंगलं मंगलार्हं १२ षष्ठा
ष्टके मृत्युरपत्यहानिः पाणिग्रहे स्यान्नवपंचमेव ॥ १॥ भूवुः । यच्च पापलनाहंतं तत्सर्वं मंगलकार्ये त्यजेत् ११ अथ क्रूरा
दिभिर्यदुष्टमुक्तं तद्यावत्काले दुष्टं ते कालमाह ॥ क्रूरजुष्टादिभंतां वन्मंगलेषु न शुभः । यावच्चंद्रेण भुक्तानसक्तं । चंद्रभुक्तानसक्तं मंगलेषु
भं । शुभकर्मयोग्यं च भवति । तस्मिन् शुभकर्म कुर्यादित्यर्थः १२ दंपत्योर्जन्मराशेरकस्य षष्ठे अन्यस्याष्टमे राशौ मृत्युः । यस्याष्टमो राशि
स्तस्य मरणमित्यर्थः । भास्करव्यवहारे । पत्युर्जन्मर्क्षतो नारी पदा षष्ठे षष्ठे पतिः । स्त्रिया षडष्टमे गार्ग्यस्तदिष्टमनुमन्यते । एवं नव
मपंचमेव अपत्यहानिः द्विहादशे निर्द्धनत्वे अन्येषु तृतीये कादशमचतुर्थ्युदयसप्तमेषु च धूवरप्रेमाधिकं भवति ॥ ९ ॥ ॥ ० ॥

अथ भवनवशित्वं शालिन्याह। सिंहं विमा अन्येष्वेव श्विकं कुंभा मानुषाणां मिथुनकन्या तुलधनिनां वश्याः। तोयजाताः कर्मकरमीनामानु
षाणां भक्ष्याः सिंहस्य वृश्चिकं विना सर्वे वश्याः अन्यदृश्या वश्यं लोकात्तेयं। वृषस्य मेघो वश्यः। मकरस्य मीनकर्को वश्यौ धनुषः सर्वे वश्या इ
त्यादि १६ अथ लग्नादि स्थेरवौ पत्न्यलंनदाह। लग्नस्थेरवौ परिणीता कन्या भ्रियते विधवा भवति। मूर्त्तौ भ्रियते तपने विधवा वा यवेति देव
ज्ञवह्नभोक्तृत्वात्। द्वितीये विधनता दारिद्र्यं तृतीये पितृपश्याम्ना प्रविज्जना। चतुर्थे सहजसंक्षयो विनष्टभातृत्वं। पंचमे पुत्ररूक्। अनप
न्यता। अन्यपुत्रत्वं च। षष्ठे प्रियस्योन्नतिः। द्रव्यादि वृद्धिश्चा तथा च शौनकः प्राप्नोति च धनं षष्ठे च द्यूहं सुतांश्च वै सप्तमे वै धनं। परं वर्षाद्यूहं त

ह्रित्वा सिंहं मानुषाणां विधेया भक्ष्या लोपांतो यजाता हरेस्तु। वश्या स्यक्त्वा वृश्चिकं चैकमन्यदृश्या वश्यं विद्धि लोकप्र
सिद्धं १६ मृत्तिर्विधनता धनं सहजसंक्षयः पुत्ररूक् प्रियस्य परमोन्नतिर्विधवता चिरं जीविता। शुभस्य निरशीतला।
विविधलब्धिरर्थस्य स्तनुप्रभृतिषु स्थिते भवति भास्करे योषितां १७ प्राणप्रच्युतिरर्थसंपदुभयोः प्रीतिश्च वं
धुच्युतिर्वैपुत्र्यं च सवैरता च नित्यं सा पत्न्यमात्मव्ययः॥

॥ एषा च शौनकः। प्रथमे वर्षे विधवा सप्तमसौ दिवाकरः कुरुतो अष्टमे
दीर्घायुत्वं। त्रिसप्तवर्षाणि यावत्। तथा च शौनकः। दंपत्योः सहमरणं निधनस्थे कौत्रिसप्तम्या नवमस्ये धर्महानिः। परं त्रयोदशाब्दानियावत्
तथा च शौनकः। नवमे त्वधर्मयुक्ता त्रयोदशाब्दानिकन्यका भवति। दशमस्ये अशीतला। एकादशस्ये विविधलब्धिः। धनाढ्यत्वं। परं त्रयोदशवर्षे
या च शौनकः। कुर्यात्संयुक्तं त्रयोदशवर्षे तथा यगः सविता। द्वादशस्येऽर्थस्योद्व्यनाशः। वामांगपीडा च। तथा च शौनकः। संवत्सरे व्यतीते वामांग

अथ भवनवशित्वं शालिन्याह। सिंहं विमा अन्येष्वेव श्विकं कुंभा मानुषाणां मिथुनकन्या तुलधनिनां वश्याः। तोयजाताः कर्मकरमीनामानु
षाणां भक्ष्याः सिंहस्य वृश्चिकं विना सर्वे वश्याः अन्यदृश्या वश्यं लोकात्तेयं। वृषस्य मेघो वश्यः। मकरस्य मीनकर्को वश्यौ धनुषः सर्वे वश्या इ
त्यादि १६ अथ लग्नादि स्थेरवौ पत्न्यलंनदाह। लग्नस्थेरवौ परिणीता कन्या भ्रियते विधवा भवति। मूर्त्तौ भ्रियते तपने विधवा वा यवेति देव
ज्ञवह्नभोक्तृत्वात्। द्वितीये विधनता दारिद्र्यं तृतीये पितृपश्याम्ना प्रविज्जना। चतुर्थे सहजसंक्षयो विनष्टभातृत्वं। पंचमे पुत्ररूक्। अनप
न्यता। अन्यपुत्रत्वं च। षष्ठे प्रियस्योन्नतिः। द्रव्यादि वृद्धिश्चा तथा च शौनकः प्राप्नोति च धनं षष्ठे च द्यूहं सुतांश्च वै सप्तमे वै धनं। परं वर्षाद्यूहं त

र.मा.
टी.
६२

परं त्रयोदशमासि। द्वितीये अर्थसंपत्तौ। परंतु तृतीयाब्दात्। तथा च शौनकः। अद्वादशसौभाग्यं करोति चंद्रोऽर्थदोनार्याः। तृतीये उभयोः प्रीतिः चतुर्थे
 स्वंधुन्युतिः भ्रात्रादिवियोगः। परं वर्षत्रयात्। तथा च शौनकः। वंधुश्च सुरमुक्ता चतुर्थसंस्थः शशीत्यहं। पंचमेवै पुत्रं पुत्राभावाः। एकसुतावा। त
 या भोजः। अद्वादशवेदेकसुतासुतस्येयोषित्तोनेतरसंप्रसूतिः। केप्याहु एप्रो निसुनप्रणाशमन्ये पुनस्त्रीजननीव रंति एकप्रसूस्तनयगे विसुता स्मृता इत्य
 इति दैवज्ञवह्न्यभोक्तत्वात्। षष्ठे सवैरता। शत्रुवाहुत्वं मृत्युर्वी। तथा च शौनकः। अष्टचतुष्कान् मृत्युर्देपत्योः षष्ठगे चंद्रे। सप्तमे वशगा। तथा च शौन
 कः। कन्यातिस्त्रीजनपतिस्तपत्यं चैव सप्तमेशशिनि। अष्टमे वै धव्यं। ततो मरणं परं मासत्रयात्। तथा च भोजः। वैधव्यमेति निधनस्थितिभाजि चंद्रे

स्त्रीसूतिः परकर्मकृत्यमधिकालब्धिः सयः संपदां स्यादिहा बुद्ध्यात्सुखे तु कथितो विज्ञसयः कैश्चनः १८ पं
 चत्वं हि द्रिद्रता सधनता स्वभ्रातृवैरं सुनानुत्पत्तिर्दयितो न्नतिः कुचरिता सक्तिश्चरक्तश्रुतिः

था च योगं। नवमस्येकन्याप्रसूतिः। तथा च शौनकः। षट्पुत्रीर्जनयति नवमस्येशशिनि सप्तमं पुत्रं। दशमे परगृहकर्मकारित्वं। अन्यपुरुषोप
 भोगश्च। तथा च भोजः। त्र्यजेद्वर्षत्रितयोपभुक्ता कुलप्रमाणं दशमे भुपैति। यो विद्वज्जन्यनरेण योगं कर्माद्यता स्यादशमेशशंके। स्वस्थे वि
 कर्मनिरता न्यत्रोपभुक्तेति दैवज्ञवह्न्यभोक्तत्वात्। एकादशस्ये लब्धिः। परं वर्षात्। तथा च भोजः। धनभागेकादशमे वर्षां निष्ठाशनाभवति वैदो
 । द्वादशस्ये द्रव्यनाशः। तथा च भोजः। स्वादनिधनमुद्दम्ययगेपतिता शशिनिययकृत १८ इति लग्नादिस्थे चंद्रे फलानि। अथ भौमस्य फलां परं
 वर्षेण द्वितीये दारिद्र्यं। तृतीये सौभाग्यद्रव्ययुक्ता। तथा च भोजः। यावज्जीवं करोत्युर्वी नंदनः सहजोपगः। सौभाग्यमसमं स्त्रीणां महतां चार्थसंपदां

परवर्षेण।
 स्वभ्रातृवैरं।
 ६२

तथाचभोजेः। अद्याहं धुवियोगं च बंधुवैरं च योनिनाशं च। जानिकुल - संस्यं शोणीतनयों वुगः कुरुते। पंचमस्थे अनपत्न्या। तथाचभोजः। पंचमगः सुतहीनां करोति भौमोथवा मृतप्रसवां। षष्ठे दपितो नृतिः। द्रव्यादिना भर्तृसमृद्धिः सप्तमे कु१ चरितासक्तिः पुंश्चली वंध्या च। तथाचभोजः। भवति कुहं ज्ञा वंध्या वर्षादुपया किन्यापि स्मरगे। अष्टमे रक्तश्रुतिः निरंतरं रक्तश्रावः। अथाष्टमं निवर्तयत्यर्थः एवं च मर्भग्रहणभावः। रक्ताति सारः प्रदरो वा। तथाचभोजः। निधनेऽसू कस्यावात्रयोदशेऽदेष्य स्वपितृवती। नवमे भर्तृप्रतिकूलता पत्न्या सह अप्रीतिः दशमे आमिषरुचिः पुंसं मांसाशिनी। शकिनीत्यर्थः परं पंचमिर्वैषैः। तथाचभोजः। स्याद्वा किनी समये नरमांसमस्या भौमे प्रसिद्धमहिमा

स्याद्भर्तुः प्रतिकूलतामिषरुचिर्विज्ञापित्यर्थः स्यो नारीणां मुदयादिवर्तिनि महीपुत्रे विवाहोत्सवे १९ सौम्ये भर्तृपरायणा सुगृहिणी स्यात्सामिपस्त्वा चित्वा बध्वर्च्या च सुतान्विता च विजितप्रद्वेषिपक्षा तथा ॥ ॥ ० ॥ ॥

दशमेष डद्यात्। एकादशे विज्ञापित्विर्वहुधनता। परं षड्विर्वैषैः। तथाचभोजः। मिष्टाशना भवति लाभगते महीते स्याद्दत्तहे ममणि विजितवतीष डद्यात्। द्वादशे रथस्यः। परं मासत्रयेण। तथाचभोजः। अंतरे रथानि नृपबंधनानि मासत्रयेण लभतेऽग्निनृपस्यार्थी १९ अथ बुधस्या फला बुधे लभ्ये भर्तृपरायणा पतिव्रता द्वितीये सुगृहिणी धनपुत्रादिपुक्ता। तृतीये देवरादिपूज्या। चतुर्थे स्वभ्रातृपूज्या। पंचमे सुतान्विता साध्वी। षष्ठे विजितप्रद्वेषिपक्षा। सप्तमे वंध्या। प्रद्वेषिणी च। तथाचभोजः। विभर्ति भर्तृरिदेषं भर्ता वा स्या भवन्पारिः। वंध्यात्वमपि चाप्रोति सप्तमेशशिनः सुते। अष्टमे अशुभिरुज्जिताः। आसन्नमृतिः परं त्रिभिर्मौसेः। तथाच शौनकः। मासत्रयेण कन्यानिधनस्येयाति पंचत्वं।

धिकमधर्मयुक्ताच। संस्कारवतीव्ययगोसाह्युतापुत्रिणीचान्यैः २१ अथशुक्रफल। लग्नस्थेशुक्रेभर्तुर्मनोभीष्टा। असपत्नीचा तथाचभो
जः। स्यादेकपत्तिपरिणेतुरिष्टागुणैर्हरिनासुतशालिनीचासौभाग्ययुक्तानयनाभिरामारूपाचलग्नस्थितिभाजिशुक्रे। द्वितीयेधनचयपरा
। कृपणाच। तथाचभोजः। कार्येण्यमर्थेपिसतिद्वितीयस्थानस्थितेस्याद्गुजङ्गनाना। तृतीयेदेवरत्ना। देवरासक्ता। परत्रिवर्षेः। तथाच।
भोजः। दुश्चिककेन्द्रत्रिभिरस्तशीलानिजस्यभर्तुर्भजतेकनिष्ठं। चतुर्थेकुलेज्या। श्वशुरवर्गपूज्या। पंचमेसत्पुत्राधनवतीच। तथाचभोजः।
। पंचमेवहसुतानिधनाढ्याकांतमूर्तिरपिदानवपूज्ये। षष्ठेवहवैरा॥ शत्रुवहुला। सप्तमेअन्यनिरत्नाभर्तुरिसवैराच। तथाचभोजः। सुभगा

मनोभीष्टाभर्तुर्हृन्चयपरादेवरत्नाकुलेज्यासत्पुत्राविहितवहुवैरा। अनिरत्ना। व्ययेधर्मासक्तासुकृतिनिरत्नाभू
रिविभवानिरर्थाशुक्रेस्याद्युवतिरिहलग्नप्रभृतिषु २२ स्यात्पुंश्चल्यधनार्थवत्यथपयोहीनाचहृदो गिणीनिर्द्वेषानिज
गर्भपातनपरानीरुक्भग्नवती॥ २३ योगज्ञाचसाहेश्यापांशुलाथस्मरगो। अष्टमेवसुरासन्नमृतिः। नवमेधर्मासक्ता। दशमेसुक
तिनिरत्ना। एकादशेवहुधनाभूरिविभवा। द्वादशेनिरर्थानिर्द्वेषा २२ अथशनिगुहकेतुफले। लग्नस्थेशनौपुंश्चलीद्वितीयेअधनाद
रिहा। तृतीयेअर्थवतीचतुर्थेस्तन्यहीना। पंचमेरोगवती। षष्ठेनिर्द्वेषाशत्रुरहिता। सप्तमेनिजगर्भपातनपरान्नाष्टमेनोरुक्करोगरहिता
। नवमेभग्नवती। दशमेदुःशीला। एकादशेवहुविज्वली। धर्मार्थकामयुक्ता। द्वादशेपानसक्ता। मद्यपानरत्ना। एवंलग्नादिभावेषु। राह
लांकेतूनांचफलंज्ञेयं। लग्नचापि। धरमासात्पस्मिन्सूरविचंद्रयोर्ग्रहणंभवतितत्रैवषण्मासंराहर्क्षेयः। एवंयस्मिन्सूकेनोर्दर्शनंतत्रैवषण्

र. मा.
७९

तत्र राशौ शनिवत् शुभाशुभयोर्ज्ञेयं। चकारास्त्रग्रपतिं षष्ठं जन्म राशौ र्जन्म लग्नाच्च द्वादशमष्टमं च वर्जयेत्। तथा च शौनकः। लग्नपत्तौ रि-
 पुभवने नीचस्थे रवि सितरजनीकरैः। वलरहितैश्च स्त्रीणां न भवन्त्यपत्यानि। दंपत्योर्द्वादशमं लग्नं नेष्टं तथा षष्ठमेव हे। लग्नेन्दुस्थानाभ्यां ध-
 नापहं जीवितस्य कृताभास्करव्यवहारेऽपि। वले वन्यपिलग्नोऽस्यान्त्यपरिणेतुर्विलग्नादपि षष्ठ्युत्पत्तिरिति २३ अथ शुक्रगुर्वीमाहात्म्यमाह हिवु-
 कधर्मैर्नि। चतुर्थं नवमं च मलग्नदशमेषु गुरौ शुक्रैवास्थिते। अनिष्टं प्रशमं प्रयाति। शुभं च पुष्टं भवति २४ अथ केन्द्रस्थबुधगुरुशुक्राणां
 दुःशौलावहुविज्वल्यतितरां पानप्रशक्तांगनामालग्नान्द्विनेदनेन शिखिना स्वर्भानुना च क्रमात् २३ हिवु कधर्मसु-
 नोदयकर्मसु त्रिदशराजगुरौ यदि वासिते। यद्दशमं शुभं शुभतासु भवति तच्छुभफलं नितरामभिवर्द्धते २४ दोषाणां
 शतमपहं निसोमपुत्रः केन्द्रस्थोद्युनमपहापदृश्यमूर्तिः। दैत्येज्योद्विगुणमिदं पुनर्वलीयानाचार्यः शमयति
 लक्ष्यमप्यवश्यम् २५ अनिष्टफलधामगः शुभकरो ग्रहैर्वीक्षितः सुहृद्गुरुसितेन्दुजैर्वलयुतैरपापैर्यदा॥
 फलमाह। दोषाणामिति। बुधः सप्तमं परित्यज्य केन्द्रस्थो दोषाणां लज्जापातवर्जमन्येषां शतं हन्ति। शतशब्दो बहुवचनः। शुक्रसप्तमं वर्ज-
 केन्द्रस्थो बुधाद्विगुणवलः। गुरुस्तस्य सप्तमं वर्जं बुधशुक्राभ्यां सहस्रफलः। सप्तमं वर्जमेतेषु केन्द्रेषु विवाहः। अष्टफल इत्यर्थः अथ
 पापग्रहसंज्ञा बुधादिग्रहापदा भवन्ति तदा फलमाह। अनिष्टेति। अनिष्टफलस्य विरुद्धफलस्य कूरग्रहस्य। विरुद्धस्य च संज्ञे तस्य
 स्थानगः शुभग्रहो निजमित्रगुरुबुधशुक्रैः सवलैर्दृष्टः शुभफलो भवति। तनुप्रभृति लग्नादारभ्य पूर्वैर्गैर्ग्रहैः पंचभिः शुभं भवति।

राम
७९

हिमांशुगुरुसूर्यैर्विरचितंगुरुचंद्रसूर्याणां मध्यादेकस्यापि वलं विना अन्यैः पंचभिः सवलमपि नाद्रियत इति २६ अथ ये च शेष विवा
 हः शुभस्तानाह। कोदंडेति। धनुः पूर्वार्द्धमिथुननवांशकेषु परिणीतास्त्रीसौरव्यं बहु भर्तुः प्रियत्वं च प्राप्नोति। शेषेषु मनुष्यनवांशवर्जितेषु
 असति पुंश्चली। धनोक्तिताद रिद्रास्यात्। धनुषि अधिक विभवकृत्। अनिरिद्रास्यादिनिर्केचिद्दंति। अस्मन्मते सूत्रार्द्धमेव विरु
 द्धं। धनुः पूर्वार्द्धमनुष्यांशत्वात् २७ उदयगतेति। लग्नगतनवांशः स्वपतिसहितो दृष्टो वायदिन भवति तदा वरस्य मृत्युः। एवं लग्ननवां
 ननु प्रभृति पंचभिर्गतौः शुभैः शोभनं हिमांशुगुरुभास्करैर्विरहितं हित नो भवेत् २६ कोदंडेनौलिजितुमप्र
 मदाशकेषु प्राप्नोति सौरव्यमतुलं दयिता च भर्तुः शेषेषु सत्यपितथा च धनोक्तितास्याच्चायेऽधिका विभवकृच्च
 वदंति केचित् २७ उदयगतनवांशः स्वेशदृष्टो युतो वा न भवति यदि मृत्युः स्यात्तदा नो वरस्य। परिणयनसमये
 चेदेवमस्तोदयोऽशस्वपतिसहित दृष्टो मृत्युकारो च वध्वाः २८ नशास्त्रदृष्ट्या विदुषा कदाचिदुद्ध्यनीयाः कु
 शास्तप्रमोशः स्वाधिपतियुक्तो दृष्टो वा न भवति तदा वध्वा मृत्युः। अयमर्थः। यस्मिन् नवांशे लग्नं भवति तत्त्वामी ॥ लदेशधर्मीः।
 लग्नं पश्यन् वरस्यारोग्यकृत्। अथ वा स्वांशं पश्यन् श्रेष्ठः लग्नांशास्तप्रमोशाधियोऽस्त लग्नं पश्यन् यदि वा स्वांशं पश्यति तदा वध्वाः शुभकृ
 तान्ता च केशवः २८ उदयास्तशुद्धिरेषा दर्शयितव्यं लग्नमंशयुतैः। लग्नांशास्तपतेरपि लग्नास्त दर्शयेत्त्वमंशं चान्ता च भास्करव्यवहारे। ना
 यपुक्ते स्थिता लग्ने भार्या पुत्रनवांशकः। क्रमात्पुंस्त्रीसुतान्यानि निघ्नं न्ययुतवो ह्यिताः लग्नमिष्टांशनाथश्चेत्तथा स्त्रीशाधिपोपदा। लग्नास्तं पश्यति

र. मा.
टी.
७२

नतः संक्रान्तघटिकाभिर्भजेत्। लग्नकलारूपोरविः। शेषं षष्ठ्यागुणयित्वा संक्रान्तघटिकाभिर्भजेत्। लग्नविकलास्तत्र भुक्तशरीरानु
परिसंयोज्य राश्यादिकोरविर्भवति। तत्र दिवालगे अयनां शान्दत्वा भोग्यांशाग्राह्या। रात्रिलगे षष्ठ्युत्तरैर्वोसायनां शोभोग्यांशान्त्रि
शतोविशो ध्याग्राह्याः। ते भोग्यांशे रविक्रान्तपलोदयगुणैस्त्रिंशद्भक्ते भोग्यपलानिलभ्यन्ते। ततस्त्रिभिर्ंशैर्विशतिभिः कलाभिर्नवांशप्रमा
णा। ततो नवांशप्रमाणानंशानां तनवांशसंख्यागुणान्स्थापयेत्। तत्र नवांशत्रिभागं अयनांशाश्च दत्त्वा लग्नप्रमाणगुणो त्रिंशद्भक्ते भु
क्तपलानि। ततो भुक्तभोग्यपलानामैकं। अन्तरेदययुतं पलरूपैः कलो भवति। षष्टिभक्ते च घटिकाः। धनुरंशे च नवांशे त्रिभागेऽर्द्धे स्थिपे

मूलं हि ते षुच्युतदेशशाखाभूपानधर्मः स्थितिभंगदोषः २८ प्रायेण गोपाः सह हीनवर्णैः प्राच्याश्चासंध्या

तु। अथ लग्नरविश्चापनांशसंयुक्तौ एकराशौ भवतः। तदा तयोरन्तरं शैरुदयंगुणयित्वा त्रिंशता भजेत्। ल

॥समये विवाहम् ॥

ब्धकालो भवति २८ अथ यद्द्वगनादिफलमुक्तं तस्य क्वचिद्वाभिचारमाह। नशास्त्रेति पंडितेन शास्त्रं दृष्ट्वा कुलदेशधर्मानो लंघनी
याः। देशकुलधर्मा यथा। नागरेषु षडष्टकाद्यगणनं भार्गवेषु भाद्रपदे सितदशम्यामेव विवाहः। तयोर्देशकुलधर्मानलंघ्याः २८ अ
न्यानपि कुलधर्मानाह। प्रायेणेति। प्रायेण गोपाः। हीनवर्णैश्च संध्यासमये विवाहं प्रशंसन्ति। पावतगोखुरोत्वातरेणुपटलं नशा
म्पतिगोधूलिकाभित्यर्थः तस्मादन्नजामित्रादिदोषो नो विचार्यः। तिथिशुद्धिस्तु गवेष्या। षष्ठाष्टमगोवर्जनीयश्चंद्रः। तथा च विवाह
पटले। जामित्रं न विचिंतयेद्ब्रह्मपुतं लग्नं शशांकं तथा नो वेधं न कुवासरं महिगंतं नागामिभं पापमैः नो होरान्नवांशकं न हि खगामूर्त्यादि

धूमं वै योजयेत्तत्र श्वानं च स्नेह्यो निषु। स्वरो वश्या जनो यो ज्यो ध्वाः सत्यकुट्टं विषु हृषं सिंहं गजं चैव प्रासादसुरमंदिरं। गृहस्याभिमुखः। श्रेष्ठमध्यमास्तपराद्भुखाः ४ अथ नक्षत्रस्य व्यपस्य चानयनमाह। अष्टाहते इति। क्षेत्रफले विस्तारयामगुणिते पिंडे अष्टभिर्गुणिते सप्तविंशतिभक्ते शेषां कसमं गृहनक्षत्रं भवति। नक्षत्राच्च षडष्टादिकं गृहस्वामिनो विचार्य। नाडीवेधस्तु न वर्जनीयः। तथा चोक्तं। सेव्यसेवकयोश्चैव गृहं तत्स्वामिनोरपि। परस्परं मित्रयोश्च एकनाडी प्रशस्यते। तथा चलह्यः। आय विरुद्धे भवने न सुखं षड्वा स्थिते मरणं। न धनं हि द्वादशमेऽप्यहानिस्त्रिकोणगे स्यात्। नैधनसप्तमतारे च तेजसो हानिः धनतृतीयतारे यमो शके गृहपते संतुः। यत्र नक्षत्रवि

अष्टाहते क्षेत्रफले विभक्ते भसंख्यया शेषमवेहि धिष्ण्य धिष्ण्या विभक्ते वसुभिर्व्ययः स्याद्द्वह्वापनूतं व्ययमा

लेयं सत् ५ व्ययान्विते क्षेत्रफले गृहस्य ध्रुवादिना मास रमि श्रितं च ॥ ६ समचरणं भवति। तथा कृतिका पुनर्वसु जरा फाल्गुनी

त्यादि। तत्र राशिर्नक्षत्रत्रयेण भवति। मेषः सिंहो धनुश्चा तथा च विश्वकर्मा शस्त्रे। अश्विन्यादित्रयं मेषे सिंहे प्रोक्तं मघात्रयं। मृलादित्रितयं चापेशेषेषु न वराशयः। न वराशयोऽष्टादशनक्षत्रैरिति नक्षत्राष्टभक्ते शेषां कसमो व्ययो भवति। स च व्ययः आयसमः पिशाचारव्यः। आय अधिको राससः। आय न्यूनो यशः। तथा च समं गणसूत्रधारो पिशाचो राससो यश इति त्रेधा व्ययो मतः। समागमन्यूनताभि एष संख्या यथक्रमः ५॥ अथोशनयनमाह। व्ययान्वितेति। गृहस्य क्षेत्रफले विस्तारयामघातरूपे व्यपसंख्या संयुक्ते ततो वक्ष्यमाण ध्रुवादिगृहाणं मध्योद्य गृहं विधातुमिष्यते नन्वात्रासरसंख्या युक्ते त्रिभिर्भक्ते अवसिष्टां कसमोऽशकः स्यात् ॥ ० ॥

र. मा.
हो.
७५

एकांकेऽवसिष्टेऽद्वौनामांशकः। द्वितीयांकेऽवसिष्टेयमोशकः। तृतीयेऽवशिष्टेभूपतिसंज्ञकः। शकः।
। एषामध्यात्। अंतकोयमसंज्ञोऽशकोऽसन्नश्रेष्ठः। अथ ध्रुवादिगृहाणां नामानि उपेन्द्रवज्राभ्यामाह
। ध्रुवमिति। इत्यमुना प्रकारेण यथाक्रममेतेषां संज्ञया एकशालानि गृहाणि जानीयान्। सांप्रतमेषां प्र-
स्तारमभिधास्येकथयाभि ७॥ ८ तमेव प्रस्तारं रथोद्धतपाह। स्थापयेदिति। प्रथमं च चतुरो गुरुत्संस्था-

ऊर्ध्वमस	५५५	१	ध्रुव
पृथ्वीमस	५५५	२	धनस
रश्मिमस	५५५	३	जय
पुष्यमस	५५५	४	नर
पुष्यमस	५५५	५	स्व
पुष्यमस	५५५	६	काना
पुष्यमस	५५५	७	मारा
पुष्यमस	५५५	८	सुमर
पुष्यमस	५५५	९	दुमर
पुष्यमस	५५५	१०	कुर
पुष्यमस	५५५	११	विपस
पुष्यमस	५५५	१२	जित
पुष्यमस	५५५	१३	सुमर
पुष्यमस	५५५	१४	जित
पुष्यमस	५५५	१५	सुमर
पुष्यमस	५५५	१६	जित
पुष्यमस	५५५	१७	सुमर
पुष्यमस	५५५	१८	जित
पुष्यमस	५५५	१९	सुमर
पुष्यमस	५५५	२०	जित
पुष्यमस	५५५	२१	सुमर
पुष्यमस	५५५	२२	जित
पुष्यमस	५५५	२३	सुमर
पुष्यमस	५५५	२४	जित
पुष्यमस	५५५	२५	सुमर
पुष्यमस	५५५	२६	जित
पुष्यमस	५५५	२७	सुमर
पुष्यमस	५५५	२८	जित
पुष्यमस	५५५	२९	सुमर
पुष्यमस	५५५	३०	जित

७५
७५

त्रिभिर्विभक्तेक्रमशोऽशकः स्यादिद्वौपमोभूपतिरन्तकोसन् ई ध्रुवं च धान्यं च जयं
च नंदं खरं च कांतं च मनोरमं च। सुवक्रं संज्ञं खलु दुर्मुखं खरं च कुरं विपसं धनं दं स
यच्च ७ अक्रंदं संज्ञं विपुलाह्वयं च स्यात्पुण्ड्रं न द्विजयाभिधानं। इत्येकशालानि गृहा ॥

सिर्विद्यात्प्रस्तारमेषामधुनाभिधास्ये ८ स्थापयेत्तद्युग्मधोगुरोः परं स्याद्यथोपरितथैव पूरयेत् ॥ पश्चिमं च गुरु-
रुभिः पुनः पुनः सर्वलघ्ववधिरित्यपंविधिः ९ प्रदक्षिणं सद्यमुखादलिंदं विद्यालघुस्थानसमाश्रितं च

प्या। प्रथमगुरोरधस्ताल्लघुं विन्यसेत्। शेषमुपरिसदृशं गुरोरधोगुरुत्संसेत्। पुनरपि गुरोरधस्ताल्लघुं विन्यस्य शेषमुपरितनेन समंकुर्या-
त्। पश्चिमं च गुरुभिः पुनः पुनः पूरयेत्। एवं सर्वगुरुस्थानं यावत्सर्वलघवो भवन्ति ॥ एवं सन्निवोडशगृहा भवन्ति ९ अथैषां षोडशाना-
मपि विन्यासमुपजान्याह ॥ प्रदक्षिणमिति। सद्यमुखात् गृहद्वारात् ॥ प्रदक्षिणमलिंदं पटशालाख्यं भवति ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

राम-
७५

प्रधानप्रचणालिंदं वदिर्होत्रप्रकोष्ठके इत्येवमसिंहः

कभवतीत्याकोशायामाहा लघुस्थानसमाश्रितं॥ लघुस्थाने एव भवतीत्यर्थः। चार्थः। एवममुना प्रकारेण पूर्वादिगतेषु पूर्वदक्षिणपश्चिमो
त्तरेष्वलिन्देषु षोडशभेदाः स्युः एतदुक्तं भवति। चतुर्भिः गुरुभिः पूर्वाद्यादिशास्त्रेयाः। यत्र यत्र लघुसंख्या तस्यो दिशि तावत्संख्या कानि अलिं।
हानि भवन्ति। प्रथमे तु गृहे लघुसंख्या भावादलिं हाभावः। एषां मध्यान्कानि चिद्बुवस्थाने कल्पयित्वा पुनः प्रस्तारे एकशालानां अष्टोत्तरं शतं भ
वति। पंचादिगुरुप्रस्तारे द्विशालानां द्विपंचाशत्। त्रिशालानां त्रिसप्तति स्यात्। तथा च ब्रह्मशंभुः॥ वेश्मनामेकशालानां भवेदष्टोत्तरं शतं॥ द्वि
पंचाशद्विशालानां त्रिशालानां त्रिसप्ततिः संकीर्णस्यैकशालस्य संख्या गगनसायकैः ५० द्विशालस्य तु संख्या नमंवरं द्वितयं शराः ५२० त्रि
शालस्य तथा शून्यद्वितयं वारिराशयः ४०० चतुःशालस्य नेत्राध्विवसवः परिकीर्तिताः ८३० एषां फलानि ब्रह्मशंभुटीकातः॥

गृहस्य पूर्वादिगतेष्वलिंदेष्वेवं भवे पुंर्दशषड्भेदाः॥ १०॥

श्रीर्हान्यविजयोद्विः पुष्टिः संमाननाशको। गोत्रद्विः समंतानां नवानां क्रमशः फलं। आयासो मानसः शोकः कलहो व्याधिपीडनं।
भयं ज्ञानेर्मृतिर्नाशः सप्तानां क्रमशः फलं। भित्तिहारस्तंभालिंदप्रमाणं ब्रह्मशंभुनोक्तं। उच्छ्रायेण चतुर्हस्ताविस्तारेणैकहस्तिका। गृह
व्यासविस्तारं शयुक्ताभित्तिः प्रशस्यते॥ एकसप्ततिसर्वाणि गृहद्वारमनस्मृते गृहव्यासकगद्गुष्टैरधिकं समसूत्रकं। शाखानामत्र वि
स्तारो भित्तिस्थोत्पत्तिभागतः। विस्तारोर्द्धेन पार्श्वे पिरूपकर्म क्रमान्वितः। त्रिपंचसप्तशाखाढ्यं नवद्वारसंयोनिकं। शाखानां संनिवेशा
स्थानभवेत्यादत्तोऽधिकः त्रिपंचसप्तनवभिर्विभक्ते गृहविस्तारे। एकद्वित्रिचतुर्भागे रलिंदकल्पयेद्द्विः। अस्यार्थः। त्रिविभक्ते विस्तारे एकेन
भागेनालिंदकल्पयेत्। पंचभक्ते भागद्वयेन। सप्तभक्ते त्रिभिर्भागैः। नवभक्ते चतुर्भागे रलिंदमिति यदि कश्चित्छति। एषां षोडशानां गृहाणां म

र. मा.
टी.
७६

स्वलिङ्गानि तथापंचस्थानेष्वधोधंक्रमेणैकैकान्वितस्य उपर्युपरियोजयेत् । उच्चकेकं न्यजेत् । इतिजाता एकाद्यलिङ्गसंख्या । तथा चत्वारि एका
लिङ्गानि । षट्स्वलिङ्गानि । चत्वारि त्र्यलिङ्गानि । एकंचतुरलिङ्गमिति । गु १।१० अथयादृशेचंद्रेगृहद्वारंनकार्येतदाह । सपाकरेणैवेति । यस्यां
दिशिपस्पगृहस्यद्वारंविधीयतेतद्दिग्द्वारमेषुतत्संमुखद्वारमेषुनारंभः कार्यः यतोऽग्रस्तेचंद्रेकर्तुंस्तत्रननिवासः । पृष्ठस्येचंद्रेखन्यभयं । चौर
कृतमयरंद्वारंखन्यं । तस्मादेतद्यत्नेनविचार्यमेव । दक्षिणस्येचंद्रेद्रव्यनाशः । वामस्येचंद्रे आयुर्दृष्टिः । तथाचब्रह्मशंभुः । धनलाभः । प्रवासः ।
स्यादायुश्चैरभयक्रमात् ॥ दक्षाग्रवामपृष्ठस्येगृहकर्तुर्निशाकरो भानावपितथैवस्यादधिकंचतदंतरे । धननाशो मृतिव्याधिरविनाशोऽनुलो

यस्याकरेणैवगृहंपुरस्येकुर्याद्वशेनत्रनजातुकर्त्ता । पतंतिखन्यानिजपृष्ठसंस्थेपत्नेनतस्मादिदमत्रचिं
त्यं ११ आषाढचैत्राश्वपुजोर्ज्जमाघज्येष्ठेषुसप्रौष्ठपदेषुनूनं । निःकेतुनानांघटनंनृपाणांयोगेश्वराचार्य

मतःतदंतरेदिसुर्दशनादिक्रमेणभानौधननाशादि । पूर्वोदिकस्येभानौकर्त्तिनक्रेस्यादिनासंक्रांतिफलंवक्ष्यति ॥ मतेनशस्त्रं १२ ।
यथापुच्छायागृहसंलम्बस्येनर्षचंद्रमाः ॥ सप्रशलाकंजुदातव्यंकृतिकादिक्रमेणतत् । वामदक्षिणेदातव्यंप्रशस्तंशान्तिकामकं ॥
अग्रेपृष्ठेनदातव्यंयदीच्छेयआत्मनः । ऋसंचंद्रश्चवास्तोर्हिअग्रपृष्ठेनशस्यते । शास्यतेगृहकुक्षौतुशिवशान्तिफलप्रदं ११ ॥ अथपे
षुमासेषुगृहंतकार्यजानाह । आषाढेति ॥ आषाढचैत्राश्विनकार्तिकमाघज्येष्ठभाद्रपदेषुसप्रसुगृहारांभयोगेश्वराचार्यमतेनिषिद्धः राम
॥ परमतमप्रतिषिद्धमनुमतमिति न्यायात् श्रीश्रीपतिनाथिनिषिद्धमेव ॥ १२ ॥ १२ ॥ १२ ॥ १२ ॥ १२ ॥ १२ ॥ १२ ॥ १२ ॥ १२ ॥ १२ ॥ ७६

अथ चैत्रादीनां मासानां गृह्णारंभे फलमाह शोको धान्यमिति चैत्रे गृह्णारंभकर्तुः शोको भवति वैशखे धान्यलाभः जेष्ठे मरणं आषाढे पशुविनाशः श्रावणे द्रव्यवृद्धिः भादपदि द्रव्यनाशः अश्वयुजि पुद्गलार्तिभृत्यस्यः मार्गश्र्वा प्राप्तिः पौषे श्रीप्राप्तिः माघे वह्निना गृहज्वलनं फाल्गुने लक्ष्मीप्राप्तिः तस्माद्देशावश्रावणमार्गपौषफाल्गुनेषु पंचगृह्णारंभः प्रशस्तः १३ १४ अथ किं पूर्वोक्तमासपंचकेष्वेव गृह्णारंभः किमन्यदपीत्याकांक्षायामाह अन्यथेति अन्यथा उक्तप्रकारमति क्रम्य निजबुद्धिगर्वाद्ज्ञानाह्वयः करोति सव्याधिशोकधननाशमाप्नोति १५

शोको धान्यं मृतिपशुवृद्धिर्द्रव्यवृद्धिर्विनाशो पुद्गलभृत्यस्य निरर्थधनं श्रीश्ववहेर्भयं च लक्ष्मीप्राप्तिर्भवति भवना रंभकर्तुः क्रमेण चैत्रादौ चैत्युनिभिरुदितं वास्तुशास्त्रोपविष्टं १३ कर्किनः क्रहरि कुंभगते कर्के पूर्वपश्चिम मुखानि गृहाणि तौलिमघवृषवृश्चिकयाने दक्षिणोत्तरमुखानि च कुर्यात् १४ अन्यथा यदि करोति दुर्मतिर्याधिशोकधननाशमप्नुते मीनचापमिथुनांगनांगते कारयेन्न गृहे मवेभास्करे १५ कर्मसिद्धिसुखापुंक्षु निमित्तदैहिकंचक्षुःस्फुरणादि शकुनंदुर्गादि निमित्तैः शकुनैश्च कर्मसिद्धिसुखं वाह्यं मानसं च आयुर्जीविषिनिमित्तशकुनादि नै। एतेषां संपत्तिमशुभनिमित्तशकुनैर्गीणको गृह्णारंभसमयं ब्रूयात् यदा सन्निमित्तशकुनानि पश्यति तदा प्रसृष्टगृह्णारंभं वदेत् गृह्णारंभे वत्सो विलोकनीयः यथा कन्यात्रये प्राच्यां शिरः पशुस्त्रये दक्षिणस्यां मीनत्रये पश्चिमायां मिथुनत्रये उत्तरस्यां तत्संमुखदिशि च पुच्छं तत्र शिरोनखनेत् ततो मानृपितृपीडा भवति एष्टिखेनने भयं रोगश्च पुच्छं खनने गोत्रहृयो भवति कुक्षिखनने स्त्रीपुत्रद्रव्यादि

२. मा.
टी.
७७

नस्माद्यस्योदिशिवन्सोभवतितां वत्ससंभुत्वां चदिशं वर्जयित्वा शेषयोर्दिशोः प्रथमः स्वातारंभः कार्यः। तथा चदैवज्ञवत्तमोर्द्वयं शिरोभाद्रपदा
मासैर्यायेतथा मार्गशिरत्रयेण। तपस्यमासादिशि पश्चिमायां ज्येष्ठादिमासत्रिषु चोत्तरस्यां। शिरःखने न्मातृपितृविह न्यातवने च गृहं भव
रोगपीडा। पुच्छं खने चैच्छुभगोत्रहानिः स्त्रीपुत्ररत्नानवसू निकुसं। प्रवेशेपि शुक्रवद्वत्सो विवर्ज्यः १६॥ अथ पादशेखरे गृहारंभः
सदिन्द्रवज्रयाहा। द्वांगे इति द्विस्वभावे स्थिरवा लगे शुभग्रह युक्तदृष्टेः सवलैः शुभग्रहे दृशमस्ये गृहारंभः कार्यः १७ अथ लग्ना

ज्ञात्वा प्रष्टुर्गृहारंभे कीर्तयेत्समयं बुधः १६ द्वांगे स्थिरे वा भवने विलग्नसौम्यग्रहैर्युक्त निरोक्षिते च। कर्मस्थिते
वैर्ययुतैश्च सौम्यैर्निर्माणमाहुर्भवनस्य संतः १७ पापैस्त्रिषष्ट्या गतैस्त्रिकोणकेंद्रस्थितैः साधुभिरालयस्य वा।
दंति निर्माणमिहाष्टमस्य कूरस्तु कर्तुर्मरणं करोति १८ रवौ गृहस्थो गृहिणी शशं केधनं सिते देवगुरौ च सौख्यं
विनाशमायाति वलेन हीने नीचस्थिते चास्तमुपागते च १९ उदये गुरुस्तु गृहेश शिजः सहजेऽथ शनिश्च रावि।
श्ररिपौ। जलग्नश्च सितो भवनस्य नराशरदंशतमायुरुशंतिबुधाः २०॥ नरमाहा पापैरिति। पापग्रहैस्त्रिषष्टैकादशगैः शुभैः।

स्त्रिकोणकेंद्रस्थैः गृहारंभः शुभः। पापः पुनरष्टमस्यः कर्तुः स्वामिनो मरणमेव करोति १८ अथ चंद्रार्कगुरुशुक्राणां वले विना गृहकर्तुं दोषः।
माहा रवा विनि। रवौ वले हीने नीचस्थे अस्तगते वा गृहकर्तुं विनश्यति। एवं चंद्रे पत्नी। शुक्रे द्रव्यां गुरौ सौख्यं। चंद्रगुरुसितानामस्तः सूर्यवशादेव
त्याज्यो ननु प्रतिदेशिकः। प्रतिदेशिके ह्यसे इतरेत राश्रयदोषः स्यात्। दिवा चंद्रगुरुसिता गुरुणा रात्रौ रवेरिति १९ अथ पादशेखरे गृहमारब्धं वर्षं

गुरुसितानामस्तः सूर्यवशादेव
माहा रवा विनि। रवौ वले हीने नीचस्थे अस्तगते वा गृहकर्तुं विनश्यति। एवं चंद्रे पत्नी। शुक्रे द्रव्यां गुरौ सौख्यं। चंद्रगुरुसितानामस्तः सूर्यवशादेव
त्याज्यो ननु प्रतिदेशिकः। प्रतिदेशिके ह्यसे इतरेत राश्रयदोषः स्यात्। दिवा चंद्रगुरुसिता गुरुणा रात्रौ रवेरिति १९ अथ पादशेखरे गृहमारब्धं वर्षं

७७

एवंरूपेण निर्मापितं गृहं वर्षशतायुर्भवति २० तथाप्यदपि हनविलंवेनाह। यदीति यदालग्नेशुक्रः। दशमे बुधः। केन्द्रे गुरुः। एकादशे रविः।
 नदास्ये विधे लगे आरब्धं गृहं शतवर्षायुर्भवति २१ अथ शतद्वयायुः करं लग्नमाह। लग्न इति। सुगमं २२ अथाशीतिवर्षायुग्राह। शशाकेति
 । दशमश्चन्द्रः। चतुर्थे गुरुः। एकादशे भौमशनी २३ अथामितापुष्करं लग्नमाह। स्वोच्चेति। शुक्र उच्चस्थे अथ वालग्नगे। गुरो उच्चस्थे चतु।

यदिविलग्नगते भृगुजोऽवरे शशिसुतः। स्वलुकेन्द्रगतो गुरुः। दिनकृदायगतश्चतस्रबुधैः शतमितायुः दीरित
 मालयं २१ लगे भृगुः पुत्रगतश्च जीवः षष्ठः कुजस्तिग्मकरस्तृतीयः। निवेशने यस्य गृहस्य तद्विशतद्वयंति
 षुतिवत्सराणां २२ शशाकजीवौ राव १० रसानल ४ स्थौकुजार्कजौ लाभगतौ च यस्य। प्रारंभकाले भवनस्य यस्य स्थि।
 निर्विरुक्ता शरदामशीति २३ स्वोच्चवर्तिनि भृगो विलग्नगे देवमंत्रिणिरसानलेशवा। स्वोच्चगे रविसुतो यवायगे स्यास्थि
 निः स्वलुचिरं सहश्रिया २४ स्वर्क्षे चन्द्रे लग्नगे केन्द्रगे ज्येष्ठलक्ष्मीवत्स्यात्तद्गृहं भूरिकालं। मित्रस्वोच्चांशस्थिनैः स्वचरे
 न्दैर्नीचारिस्थैर्जायते निर्धनित्वं २५ एकोपि नूनं परभागवर्तिविपत्तमरस्थः स्वचरोद्दमध्ये ॥ ॥ यैवा। स्वोच्चगे शनौ एकाद
 शगे वा। लक्ष्मीसहगृहं चिरस्थायि भवति २४ अथान्यदपि शालिन्याह स्वर्क्षे इति। चन्द्रे कर्कटलग्नस्थे। गुरो केन्द्रस्थे। लक्ष्मीयुक्तं गृहं चिरकालं
 भवति। मित्रांशस्वोच्चांशस्थिनैश्च गृहैर्लक्ष्मीयुक्तं भवति। नीचनवांशशत्रुनवांशस्थिनैश्च गृहैर्द्वारिद्र्यं भवति २५ अथयादशे लग्नगे गृहं नकार्यं
 तदुपजान्याह ॥ एकोपीति। यद्येकोपि गृहो दशमस्थः सप्रमस्थो वा परनवांशगतः शत्रुनवांशगतो भवति तदा वर्षमध्ये गृहं परहस्तगतं करोति

र.मा.
टी.
७८

वर्णोधिपश्चेद्वलहीनोऽन्यहस्तगतमेवेति। द्वाभ्यां परमवंशगताभ्यां पुनस्तत्काले गृहनाशो भवति २६ अथ ये पुनस्तत्रे पुनर्गृहं भस्मान्वाह।
पु। पुष्पेति। पुष्परोहिण्युत्तरात्रयचित्रानुराधामृगरेवती स्वातिहस्तधनिष्ठाशतभिषु प्रथमं गृहं भस्मान्वाह। सूत्रं विन्यसेत्। ब्रह्मशंभुटीकायां तु
तिथिवारकथनं कृतं। एकादशी द्वितीया चंपाचमी सप्तमी तृतीया च। प्रतिपदशमी चैष्टात्रयोदशी पौर्णमासी च। सूर्येन्दुजीवसौम्यानां भार्गवस्य
च वासरोऽसूत्रपातादिकं कार्यमिष्टं समभिवाच्छता २७ अथ निष्पन्ने गृहस्वामिनो यत्र न शयनीयं तद्वाह। गोधान्येति। गवां। धान्यस्य देवानां

करोति नूनं परहस्तयानं स्याद्दुर्वलश्चेदिह वर्णनाथः २६ पुष्पध्रुवमृदु स्वातिहस्तवासववारुणैः प्रथमो वेश्म
नां सूत्रं प्रारंभः सद्भिरिष्यते २७ गोधान्यदेवाग्निगुरुर्द्वे पादस्वप्येन्न चैव परसौम्यमूर्द्धन चानुवंशं न जलार्द्रपा
दः श्रियो भिलाषी पुरुषो न नग्नः २८ इति वास्तुप्रकरणं १७ अथ प्रवेशो नवमं दिरस्य यात्रा निवृत्ता विहभू
पतीनां सौम्यायने पूर्वदिने विधाय वास्त्वर्चनं भूतवलिं च सम्यक् - १॥

॥ गुरुणां चोपरिष्ठात्। काष्ठादिव्यवधानेपि॥ त
थापश्चिमाया सुतरस्यां च। मूर्द्धनं कृत्वा। जलार्द्रचरणश्चा। गृहस्वामी न स्वप्यात्। तथा नुवंशं च न। वास्तुपुरुषस्य वंशमाश्रित्य न स्वप्यात्। एकाशीति
विभक्ते वास्तुपुरुषे यत्र कोणं संपातः सोऽनुवंशो मर्मस्थानं २८ इति श्रीमहादेवविरचिते रत्नमालाविवरणे वास्तुप्रकरणं सप्तदशं १७ अथेति। अथा
शब्दोऽन्तरार्थः। अथ वास्तुनिष्ठ्यते रत्नं नवमं दिरोत्तरायणे प्रवेशः कार्यः। अथ वाराहं यात्रा निवृत्ते रत्नं नवमं दिरोत्तरायणे कार्यः। किं कृत्वेत्याह। पूर्वदिने
इति। यस्मिन्दिने प्रवेशाय मुहूर्तं मवधारितं तस्य दिवसस्य पूर्वाह्णे वास्तुपूजनं भूतवलिं च विधाय। तथा च भोजः। उदगयने पूर्वाह्णे पूजिते देवतो विष्कीर्णं

॥ यात्रायां निवृत्तौ विष्कीर्णं नवमं दिरोत्तरायणे १॥

राम-
७८

अथयैर्नक्षत्रैः प्रवेशः शुभस्तान्युपजात्याह। शुभरति। चित्रानुराधामृगरेवतीरोहिण्युत्तरात्रयनक्षत्रैः प्रवेशः शुभोद्रव्यारोग्यसौरव्यादिकारी
भवति। कैश्चिद्यात्रायामाहतानिकानिचिच्छुभानिकथितानि। तथा च देवतवल्लभो चित्रानुराधामृगपुष्यपौष्णदस्रस्वानिअविष्ठाध्रुवदा
रुणेषु। वारेष्वसूर्यासिनिजेष्वरिक्तानिथौ प्रशस्तो भवनः प्रवेशः। अश्विनीपुष्यहस्ताभिजित्श्रवणधनिष्ठाशनभिकृन्वसुनक्षत्रैः प्रवेश
कर्तुः शोभमेव प्रयाणं भवति। पूर्वात्रयभरणीमघानक्षत्रैर्नृपोरुहप्रवेष्टान्प्रियते। मूलज्येष्ठाद्रीश्लेषानक्षत्रैः कुमारोन्मिषते। विशाखायां रा।

शुभः प्रवेशो मृदुभिर्ध्वजैः सिप्रैः चरैः स्यात्पुनरेव यात्रा। उग्रैर्नृपो दारुणभैः कुमारो राक्षसीविशाखासुविना
शमेति २ कृत्तिकासमभवनकृशानुनादद्यते प्रविशन्तानसंशयः पंमखंहिसदनं च नत्ककुट्टारभेषु शुभकृत्प्र
वेशनं ३ रिक्तानिथौ भूसुतभानुवारे निन्द्याश्रयोगाः परिवर्जनीयाः। मेषः कुलीरो मकरस्तुला च न्याज्याः प्रवेशे हि
तथा तदंशः ४ त्रिकोणकेंद्रगैः शुभैरकंटाष्टमांत्यगैः। असद्गृहैः स्थिरोदये गृहं विशेद्वले विधौ ५॥ ०॥

श्रीम्रियते २ कृत्तिकेति। यत्पुनरुग्रं गृहं भवति तद्दिग्द्वारभेषु अनिषिद्धेषु प्रवेशः शुभः॥ ३॥ रिक्तेति। निन्द्यायोगा विष्कुंभादयो विरुद्धसंज्ञाः मे
षादिलग्नानि तदंशाश्च प्रवेशे न्याज्याः। तथा चलत्तुः। मेषध्रुयो भवेद्यात्रा कर्कटात्रा शमा प्रयात्। तुलोदये भवेद्याधिर्धान्यनाशो मृगोद
येऽप्येयेराशयस्त्वष्टौ प्रवेशे ते शुभावहाः ४ त्रिकोणेति। शुभैस्त्रिकोणकेंद्रस्यैः। पापैर्युनः केंद्राष्टद्वादशवर्जमन्यस्थानाश्रितैः॥ स्थिर
लग्ने चेंद्रगोचराष्टकवर्गविधिनाऽनुकुले गृहप्रवेशः प्रशस्तः ५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥

र. मा.
टी.
७६

इअथ जन्मराशिजन्मलग्नाच्चप्रथमद्वित्रिचतुर्थ्यादि राशेर्लग्नस्य फलमाह। नैरुज्येति॥ जन्मराशिः जन्मलग्नराशिर्वाप्रवेशलग्नस्य। प्रवेश
कर्तुः नीरोगतां करोति। द्वितीयोदरिद्रव्यं। तृतीयो विभूतिचतुर्थः सुहृन्मरणं पंचमः पुत्रमरणं षष्ठः शत्रुमरणं सप्तमज्यामरणं। अष्ट
मः प्रवेशुरेवमरणं। नवमः प्रवेशुः पीठकं। दशमः सिद्धिरकादशोद्वेगः। द्वादशो भयां करोतीति प्रत्येकसंवेधः। जन्मराशिः जन्मलग्नं वा
लग्नगतः शौनकादिभिर्गृहप्रवेशः कथितः७ अथ यादृशे लग्ने प्रवेशस्तदाह। केंद्रेति। केंद्राष्टदशेषु पापरहितेषु पापैः षट्त्रया

नैरुज्जमदारिद्र्यविभूतिकारिवध्वात्मजेद्वेषिकलत्रघातिप्राणपहारीपिटकप्रदश्चसिद्ध्यर्थोभीतिकरः
क्रमेण। इराशिर्लग्नगतो जन्मराशिर्लग्नोदये तथा। कीर्तिनो मुनिभिर्विश्वप्रवेशे शौनकादिभिः७ केंद्रसिद्धि
व्ययैः शुद्धैः क्रूरैः षट्त्रयाय गेगुरौ। लग्ने भूगौ च केंद्रे वा स्थिरग्राम्योदये विशेषत् पुनर्वसौ च सूतिकागृहस्य।
निर्मितिः स्मृताः। विरंचिविष्णुभांतरे प्रवेशनं हिनत्रनु॥ ८॥

कार्यः। ग्राम्यराशयश्च मिथुनधन्विकुंभाः। लल्लः। केंद्रत्रिकोणेषु गुरुशुक्रैः पापेषु केंद्राष्टमवर्जितेषु ग्राम्यस्थिरोभोपचयस्य लग्नगृहं
विशेच्छीतकरैः कुक्कुले। वधू प्रवेशस्तु भास्करव्यवहारान्। रात्रौ विवाहभेशस्तः सन्मुहूर्ते स्थिरोदये वधू प्रवेशे नैवात्र प्रतिशुक्राद्ययवि
दुः८ अथ गृहप्रवेशकृते वसंतोर्द्वयो रासन्नप्रसवायाः स्त्रियाः पृथग्गृहनिर्माणप्रस्तावान्तूनिकागृहे निर्माणं प्रवेशं च प्रमाणिकया
ह। पुनर्वसाविति चरेवार्थे पुनर्वसावेव सूतिकागृहं विदधीत। देवमातुराधिपत्यं न स्या। अभिजित्श्रवणयोरंतराले तत्र गृहं प्रविशेत्। सृष्टिपा

मिनि
पिपस्यत्रयणमिनि॥

७६

पुनर्वसौ निर्माणं अभिजिच्छ्रवणयोरंजगले प्रवेशः तथा चलहः। पुनर्वसौ नृपादीनां कर्त्तव्यं सूतिका गृहं। अवणभिजिनोर्मध्ये प्रवेशं तत्र।
 कारयेत् ९ कृतेति। विप्रान्पूर्णाकुंभं च पुरः कृत्वा सूर्यं पूर्वदिक् क्रमेण भूमं तं वामपक्षे कृत्वा शुचिमान् यात्रोदितैः शकुनैः प्रसुदितो गृहं विशे-
 त् १० अथ प्रवेशानंतरं विप्रयुगेधः सूत्रधारज्योतिर्विहादीनां पूजां वंशस्येनाह। तत इति। सुगंमं ११ इति श्रीमहादेवविरचिते रत्नमा-
 लाविवरणे गृहप्रवेशप्रकरणमष्टादशं १८ अथ वस्त्रप्रकरणमारभ्यते। तत्राहावेवाश्विन्यादीनां पृथक्फलानि सदाक्रान्तावसंततिला-

कृत्वा विप्रान्सजलकलशं चाग्रतो वामतोर्के स्नातः अग्वी विमलवसनैर्मंगलैर्वेदघोषैः। व्यसौर्यात्रा कथितश-
 कुनैर्द्वारमार्गेण राजाहर्ष्यं पुष्पप्रकररुचिरंतोरणाढ्यं विशेष १० ततो नृपो विप्रसुहृत्पुगेधसः शिल्पज्ञभू-
 गोलविदश्च लिङ्गिनः धनैश्चरतैः पशुभिः समर्चयेज्जडांधदीनान्युरवासिनस्तथा ११ इति गृहप्रवेशप्रकरणं
 १८ वस्त्रप्राप्तिस्तदपहरणं वह्निदाहोर्थं सिद्धिश्चास्वोर्भीतिर्मृतिरथ धने प्राप्तिरर्थागमश्चाशोको मृत्युर्नरपतिः॥
 भयं संपदः कर्मसिद्धिरेष्टावाप्तिः सदृशनमथो वल्लभस्वजनानां १॥

धातुर्वहुवस्त्रप्राप्तिर्भवेत्। भरणं वस्त्रनाशः। कृत्तिकायां वह्निदाहः। रोहिण्यां धनलाभः। मृगशिरसि मूषकेन भक्ष्यते। आर्द्रायां परिधातुर्मरणं पु-
 नर्वसुपुष्ये पोद्द्रव्यलाभः। अश्लेषायां शोकः। मघायां मृत्युः। पूर्वोफाल्गुन्यां राजभयं। उत्रराफाल्गुन्यां द्रव्यलाभः। हस्ते सर्वकार्यसिद्धिः चित्रा-
 यां प्रियागमनं स्वातौ मिष्टान्नप्राप्तिः। विशाखायां लोकवद्वभस्वः। अनुराधायां मित्रप्राप्तिः। ज्येष्ठायां वस्त्रहानिः। मूलेशोकजलाद्भस्वः।

र-मा-
टी-
८०

धनिष्ठायां धान्यप्राप्तिः शितमिषजिविषभयं। उत्तरभाद्रपदायां द्रव्यप्राप्तिः रेवत्यां रत्नलाभः १।२ अथ नवधा स्थितस्य वस्त्रस्य देवमनुष्यराक्षस-
विभागान्वेनालीयेनाह। निवसन्तीति। वस्त्रं नवधा परिकल्प्य कोणेषु चतुर्षु देवानि वसन्तीत्यवगन्तव्यं। कोणमध्ययोर्हो-
मनुष्यांशो। पार्श्वदशान्तयोर्मध्ये मनुष्याः पार्श्वे। वस्त्रमूलं द्विगुणदशदशान्तः तयोर्मध्ये देवांशो मध्येऽन्ये त्रयोऽंशगर्भ-
स्थितास्ते राक्षसांशः। यथा न्यासः सनपादुकासु विज्ञेयं ३ अथ कज्जलादिनाविलिप्ते नववस्त्रे देवमनुष्यराक्षसांशवशात्

दे	रा	दे
म	रा	म
दे	रा	दे

मित्राप्तिरंवरहतिः सलिलप्लुतिश्चरणोतिमिष्टमशनं नयनामपश्च। धान्यं विषोद्वभयं जलभीर्धनं चरन्नाप्ति-
रस्वरधृते फलमश्विभात्स्यात्। निवसन्त्यमराहिवस्त्रकोणे मनुजाः पार्श्वदशान्तमध्ये योः श्व। अपरे पिचर-
ससात्रयोः शः शयने वा सनपादुकासु चैवं ३ भोगप्राप्तिर्देवतांशे नरांशेषु त्राप्तिः स्याद्। राक्षसांशे च मृत्युः प्रांते स-
र्वांशेष्वनिष्टफलं स्यात्। सुष्टे वस्त्रे नूतने साधुसाधुः ४ कज्जलकर्दमगोमयलिप्ते वाससि दग्धवति स्फुटिते च
चित्यमिदं नवधा विहितं। मिनिष्टमनिष्टफलं च सुधीभिः ५ विप्रादेशादुद्वाहे ह्यमापालेन प्रीत्या दत्तं॥ लंशालिनी
दोधकवृक्षाभ्यामाह। भोगप्राप्तिरिति। देवांशे नूतनवस्त्रे मखौ कर्दमगोमयादिलिप्ते दग्धे स्फुटिते च भोगप्राप्तिर्भवति मनुष्यांशे कर्दमादिभि-
र्लिप्ते पुत्रोत्पत्तिः। राक्षसांशे कर्दमादिभिर्लिप्ते मृत्युः। राक्षसांशे पिस्वस्तिकादिचिन्हादग्धच्छिन्नं वस्त्राकृतिः शुभाभवति। तथा च देवहोवस्त्रभोध-
कलशवराजपत्रचामरशशिवर्ज्यारणवर्जमानतुल्या। उपहतवसनाकृतिः प्रशस्ता भवति निशाचरभागगापिनान्याः ४।५ अथ यादृशे काले नवव-

॥ यथा वस्त्रं नवधा विहितं विज्ञेयं ॥

र-मा-
टी-
८०

विप्रादेशादिति। सुगमं ईदृति श्रीमहादेवविरचिते रत्नमालाविवरणे च स्वाप्रकरणमेकोनविंशतितमः १९ अथ देवताप्रतिष्ठाप्रकरणमारभ्यते
 । अथेति । अथ शब्दो मंगलार्थः । अंतिमप्रकरणत्वात् मंगलं । प्रतिष्ठाकारयितुं श्रद्धावलेता एव लोचने लगे च शुभग्रहदृष्टे देवप्रतिष्ठा शुभाभ
 वति । तत्र रादिषु प्रतिष्ठा १ अथ येषु नक्षत्रेषु यस्य प्रतिष्ठा तानि शार्दूलवृत्तेनाह रोहिणीति रोहिण्युत्तरात्रयरेवती — श्रवणहस्तपुनर्वसु
 अश्विनी धनिष्ठा नृग धा पुष्येषु विष्णोः प्रतिष्ठा । पुष्यश्रुत्यभिजित्सु चैश्वरकयो विनाधिपस्क

धिष्मैर्वारैर्विद्ये प्या हुनू नं नूतनं वस्त्रं धार्य ईदृति वस्त्रप्रकरणं १९ अथामरस्यापनमुत्तरायणेन देववार्ष्येति
 शिष्यरादिषु । सिने सिने च पक्षे शशितारयोर्वले विधौ विलगने च शुभावलोकिते १ रोहिण्युत्तरपौष्मवैष्मवकर
 दित्याश्विनीवासवानुगधैन्दवजीवभेषुकथितं विष्णोः प्रतिष्ठापनं । पुष्यश्रुत्यभिजित्सु चैश्वरकयो विनाधिपस्क
 र्पौर्मेत्रोतिगमरुचेः करे निऋतिभेदुर्गादिकानां शुभांशगतं यतिदृढरक्षोयसभूतासुराणां प्रथमफणिसरस्वत्या
 दिकानां च पौष्मे ॥ श्रवणसिसुगतनाम्नो वासवे लोकपानां निगदितमखिलं स्थापनं च स्थिरेषु ३ सप्तर्षयोप
 त्रचरन्ति धिष्मे कार्या प्रतिष्ठा खलु तत्र तेषां ॥

॥ हस्ते सूर्यस्य मूले दुर्गादेः २ गणपतीति । गणपतिद्वयो गणेशः पौष्मे रेवत्याश्र
 वणसि श्रवणे च । सुगतनाम्नो वैद्वस्यजिनस्य च स्थिरेषु ध्रुवर्षेण ३ सप्तर्षय ईति पश्चिमिन्मस्य सप्तर्षयश्चरन्ति तस्मिन्समुनीनां प्रतिष्ठा
 कार्या । चेत्सुनयः शकादौ पुष्यनक्षत्रे वभूवुः । ततो युधिष्ठिरराज्ये मघानक्षत्रे भूवन् । शकादौ षड्विंशत्यधिकपंचविंशतिशतानि गजानि

लग्नस्थाः कथं न गृह्यते रत्याशं कायां शालिन्याह। सौम्या इति। शुभलग्नप्रभृतीन् सर्वानपि भावानवीर्यैरुत्कटाः सवलाः सर्वद्वयंति षष्ठं हि।
 त्वाषष्ठभावस्थाः पुनः षष्ठभावेन पुष्पंति। किं तु षष्ठस्थाः कर्तुः शत्रुनाशं कुर्वन्ति च अथ प्रकरणानुक्रमणी दत्तद्वयेनाह। संवत्सरेति ॥
 स्फुटार्थमिदं दत्तद्वयं ६। १० अथ स्वकृतशस्त्रसागममूलना प्रतिपादनमाह। इतीति। इत्यमुना प्रकारेण रत्नमालारत्नकोशे प्रणी-
 ताच्छास्त्रान्। स्वगुरुचरणभक्तः श्रीपतिनामा गणकगणाग्रणीः। उद्हरत्। यथा प्रधानं संक्षिप्योवाचेत्यर्थः सद्गुणमाधुर्योजः प्रसादादि

षष्ठं हि त्वाभावमेते हि तत्र शत्रुध्वंसि कर्तुं रुत्यादयंति च संवत्सरादिनिश्चिवारगुणास्तनश्च योगाभिधप्रकर-
 णं करणप्रशंसा भागो फलादिनदनुक्षणजांगुणाश्च पञ्चादुपग्रहफलं रविसंक्रमोत्थः ९ स्याद्गोचरः शशिफ-
 लं च विलग्नचिन्ता संस्कारजाश्च विधयः सनृपाभिषेकः। यात्रा विवाहविधिरालपसन्निवेशवेशमप्रवेशनव वस्त्रसु-
 रप्रतिष्ठा १० इति ललितसुहृतां निर्यलारत्नमालामुद्हरदधिकार्ये सद्गुणरत्नकोशात् निजगुरुपदभक्तः
 श्रीपतिश्चास्त्रदर्शी चतुरगणककंठे राजतामुज्ज्वलश्रीः ११ ॥ काव्यगुणसहितां। किंभूतां। ललितसुहृतां मनोहरनाना।

सुंदोरमणीयां अधिकार्या। बहुशीसाचिरकालं। दृष्टदैवज्ञकंठे राजतां शोभतां अथ च श्रीपतिर्हृस्मीवान् ललितसुहृतां मनोहरवर्ज-
 लां अधिकार्यां बहुमूल्यारत्नमालां सद्गुणसुसूत्रां। यथारत्नकोशात् समुद्घात चतुरनिजव्यापारवहितमुनिवेग्रीं वायां राजते। अत्र श-
 द्शब्दार्थाभ्यां उपमालंकारो व्यंगः। तेन रूपकालंकारः ॥ ११ ॥ ॥ ११ ॥ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥

१-मा.
टी.
८२

अथयः कश्चिदेवनोपठति तस्योपकारमाह। सुवृत्तयेति। अनयारत्नमालया देवज्ञोराज्ञोसभायां शोभते। किं - त्वलक्षणः। शब्दशास्त्रहीनः॥ अर्थपरिच्युतः साहित्यादिसदलंकारविहीनोपि। द्वितीयपक्षे अलक्षणः। सामुद्रिकोक्तपुरुषलक्षणरहितः। अर्थपरिच्युतोदरिद्रोपिरत्नमालया शोभां प्राप्नोति १२ अथयः कश्चिद्विचारितपौर्वापर्यो द्विजन्मा आधुनिकं शास्त्रमेतदित्यवगणयन्नितं प्रत्याह। भ्रातरद्यतनेति॥ भ्रातः शब्दः कोमलमंत्रणे॥ सखे। इदानीं तनविप्रनिर्मितमेतदशास्त्रं स्यादिति मावज्ञां कार्षीः॥ यतो मुनिप्रणीतशास्त्रं

सुवृत्तया श्रीपतिवद्वयानया कंठस्थया ज्योतिषरत्नमालया। अलक्षणोप्यर्थपरिच्युतोप्यलं सभासुराज्ञां गणको विराजते १२ भ्रातरद्यतनविप्रनिर्मितं शास्त्रमेतदिति मावृथा त्यज। आगमोयमृषिभाषितोर्थतोना परं किमपि कीर्तितं मया १३ इति श्री श्रीपतिभट्टविरचितायां ज्योतिषरत्नमालायां देवप्रतिष्ठाविधिः २०॥

व्यतिरेकेण मया किमपि नोक्तमस्तीति॥ तदेवोच्यते वरमेतन्नामापि माग्रहीः॥ न त्ववज्ञाकलुषो भूत्वोपहासं कुरुष्वेति। तस्माद्यदि मुहूर्तदौर्जन्यं दूरीकृत्य स्वजन्यमाश्रित्य सुप्रजाविबुद्धये स्वल्पमपि मदीयं शास्त्रमवलोकयसितदा विशेषपरिज्ञानतस्तव न्यक्तुमेव न।
हे विष्णु इति भद्रम् १३॥

राम.
८२

र. मा.
ट ३

श्रीकाशीविश्वनाथपुरीमेमहत्वाछोटकीपीअरीपरयहबाबूकवलेश्वरसिंहकेमकानमेवा
 बूकिसुनदयालसिंहकेछापाखानेमेगनेसप्रभाकरछापाखानेमेरत्नमालाछापागयाजिस
 कोलेनाहोयसोनईसड़कपरबाबूकवलेसरसिंहकेदुकानपरमिलैगीली-हारकानिवारी१८७१